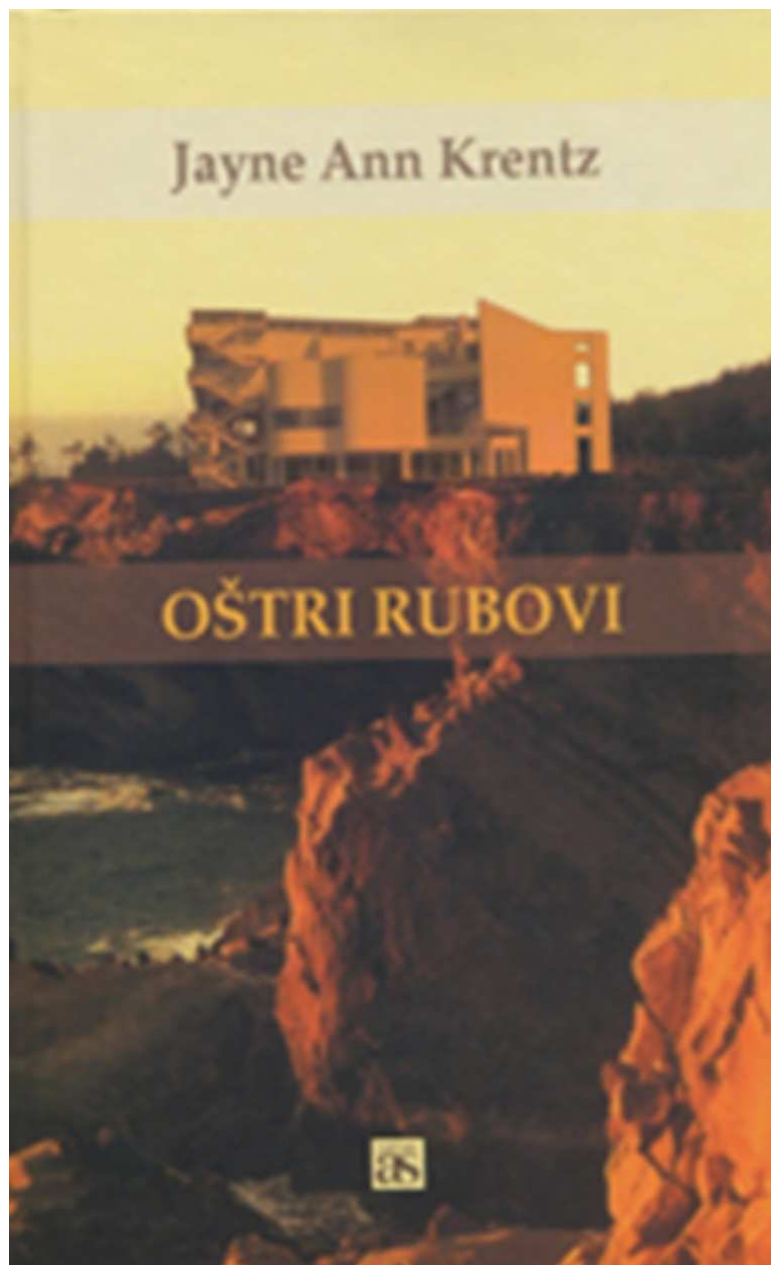

GIGA

Jayne Ann Krentz

OŠTRI RUBOVI

Naslov originala: SHARP EDGES

Za moju nakladnicu, Lindu Marrow,
koja zna prepoznati vrijednost dobre knjige.
Moje zahvale.

PROLOG

Tri godine ranije,,,

Cyrus Chandler Colfax je gledao kako Had lovi Perzefonu dok ona bježi iz Pakla. Prepoznavao je patnju na licu Lorda podzemnog svijeta. Točno je znao kroz što jadni čovjek prolazi. Želio mu je dati poneki savjet.

Naravno da je bilo lijepo imati ženu uz sebe, pogotovo na mjestu kao što je Pakao. Lijepo je imati nekoga tko bi se ljubazno smijao na tvoje glupe šale. Nekoga tko će ići s tobom na godišnji odmor, pretpostavljajući da uopće ideš. Nekoga tko zna da s tunjevinom znaš napraviti i nešto više od običnog sendviča.

Ali, koja korist od žene koja te ne želi?

Cyrus je pažljivije pogledao očajničko Hadovo lice. *Zaboravi je. Vjerojatno glumi orgazme.* Iz prve je ruke znao kako izgledaju varalice. Katy je bila među najboljima.

- Nevjerojatno, zar ne? - rekao je Damien March nasmiješivši se i pokazujući svoje bijele zube. - Četvrto stoljeće. Rimski, naravno. Apsolutni primjer rezbarenja stakla u davna vremena.

- A-ha. - Cyrus je mogao osjetiti kako njegove oči prelaze preko toga. Damien je djelomično pozdravljao dok je davao instrukcije o povijesti.

- Tehnički termin za to je *diatreta*. Većina primjera takve umjetnosti su duboke kugle poput ove ovdje. Stručnjaci na njih gledaju kao na kaveze, zbog figura koje strše izrezbarene u njezinoj pozadini. Skoro pa izgledaju kao da su povezane nekom mrežom ili zarobljene u nevidljivoj kavezu.

- Da. - Cyrus je ignorirao Damiena dok je promatrao taj drevni predmet.

Had i Perzefona su izgledali kao da se pokušavaju istrgnuti sa malenih staklenih mostića kojima su bili povezani za kuglu. S obzirom da je po kugli padala dnevna svjetlost, presijavala se u stotinama tonova goruće vatre. Cyrus se pitao jesu li to bile boje vatre iz pakla? Figure su bile tako pažljivo napravljene da se činilo kao da su to dva živa bića zaleđena u vremenskoj kapsuli.

Njegovu pažnju nije privukao samo njezin odsjaj. Bila je to činjenica o njezinoj stvarnoj starosti. Čudno se osjećao gledajući u stakleni predmet za koji je znao da je preživio puno godina.

- Naš klijent ju je nabavio na jednoj privatnoj aukciji. - Damien je šetajući došao do staklene kutije u kojoj je bila kugla. - Vrlo privatnoj aukciji. Nitko od nazočnih nije znao identitet ostalih ljudi niti ime onoga tko ju je ponudio na prodaju. Sve je obavljeno s potpunom diskrecijom i jamstvom za anonimnost.

Cyrus je pogledao prema gore. - Zar mi govoriš da je to bila ilegalna prodaja?

- Kako bi to uopće mogla biti ilegalna prodaja? - Damien se očito dobro zabavljao. -

Stručnjaci će ti sigurno reći kako Hadova kugla više ne postoji. Zadnji zabilježeni podatak o njezinom postojanju je bio rane 1800. godine. Pretpostavlja se da je uništena za vrijeme viktorijanskog razdoblja. Ali u stvarnosti, samo je putovala s jedne aukcije na drugu.

-Znači, tamo je bila svih godina?

- Glasine govore da je cijelo vrijeme kolala u podzemnom svijetu umjetnina. - Damien je pružio ruku prema drevnom predmetu. Dok se naginjao naprijed, njegova prerano po-sijedjela kosa je zasjajila od odbleska kugle i otkrila aristokratske crte patricijskog lica. - Također ima i određenu reputaciju koja je prati.

- Kakvu reputaciju?

Damienove su se usne iskrivile u grimasu koja je postala nevjerojatno iritirajuća zadnjih nekoliko mjeseci. - Legenda govori da svaki puta kada ide od jednog vlasnika drugome, netko

GIGA

umre.

Cyrus podigne jednu obrvu. - Znači, takvu reputaciju, ha?

- To nije ništa neobično za predmet koji je toliko star. Takvi drevni predmeti imaju neku vrstu moći. Oni koji su osjetljivi, mogu je osjetiti.

Cyrusu se nije sviđao način na koji je Damien zurio u staklenu kuglu. Nekakva lagana jeza prošla mu je tijelom, ali to nije imalo nikakve veze sa starosti Hadove kugle. - Ma daj March, valjda ne vjeruješ u te gluposti?

Damien nije izravno odgovorio. - Nitko zapravo ne zna puno o tome. Nikada je stručnjaci nisu proučavali jer je oduvijek bila sakrivena na raznim privatnim aukcijama. Ali, na primjer, nemoguće je objasniti kako uspijeva sjajiti tako različitim i intenzivnim nijansama vatrenih boja. Ima li u njoj nečega zlatnog ili možda nekog metala koji je tek nedavno izbio na površinu? Ilije možda sve to slučajnost?

Cyrus je znao kako nije nikakav stručnjak za umjetnost. Damien je u tim stvarima bio glavni radeći za tvrtku March&Colfax osiguranje. Čak je i on svojim nestručnim pogledom mogao vidjeti da je taj predmet izrađen briljantnom preciznošću da bi se prepustio faktoru sreće.

- Sumnjam da je to bila nesreća, - rekao je.

Damien je podigao pogled prema njemu. Njegove ledeno plave oči su se caklile podrugljivim sjajem. - Tako znači?

Tvrtka March&Colfax osiguranje nastala je prije šest mjeseci. Cyrus je sumnjao da će njihovo partnerstvo izdržati još sljedećih šest mjeseci. Unatoč onome što je Katy vjerovala, znao je da je napravio veliku grešku kada je ušao u posao s Damienom.

Govorio si je kako nije potrebno biti prijatelj čovjeka s kojim započinješ posao, ali on ne samo da nije volio Damiena Marcha, nego mu čak više nije niti vjerovao.

Kao što je njegov djed, Beauregard Lancelot Colfax znao govorili, nema smisla poslovati s čovjekom kojemu ne možeš vjerovati.

Istina je da je Damien uložio puno novaca u njihovu tvrtku. Osim velikog kapitala, Damien mu je ponudio i brojne veze iz elitnog društva.

Na površini je posao išao dobro. March se znao družiti s tom elitom, znao je razgovarati s njima i tako dogovoriti dobre i skupe poslove.

Cyrusov je zadatak bio jako jednostavan. Imao je dobre instinkte, praksu i pseću izdržljivost koja je u tom poslu bila potrebna. Prijevoz Hadove kugle od jednog vlasnika drugomu bio je najvažniji posao koji je tvrtka do sada dobila. Milijarder, sakupljač drevnih predmeta, zahtijevao je od njih potpunu diskreciju. Nije želio da se ikakve glasine o toj kugli prošire do legalnog svijeta umjetnina ili do novinara. Bio je opsjednut zaštitom svoje anonimnosti i voljan platiti visoku cijenu kako bi to ostvario.

Cyrus je znao kako je zaglavio. Večeras nije mogao prekinuti svoje partnerstvo s Damienom. Obvezao se da će se pobrinuti da se kugla sigurno prebaci novom vlasniku. Nikada nije odstupao od svojim obveza i obećanja.

Ali sada, dok je gledao u vatrenu kuglu koja kao da je gorila paklenom vatrom, konačno je odlučio. Čim preda tu kuglu teksaškom milijarderu koji je unajmio njihovu tvrtku, razvrgnut će njihovo partnerstvo.

Znao je da će Katy biti bijesna zbog toga jer je stalno sanjala da će se priključiti onim krugovima društva u kojima je Damien obitavao. Ali neki snovi, kako je to znao djed Beau govoriti, ponekada nisu vrijedni tolikog truda kako bi se ostvarili.

- Hadova kugla posjeduje neke zanimljive sastojke, - nastavljao je Damien pedantnim tonom.

- S obzirom kako reagira na svjetlost, kao da sadrži gorući jantar.

-I?

- Gledaj sada što će se dogoditi kada svjetlost lampe bude osvjetljavala njezinu površinu, umjesto da prolazi kroz nju.

Posegnuo je za lampom koja je visjela iznad staklene kugle.

GIGA

- Neka sam proklet. - Cyrus je zurio, nakratko fasciniran. Pod takvom svjetlošću, kugla je promijenila boju. Sada

je to bila tamno crvena kugla. Bila je to boja krvi.

- Trebamo krenuti. - Damien je pustio lampu i pomaknuo se u stranu. Očistio je rukav svog sivog talijanskog odijela i pogledao na zlatni švicarski sat. - Naš će teksaški prijatelj biti nervozan ako zakasnimo.

Cyrus je bacio pogled na svoj skromni sat koji je imao običnu kožnu narukvicu i zgodnu sličicu papagaja ispod kazaljki. Boje papagajevog perja, crvena i žuta, savršeno su se uklapale uz boju njegovih hlača. - Stizemo na vrijeme.

Damienove su se usne iskrivile u još jedan uobražen osmijeh. - U životu i poslu točnost znači sve.

- Djed Beau je imao običaj tako nešto govoriti.

Nakon dva sata, kada je metak došao iz tame, Cyrus je bio prisiljen priznati kako mu se točnost nije isplatila.

Trebao je još jučer prekinuti svoje partnerstvo s Damienom, razmišljao je dok je bježao i zatim pao na zemlju. Ali, prekasno je saznao. Metak mu je već ušao u lijevo rame. Šarena košulja brzo je upijala nadolazeću krv.

Jedina utjeha mu je bila što je znao da je metak bio usmjeren u njegovu kralježnicu, a ne u rame. Ali, izbjegao ga je zahvaljujući životinjskom instinktu kojega je vjerojatno naslijedio od svog djeda. I taj mu je instinkt spasio život.

Cyrus je preživio noć. Ali, kada se sljedećeg dana probudio u bolnici, shvatio je da mu se cijeli život promijenio.

Njegova žena, Katy, je bila mrtva. Policija je rekla da je žrtva pljačkaša automobila.

Damien March je nestao zajedno s većinom tvrtkinog novca, ostavljajući njega na samom rubu propasti.

Osim toga, i Hadova je kugla nestala.

POGLAVLJE

1.

Eugeniji Swift je bila potrebna sva samokontrola koju je posjedovala. - Za Boga miloga, Tabitha, zadnja stvar koja mi je potrebna je tjelohranitelj.

Tabitha Leabrook se nasmiješila onim laganim, samouvjerenim smiješkom koji je bio rezerviran za ophođenje s ljudima koji su odrasli u bogatstvu i imali veliko samo-poštovanje. - Razmišljaj o njemu kao o mjeri predostrožnosti, Eugenia, - rekla je. - Razmišljaj o njemu da mora biti uz tebe, baš kao što moraš u automobilu zakopčati pojas.

- Ili se moraš cijepiti protiv gripe, - dodao je Cyrus Chandler Colfax.

Eugenia je kucnula prstima. U rukama je držala pozivnicu za dobrotvorno primanje u Leabrook stakleni muzej koji je organizirao Leabrookov fond.

Pitala se koja je kazna za davljenje vrlo snažnog čovjeka koji je na sebi imao šarenu košulju i hlače, te svijetle moka-sine na nogama. Sigurno je nijedan sudac niti porota neće osuditi, mislila je. Sigurno neće kada vide dokaze.

Colfax je do sada jako malo govorio, očito čekajući da se argument prihvati. Sada je samo šutio i čekao kada će je Tabi-tha nagovoriti. Shvatila je njegov plan, kao da joj gaje napisao na papir. Odlučio je biti u sjeni sve dok se ne smekša.

Bio je obučen u kričavu plavo-zelenu majicu i sigurno je izgledao smiješno u odnosu na skupi orijentalni sag u njezinom prekrasno uređenom uredu. Ali, nije totalno odbijao od okruženja, jest da se razlikovao od skupocjenog namještaja, ali definitivno nije odbijao.

Prostorija je izgledala nekako čudno, nekako previše skupocjeno i elegantno.

Nije zavarao Eugeniu svojom odjećom za plažu. Ona je znala procijeniti čovjeka, nije to radila samo na temelju vanjskog izgleda. Imala je za to dara koji joj je pomogao u razvoju uspješne karijere, prvo kao pomoćnice upravitelja u Lea-brooku, a sada kao njegove direktorice.

Mogla je odmah naslutiti kako će Colfax predstavljati veliki problem.

Ljetna i tropska odjeća nije dobro pristajala Cyrusu Col-faxu. Izgledao je poput rančera koji je dojahao u grad, s nekoliko pištolja zataknutih na pojasu, s planom da ga očisti od kriminalaca. S obzirom da je sporo hodao i pričao, ostavljao je dojam čovjeka od zakona s divljeg zapada. Pomislila je kako čak ima i ruke koje podsjećaju na ruke čovjeka koji se puno koristi pištoljima. Bile su snažne i čiste, kombinacija nježnosti i grubosti.

Imao je neku auru mirnoće. Nikada nije pravio nagle pokrete. Nije lupkao prstima, niti je olovku prebacivao iz ruke u ruku. Jednostavno je okupirao prostor. Ne, razmišljala je Eugenia, on je kontrolirao prostor.

Procijenila je da ima otprilike trideset pet godina, ali nije bila sigurna. Imao je nekakvu karizmu koja je dolazila s godinama. Nekoliko sijedih vlasi u inače tamnoj kosi, ali ništa više što bi pokazivalo prolaženje vremena.

Ali najviše su je uznemirivale njegove oči. Bile su boje debelog, teškog stakla gledanog sa strane, spajajući se sa zagonetnom i hladnom zelenom bojom.

Eugenia je ostavila sa strane pozivnicu i sklopljene ruke naslonila na svoj masivni uredski stol. To je ipak bio njezin ured i ovdje je ona bila glavna. Pogledala je u Tabithu.

- Ovo što mi predlažeš je krajnje nepotrebno i pravi gubitak vremena, - rekla je. - Osim toga, ja bih trebala biti na odmoru.

- Na radnom odmoru, - podsjetila ju je Tabitha.

Znala je da gubi bitku, ali njezin prirodni nagon ju je tjerao dalje, čak i kada se nazirao poraz. Istina je da je ona direktorica muzeja, ali Tabitha Leabrook je bila glavna u Lea-brookovom fondu. Taj je fond održavao njezin muzej i plaćao njegove račune. Kada je dolazilo do nekakve rasprave i odlučivanja, Tabitha je imala zadnju riječ.

Otkada je radila u muzeju, Eugeniu nikada nije smetao zapovjedni lanac. Jako je poštivala

GIGA

Tabithu, malenu ženu u ranim sedamdesetim godinama. Tabitha je imala dobro srce, nepresušan izvor energije i rafinirani ukus. Imala je želju za face-liftinge i novac kojim si ih je mogla priuštiti. Također je imala i čeličnu volju.

Najviše od svega, Tabitha je cijnila Eugenijine sposobnosti i njezinu inteligenciju. Bila je spremna predati Eugeniji glavno mjesto u strukturi vođenja muzeja.

Tabitha i direktori Leabrookovog fonda bili su oduševljeni njezinim postignućima. Pod njezinim vodstvom, Leabrook je dobio reputaciju najboljeg muzeja drevnog i modernog stakla.

Ovo Tabithino miješanje u Eugenijine odluke je bilo čudno. Činjenica da se danas umiješala samo je rezultat njezine brige.

- Osjećala bih se puno bolje kada bi te gospodin Colfax pratio na putu za Frog Cove Island, - rekla je Tabitha. - Uostalom, govori se o nekakvom ubojstvu koje se tamo dogodilo...

- Zadnji puta vam govorim, - prekinula ju je Eugenia, - nema nikakvog ubojstva. Vlasti su objavile da je smrt Adama Daventryja samo nesreća. Pao je niz stube i tako slomio vrat.

- Prije sat vremena nazvao me odvjetnik koji raspolaže Daventryjevom imovinom, - rekla je Tabitha. - Rekao mi je da izvršitelji oporuke žele da gospodin Colfax malo istraži tu stvar.

- Pa neka onda istražuje. - Eugenia je raširila ruke. - Zašto ja moram biti u to umiješana? Colfax je zurio u Tiffanyjevu lampu koja je stajala na stolu. - Oni žele da se sve obavi jako brzo i diskretno.

Eugenia je pogledala njegovu havajsku košulju. - Oprostite, ali nekako mi se ne činite kao oličenje diskrecije, gospodine Colfax.

Nasmiješio se svojim zagonetnim osmijehom. - Imam puno skrivenih kvaliteta.

- Onda su one stvarno dobro sakrivene, - ljubazno je dodala.

- To će biti jedna tajna operacija. - Tabithine su oči tntuzijasticno zasjajile. - Bolje da je uzbuđljivo, zar ne Eugenia?

- Ja mislim, - rekla je Eugenia pažljivo, - da mi to zvuči kao hrpa gluposti. Čitala sam članke iz novina u kojima nije bila spomenuta sumnja u smrt gospodina Daventryja.

Tabitha ju je pogledavala preko ruba svojim naočala za čitanje. - Eugenia, moram te podsjetiti, što prije izvršitelji oporuke budu zadovoljni, prije će njegova staklena kolekcija stići u naš muzej.

Tabitha je imala pravo, i Eugenia je to znala. Adam Daventry je svoju nevjerojatnu kolekciju stakla ostavio Leabrooku. U početku je njegov kolekcionarski interes bio usredotočen na staklo od sedamnaestog do dvadesetog stoljeća. Ali samo nekoliko mjeseci poslije, počeo je skupljati i određene drevne predmete od stakla.

Eugenia je bila nestrpljiva, jedva je čekala kada će moći početi proučavati njegovu kolekciju, ali nije na taj način planirala provesti odmor na Frog Cove Islandu.

Novine iz Seattla su pretpostavljale kako postoje dva razloga za Adamovu smrt. Prvi je bio da je on zadnji potomak Zlatnih Daventryjevih koji su se jako rano obogatili na raznim poslovima.

Drugi razlog njegove smrti bilo je preseljenje iz Wash-ingtona na Frog Cove Island prije pet godina, gdje je uspostavio pravu umjetničku koloniju. Taj je otok postao popularna destinacija mnogim stanovnicima Seattla, turistima i svima onima koji su voljeli obilaziti galerije.

Svakog je lipnja održavan Daventryjev festival koji je postao najvažniji ljetni događaj i privlačio je mnogo ljudi na otok.

Iako je Daventry stavio svoje ime u naziv galerije kao i ljetnog festivala, uvijek je izbjegavao budno oko javnosti. Rijetke fotografije koje su novinari uspjeli snimiti pokazivale su elegantnog gospodina srednjih godina, tamne kose i zadivljujućih očiju.

Eugenia se upoznala s njim prije šest mjeseci u Seattlu kada se htio s njom konzultirati u poslovnom smislu. Ubrzo je otkrila da ima nešto zajedničko s njim, nevjerojatnu strast prema staklu. Unatoč tomu, na kraju je donijela zaključak o njemu u samo jednoj riječi. Riječ je bila

GIGA

dosadnjaković.

- Eugenia, ne razumijem zašto si tako uzrujana zbog ovoga, - rekla je Tabitha. - Vas ćete dvoje imati dovoljno privatnosti. Prema onome što mi je rekao odvjetnik, Staklena kuća je ogromna. Tri etaže i podrum. Kupaonica i spavaćih soba ima bezbroj, toliko mnogo da su je izvršitelji oporuke odlučili prodati hotelskom lancu koji bi od nje napravio prekrasan hotel visoke vrijednosti. -Da, znam, samo...

- Jedina stvar koju ćete morati ti i Cyrus dijeliti jest kuhinja, - zaključila je Tabitha.

- Ništa se ne brinite, - rekao je Cyrus. - Sam ću si kupovati namirnice i kuhati jelo.

Eugenia je tu izjavu odlučila ignorirati. Promijenila je ton glasa u onaj smirujući kojega je koristila kada je uvjerala razne privatne kolekcionare da doniraju predmete njezinom muzeju.

- Nitko Vas neće sprječavati da odete na Frog Cove Island, gospodine Colfax. Ali jednostavno ne vidim razlog zašto biste ostali sa mnom u Staklenoj kući, čak iako je stvarno tako velika.

- Moram ići zato što želim nedirnuti i neometani pristup mjestu. Osim toga, želim u miru proći kroz Daventryjeve poslovne papire. Planiram provesti detaljnu istragu, a najbolji način za to je da ostanem u toj kući.

Eugenia je počela lupkati prstima po stolu. - Pretpostavljam kako izvršitelji oporuke imaju pravo unajmiti istražitelja. Da Vam iskreno kažem, gospodine Colfax, uopće me ne zanima što to istražujete, samo mi nije jasno zašto se morate povezati sa mnom.

- To je odličan i logičan potez, - inzistirala je Tabitha. Sada je Eugenia premetala olovku u prstima. Tabitha je

bila velika obožavateljica rješavanja tajnih ubojstava. Očito je bila oduševljena što je u kontaktu s pravim privatnim istražiteljem.

- Ja imam posla na Frog Cove Islandu, - rekla je Eugenia mirno. Idem popisati cijelu Daventryjevu kolekciju i sve urediti za njezino skorašnje vraćanje u Seattle. Nemam vremena izigravati Nancy Drew.

- Ti ne moraš pomagati u istrazi, - uvjerala ju je Tabitha. - To je posao gospodina Colfaxesa. Ti si mu potrebna samo kao krinka da bi uopće mogao obaviti svoj posao.

- Pobogu, zašto ne može biti iskren i reći o čemu se radi? Zašto jednostavno ne kaže ljudima da je došao istraživati Daventryjevu smrt?

- Upravo sam rekao. Moram biti diskretan, - rekao je Cyrus. - Osim toga, otočana je jako malo. Oni imaju drukčije razmišljanje od nas, dosta su nepovjerljivi. Vjerojatno nitko od njih ne bi slobodno razgovarao s privatnim istražiteljem kada bi znali tko je on i što radi.

- Sigurna sam da ti gospodin Colfax neće smetati u tvom poslu, - rekla je Tabitha uz ohrabrujući smijeh.

Eugenia je očajno pogledala Cyrusa. Sigurno će joj smetati. Mogla je to procijeniti već po samom pogledu na njega. Tko bi uopće mogao ignorirati čovjeka ovako obučenoga? Samo košulja je to činila nevjerovatnim.

U normalnim okolnostima, njegova je nazočnost ne bi mogla smetati. Možda bi ju samo iritirala, ali nikako ne bi predstavljala veliki problem. Kao što je naglasila Tabitha, Staklena kuća je bila zaista velika. Ali posao koji je morala obaviti na Daventryjevom otoku nije podrazumijevao normalne okolnosti.

Imala je svoj vlastiti raspored rada u Staklenoj kući, raspored koji nije uključivao popisivanje kolekcije.

Dvadeset četiri sata nakon smrti Adama Daventryja njegova se ljubavnica, Nellie Grant, utopila u moru nakon nesreće s brodom.

Službena objava je glasila kako je Nellie slučajno pala preko ograde broda u ledenu vodu Puget Sounda. Bilo je i nekih naklapanja kako je počinila samoubojstvo zbog smrti svog dragoga.

GIGA

Eugenia nije vjerovala da si je njezina prijateljica sama oduzela život, a znala je da je bila jako iskusna u vožnji manjih brodova.

Problem je bio u tome što se nije mogla sjetiti nikakvog logičnog objašnjenja Nelline smrti na moru. Znala je samo da neće moći mirno spavati dok ne dobije neke odgovore.

Na kraju krajeva, ona je upoznala Nellie s Adamom Daventryjem. Kako god da je gledala na to, Eugenia je znala da bi Nellie sada bila živa da je nije upoznala s Adamom i da nije otišla na Frog Cove Island.

- Gospodin Colfax može otići na otok kao turist, - predložila je smirenim glasom. - Može šetati po lokalnim galerijama i izlaziti u lokalne barove. Nije li to način na koji bi pravi istražitelj pristupio svome poslu kada bi želio izvući neke informacije od mještana? Primijetila je da Colfax nije čak ni trepnuo na njezinu blagu uvredu. Ali je zato Tabitha postala još čvršća i upornija.

- Gospodin Colfax je pravi profesionalni istražitelj, - rekla je. - Ima svoju vlastitu tvrtku. Zove se *Colfax osiguranje*, ima dva ureda na zapadnoj obali, uključujući jedan u Port-landu.

- Ove se godine namjeravamo proširiti i doći u Seattle, - Cyrus je polako rekao.

- Ma stvarno? - Eugenia je skupila oči. - Recite mi, lasto izvršitelji Daventryjeve oporuke sumnjaju u način njegove smrti?

- Nije to stvar sumnje, - rekao je Cyrus. - Samo žele čuli i drugo mišljenje, do sada su čuli samo mišljenje lokalnih vlasti. I žele da se to učini tajno.

- Ali koji im je motiv za to? - Eugenia je zahtijevala.

- Nemam pojma, - rekao je Cyrus.

Eugenia se natjerala da broji do deset. - Mrzim što Vas OVO pitam, ali imate li Vi uopće neke osumnjičene?

- Nemam.

Opet mu je postavila pitanje. - Zamolili ste Leabrook da Vam bude "paravan", gospodine Colfax. Samo mi, molim Vas lijepo, recite kako bismo Vam mi mogli pomoći? Kakvo objašnjenje mogu ponuditi za to što svoj odmor provodim s Vama u Staklenoj kući?

Tabitha je počela pričati prije nego što je on imao priliku odgovoriti. - Razmišljala sam da bismo ga mogli poslati s tobom kao tvog pomoćnika.

- Mog *pomoćnika*? - Eugenia se vrpjila na svojoj stolici. - Vjerujte mi, Tabitha, nitko neće povjerovati da je gospodin Colfax moj pomoćnik ili da je uopće u muzejskom poslu.

Cyrus je pogledao nacrtane palme na košulji. - Je li to zbog košulje?

Odbila je prihvatiti pitanje, samo je uporno nastavila gledati u Tabithu. - Ovo jednostavno neće uspjeti. Vjerojatno to i sami vidite.

Tabitha je u razmišljanju napućila svoje usne. - Ali moraš priznati da ima određeni ekscentrični stil, zar ne? Možda bismo ga mogli progurati kao profesionalnog fotografa koji je unajmljen da fotografira Daventryjevu kolekciju. Fotografi su poznati po svom ekscentričnom odijevanju.

- Nikada nisam, - rekla je Eugenia kroz zube, - upoznala nekoga tako ekscentričnoga.

- Prerušavanje u fotografa je ionako previše komplicirano, - rekao je Cyrus. - Morao bih sa sobom ponijeti mnogo skupe opreme za koju ne bih imao vremena ni shvatiti kako funkcionira. Nadalje, uvijek postoji mogućnost da sretnem nekog pravog fotografa na otoku koji bi se možda želio družiti sa mnom. A u tom slučaju, vjerojatno bih se odao u prvih pet minuta razgovora.

- Dobri Bože. - Eugenia je sklopila oči. - Ovo je beznadno.

- Razvedri se malo, - rekao je Cyrus. - Imam ideju koja bi mogla funkcionirati.

- Gospode, poštedi me. - Eugenia je oprezno otvorila oči. - O čemu se radi?

- Možemo na otok otići kao par.

Zagledala se u njega, ne shvaćajući. - Par čega?

- Naravno, - rekla je ushićeno Tabitha. - Kao *par*. To je odlična ideja, gospodine Colfax.

GIGA

Skromno joj se nasmiješio. - Hvala, mislim da bi to moglo proći.

Eugenia se zaledila. - Čekajte malo. Zar vi govorite o sebi i meni? Zajedno? Kao *oparu*?

- Zašto ne? - Pogledao ju je pogledom za kojega se trudio da izgleda nevino i pošteno. - To bi nam bila savršena isprika da neko vrijeme ostanemo sami u Staklenoj kući.

- Oh, nećete baš biti potpuno sami, - rekla je Tabitha u želji da malo popravi stvar. - Tamo će biti i neka vrsta kuće-pazitelja. Odvjetnik mi je rekao da se zove Leonard Hastings. On je inače radio za Daventryja. Izvršitelji oporuke su ga zadržali da pazi kuću preko noći, posebno staklenu kolekciju.

Eugenia je prepoznala ime. Kutiju s Nelliinom odjećom i drugim stvarima poslao je natrag u Seattle netko imenom Leonard Hastings.

Digla je ruke sa stola i pokušala njima dohvatiti stopala. Ovo je više nego smiješno. Ovo je ludo. Svatko sa samo mrvicom pameti može vidjeti kako taj plan ne bi uspio.

Tabitha je zaklimala glavom. - Eugenia, ne znam baš, mislim da je plan doista pametan.

- Također i jednostavan, - rekao je Cyrus. - Ja sam veliki poštovatelj jednostavnih stvari i uvijek ih nastojim takvima i ostaviti.

Eugenia je shvaćala kako se situacija sve više pogoršava. - Da, baš je jednostavno.

- Svatko ima pravo na kritiku, - rekao je Cyrus. Eugenia se jako trudila da ne zaškripi zubima. Unatoč

mnogim dokazima koji su upućivali na suprotno, smatrala je da je Cyrus Chandler Colfax sve samo ne jednostavan.

Njegove su oči srele njegove i na nekoliko trenutaka došlo je do iznenadnog zastoja.

Znala je o čemu se radi. Isto se tako osjećala kada je pogledala u egipatsku staklenu kuglu iz

prvog stoljeća koja je stajala izložena u drevnom dijelu muzeja. Tamo je bilo neke moći.

U civiliziranom društvu, Colfax se trebao okititi svijetle-ćim crvenim lampicama koje bi upozoravale svakoga da mu se približi. Havajska košulja očito nije dobro obavljala svoj posao.

Eugenia je bila sigurna da joj Colfax nešto skriva. Toliko je u to bila sigurna kao i u svoje prepoznavanje razlike između islamskog stakla iz četrnaestog stoljeća i kineskog iz ranih godina vladanja dinastije Qing. Njegove su snažne ruke i zagonetne zelene oči govorile istinu. Čak i kada ga je pokušavala napasti, odgovarao joj je smireno i inteligentno nikada ne gubeći samokontrolu.

Bila je sigurna kako nije želio da ona o njemu sazna više nego joj je namjeravao reći.

Tu igru mogu igrati i dva igrača, razmišljala je.

To je značilo da je sada vrijeme mirovanja.

Još jednom je pokušala izbjeći neizbježno. - Tabitha, sigurno ne očekujete da radim pod takvim uvjetima.

- Gluposti. - Tabithine su oči gorjele vatrom uzbuđenja. - Gdje je tvoj smisao za pustolovinu?

Zašto si takva, da nemam ovdje u Seattleu ovih nekoliko tjedana toliko obveza, bila bih u iskušenju da odem tamo umjesto tebe.

Nema šanse, Eugenia je tiho rekla. Nije nikome namjeravala, pa čak niti Tabithi, dopustiti da ode umjesto nje na Frog Cove Island. Ali ona je morala biti slobodna i nesputana kako bi mogla obaviti ono što je planirala, a to je značilo da bi tamo trebala biti glavna i svaku situaciju kontrolirati. Prema onome što je dosada uspjela vidjeti, Colfax nije baš tip čovjeka kojega je lako kontrolirati.

Sa stola je uzela debelu olovku iz 1930. godine kojom je uvijek potpisivala važne dokumente te se zavalila nazad u svoju stolicu. - Što će se dogoditi ako ja odbijem sudjelovati u ovoj smiješnoj situaciji?

- Na ovo je lako odgovoriti. - Cyrus je polako stavio ruke u džepove i nasmiješio se. -

Jednostavno ću reći Daventry-jevim izvršiteljima oporuke kako Vi nećete sudjelovati u istrazi.

GIGA

Čekala je da on nastavi, ali kako nije ništa više govorio, uzela je debelu olovku i vrtjela je među dlanovima. -I to je to?

- Zapravo, ne baš potpuno, - polako je odgovorio Cyrus.

- Nakon što im kažem kako vi iz muzeja niste htjeli surađivati, oni će narediti svojim odvjetnicima da stvar oduže što je moguće više.

Eugenia je zatvorila oči.

- Mislim da bi dobar odvjetnički tim mogao odgoditi predaju Daventryjeve staklene kolekcije vašem muzeju barem za četiri ili čak pet godina. Možda čak i duže.'

Eugenijinim tijelom je prošla lagana drhtavica. Otvorila je oči i mirno sjedila na stolcu.

Tabithina su se usta u šoku širom otvorila. - Bože moj, ne možemo toliko riskirati. Moramo imati tu kolekciju, u njoj su nevjerojatni komadi stakla.

Eugenia je pažljivo promatrala Cyrusa. - Tabitha, on tamo blefira.

Cyrus je podigao obrve.

Ipak ne blefira, pomislila je Eugenia. Ako ne bude s njim lurađivala, stvarno će reći izvršiteljima da otežu stvar s predajom kolekcije. Tada bi Leabrook mogao potrošiti cijelo bogatstvo na sudu tražeći zadovoljštinu.

- To je ucjena, - rekla je.

- Eugenia, ovo stvarno odlazi predaleko, - Tabitha je gundala. - Ne bi se to dogodilo zbog gospodina Colfaxa, on nam je samo rekao što bi izvršitelji oporuke napravili u slučaju naše nesuradnje.

- Ma vraga on to ne bi učinio. On nas i ucjenjuje, Tabitha.

Tabitha je ispustila uzdah. - Draga, ti malo pretjeruješ. Zapravo, sve je već dogovoreno. Ja sam već pristala na suradnju, i to ne samo zbog podjele staklene kolekcije.

- Znam, znam, - rekla je Eugenia dobroćudno. - Zabrinuti ste zbog mene.

- Samo sam oprezna. - Tabitha se uozbiljila. - Ako postoji mogućnost da je netko ipak ubio Adama Daventryja, to onda zasigurno ima nekakve veze s njegovom božanstvenom staklenom kolekcijom. Ne želim da budeš sama u toj velikoj kući s mnoštvom vrijednog stakla.

Eugenia je znala kad je pobijedena. - U redu, Tabitha. Kada toliko inzistirate, pristajem na ovaj idiotski plan.

Tabitha je odahnula. - Hvala ti, dušo. Bit će za mene veliko olakšanje kada budem znala da će gospodin Colfax biti s tobom u Staklenoj kući.

- Ima samo još jedan mali uvjet, - dodala je Eugenia pažljivo.

Cyrus ju je prodorno pogledao. - Koji to?

- Ja ću birati pod kakvom ćemo se krinkom skrivati, -rekla je Eugenia živahno. - S obzirom da ste mi predložili stvarno uzak izbor, ja ću se ipak odlučiti za onaj u kojem ste Vi moj pomoćnik.

Nastala je tišina.

- Nemojte misliti da je to najbolje rješenje, - rekao je Cyrus.

- Šteta. - Zagledala se u njega. - Zato što je to jedina mogućnost o kojoj sam spremna razmisliti.

Cyrus je klimnuo glavom. - Možete li mi barem reći zašto Vam je to bolje od ideje da zajedno budemo na odmoru kao par?

Pogledala mu je košulju. - Mislila sam da je to očito. Već će mi biti teško progurati Vas kao mog pomoćnika. Ali mogu Vam garantirati kako ni za milijun godina nikada nitko ne bi povjerovao da smo mi par.

- Oh, sada shvaćam, - rekao je Cyrus. - Vi to meni želite dati na znanje kako nisam Vaš tip.

Odmah se sjetila njegove ucjene od prije samo nekoliko trenutaka. - Ne, - rekla je. - Vi definitivno niste moj tip. I nema ništa što bih više željela razjasniti ovdje. Ne znam puno o privatnim istražiteljima, ali sam na televiziji vidjela da nose oružje.

GIGA

- Eugenia, ja sam privatni istražitelj u pravom životu, a ne neki glumac.
- Vjerujem da to onda znači kako ne nosite oružje sa sobom. Apsolutno odbijam biti u kući s nepoznatim naoružanim čovjekom. Jednostavno prezirem oružje, bilo koje vrste.
- Baš kao i ja. - Cyrus je polako pomaknuo svoje lijevo rame. - Jednom sam imao ružno iskustvo s njim.

Navečer, u šest i trideset, Eugenia je natočila čašu osvježavajućeg vina i zagledala se kroz prozor svoje dnevne sobe. Njezin je stan bio smješten u visokoj zgradi u samom središtu grada. Platila je i više nego što je trebala Elliottu Bayu, samo zbog pogleda na grad, ali je smatrala da je novac dobro potrošen.

Zadnja četiri mjeseca je provela u uređenju koje je sada konačno gotovo. Unajmila je arhitekta da poruši sve zidove u stanu, osim onih koji su bili potrebni za privatnost, a to su zidovi kupaonice i spavaće sobe. U stanuje prevladavala bijela boja koja se savršeno uklapala u njezinu rastuću kolekciju stakla. Staklene skulpture su bile uredno i pažljivo postavljene na svoja postolja uokolo cijele dnevne sobe.

Samo je jedan svod dijelio hodnik od dnevne sobe s bijelim sagom. Od namještaja u sobi je bila samo niska bijela sofa, bijele kožne stolice, te stakleni stolić.

Jedina boja osim staklenog odsjaja staklenih skulptura bila je oko plinskog kamina.

Eugenia je promatrala rukom obojeni kamin s dijelovima zelene i boje jantara, kojega je sama Nellie Grant obojala.

Zadnji puta je vidjela Nellie baš u ovoj istoj sobi. Preuređivanje je bilo u završnoj fazi. Zid pored kamina je još uvijek postojao kada je Nellie došla na glavna vrata. To je bilo jutro poslije Adamove smrti.

Posudila je Adamov motorni čamac i odvezla se na obalu, radije nego da je čekala lokalnu liniju koja je dolazila na otok. Kada je stigla na obalu, iznajmila je automobil i vozila još dva sata do Seattlea.

Definitivno nije žalila za njim.

Eugenia, bila si u pravu. Bio je pravi gad. Trebala sam te slušati. Uopće mi nije žao što je mrtav. Znam da to zvuči grozno, ali je barem istinito. Moram se još danas poslije podne vratiti na otok i uzeti ostatak mojih stvari, a nakon toga više nikada ne želim vidjeti to mjesto.

Eugenia je gledala u sliku koja je visjela iznad nedavno dovršenog kamina. Bila je to prva Nelliena slika u seriji koju je nazvala *Staklo*. Prikazivala je francusku vazu iz devetnaestog stoljeća koja je bila u Daventryjevoj kolekciji. Nellie je uspjela oslikati bogate boje i odsjaje svjetlosti koja je prolazila kroz staklo vaze.

Daventry mi je rekao da, budući da nema svoje djece da ih slikam, ima prekrasne staklene predmete koje je najviše volio, te je želio da njih prenesem na platno. Nisam ih uzela prije nego je on umro. Sada kad ga više nema, smatrala sam da pripadaju meni. Želim da imaš ovoga, Eugenia. Gledaj na njega kao na poklon za preuređenje kuće. Jako si mi puno pomogla potičući me da radim ono što volim.

Nellie je jedva čekala da stvori karijeru umjetnice, pod bilo koju cijenu. Eugenia je mislila da je to jedan od razloga zbog kojeg je podlegla Adamovom šarmu. On ju je uvjerio kako je može upoznati s pravim ljudima i objesiti njezine slike u najprestižnijim galerijama.

Eugenia je hodala u kućnim papučama preko novog bijelog saga. Zastala je ispred jednog stakla sa skulpturom čije se staklo prelijevalo u zelenkastu boju, a napravio ju je mladi umjetnik iz Anacortesa.

Gledati igru svjetla preko površine prekrasnog stakla uvijek joj je pomagalo da razbistri misli. Nakon nekoliko trenutaka, posegnula je za telefonom koji je stajao na stoliću odmah pored

GIGA

bijele sofe. Okretala je stranice svog adresara i pronašla kućni broj tvrtke Mills&-Mills, oni su bili zaduženi za Leabrookovo osiguranje.

Sada ju je upozoravala ista ona intuicija na koju se uvijek oslanjala kada je umjetnost bila u pitanju, slala joj je upozoravajuće signale u vezi sa Cyrusom Chandlerom Colfaxom. Ta joj je intuicija govorila da nije onaj za kojeg se predstavlja.

- Sally? Ja sam, Eugenia. Trebam jednu uslugu.

- Skoro je sedam sati. - Sally Warren je zvučala zabrinuto. - Jesi li još uvijek u muzeju?

- Ne, kod kuće sam. - Eugenia je sjela na naslonjač sofe. - Prekosutra odlazim iz grada.

Trebam neke informacije.

- Konačno odlaziš na odmor, ha? Bilo ti je već i vrijeme. Mogu se kladiti da se ne sjećaš kada si zadnji puta bila na godišnjem.

Eugenia je negodovala. - Naravno da se sjećam. Bila sam u Engleskoj prije dvije godine.

- I cijelo si vrijeme bila u Ashmolean&British muzeju stakla i gledala njihove staklene kolekcije. Ali, nema veze, neka bude po tvome. Sto točno trebaš?

- Mills&Mills su u osiguravajućem poslu puno godina, zar ne?

- Trideset godina, - složila se Sally.

- Onda sigurno znate sve o osiguravateljima velikih tvrtki na zapadnoj obali.

- Vjerojatno. Zašto?

- Danas sam upoznala jednog vašeg konkurenta. Zove se Cyrus Chandler Colfax. Jesi li ikada čula za njega?

Nastala je kratka, ali zabrinjavajuća tišina na drugoj strani linije.

- Colfax? - Sally je zvučala previše oprezno.

- Da, znaš li ga?

- Nikada ga nisam upoznala, ali sam čula o njemu neke stvari. Ne bih ga baš nazvala konkurentom. On se ne bavi istim poslom kao mi. Mills&Mills se specijalizirao za osiguranje muzeja. Colfax obično osigurava privatne stvari. Obično jako skupe.

Eugenia je čvrsto stisnula slušalicu. - Što mi još možeš reći o njemu?

- Čekaj malo, ne misliš valjda prepustiti njemu osiguranje Leabrooka, ha?

- Ne, naravno da ne. Ali želim znati sve što možeš o njemu saznati.

- Raspitat ću se, ali za to će mi trebati malo vremena. Ne ljutiš se ako te pitam zašto te toliko zanima Colfax?

- Zato što ću svoj ljetni odmor provesti s njim.

POGLAVLJE

2.

- Budi iskren sa mnom, Cyruse, kakav si pritisak izvršio nad Jakeom da prisustvuje Rickovoj maturi? - Meredith Tasker ga je upitala i jednom rukom odmicala plavu kosu s čela. - Jesi li mu možda rekao kako ćeš mu sabotirati posljednji poslovni dogovor? Ili si možda izabrao izravniji put i unajmio profesionalnog lomitelja nogu?

Cyrus se naslonio na svoj tamno zeleni džip. Prekrižio je ruke i promatrao događaje na parkiralištu srednje škole.

Bio je lijep i sunčan dan u Portlandu. Predivan dan za maturu, pomislio je. Ceremonija je završila prije nekoliko minuta. Roditelji su stajali u grupicama i međusobno si čestitali što su izdržali prolazak svojih tinejdžera kroz srednju školu. Neki su odahnuli, a neki su pak trijumfirali. Okolo njih su se čule glasne priče i smijeh.

- Ne znam na što misliš, Meredith. Jake ne bi propustio Rickovu maturu za sve poslovne dogovore u cijeloj južnoj Californiji.

- Taj je prokleti gad propustio sahranu vlastite majke jer mu je iskrsnuo neki posao u New Yorku koji je zahtijevao njegovu pažnju. Ma daj, valjda sam mu ja bila žena. Ja ga poznajem bolje od bilo koga. Sto si učinio da ga danas dovučeš ovdje?

Cyrus je slegnuo ramenima. - Ništa posebno. Samo ga je moja tajnica nazvala u ured da ga podsjeti na današnji datum.

Nije bilo potrebno reći da je on preuzeo slušalicu od tajnice, čim se Jake Tasker javio.

Razgovor je bio kratak i jasan.

- Rekao sam ti, ne mogu doći, - rekao je Jake Tasker iz svog ureda u L.A-u. - Rick će sigurno shvatiti.

- Čekaj, dopusti da ti ovako kažem, Tasker. Ili ćeš se pojaviti na njegovoj maturi ili ću ja odmah nazvati Harryja Pellmana.

Nastala je napetost koja se osjetila preko telefona. - Što ti znaš o Pellmanu?

- Znam da je on jedan od tvojih najvećih klijenata. -I što s time?

- Vidiš, on mi duguje jednu uslugu, - Cyrus je polako rekao.

Prije godinu dana je pronašao vrlo vrijedan predmet iz sedamnaestog stoljeća koji je pripadao Pellmanu. Nevolja je bila u tome što se uspostavilo da je lopov nedavno otkriveni Pellmanov ljubavnik. On je želio da se ta cijela situacija stiša i ostane diskretna.

Colfax osiguranje se obvezalo na apsolutnu diskreciju.

- Što ti dovraga pričaš? - Jake je nervozno upitao.

- Ako mu samo kažem da si nađe drugog mešetara, povući će svoj račun iz tvoje firme i prebaciti ga u konkurentsku, da nećeš stići ni okom trepnuti, - rekao je Cyrus.

- Isuse Kriste, ne mogu ovo vjerovati. Ti bi rekao Pellmanu da me odbaci samo zato što mi ne odgovara odlazak na Rickovu maturu?

- Bih. Znači, to bi otprilike bilo to. Drago mi je što smo se razumjeli, Tasker.

- Ti si pravi gad, znaš li to?

- Potražit ću te na Rickovoj maturi.

Cyrus je potisnuo sjećanje na taj razgovor u stranu i razuvjeravajuće se nasmijao Meredith. - Kao što sam ti rekao, Jake je sam želio doći.

Meredith se slabašno nasmiješila, ali su joj oči bile ozbiljne. - U redu, neću više navaljivati. Samo ću ti se zahvaliti, što stalno činim ovih posljednjih pet godina. Ne znam što bih radila bez tebe, Cyruse. Dugujem ti više nego što ti ikada mogu vratiti.

- Ništa ti meni ne duguješ.

- To nije istina, i ti to znaš. Samo kada se sjetim kako si uvijek uskočio u pomoć od onda kada je Jake samo odšetao...

- Ja sam Rickov tetak, sjećaš se? Imao sam pravo uskočiti i pružiti vam pomoć.

GIGA

Meredith je prešla pogledom preko parkirališta. Cyrus je također gledao i primijetio je Ricka i Jakea kako se probijaju do njih kroz gužvu.

- Ti si bio oženjen za Katy samo dvije godine, - rekla je tiho Meredith. - Jedva da si imao vremena pomiriti se s obvezom pomaganja njezinoj obitelji.

- Što sam god učinio, napravio sam to zato što sam želio,

- rekao je Cyrus. - A ne zato što sam osjećao obvezu. Nemoj to nikada zaboraviti.

Pogledala je u njega zabrinutog izraza lica. - Rick je bio jako uzbuđen kada je vidio da je Jake došao. Nije ga već mjesecima vidio. Znaš već kako to ide, ona uzrečica da nije nikada u gradu uvijek dobije najviše aplauza.

- Ma sve je u redu, Meredith. - Cyrus je pogledao Ricka i pitao se po tko zna koji put kako bi to bilo imati svog sina.

- Rick je još uvijek jako mlad, - Meredith se uozbiljila.

- Kad malo sazrije i pogleda unatrag u tinejdžerske godine, shvatit će da si mu ti, a ne Jake, pomogao u stjecanju muškosti. Bit će ti jako zahvalan.

- Sve je u redu, Meredith. Ja ni ne želim Rickovu zahvalnost. Dovraga, ja sam njemu zahvalan. Nas dvojica smo se znali lijepo zabaviti.

- Znam da danas nije baš obraćao pažnju na tebe, ali to je samo zato što se Jake uspio pojaviti sa svojim uobičajeno raskošnim darovima. Takve stvari uspijevaju odvratiti pažnju dečka njegovih godina. Ne smiješ misliti da ti Rick nije zahvalan na svemu što si za njega učinio.

- Ma, zaboravi to.

Napravila je grimasu. - Kad se samo sjetim koliko si godišnjih odmora i slobodnih vikenda proveo s njim u ovih posljednjih nekoliko godina...

- Kao što sam rekao, dobra vremena i dobre stvari. - Cyrus se kratko nasmijao na uspomene kampiranja, satova kara-tea i poduke ronjenja.

On i Rick su radili sve one stvari koje su trebali raditi očevi i sinovi. Njegov vlastiti otac nije za njega imao vremena, a majka mu je poginula u prometnoj nesreći nekoliko mjeseci nakon njegovog rođenja. Ali, imao je sreće, pomislio je. Barem je imao baku i djeda.

U Second Chance Springu nije bilo novca za satove ka-ratea ili ronjenja, ali to nije bilo ni važno. Beau ga je vodio u lov ili ribolov od vremena kada je naučio hodati. Cyrus je naučio pucati, pratiti tragove, kako preživjeti u pustinji i kako pronaći put kroz planine bez karte. Nije više lovio, ali su mu iskustva još uvijek pomagala. Još uvijek je išao u ribolov kad god bi imao priliku. Ribolov mu je odgovarao jer je u njemu bilo nečega smirujućeg što mu je godilo. Ribolov mu je bio važan, čak i kada ne bi ništa ulovio.

Baka Gwen ga je naučila čitati, kako uzgojiti ruže u pustinji i pedeset načina pripremanja tunjevine.

Bio je svjestan da je od njih naučio mnoštvo drugih stvari, stvari koje je bilo teško iskazati.

Stvari koje su mnogi smatrali staromodnima, kojima nije mjesto u današnjem, modernom svijetu.

Mnogo toga je bilo pohranjeno negdje duboko u njemu i, kada bi bio lošeg raspoloženja, pomagalo mu pobijediti teškoće.

Katy nije nikada shvaćala taj dio koji je postojao u njemu. Samo je nekoliko ljudi uspijevalo.

Bilo je i onih koji su smatrali da neke stvari kojima su ga Gwen i Beau naučili nisu prihvatljive ni korisne u današnjem svijetu. Ali Cyrus je znao bolje od njih. On je jedini shvaćao da je samo uz pomoć tih stvari kojima su ga baka i djed naučili uspio preživjeti u današnjem tako okrutnom svijetu.

- Tvrdiš da si s Rickom bio samo u dobra vremena, - rekla je Meredith. - Ali ja nikada neću zaboraviti da si bio uz njega i u jako loša vremena. Skoro sam ga izgubila, Cyruse. Oboje to znamo. Jako teško je podnio razvod.

- Bilo mu je samo trinaest godina. Teške godine za klinca da podnese razvod roditelja.

- Za to jednostavno čovjek nikada nije spreman, koliko god imao godina. Ludio je nekoliko

GIGA

mjeseci nakon Jakeovog odlaska. Po cijelu noć je ostajao vani. Družio se s klincima koji su pili alkohol i upotrebljavali drogu. S njima je počeo i krasti. Doimao se ili potištenim ili ljutim. Jako sam bila uplašena kako će to na kraju završiti.

- Sada je sve prošlo, Meredith. Danas je maturirao s pohvalom i uskoro odlazi na fakultet.

- Samo zahvaljujući tebi. - Uzdahnula je. - Još mi uvijek tijelom prođu trnci kada se sjetim onih noći i poziva policije da me obavijeste kako su ga negdje pokupili i dovezli u policijsku postaju.

Te se noći, očajna i uspaničena, Meredith obratila Cyru-su. Cyrus je bio taj koji je te noći ustao iz kreveta i sredio situaciju u koju je bila upletena brza vožnja, alkohol i skupina djece koja je prebrzo rasla bez nadzora odraslih.

Na početku njihovog druženja, Rick je bio pun gorčine i dubokog, ciničnog nepovjerenja.

Cyrus je bio njegov tetak, ali samo zbog nedavno sklopljenog braka s njegovom tetom Katy.

- Zašto si došao po mene? - Rick je zahtijevao odgovor dok su odlazili iz policijske postaje. - Gdje mi je mama?

- Kod kuće je.

- Ona je trebala doći, a ne ti.

- Ja sam ti tetak.

- Sranje. S tetom Katy si u braku samo nekoliko mjeseci, tako da me uopće i ne poznaješ.

- Nešto mi govori da ćemo se nas dvojica uskoro bolje slagati. - Cyrus je otključao vrata automobila. - Upadaj.

- Ja idem autobusom kući.

- Sada su dva sata ujutro. - Cyrus nije povisio ton. Nikada nije povisivao ton. - Uđi u automobil. Mislim da si majci zadao dovoljno brige za večeras.

Rick je oklijevao. Ulično je svjetlo osvijetlilo njegove oči i pokazalo sav gnjev koji je osjećao. Cyrus je znao da klinac želi samo pronaći snage i volje za usamljeno odrastanje.

- Jebeš to sve, - rekao je Rick. Bacio se na sjedalo. Cyrus je obišao automobil i sjeo za volan.

- Ti si jako

sretan, - rekao mu je dok je palio automobil. - Pokupili su te dobro obučeni, profesionalni policajci. -I ti to nazivaš srećom?

- Ja sam imao šesnaest godina kada me je zaustavio šerif u mom rodnom gradu. Prvo me je prebio na mrtvo ime i tek me onda pustio kući.

Rick je zinuo u nevjerici. - Ti to ozbiljno govoriš? -Da.

- Jesu li ga tvoji tužili?

Cyrus se slabašno nasmiješio. - Pričaš baš kao pravo dijete modernog doba. Ne, roditelji ga nisu tužili. Mog oca nikada nije bilo blizu mene. Nestao je prije moga rođenja. Moja je mama poginula u automobilskoj nesreći zbog jednog pijanog vozača kada sam imao samo nekoliko mjeseci. Znači da je to ostalo na mojoj baki i djedu, samo što oni nisu imali novaca za tužbu.

- A što si bio napravio?

- Naučio vrijednu lekciju. - Cyrus je krenuo s parkirališta. - I pobrinuo sam se da me više nikada ne zaustavi policajac.

- Ne, mislio sam što si napravio da te šerif tako isprebijao?

- Izlazio sam s njegovom kćerkom.

Rick je nastavio zuriti u njega. - Uhitio te samo zbog toga što si izlazio s njom?

- Službeno, šerif Gully me je zaustavio zbog prebrze vožnje. Ali, znali smo obojica da je ljut zbog toga što je saznao da sam proveo večer s njegovom precijenjenom Angelom.

- Ali zašto bi te zbog toga toliko prebio? Mislim, to je bio samo spoj. Jaka stvar.

Cyrus je usporio pred semaforom i pogledao u Ricka. -Da, bilo je tako jednostavno. Uspio sam nagovoriti Angelu da izađe sa mnom jer sam znao kako će joj tata biti bijesan ako sazna za to. I bio sam u pravu.

- Ti si ga želio razljutiti? -Da.

GIGA

- Zašto?

- Zato što sam nekoliko dana prije čuo da je rekao starom Earlu Dartu u dućanu kako ja nikada neću ništa uspjati u životu učiniti. Ali taj me dio razgovora nije toliko dirnuo jer ga ionako nisam doživljavao kao pametnog čovjeka.

- A što je onda rekao da te naljutilo?

- Razljutilo me to što je rekao starom Earlu kako zapravo žali moju baku i djeda, iako su svi znali da je moja majka bila glupača koja je ostala trudna u devetnaestoj godini. Rekao je da je moj otac vjerojatno već bio oženjen, jer nikada nikome nije rekla tko je on bio. Tada je Gully rekao kako je

sigurno da ne želi da se njegova kćerka ikada spetlja sa mnom. Ricky je tiho zazviždao. -

Znači, pozvao si šerifovu kćerku van samo da bi se njemu osvetio?

- Da, znao sam da će Gully biti bijesan kada otkrije što se dogodilo.

- Ako si tako dobro poznao tog razbijača Gullyja, -rekao je Rick polako, - onda si vjerojatno znao da će te prebiti kada sazna da si izašao s Angelom.

- Naravno.

- Pa, zašto si onda to učinio?

- Nisam se ničeg drugog mogao sjetiti da ga uzrujam.

- Sto je s Angelom? - Rick je upitao. - Što je ona mislila o svemu tome?

- To je jako dobro pitanje. Ona je izašla sa mnom samo zbog toga da se osveti svom nevjernom dečku i da ga tako nauči lekciju.

- Znači, ona je zapravo iskorištavala tebe?

- Uzajamno smo se iskorištavali, - rekao je Cyrus. - Zapravo nijedno od nas nije bilo zainteresirano za drugoga.

- Kvragu. - Rick je osjetio kako mu jeza prolazi tijelom. - Pristao si na batine samo da bi ga uzrujao?

- Dobro, očito je da nisam baš bio bistar sa šesnaest godina kao što si ti sa trinaest, - rekao je Cyrus. - Dobra vijest je da sam od tada naučio puno stvari.

Rick je izgledao fascinirano. - Koje na primjer?

- U današnje vrijeme kada odlučim poravnati s nekim račune, puno sam oprezniji.

Pokušavam da više nikada ne dobijem batina ako je ikako moguće.

Cyrus se prisjetio tog prvog razgovora kojega je vodio sa svojim nećakom dok je gledao Ricka i Jakea kako im se približavaju. Bio je svjestan Meredithine napetosti dok je ih je čekala stojeći pokraj njega.

- Mislim da me je u početku Rick mrzio, - šapnula je.

- Nije te mrzio.

- Krivio je mene za razvod.

- Imao je samo trinaest godina. Bio je bijesan. Trebao je metu, a ti si jedina bila stalno s njim. Djeca tih godina nisu nikada racionalna što se tih stvari tiče. Dovraga, nije ni većina odraslih.

- Osim tebe. - Meredith je iz torbice izvadila papirnati rupčić i obrisala oči. Uplakano se nasmiješila Cyrusu. - Ti si uvijek smiren i racionalan. Uvijek imaš kontrolu. Jesi li rođen takav?

Polako se nasmiješio. - Kao što je djed Beau znao reći, postoje samo dva načina prolaska kroz život. Ili imaš kontrolu, ili si bez kontrole. Ja sam izabrao prvi način.

- K tomu si i jako skroman. Nije ni čudo što se Katy željela udati za tebe samo dan nakon što te je upoznala.

- Osjećaj je bio obostran.

Sjećanje na Katy mu je prošlo kroz misli. Bila je to slika žene koja kao da je iskoračila iz renesansne slike. Bilo je nešto posebno u njoj. Samo ju je jednom pogledao i odmah je osjetio da je treba zaštititi od današnjeg okrutnog svijeta.

Ali na kraju je ipak nije uspio zaštititi. Damien March ju je iskoristio i zatim je hladnokrvno

GIGA

ubio. Službeno, Katy je poginula od ruku nepoznatog kradljivca automobila, ali Cyrus nije nikada povjerovao toj priči. Bio je siguran da ju je ubio March jer je znala previše o njegovim planovima da nestane s Hadovom kuglom.

- Tako je nepravедno da ste ti i Katy proveli tako malo vremena zajedno, - rekla je Meredith.

- Nemoj razmišljati o prošlosti, Meredith. Nema od toga nikakve koristi. Ti si svoj privatni život ionako na duže vrijeme ostavljala po strani. Reci Fredu da ćeš se udati za njega i riješi ga konačno muka. On je dobar čovjek.

- Možda to i učinim.

- Hej, mama, tetak Cyrus, pogodite što ima novo? -Rick je povikao točno ispred njih. U očima mu se ocrtavalo uzbuđenje dok je promatrao oca karakterističnog izgleda.

- Tata mi je obećao kupiti automobil pred kraj ljeta, tako da se mogu sam voziti na fakultet. Neću morati uzeti tvoju staru Hondu, mama.

Meredith je podigla obrvu. - Nije baš tako stara.

Jake je izbjegavao Cyrusov pogled dok je potapšao Ricka po ramenu. - Dijete će trebati vlastiti prijevoz kada bude išao na fakultet. Još ću provjeriti u kolovozu i dogovoriti sve potrebno.

- Dobro, - rekla je Meredith. - Sigurna sam da će do tada Rick već izabrati automobil koji bi želio.

Rick se nasmijao. - Možeš to još jednom ponoviti.

- Tada je sve dogovoreno. - Jake je pogledao na svoj ručni sat. - K vragu, koliko je to već sati. Bolje da krenem. Moj avion za L.A. polijeće u tri sata.

Razočaranje je zamijenilo uzbuđenje i sreću u Rickovim očima. - Tata, već odlaziš?

- Moram ići. - Jake ga je pogladio po glavi dodirom koji je govorio: što se sad može učiniti. - Večeras imam dogovoren sastanak s nekim ljudima iz Newport Beacha. Sigurno znaš kako to ide.

- Da. - Hladnoća je zamijenila Rickovo razočarenje. -Znam kako to ide. Drago mi je što si uopće danas uspio doći.

- Nikako to ne bih propustio. Ne završava mi valjda sin svaki dan srednju školu. Čuvaj se. Sretno s ljetnim poslom. Nazvat ću te čim budem imao vremena.

- Naravno.

Kratka se tišina uvukla među troje ljudi koji su stajali pored džipa i gledali Jakea kako odlazi do svog iznajmljenog automobila.

- Imaš li nekakve planove za večeras? - Cyrus je konačno upitao.

- Što? Oh, da. Večeras nam u kuću dolaze Alan i Doug i još neki ljudi, mama je rekla da možemo imati zabavu.

Meredith je namignula. - Ja idem na večeru s Freedom. Mislim da ne bih mogla podnijeti kuću punu djece koja proslavljaju maturu. Želiš li nam se pridružiti, Cyruse?

- Hvala, ali ne mogu, - rekao je. - Odlazim iz grada na neko vrijeme. Osim toga, imam još nekog posla večeras prije nego otputujem.

- Gdje ideš? - Rick ga je pitao.

- Na Frog Cove Island.

- Nikad čuo za to mjesto.

- Taj je otok u Pudget Soundu. To je jedan od onih malenih otoka u tom moru. Tamo žive mnogi umjetnici.

Rick je odobravajuće klimnuo glavom. - Koliko ćeš se tamo zadržati?

- Nisam siguran. Možda nekoliko tjedana.

Meredith se nasmiješila. - Hoćeš li konačno uzeti godišnji odmor ili to spada u tvoj posao?

- To mi je posao.

- Stvarno mi je žao što to čujem. - Meredith ga je značajno pogledala. - Cyruse, mogao bi otići i na odmor, ne sjećam se kada si posljednji put bio.

GIGA

- U posljednje tri godine sam previše zaposlen. Ona se složila s tim. - Da, znam.

- Znači, vidimo se kad se vratiš? - rekao je Rick.

- Naravno, - potvrdio je Cyrus. - Onda idemo u ribolov.

- Onda dobro. - Odjednom je nestala hladnoća iz Rick-ovog pogleda. - Mislim da bi bilo bolje da se konačno presvučeni iz ove glupe haljine.

- Očekujem da nađem kuću u jednom komadu kada se večeras vratim, - rekla je Meredith.

- Ništa se ti ne brini, - rekao je Rick dok je polazio.

- Nemoj zaboraviti naš dogovor, - podsjetio ga je nježno Cyrus.

Rick se nasmijao. - Nema šanse. - Duga haljina mu se motala oko nogu dok je odlazio prema prijateljima. Meredith je pogledala Cyrusa. - Kakav dogovor?

- Nema alkohola i nema ulaženja u automobil s onim tko je pijan.

- Cyruse, jednostavno ne znam što bih bez tebe. - Meredith se popela na prste i lagano ga poljubila u obraz. - Znaš, uskoro bi si trebao priuštiti nekakav odmor.

Tog je poslijepodneva Cyrus parkirao svoj Džip u jedan od dva postojeća reda automobila koji su čekali ukrcavanje na trajekt koji je vozio na Frog Cove Island. Trebalo mu je samo nekoliko trenutaka dok nije spazio Eugeniu Swift.

Bila je u srebrnoj Toyoti Camry na početku drugog reda automobila. Prozor automobila je bio otvoren. Vidio je da s nekim razgovara mobitelom. S te udaljenosti nikako nije mogao čuti o čemu razgovara, ali je mogao vidjeti po izrazu njezina lica da je jako napeta zbog tog razgovora.

Proučavao je crte njezinog lica dok je u svoj mobitel ukucavao neke brojeve. Nije bila posebno lijepa, ali bilo je u njoj nečega što mu nije dalo da makne pogled s nje. Tamna kosa joj je bila skupljena u pažljivo napravljenu punđu. Bila je obučena u crni pullover s dugim rukavima koji je ocrtavao lijepu strukturu tijela i čvrste grudi.

Bio je predaleko da bi vidio boju njezinih očiju, ali, koliko se sjećao, bile su boje jantara.

Pametna. Nosila je mnogo crne boje. Voljela je dugačke rukave.

Umjetnički tip žene. Vjerojatno nije znala što bi trebala raditi s konzervom tunjevine.

Utisak koji je dobio prilikom njihovog prvog susreta još je uvijek čvrsto stajao. Izgledala je kao mačka provalnica.

Zvonjava mobitela ga je prekinula u razmišljanju.

- Quint ovdje.

- Ovdje Colfax. - Cyrus je promatrao kako su Eugenijini elegantni prsti pridržavali volan. - Što imaš za mene?

- Ništa zbog čega bi se trebalo uzbuđivati, - rekao je Quint Yates. - Žao mi je što te moram razočarati, ali dama kao da je vodila besprijekoran život.

- Nitko ne vodi posve besprijekoran život, - govorio je Cyrus svom pomoćniku dok je nastavio promatrati Eugeniu. - Reci mi sve što znaš.

- Ne znam puno više od onoga što ti već znaš. Diplomirala je na Washingtonskom sveučilištu finu umjetnost i specijalizirala se za staklo. Neko je vrijeme studirala i u Venicu. Prvo je otišla raditi u Leabrook muzej kao pomoćnica voditelja. Zbližila se prve godine s Tabithom Leabrook kada je uspjela nagovoriti Dorothy McBrady da pokloni svoju kolekciju stakla iz petnaestog stoljeća njihovom muzeju.

- Nastavi dalje.

- Naša se Eugenia vinula u visine godinu dana kasnije kada je otkrila krivotvorinu u kolekciji rano rimskog stakla koja je bila posuđena muzeju za predstavljanje. Šest mjeseci nakon toga, opet je pronašla krivotvorinu u kineskoj kolekciji stakla iz devetnaestog stoljeća.

- Otkrila je još jednu prijevaru?

- Da. Nakon toga, njezina je reputacija dosegla vrhunac. Veliki kolekcionari stakla tražili su je zbog konzultacije.

Cyrus nije bio iznenađen. Znao je da je dobra. U posljednje tri godine posla pratio je one koji

GIGA

su bili veliki stručnjaci i koji su se specijalizirali za staklo. - Još nešto?

- Prije dvije i pol godine Tabitha ju je promaknula u direktoricu Leabrookova muzeja. Ostatak znaš i sam.

- Da. - Muzejska kolekcija drevnog i modernog stakla bila je na putu da postane najbolja u svijetu. Čak su i veliki europski muzeji poštovali Leabrook zbog njegove stručnosti i kvalitete.

- Stalno joj se nude poslovi iz ostalih institucija, ali ona ih uporno odbija, - rekao je Quint.

- Imam nekakav osjećaj da ona uživa u autoritetu kojega ima u Leabrooku. - Cyrus je promatrao Eugeniu kroz prozor. - Ona gotovo sve u muzeju kontrolira. Čini mi se da voli biti glavna.

- To je to što se tiče profesionalne strane.

- Što je s privatnom?

- Ni tamo nema ništa posebno važno. Ima trideset godina. Nikada nije bila udana. Ona je najstarija od troje djece. Brat i sestra su također završili fakultete. Jedno od njih predaje na fakultetu u Oregonu. Drugo asistira profesoru u nekoj školi u Californiji.

- Roditelji?

- Također pohađali fakultete. Razveli su se kada je Eugenia imala četrnaest godina. Majka joj predaje na fakultetu negdje na istoku. Otac joj je u uredu za sociologiju na Midwestern fakultetu.

Cyrus se složio. - To se poklapa.

- S čime?

- S načinom na koji me je promatrala kada smo se prvi puta sreli. Ona je jedna od onih intelektualnih tipova.

- Možda je tome kriva samo tvoja košulja.

- Ne, nije to bilo zbog košulje. To mi je bila omiljena. Što je s ljubavnicima?

- Imala je nekoliko kratkotrajnih veza, ali zadnju godinu i pol ništa ozbiljno. Zapravo me njezin seksualni život podsjeća na tvoj. Ništa se zanimljivo ne događa.

- Slobodno možeš preskočiti svoja glupa zapažanja. Nitko nije svjesniji od mene kako imam dosadan seksualni život. Imaš li za mene još neke informacije?

- Ne baš. Sama živi i čini mi se da joj tako odgovara. Njezino poimanje najboljeg godišnjeg odmora odnosi se na razgledavanje muzeja širom svijeta.

- Dobro, mislim da je to sve za sada što se tiče gospođice Swift.

- U redu.

- Ima li nešto novo u vezi Connoisseursovog Cluba?

- Našao sam sva imena i adrese. Polako počinjem istraživanje.

- Znaš gdje ćeš me dobiti ako naiđeš na nešto. - Cyrus je odsutno prekinuo telefonsku liniju.

Nije skidao pogled s Eugenie Swift. Ona je još uvijek telefonirala.

Sigurno je nešto važno, pomislio je. Mogao je osjetiti napetost čak i na ovoj udaljenosti.

Smiješno je koliko se toga može saznati samo promatrajući nečiji jezik tijela.

Eugenia je bila izivcirana. Iziritirana. Nestrpljiva. Frustrirana. Nasmijao se sam sebi. Kucala je prstima po volanu. Neki ljudi nisu mogli sjediti mirno na istom mjestu ni cijelih pet minuta. On je, s druge strane, mogao sjediti mirno na nekom mjestu koliko god je bilo potrebno. Djed ga je naučio sve o tajni mirnoće. To je bio lovački trik.

Cyrus je razmišljao s kim ona to razgovara iz automobila. Prema onome što mu je rekao Quint, sigurno se nije svađala s ljubavnikom zbog toga što ga nije imala. Tada je procesom eliminacije došao do zaključka da vjerojatno razgovara o njemu.

Mukotrpana borba koju je vodila da bi ga spriječila da ide s njom na otok podigla je mnoga zanimljiva pitanja. Pokušavao ih je odgonetnuti od trenutka kada je izašao iz njezinog ureda. Ako je planirala spojiti odmor s analiziranjem Daventry-jeve staklene kolekcije, nije se imala potrebe toliko boriti protiv toga da joj on pravi društvo.

GIGA

Bilo bi mu sasvim razumljivo da je imala nešto protiv tola da joj on pravi društvo u Staklenoj kući. Ali, Eugenia je zaista negodovala. U očima joj je vidio pravi plamen panike prije nego ga je uspjela sakriti.

Predstavljao je za nju veliki problem, a ne malu smetnju.

Pitao se zašto.

Ali, postojalo je jedno očito objašnjenje. Bilo je jedva moguće da je Eugenia čula glasine kao i on. Ako je ona sudjelovala u sudskom postupku zbog Hadove kugle, tada je i on imao velikih problema.

Otvorio je vrata, izašao iz svog džipa i krenuo prema Eugenijinom automobilu.

- Potpuno razumijem da nisi saznala puno, Sally. - Eugenia je nabrala obrve dok je gledala bljeskanje vode oko pretrpanog trajekta koji je sporo ukrcavao gomile automobila. - Samo mi reci što si saznala.

- Najzanimljivija stvar koju sam saznala o Colfaxu je da je nekada bio polu-vlasnik tvrtke March&Colfax osiguranje.

- Što je tu tako zanimljivo?

- Prije tri godine tvrtka je propala zbog gubitka robe prilikom prijevoza. Bila je naoružana pljačka. Detalji su dobro sakriveni. Nisam čak uspjela saznati ime njihovog tadašnjeg klijenta, a kamoli što je ukradeno. Ali znam da je Colfax bio ranjen za vrijeme krađe.

Eugenia je zadržala dah. - *Ranjen?* Kao ono, misliš iz *pištolja*?

- Da, slušaj dalje, sve se pogoršava. Dok je bio u bolnici, njegova je žena bila žrtva kradljivca automobila. Poginula je. Policija je pronašla njezin automobil, ali ne i ubojicu.

- O, moj Bože.

- U to vrijeme, nestao je njegov partner iz tvrtke March-&Colfax osiguranje, Damien March.

- Kako to misliš, nestao je? Je li i on ubijen?

- To je policija zaključila, samo što nikada nisu uspjeli pronaći njegovo tijelo. Također je nestao i predmet oružane pljačke.

Eugenia je napravila grimasu. - Što je bilo s osiguranjem?

- Ništa nije bilo prijavljeno.

- Sve mi to zvuči nekako bizarno, Sally.

- To sam baš i ja pomislila. Gledaj na to ovako, možda ćeš imati nešto zanimljivo pisati kući kada se vratiš s ovogodišnjeg odmora.

Eugenia je to ignorirala. - Imaš li nešto o privatnoj strani?

- Samo osnovne stvari. Majka mu je umrla ubrzo nakon njegovog rođenja. Colfaksa su odgojili njegovi baka i djed. Odustao je od fakulteta kako bi se posljednjih godina njihovih života mogao brinuti o njima. Nakon njihove smrti, radio je kao policajac u nekom malom gradiću u Californiji. Vjerojatno dosta dugo da je mogao krenuti u vlastiti posao privatnog istražitelja. To je uglavnom to o ranijim godinama.

Jedan veliki, tamni predmet našao se između otvorenog prozora i sunčevih zraka. Eugenia se odjednom našla u nečijoj sjeni. Njezini su prsti polako prelazili preko mobitela. Brzo je okrenula glavu i uplašeno se trgnula kada je ugledala Cyrusa Colfaksa koji je gledao u nju.

- Sally, moram sada prekinuti.

- Ne tako brzo. Ovo počinje zvučati zanimljivo. Kakav je on?

- Tko? Colfax?

- Pa, ne razgovaramo o Djedu Božićnjaku.

- Možeš to još jednom reći. - Nije skidala pogled sa Cyrusa. - Jedina stvar koju ti sada mogu reći jest da trenutno vozi džip, nosi šarene košulje i neke glupe sunčane naočale.

- A-ha. Nije tvoj tip, zar ne?

- Definitivno.

OŠTRI RUBOVI

- Pa, dobro, - rekla je Sally. - Ipak se pokušaj zabaviti na odmoru. Potrebno ti je malo zabave.

GIGA

- Pokušat ću. - Eugenia je stisnula dugme za prekid linije. Uspjela se previše ljubazno nasmiješiti, što je naravno izazvalo određenu sumnju. - Dobar dan, gospodine Colfax. Baš je lijep dan, zar ne?

- Mislim da bi bilo bolje kada bismo razgovarali.

- Naravno, samo ne sada. Moramo se ukrcati na trajekt. - Na oči je stavila sunčane naočale zelene boje na kojima je bilo istaknuto ime dizajnera.

Stavila je ključ i upalila Toyotu te još jednom pogledala Cyrusa i polako se odvezla do rampe.

POGLAVLJE

3.

Ubrzo nakon polaska trajekta iz luke, suvozačeva su se vrata na Toyoti polako otvorila. Cyrus je sjeo na sjedalo pored nje. Ostavio je vrata poluotvorena, a jednu je nogu u mokasini držao vani, na podu trajekta.

- Hajdemo opet pokušati razgovarati, - rekao je malo preljubazno.

Bio je ovdje, u automobilu odmah pored nje. Previše blizu da bi bilo ugodno. Eugenia je primijetila da je počela ubrzano disati, kao da je on nekako uspio isisati sav kisik iz automobila. Bila je rastrgana između želja da odmah pobjegne van iz automobila i da sazna koji aftershave upotrebljava.

Ovo je bilo pravo ludilo.

Šokiran njezinom reakcijom, na nekoliko se trenutaka sledio. Kako je puno straha i gađenja bilo u njezinom pogledu, pomislio je.

Ali Cyrus je želio razjasniti neke stvari. S čudnim sunčanim naočalama nije više izgledao kao gangster sa srednjeg zapada. Sada je bio osvetnik od zakona koji je bio puno opasniji.

Pitala se u sebi je li možda ponio sa sobom par lisica.

K vragu, k vragu, k vragu. Činjenica da ovako mašta o njemu, definitivno nije bio dobar znak. Već duže vrijeme nije razmišljala niti o jednom muškarcu. Zapravo, u posljednje je vrijeme razmišljala da nabavi mačku.

Cyrus je pogledavao prema kvaki na njezinim vratima. Ništa nije govorio, ali osjetila je da se on zabavlja.

Shvatila je da joj je ruka na kvaki i to ju je zasmetalo te je ruku nemarno prebacila preko volana.

U svojem poslu direktorice Leabrook muzeja uspješno i rutinski se nosila s bogatim, moćnim i utjecajnim ljudima. Sigurno neće ni sada dopustiti nekom sitnom privatnom istražitelju u šarenoj košulji da joj pomuti razum.

Kroz glavu joj je prošlo jedno unutarnje upozorenje. *Budi bliska s prijateljima, a još bliza s neprijateljima.* Nikako nije mogla izbjeći Cyrusa sljedeća dva tjedna. Zato je bilo najpametnije držati ga na vidiku. U njezinom je interesu bilo da nauči o njemu. Što je moguće više.

Gledala je naprijed, prema obali Frog Cove Islanda. - Shvatila sam da Vas sigurno često pitaju, ali jednostavno ne mogu odoljeti. Zašto takva košulja?

- Ja sam na odmoru, baš kao i Vi.

- Frog Cove Island nije baš kao Hawaii, a i mislila sam tla idete na otok istražiti Daventryjevu smrt, a ne na odmor.

- Zanimljivo je što ste spomenuli temu odmora, - rekao je Cyrus. - Baš sam se pitao zašto direktorica Leabrookovog muzeja ide na otok da bi napravila lagani zadatak koji je mogao obaviti netko drugi umjesto Vas, a Vi ste se mogli negdje odmarati.

- Daventryjeva staklena kolekcija je jako važna za naš muzej. Zbog toga sam je sama željela popisati.

On je slegnuo ramenima, - Izvršitelji Daventryjeve imovine žele biti sigurni da je njegova smrt čista nesreća. Spremni su čak platiti veliku svotu samo da bi dobili prave odgovore. To bi trebao biti jednostavan posao. A ja sam dobrovoljno iskombinirao moje slobodno vrijeme s prilikom za dobru zaradu.

Znala je da laže. Nije se čak ni potrudio da bude uvjerljiv ili pametan. Ponašao se kao da mu nije važno hoće li mu ona povjerovati ili ne. A i ona je, naravno, lagala njemu.

Brzo je pomaknula pogled s pučine i pogledala Cyrusa profesionalnim pogledom. Palo joj je na pamet da bi možda mogla od njega naučiti nešto o istraživanju mogućeg ubojstva. Morat će biti vješta u ispitivanju, podsjetila se.

GIGA

- Ako ste Vi privatni istražitelj, onda ste sigurno pročitali policijska izvješća i razgovarali s policijom o Daventryjevoj smrti, - rekla je. - Što mislite, što mu se dogodilo?

- Frog Cove Island nema baš, kako biste Vi to rekli, profesionalni policijski ured. Prema onome što sam čuo, ima nekoga po imenu zamjenik Miroljubivi Jones.

Eugenia je razmišljala o tome. To nije isto ime koje je bilo u izvještaju o Nellie. Njezinu su smrt istraživali neki drugi ljudi iz ekipe *traži i spasi*.

. - Zanimljivo ime, - promrmljala je.

- Da, - Cyrusove su se usne iskrivile u glupi smiješak. - Bez ikakve sumnje, on je napisao izvještaj o Daventryju. Te noći kada je Daventry umro, u Staklenoj kući je bila zabava. Bilo je mnogo alkohola i, prema čitanju između redaka onoga što mi je Miroljubivi Jones rekao, nekih droga također.

Za njezinog posljednjeg posjeta u stanu, dan nakon Da-ventryjeve smrti, Nellie je spomenula njegov interes za neke vrste droga, prisjećala se Eugenia. *Kada je bio na drogama, osjećao se poput Boga. Pokušao se i ponašati poput jednoga.*

- Tako dakle. - Dok ne otkrije kakav je Cyrusov plan, nije se usudila dati mu do znanja kako je upućena u neke stvari o Daventryjevoj smrti, niti kako će pokušati naći ženu koja je te noći bila na zabavi.

- Zapravo nitko nije vidio Daventryja kako pada niz stube, - Cyrus je nastavljao. - Ali također nema ni razloga da se ovo ne smatra nesrećom.

Naglo je isпустиła zrak iz pluća i čvrsto je rukama stisnula volan. - Drugim riječima, Vi zapravo ne odlazite na otok da biste pronašli neke dokaze o ubojstvu.

- Hajde da mi nešto ovdje razjasnimo, gospođice Swift. Ja sam obećao ljudima koji su me unajmili da ću im dati informacije da se smire. I to im i planiram dati.

Lupkala je prstima desne ruke po naslonu sjedala. - Baš se pitam tko im je ulio tračak sumnje u ispravnost rješenja Daventryjeve smrti.

- Da li Vi to implicirate da sam ih ja nagovorio da me unajme?

- Jeste li?

- Nisam, zašto bih ja to učinio? - nježno je upitao.

- Bože, stvarno ne znam. - Vidjela je vlastiti odraz na staklima njegovih sunčanih naočala. - Možda Vam osiguravajući posao ide loše u ovo doba godine. Možda ste vidjeli priliku za dobrom zaradom, a da pritom ništa ne radite.

- Ma dajte, gospođice Swift. Nema razloga da budete tako ljubazni. Zašto jednostavno ne kažete ono što zapravo mislite?

Njegova neuspjela obrana na njezin napad samo ju je ohrabrila. - Ne mogu čak ni zamisliti koliki će račun izvršitelji primiti od Vas nakon što se budete povlačili po otoku nekoliko tjedana, pod izlikom da ste nešto istraživali.

- Ništa vi ne brinite. Imaju oni novca da plate sve moje usluge.

Zapljeskala je. - Znači, priznajete da je ovo samo velika i skupa prijevara. Iskorištavate njihov novac pod izlikom da istražujete ubojstvo.

- Samo da se zna, - rekao je Cyrus vrlo promišljeno, - ja se uvijek trudim ugoditi mojim klijentima. Daventryjevi izvršitelji oporuke žele da ih razuvjerim. To će i dobiti.

Nije morala biti psihoanalitičar da bi primijetila kako je on prešao nevidljivu liniju. Trebala ga je dosta gurati, živcirati i optužiti kako je obična varalica i kako želi obmanuti svoje klijente.

Dosta ga je napadala i došla je do opasnog dijela, pomislila je. Vrijeme je da se polako vrati na sigurniju poziciju:

- Sto će se dogoditi ako ne uspijete saznati ništa više od onoga što je zamjenik Jones već napisao u izvještaju? - pitala je, očito zainteresirana.

- Tada ću mojim klijentima reći da je Daventryjeva smrt stvarno bila nesreća.

Željela je da mu može vidjeti oči. Ali opet, s druge strane, možda je bolje da su sakrivene iza smiješnih naočala. - Što Vi mislite?

GIGA

Usne su mu se u kutovima skupile. - Moje najbolje profesionalno mišljenje mi govori da je to stvarno bile nesreća.

- Zašto nisam iznenađena?

- Stječem nekakav dojam da mi ne vjerujete, gospođice Swift.

Pitala se da li bi se trebala brinuti zbog boli koju je osjećala na zatiljku. - Uopće ne mogu zamisliti odakle Vam ta ideja.

Lijeno se digao iz suvozačevog sjedala. Zatvorio je vrata i jednu ruku naslonio na krov automobila, te se sagnuo i nastavio razgovarati s njom kroz otvoreni prozor.

- Najzanimljiviji dio, - rekao je, - da i ja tako nešto osjećam o Vama.

Bijes joj je prošao tijelom. - Što bi to trebalo značiti? Nasmijao se. - Ni ja Vama ne vjerujem, gospođice Swift. Ali voljan sam Vam dati jedan besplatan savjet. Nemojte me podcjenjivati, to bi Vam bila greška.

- Mogu Vam reći da one stvari koje dobijem besplatno i ne cijenim puno. Znae kako se ono kaže, dobiješ onoliko koliko platiš.

Jednom je potvrdno klimnuo glavom, očito prihvaćajući njezine riječi. - U redu. Ako želite platiti punu cijenu, nema problema. Ali ja ne namjeravam napraviti istu grešku s Vama.

- A, je li tako?

- Možete se kladiti. Jako poštujem Vašu profesionalnu stručnost. Napravili ste vražje dobar posao s izlaganjem drevnog stakla prošle godine u Leabrooku.

To ju je zaprepastilo. - Gledali ste "Thought a Glass, Darkly?"

- Letio sam iz Portlanda tri puta. U toj ste kolekciji imali dubinu i kvalitetu. Uz to, još ste uspjeli stvoriti takav publicitet da ste jednostavno privukli mase ljudi. - Zastao je. - Najviše su mi se sviđjeli predmeti iz četvrtog stoljeća.

- Da. Pa, hvala Vam. Bila je žalosna zbog njegovog toplog i javnog laskanja. Bila je i zbunjena. - Posjetili ste izložbu tri puta?

- Da, poveo sam jednom i mog nećaka, Ricka. I njemu se također sviđjela. Dobro je za dečka njegovih godina da malo razmišlja o prošlosti.

Osjetila je maleni znak izdajničkog osjećaja koji joj se uporno motao po glavi i prelazio granice zdravog razuma. Ako je Cyrus promijenio taktiku, umjesto davanja raznih upozorenja sada joj dijeli komplimente, onda je za to imao i razloga. Mora biti na oprezu.

- Nisam znala da se osobno zimate za staro staklo, -rekla je hladno.

- Za to se ozbiljno zanimam tek tri godine. Ima nešto posebno u tim predmetima, izrađeni su od tako lomljivih materijala koji su preživjeli tolike godine, zar ne?

Spomen na tri godine joj je probudio pamćenje. Prema onome što joj je rekla Sally Warren, Cyrus je bio upleten u oružanu pljačku prije tri godine. Njegova je žena poginula u otmici automobila. Poslovni partner mu je nestao i proglašen je mrtvim. A ukradeni predmet, što god on bio, netragom je nestao.

I sve se to dogodilo prije tri godine.

Da bi zaključila kako ovdje nešto stvarno ne štima, nisu joj bile potrebne sve njezine diplome niti profesionalno iskustvo.

- Staklo je stvarno od začuđujućeg materijala, - rekla je pažljivo. - I ne nužno od lomljivog. Može biti napravljeno od takvog materijala da može zaustaviti metak.

- Kao što je moj djed Beau znao govoriti, to nam samo pokazuje da snaga može doći u bilo kojem obliku. - Cyrus se ispravio, kao da želi poći prema svom džipu. Ali je zastao, činilo se kao da mu je nadošla neka ideja.

- Vi ste rekli da baš ne cijenite besplatan savjet, ali ima još nešto što biste trebali znati o meni.

- Stvarno? - nježno se nasmijala. - Što to?

- Kada se osobno zainteresiram za neki projekt, postajem pomalo opsesivan. Onda pametni ljudi ne staju između mene i onoga što želim.

Hladni prsti dotaknuli su joj vrat. - Vidim da smo se vratili prijetnjama. One Vam nekako više

GIGA

odgovaraju nego slatko pričanje o antiknom staklu.

- Ima li ikakve šanse za iskreno primirje? Život će nam biti mnogo ljepši i ugodniji ako ne budemo išli jedno drugome na živce.

- Stvarno me iznenađujete. Ja sam već pomislila kako Vam je to omiljena aktivnost.

- Pretpostavljam da to onda znači ne?

- Mislim da je tako. - Nikako nije mogla sklopiti primirje s čovjekom koji nije bio iskren.

- Vaša je šefica željela da na mene gledate kao na mjeru opreza.

- Da, znam, - ljubazno je rekla Eugenia. - Radije kao na cjepivo protiv gripe.

Klimnuo je glavom. - Da, ili kao na kondom.

Sada ga je ljutito pogledala. - Što god da je Tabitha mislila, meni nije potreban tjelesni čuvar, i jos nešto, nije mi se svidio način na koji ste je uvjerali da mi je potreban.

- Dobro. Neka bude po Vašem. - Okrenuo se i otišao kroz dva reda parkiranih automobila.

Eugenia se naslonila na sjedalo i prekrížila ruke. *Arogantni gad*. Namjerno ju je pokušavao uplašiti. Loša vijest je bila da je skoro i uspio.

Pitanje je bilo, zašto je to pokušavao?

Promatrala ga je u retrovizoru dok se vraćao prema svom automobilu. Kretao se polako, sporim pokretima čovjeka koji nikada nije saznao što znači biti izvan ravnoteže, psihičke ili fizičke. Pitala se što bi se trebalo dogoditi da se nekako ubrza.

To bi moralo biti nešto jako, jako važno, - zaključila je.

Kao da je znao da ga ona promatra, okrenuo se prema njoj i pogledao je dok je otvarao vrata džipa. Ona je automatski skrenula pogled s njega, ali vidio je da ga je promatrala. Vidjela je njegov zadovoljan osmijeh.

Mali je trajekt konačno uplovio u otočno pristanište. Otvorila su se vrata koja su propuštala van putnike i njihove automobile.

Eugenia je slušala udaranje valova u trup trajekta i pitala se kako će moći dijeliti kuhinju s Cyrusom Colfaxom.

POGLAVLJE

4.

Čovjek koji je jednom bio Damien March lijeno se naslonio na bijelu keramičku pločicu pokraj raskošnog plavog bazena. Ispio je gutljaj džin-tonika iz čaše iz sedamnaestog stoljeća i uživao u pogledu na azurno karipsko more.

Cijeli život je radio samo da bi se mogao okružiti ljepotom i savršenstvom. Čeznuo je za ljepotom i savršenstvom koliko su drugi muškarci čeznuli za seksom. Novac je, otkrio je to prije mnogo godina, ključ za posjedovanje svega toga. Novac je kupovao moć, a moć je mogla priskrbiti mnogo ljepote i savršenstva.

Ovdje, na ovom udaljenom otoku, bio je jako blizu stvaranja raja samo za sebe. Najviše je bio zadovoljan svojim privatnim svijetom.

Vlada malenog i nezavisnog otočića kojega je odabrao za svoj novi dom bila je ponosna na svoju moć prilagodbe. Odnos lokalnih vlasti prema onima koji su posjedovali novac je bio sasvim drukčiji od odnosa prema onima koji ga nisu imali. Čovjek s novcem na ovom otoku je bio pošteđen svih iritirajućih pravila i zakona koji su se pojavljivali u poslu svakog službenog čovjeka.

Ovdje je u raju, za određenu cijenu, privatnost bila zagarantirana. Diskrecija je bila glavna stvar. Poslovi transakcije novca nikada nisu bili ispitivani i provjeravani. Ovdje su poslovni ljudi bili pošteđeni ponižavajuće provjere na aerodromu.

Najbolje od svega, lokalne su vlasti s ponosom izdavale putovnice s bilo kojim imenom svima koji su imali novca da to i plate. Cijena je bila milijun dolara. Odličan posao za čovjeka koji je nekada bio Damien March. Zapravo, toliko je bio zahvalan službenicima da je inzistirao da im pokloni još *pets-to* tisuća dolara.

Ali svaki raj, čak i njegov, ima svoga izdajnika. Nelojalna zmija otrovnica koja je ukrala Hadovu kuglu platila je cijenu za svoj zločin. More je izbacilo njegovo tijelo na plažu odmah ispred bijele vile, nedugo nakon nestanka kugle.

Prijašnji je Damien March bio jako nervozan zbog smrti lopova. Očito je da je čovjek, ili ljudi, koji su ga nagovorili da ukrade Hadovu kuglu, željeli mrtvoga prije nego bude imao priliku progovoriti.

Ubojstvo lopova je bio jako inteligentan potez onih koji su dogovorili krađu, ali tako su ostavili bivšeg Damiena Mar-cha bez ikakvog traga.

Na sreću, poznao je jednog privatnog istražitelja koji ne samo da je nevjerojatno talentiran i uspješan u postizanju rezultata, nego je bio i osobno motiviran za pronalaženje Hadove kugle.

- Još jedno piće, gospodine?

Bivši je Damien March pogledao ženu koja je stajala is-pred njega. Na sebi je imala oskudne bijele tanga gaćice. Grudi su joj bile čvrste i velike. Umjetne su, pomislio je, ali jako dobro izvedena plastična operacija. Kosa joj je bila boje zlata, a oči plave poput mora. Kontaktne leće, mislio je, ali nema veze. Kada se radilo o ljudskom biću, ništa nije bilo sto posto savršeno, bez obzira koliko se platilo. Zbog toga je više volio umjetnost od ljudi.

- Ne bih, draga moja. Imam nekog posla. Reci kuharu da posluži ručak ovdje, pokraj bazena.

- Dobro, gospodine. - Okrenula se i otišla u hladnu sjenu velike vile.

Bivši je Damien March promatrao njezinu stražnjicu i, s ove udaljenosti, pobojavao se da se počinje opuštati. Počeo je razmišljati o njezinoj zamjeni, ali se nije tome veselio. Dobru poslugu, *savršenu poslugu*, je bilo jako teško pronaći.

Spustio je čašu džin-tonika pokraj sebe i posegnuo za svojim laptopom. Bilo je već i vrijeme da dobije izvještaj o nestaloj Hadovoj kugli.

Uključio je računalo i počeo tražiti poruke ljudi sa zapadne obale.

Bile su kratke, ali ohrabrujuće.

... Colfax se uspio dogovoriti s direktoricom Leabrookovog muzeja iz Seattlea. Oboje su otišli na Frog Cove Island. Odsjeli su u privatnom smještaju. Bivši vlasnik te kuće, Adam Daventry, je kolekcionar stakla. Umro je prošli mjesec. Čini se da je bila nesreća...

Zanimljivo. Colfax je konačno na tragu nečeg zanimljivog. Bivši se Damien March nasmijao sam sebi i otpio još jedan gutljaj pića. Cyrus Chandler Colfax ga je podsjećao na stara vremena. Colfax se polako kretao, ali s nevjerojatnom preciznošću.

Unajmio je pravog istražitelja za taj posao, pomislio je bivši Damien March. Ako netko može pronaći Hadovu kuglu, onda je to sigurno Colfax. Kada Cyrus jednom pronađe Hadovu kuglu, neće je moći ostaviti. A tada će ga ubiti. Ovoga će se puta, pomislio je Damien March, pobrinuti da stvar učini onako kako treba.

Znao je oduvijek da će se prije ili kasnije morati riješiti Colfaksa. Bila je to stara priča o kornjači i zecu. Naposljetku, sporu kornjaču uvijek stigne brži i pametniji zec, koji nema druge mogućnosti nego napraviti juhu od kornjače.

Uvjeren da se stvari odvijaju onako kako treba, bivši je Damien March otvorio još jedan spis u računalu. U zadnje je tri godine pomno promatrao političare iz Californije koji su pokazivali izraziti potencijal.

Sada se Zackery Elland Chandler II. natjecao za mjesto u Senatu. Utrka među kandidatima je bila dosta teška, ali Zackery je bio dva boda ispred ostalih.

Čovjek koji je nekada bio Damien March u životu je posjedovao mnogo prekrasnih stvari, ali nikada američkog senatora. Sada je bilo vrijeme da počne razmišljati o tako nečemu.

Ucjenjivačka je poruka čekala Zackeryja Ellanda Chandlera II., trebao je samo pogledati u svoje računalo.

Stari grijesi su poput duge sjene. Davno je umrla jedna mlada žena iz Second Chance Springsa, ali je njezina povezanost s tobom preživjela. Uvjeren sam da znaš kako tvoja prošlost ima mogućnosti ostati prošlost, i to tajna prošlost. Ali za određenu cijenu.

Zackery je zurio u ekran ne vjerujući onome što je pročitao. Neki čudak, mislio je. Vjerovao je kako je to sigurno neka pogreška. Dva puta je provjerio e-mail kako bi se uvjerio da je poruka slučajno poslana njemu umjesto nekom drugom. On je imao dvije e-mail adrese. Jedna je bila za javnost, a druga samo za njegove poslovne i privatne kontakte.

On je sada čitao tu poruku na privatnoj adresi, na onoj koju su malobrojni znali.

Još je jednom pročitao poruku. Političari dobivaju dosta čudnih poruka. Većina se njih mogla ignorirati. Ovu poruku hi bilo mnogo lakše izbrisati da u njoj nije spomenuto ime Second Chance Springs. Ime malenoga mjestašca blizu cali-lornijsko-meksičke granice ga je zbunjivalo.

Tamo je zaista postojala jedna žena, studentica koja je pohađala maleni fakultet na kojem je i on bio prve godine studija. Povremeno je radila u jednom restoranu kao konobarica blizu fakultetskog kompleksa. Čak je s njom i izlazio neko vrijeme. Nekoliko puta je s njom spavao. Nije joj se mogao sjetiti imena, ali se sjećao njezine uporne i dosadne priče o tome kako joj je užasno živjeti u malom mjestu poput Second Chance Springsa i kako jedva čeka da pobjegne odatle.

Znala ga je često činiti nervoznim, svaki puta kada mu je pričala o svojoj budućnosti. Jasno i glasno joj je rekao kako ne bi trebala računati na njega u ostvarenju svojih planova. On je imao svoj vlastiti plan koji nije uključivao ženidbu još dosta godina.

Ostatak rečenice joj nije rekao, ali je htio reći da, kada se bude ženio, nikada ne bi odabrao psihički neuravnoteženu ženu iz mjestašca poput Second Chance Springsa.

Njegovi su životni ciljevi bili već odavno postavljeni, još kada je bio malo dijete otac je sve smislio. Zackery se kretao prema odvjjetničkoj karijeri državnog službenika.

GIGA

Kada je bio mali, Zackery je činio sve samo da bi udovoljio ocu kojemu se nikada nije dalo udovoljiti. Ali u ono vrijeme kada je otišao na fakultet, Zackery je prilagodio sebi očeve ciljeve. Želio je budućnost koja će se njemu sviđati. Otkad mu je umro otac, tu svoju budućnost je želio još i više.

Svoj prvi cilj je ostvario postigavši unosnu karijeru odvjetnika. Kada je za to došlo vrijeme, prešao je u političku arenu. Koristio je svoju uspješnu političku karijeru iz Califor-nije da bi stvorio reputaciju koja bi ga mogla odvesti na naj-prestižnije mjesto, američki Senat. Sve dotle je bilo zapanjujuće lako. Imao je pedeset pet godina i radio je ono za što je bio rođen. U njegovom životu nikada nije bilo ozbiljnih problema, velikih testova iskušenja ili teških odluka koje je morao donositi.

Možda je to sve nekako bilo previše lagano.

Skrenuo je pogled s računala i zagledao se u uramljenu sliku svoje žene, Mary, i svojeg sina i kćerke.

Konobarica iz Second Chance Springsa nije bila ništa više od običnog olakšanja na kraju prve godine fakulteta. Isuse, imao je onda samo devetnaest godina.

Sljedeće se godine prebacio na fakultet na istočnoj obali i nikada više nije pogledao unatrag.

Otišao je siguran u svoju odluku da ne ostavi broj taj konobarici.

K vragu. Nije se čak mogao sjetiti ni njezinog imena, a kamoli izgleda.

POGLAVLJE

5.

Cyrus je iz ruku ispustio svoju bezvrijednu putnu torbu i Eugenijina dva skupocjena kofera od crvene kože na ulaznim stubama Staklene kuće. Promatrao je masivna, čelična vrata koja su čuvala kuću.

Staklena kuća je dobila primjereno ime, mislio je. Na kući je sve bilo svijetlo, glatkih površina i prozirnih zidova. Vrata se bila uramljena u teški, stakleni okvir. Iza vrata je sve bilo od duplog stakla koje je uokvirivalo čelične stupove kuće. Unutra je bila i jedna solidna recepcija koja se pružala duboko u predvorje.

Staklena kuća je bila smještena na samom kraju Frog Cove Islanda, na izoliranoj litici. Egzotična arhitektura je trebala predstavljati svijetlu i prozračnu atmosferu, pomislio je Cyrus. Pitao se zašto jednostavno nije izgledala poput staklenog leptira koji je nadzirao cijeli otok. U stvarnosti je nalikovala velikom zdepastom kukcu zatočenom u staklenom kavezu. Promatrao je elektronsku kutiju pored ulaznih vrata.

- Daventry je vjerovao u ovu vrhunsku sigurnost.

- To me ne iznenađuje. - Eugenia je sada također spustila iz ruku svoju toaletnu torbicu i još jedan kovčeg od crvene kože pored ostale prtljage. - Imao je pravo bogatstvo u staklu koje je morao zaštititi.

- Ne čudi me takav sigurnosni sustav u gradu, ali ovdje, na Frog Cove Islandu, mi je nekako čudno. Pa, nemaju oni ovdje nikakvih zločina. Provjerio sam. Zadnji veliki događaj je bio prije osam godina kada je ukradena jedna brodica iz marine.

- Ja bih trebala misliti da poštujete skupe sigurnosne sisteme. - Pogledala je u daljinu, prema stablama. - Pitam se gdje je pazikuća, on nas je trebao dočekati i pustiti nas unutra.

- Možda je otišao na Frog Cove po neke namirnice ili tako nešto.

- Nema veze. - Eugenia je otvorila jedan od svojih kožnih kovčega. - Imam šifru.

Uzeo je komad papira od nje i pogledao ga. Na njemu je bilo napisano običnim ženskim rukopisom, koji je mogao biti samo Eugenijin, neki brojevi i *Daventryjeva sigurnosna šifra*. Ljubazno se nakašljao. - Je li Vam ikada itko rekao kako nije pametno nositi ovako otkrivenu šifru nečega. Ako bi Vam netko ukrao torbu, automatski bi imao pristup kući ili nečemu drugom?!

Nasmijala se malo uštogljeno. - Opet besplatni savjeti?

- Ma, zaboravite što sam rekao. - Okrenuo se kao bi otipkao šifru. - Poznavali ste Daventryja, zar ne?

- Sreli smo se. - Glas joj je odjednom postao veoma hladan.

- Jeste li ikada prije bili ovdje, u Staklenoj kući?

- Nisam. - Oklijevala je. - Zašto pitate?

- Čuo sam da je volio priređivati velike zabave. Pozivao je lokalne ljubitelje umjetnosti, ali i one izvan otoka. Samo me je zanimalo jeste li ikada bili njegov gost.

- Ne, nikada nisam bila njegova gošća i zamjeram Vam Vaše upletanje.

- Samo sam radoznao. - Gledao je zeleno svjetlo na sigurnosnoj kutiji. Bilo je mnogo toga za ukucati dok sustav konačno nije popustio. - Daventryjeva posljednja ljubavnica je radila u Leabrook muzeju. Zvala se Nellie Grant.

- Oh-hoh. Netko je napravio domaću zadaću.

- Jeste li je dobro poznavali?

- Da, poznavala sam je.

Njezin je bridak ton samo povećao njegove sumnje. Jako je gurnuo ulazna vrata da bi se otvorila. - Jeste li se puno družili s njom nakon njezinog preseljenja ovdje, k Daventryju?

- Ne, nisam. Umrla je dan nakon njega. Pala je preko čamca dok se vraćala na otok. - Eugenia je uzela svoj kovčeg i toaletnu torbicu te je pokušala proći pored njega. - Nemojte više trošiti pitanja, Colfax. Mene nećete upisati u svoju bilježnicu kako biste svojim klijentima dali dokaz

GIGA

o svojoj marljivosti. Nemam nikakvu namjeru biti upletena u Vašu glupu prijevaru. Ime Nellie Grant joj je definitivno nešto značilo. Cyrusa je mučila povezanost bivše djelatnice muzeja i Daventryja. Ali upravo se sada jedan mali komadić mozaika posložio na svoje mjesto. Nikada nije vjerovao u veliku slučajnost. Sada je bio siguran da je Eugenia nekako u sve to upletena, ovo nikako nije bila slučajnost.

Pitao se je li poznavala Adama Daventryja intimnije nego je pretpostavljao. Tvrdila je kako nikada do sada nije bila na ovom otoku, ali možda je lagala. Čim je počeo malo istraživati, odmah je saznao da je Daventry imao poduži spisak ljubavnica. Sve su one bile ili umjetnice ili žene koje su na neki način bile usko povezane s umjetnošću.

Nije se smjela zanemariti mogućnost da je i Eugenia mogla biti jedna od njegovih bivših ljubavnica. Imao je predosjećaj kako je obostrana fasciniranost staklom mogla biti snažna iskra koja se razvila u privlačnost. Kada bi ona tražila ljubavnika, mislio je, gledala bi muškarca koji je imao iste interese. Umjetnički, sofisticirani tip muškarca.

Daventry je definitivno odgovarao profilu.

Cyrus se pitao jesu li se Eugenia i Nellie borile za Adamovu naklonost. Nema ništa gore od ljubavnog trokuta i od toga se situacija najviše zakomplicira. Baciti se na potragu ekstremno vrijedanog predmeta poput Hadove kugle, značilo je imati zaista veliku hrabrost.

Neka bude proklet ako stvarno ispadne da je Daventry ubijen. Ali on je već razmatrao tu mogućnost iz svih uglova, i nikako to nije mogao zamisliti.

Kada bi ga netko stvarno želio ubiti, baciti čovjeka sa stubišta nije bio jedan od najboljih načina. Postojala je velika vjerojatnost da će žrtva slomiti ruku ili nogu umjesto vrata. Ako je to bilo ubojstvo, onda je bilo šlampavo i neprofesionalno.

Jedina stvar u koju je Cyrus mogao biti gotovo siguran jest ta da je onaj, tko je organizirao krađu Hadove kugle, morao biti pravi profesionalac.

Ne, Daventryjeva je smrt morala biti nesreća. To je jedino imalo smisla. A to je opet značilo da su veliki izgledi da je Hadova kugla ukradena poslije Daventryjeve smrti. Možda je još uvijek negdje skrivena u Staklenoj kući.

Osjetio je kako mu se povećava razina adrenalina u krvi. Nakon tri duge godine konačno je na tragu razrješenja velike tajne. Znao je da je na nekom tragu, jednostavno je to osjećao.

Ukucao je šifru i vrata su se otvorila. Noseći u rukama svoju i njezinu prtljagu, pomaknuo se u stranu kako bi Eugenia mogla pokraj njega ući unutra. Kada se pomicao u stranu, slučajno ju je gurnuo i ona je skoro pala.

- Oh, Bože, - prošaptala je ushićeno. - Daventry je zaista volio staklo.

Cyrus je skinuo sunčane naočale i promatrao predvorje koje se račvalo u tri dijela. Zidovi su bili ostakljeni od stropa do poda. Staklo je pokazivalo na elegantno, zakrivljeno stubište izrađeno od staklenih blokova i nehrđajućeg čelika. Pokraj njegove noge nalazio se jedan elegantni mozaik koji je prikazivao zanimljivu sliku.

U predvorju je bilo ugravirano:

Molimo posjetitelje da budu ljubazni i izuju cipele.

Odmah pokraj natpisa stajale su papirnate papuče.

- Da, mislim da smo lijepo zamoljeni, - rekao je Cyrus.

- Ovo je nevjerojatno. - Eugenia je odložila kovčege i izula cipele. Hodala je okolo u čuđenju.

Cyrusu je bilo zabavno promatrati je kako, ne vjerujući vlastitim očima, pogledava oko sebe. - Izgleda kao jako skupa kuća za zabavu, ako mene pitaš.

- Ovo je spektakularno, - izgovorila je u jednom dahu. - Ovo će biti prekrasan hotel.

- Svakom svoje, pretpostavljam.

Išao je za njom dok je ona polako hodala predvorjem. Kada je došla do kuhinjskih vrata, oprezno je provirila unutra i zatim vidljivo odahnula.

- Oh, hvala Bogu, ima aparat za kavu.

GIGA

Cyrus je pogledao preko njezinog ramena. - Bože, ima i električni otvarač konzervi. Nekoliko trenutaka poslije ponoći počela je padati mirna, ljetna kiša. Eugenia je znala koliko ima sati jer je sjedila na krevetu gledavajući prema svijetlećim brojkama starog staklenog francuskog sata koji je stajao na staklenom noćnom ormariću.

Nakon što je dva sata uporno pokušavala zaspati, konačno je odustala od te namjere. Bila je jako napeta poslije cijele večeri provedene sa Cyrusom. Leonard Hastings se uopće nije uspio pojaviti.

S obzirom na napetost i nepovjerenje koje je vladalo između njih, večera je prošla iznenađujuće dobro. Oboje su donijeli pune vrećice namirnica. U njezinoj je bila pašteta, mali vrč umaka od gljiva, boca mineralne vode i nekoliko boca izvrsnog vina.

Njegova je vrećica bila pretrpana brojnim konzervama tunjevine, smrznute hrane koju samo treba staviti u mikrovalnu i nekoliko limenki Pacific Express piva.

- Vjerojatno ne bih trebala pitati, - rekla je Eugenia, - ali, što namjeravate s tolikom tunjevinom?

- Bili biste zaprepašteni. - Iz druge je vrećice izvadio kruh. - Malo majoneze, malo krastavaca, nekoliko kriški kruha i imate izvrsnu večeru.

- Meni to nekako zvuči kao sendvič od tunjevine. Pogledao je u njezinu vrećicu s namirnicama. - A što Vi planirate večeras jesti? Svježe šparoge s umakom i tijesto sa sirom? - Svježe šparoge, ha?

Tužan ton u njegovom glasu ju je natjerao da ga brzo pogleda. Frknula je kada je vidjela kako gleda u njezine šparoge. - Nemojte da Vam padne neka ideja na pamet.

- Vaše su šparoge sigurne. - Zvučao je povrijeđeno. - Obećavam da neću ukrasti ništa iz Vaše vrećice. - Okrenuo se kako bi otvorio svoju konzervu tunjevine.

Eugenia se zarumenila. Ako ju je pokušavao natjerati da se osjeća krivom, pomislila je, uspio je. - Vjerojatno ima dovoljno šparoga za oboje.

- Nisam ni pomislio nešto uzeti. Osim toga, ne znam niti jedan recept od šparoga i tunjevine. I dalje ga je promatrala dok je pokušavao otvoriti svoju večeru. - Oh, dovraga. Ionako imam dovoljno umaka za dvoje, ako želite, večeras ja mogu kuhati.

Cyrus je zastao u pokušaju otvaranja, ali se nije okrenuo prema njoj. - To je jako lijepo od Vas.

- Ali poslije jela, Vi pospremate.

Konačno se okrenuo prema njoj. Izgledao je iskreno i zahvalno, ali u njegovim zelenim očima postojao je mali sumnjičavi odsjaj.

- Dogovoreno, - rekao je. Pitala se je li dobro učinila.

Nakon jela, iznenadio ju je svojom iskrenom zahvalnošću. Željela ga je pitati kada je zadnji puta jeo domaće pripremljenu hranu, ali nekako se uspjela othrvati tom pitanju. Intuicija joj je govorila kako pred Cyrusom Colfaxom ne treba pokazivati nikakve znakove slabosti. Mogao bi to vrlo brzo iskoristiti.

Nakon što su pojeli sav kruh, šparoge i nekoliko konzervi tunjevine koju je on donio, popili dvije čaše dobrog vina te šalicu kave, zajedno su odlučili da će istraživanje Staklene kuće odgoditi do sutra.

Eugenia se ispričala i otišla na spavanje, ali bila je previše napeta da bi uspjela zaspati.

Ustala je iz kreveta i otišla do masivnog ormara na drugoj strani spavaće sobe. Crne traperice koje je izvadila iz kovčega stajale su obješene na vrata ormara. Uzela ih je i obukla. Zatim je obukla crnu majicu i obula kućne papuče koje su ličile na balerinke.

Posegnula je rukom u svoj kovčeg kako bi uzela malu baterijsku svjetiljku koju je uvijek nosila sa sobom.. Bolje da nigdje ne pali svjetlo, pomislila je. Mogao bi se Cyrus probuditi i početi ispitivati.

Istina je bila, pomislila je tužno, kako nije znala što zapravo radi. Nije znala kako se istražuje ubojstvo. Znala je samo da negdje mora početi, a Staklena kuća je bila očito najbolje mjesto

GIGA

za to.

Bilo je ironično da sada dijeli kuću s profesionalnim istražiteljem, ali nije se usudila pitati Cyrusa za pomoć.

Oprezno je otvorila vrata spavaće sobe i izašla na balkon. Preko ograde pogledala je prema predvorju. Sve je bilo u potpunom mraku.

Na trenutak je oklijevala i pokušavala se osloboditi napetosti zbog koje nije mogla zaspati.

Sjetila se da joj je Nellie jednom rekla kako je koristila sobu na trećem katu za studio. Ako je igdje ostavila svoj trag, onda bi to trebalo biti u toj prostoriji.

Bilo je to najbolje mjesto za početak istraživanja.

Eugenia se okrenula i počela silaziti stubama. Lagane papuče nisu odavale njezine korake dok se na prstima šuljala pored Cyrusovih vrata.

Kako je počela silaziti, primijetila je da više nije potpuni mrak kao prije samo nekoliko trenutaka.

Isprva je pomislila da su joj je oči priviknule na mračnu atmosferu. Ali instinkti joj nisu dopuštali da povjeruje tom laganom objašnjenju, kao ni zdrav razum.

Obuzela ju je jeza.

Ugasila je baterijsku svjetiljku i zastala. Ispod podrumskih vrata se naziralo svjetlo.

Dok je tako stajala i promatrala, svjetlo se pomicalo. Netko je stajao sa svjetiljkom na vrhu podrumskih stepenica.

Obuzela ju je ljutnja. Ovdje je bila samo još jedna osoba koja se večeras mogla šuljati po Staklenoj kući. Cyrus je čekao da ona utone u san i tada se odlučio na samostalno tajno istraživanje.

Od samog je početka znala da su njegove namjere jako čudne.

Nagnula se preko ograde što je više mogla. - Što ti misliš da radiš, Colfax?

Svjetlo u podrumu se drsko ugasio. Eugenia je nastavila ispitivati, dok je silazila dolje. -

Kako se usuđuješ tako šuljati u pola noći? Znala sam da imaš nekog skrivenog aduta u rukavu!

Konačno je sišla sa stubišta i posegnula za podrumskim vratima. Sada su bila zatvorena.

Upirala se najviše što je mogla i uspjela ih je otvoriti. Pozdravila ju je potpuna tama i svjetlo njezine baterijske svjetiljke.

- Ma daj, Colfax, izađi odatle. Znala sam da ti Tabitha nikada nije trebala vjerovati. Uopće me nije briga što su rekli Daventryjevi izvršitelji oporuke i odvjetnici.

Počela je tražiti prekidač na zidu kako bi upalila svjetlo. Našla ga je i kada ga je pritisnula, ništa se nije dogodilo. Oprezno je osvjetljavala podrumsko stubište.

- Nemoj se truditi pokušati me prestrašiti, Cyruse. Neće ti upaliti. Želim znati što se ovdje događa. Što ti sebi zamišljaš?

Velika, snažna ruka ju je uhvatila za rame. Eugenia je bila tako preplašena da nije mogla niti vrisnuti.

- Upravo sam ja tebe želio pitati isto to, - rekao je Cyrus dok je stajao na stepenici iznad nje.

- Cyrus. - Kako se brzo okrenula prema njemu, tako ga je udarila baterijskom svjetiljkom u međunožje.

- Uh. - Jedva je zakukao.

Bilo je očito da je nedavno ustao iz kreveta. Kosa mu je bila razbarušena, a prsa gola. Nije si mogla pomoći, primijeti-la je da su mu prsa jako lijepo oblikovana. Trokutić kovrčavih dlaka spuštao se dolje preko ravnog i tvrdog trbuha i nestao u boksericama.

Eugenia je zurila u njega širom otvorenih usta. - O, Bože dragi. Ti si ovdje sa mnom, a to znači da je netko drugi tu dolje.

- Brilljantan zaključak. - Cyrus joj je iz ruke uzeo bateriju i prošao pored nje. - Ostani ovdje, Išao je dolje po stubištu, u mrkli mrak podruma.

- E nećeš. - Eugenia je mrmljala. - Ne ideš nigdje bez mene. Nimalo ti ne vjerujem, Colfax.

POGLAVLJE

6.

U podrumu je bilo mračno i hladno, oštrije bi naredio Eugeniji da ostane gore i da ga sačeka, ali nije imao vremena raspravljati s njom. Cyrusu je nešto govorilo da je provalnik već pobjegao.

Došao je do polovice stubišta kada je Eugenia naletjela na njega i snažno ga udarila u pete.

- Što dovraga...? - Ona se isto iznenadila i jedva se uspjela uhvatiti za drvenu ogradu kako ne bi pala. - Zašto si zastao? Hajde, pokreni se.

- Ne slušaš naredbe, zar ne? - Našao je na zidu drugi prekidač. Ovaj je radio. Iznad njihovih glava upalilo se duguljasto fluorescentno svjetlo koje je osvjetljavalo duge redove starog namještaja. - Rekao sam ti da me čekaš na početku stubišta.

- Uvijek sam smatrala da je slušanje naredbi pokazivanje tužnog nedostatka kreativnosti.

- Ili zdravog razuma.

Ignorirala je njegovu posljednju rečenicu dok je zalizivala i skupljala u rep svoju vlažnu kosu.

- Gdje je?

- Otišao je. Tko god je ovdje bio, pobjegao je jer si ga uplašila.

Cyrus ju je pomno promatrao.

Danas je više nego ikad ličila na mačku provalnicu. Traperice su joj pristajale kao da su šivane po njezinoj mjeri. Ocrtavale su joj skladno građene bokove. Pitao se gdje se mogu kupiti takve traperice. Sigurno su jako skupe. Njezina crna majica izgledala je skupo kao i njezine traperice. S obzirom da je istreniran i iskusan istražitelj, odmah je primijetio kako joj se pomiču čvrste grudi ispod tkanine. *A-ha, Watson. Dama ne nosi grudnjak.*

To ga je zapažanje odmah odvuklo i na razmišljanje je li ispod traperica obukla gaćice. To je bilo tako u njegovom poslu. Jedno je pitanje uvijek vodilo do drugoga.

Bilo je očito da je kosu uredila samo prstima, nije upotrijebila češalj. Bila je nemarno skupljena u rep, a poneki su joj pramenovi nježno padali po ramenima.

Ne izgleda kao bilo koja mačka provalnica, odlučio je. Ona je vrlo seksi mačka provalnica.

- Kako možeš biti siguran da taj tip nije ovdje negdje? Možda se negdje krije?

- Osjećaš li svjež zrak? On dolazi izvana. Vrata su na drugom kraju podruma otvorena. -

Cyrus je prošao pored nje.

- Kroz njih je izašao napolje.

- K vragu. - Pošla je za njim. - Kladim se da je želio uzeti moje staklo.

- *Tvoje* staklo?

- Daventryjevo staklo sada pripada Leabrook muzeju.

- To ne znači da je staklo tvoje.

- Znaš što sam mislila.

- Mogu pretpostaviti, - rekao je. - Jesi li uvijek ovako posesivna kada smatraš da su stvari tvoje?

- Nema potrebe za sarkazmom samo zato što ja svoj po sao shvaćam ozbiljno. - Frknula je. - Idem provjeriti staklo.

- Ja želim začas malo pogledati okolo. Za svaki slučaj.

-Za svaki slučaj?

Pogledao ju je. - Samo za slučaj da je bio dovoljno glup i odlučio ostati ovdje.

- O, moj Bože. - Širom je otvorila oči. - Ne možeš sada ići napolje i loviti ga okolo. Prošla je ponoć. Okolo ove kuće je sama šuma i, u slučaju da nisi primijetio, kiša joj uvijek pada.

- Primijetio sam.

- Tko god on bio, sigurno zna putove, za razliku od tebe. Bio bi pravi gubitak vremena sada ići u šumu i tražiti ga. A bilo bi i glupo.

- Da, ali to je dobar znak koji uvijek impresionira klijente.

GIGA

- Tvoji klijenti sada nisu ovdje.
- Pogodak. Što se tiče glupih poteza, - kratko je dodao,
- trebao bih naglasiti kako prije nekoliko minuta nisi oklijevala našeg posjetitelja slijediti dolje do izlaza iz podruma.
- To je bilo zato što sam mislila da si to ti unutra.
- Dobro da si me podsjetila da ti zahvalim na ukazanom povjerenju.
- Zarumenila se. - Dobro. Pretpostavila sam da nešto kriješ. Što sam drugo trebala pretpostaviti u danim okolnostima?
- Nemam pojma. Možda da sam u svojoj sobi i spavam?
- Nisam imala nikakvog razloga vjerovati da si u svojoj sobi i nevino spavaš, - rekla je.
- Pogotovo zbog činjenice da ni ti ne spavaš nevino u svojoj sobi. Što dovodi do jako zanimljivog pitanja. Što si radila hodajući uokolo po kući u ova doba noći?
- Nisam mogla spavati, - zamuckivala je. Pogledala je u desnu stranu prema sjajnim čeličnim vratima. - Što ako je uzeo nešto od stakla?
- Cyrus je pogledao prema sigurnosnoj kutiji pored vrata.
- Opusti se. Još uvijek su zaključana.
- U pravu si. - Skupila je oči dok je pogledavala prema kutiji i sigurnosnom zelenom svjetlu. - Ali, tko god on bio, sigurno je znao kretati se po ovoj kući. Možda mu ovo nije prvi posjet.
- Ja bih rekao da je to sigurno.
- Prema onome što znamo, postoji mogućnost da je od Davenportjeve smrti dolazio noću i krao staklo. Kada bismo otvorili ta vrata, možda bismo otkrili da nema više ničega. Kvragu, trebali smo provjeriti što ima čim smo stigli u ovu kuću.
- Smiri se malo. Leonard Hastings je bio ovdje i pazio na stvari, sjećaš se?
- Da, ali večeras ga nigdje nema.
- Zbog nekog nepoznatog razloga, pokušavao je ublažiti uzrujanost koju je osjetio u njezinom glasu. - Pogledat ćemo malo okolo.
- Nije bio pretjerano zabrinut zbog stakla. Logika i zdrav razum su mu govorili kako Davenport sigurno ne bi sakrio tako vrijedan predmet kao što je Hadova kugla u prostoriju s ostalim predmetima koji su se pokazivali turistima i posjetiteljima. Ako je Hadova kugla negdje u ovoj kući, sigurno je vješto sakrivena.
- Sutra ujutro moramo postaviti nove šifre po cijeloj kući. - Eugenia je zvučala kao da zapisuje bilješke. - Ne znam da li to Leonard Hastings uopće zna i trebamo li mi zvati programera.
- To je meni poznato. Ja to mogu napraviti.
- Ti to znaš? - Zvučala je iznenađeno.
- Znaš, malo osjetljiviji čovjek bi se mogao jako uvrijediti zbog tvoje sumnje u moje profesionalne sposobnosti.
- Nešto mi govori da tebe nije lako slomiti. - Zastala je i namrštila se. - Upravo sam se nečeg sjetila. Tko god je večeras bio ovdje, morao je znati da ima nekoga u kući. Oba naša automobila su parkirana ispred kuće na parkiralištu.
- Mislim da nemamo posla s jako pametnim provalnikom.
- Ovo je velika kuća. Možda je mislio da je sigurno ući u nju iako je netko u njoj. Provalnici upadaju u pune kuće svakog dana.
- Malo je tko mogao znati da se šuljaš okolo po kući u ovo doba noći.
- Ponosno je podigla bradu. - Nisam se šuljala okolo.
- Kako bi ti to onda nazvala? Sigurno nisi mjesečarila. - Došao je do ulaznih vrata koja su bila odškrinuta. Kroz otvor na vratima svježi zrak je dopirao do njih. Pogledavao je sada prema stepeništu. - Jesi li sigurna da mi ne želiš reći zašto si noćas hodala po kući?
- Nemam ti što reći. Jednostavno nisam mogla spavati i to je sve. - Pregledala je vrata. - Znači, tako je ušao unutra i izašao.

GIGA

- Tako izgleda.

Zabrinuto ga je pogledala. - Cyrus, on zna sigurnosnu šifru kuće.

-Da.

- Tko bi to mogao biti?

- Mislim da bi mogao biti bilo tko, ali imam jednog sumnjivca.

Tražila je znakove na njegovom licu. - Za Boga miloga, koga?

- Leonard Hastings.

Nekoliko je puta trepnula. - Dobro razmišljanje. Naravno, on zna šifru za ulazak. U pravu si, on je definitivno osumnjičeni.

- Ne mogu ti ni reći koliko mi znači tvoje dobro mišljenje.

- Jako smiješno. Znaš, činjenica da nije bio ovdje da nas pusti u kuću je jako čudna. Pitam se je li planirao ukrasti Daventryjevo staklo prije nego mi stignemo, samo što nije dovršio posao na vrijeme.

- Nemojmo ništa više zaključivati. Sačekaj samo malo da pogledam okolo.

Otišao je do ulaznih vrata i širom ih otvorio. Druga vrata, ona od verande, također su bila otvorena. Promatrao je tamu i gustu šumu koja je bila na njegovom vidiku. Kiša je mirno padala s nadstrešnice.

- Budi oprezan, - doviknula mu je Eugenia dok je išla za njim.

- Ma ne brini se, ne idem tamo. Zatvorio je vrata i zaključao ih. - Nema nikakve koristi od njih. Kiša će isprati sve otiske na njima. Naš je čovjek odavno otišao i, kao što si rekla, on ovdje zna sve putove, a ja ne znam.

- Pretpostavljam da o ovome moramo obavijestiti zamjenika Miroljubivog, onog kojeg si spomenuo. - Namrštila se. - Ali nisam baš sigurna koliko će nam to koristiti.

- Mislim da nam to neće donijeti ništa dobro. Ova se vrsta zločina teško otkriva, a pogotovo ako ništa nije odneseno.

- Idem po sigurnosnu šifru za ova vrata koja čuvaju kolekciju stakla. Želim vidjeti je li provalnik uzeo nešto iz Daventryjeve kolekcije. - Prošla je pored njega i otišla u smočnicu. Cyrus je slušao kako se njezini koraci udaljavaju. Zanimljivo kako nije sa sobom imala sigurnosne šifre tih vrata, s obzirom da se po noći šuljala po kući, pomislio je. To je vodilo do zaključka kako nikako noćas nije planirala otići i provjeravati staklo.

Pitao se kamo je htjela ići kada je opazila provalnika.

I samo da bi zakomplicirao stvar, poželio je da je prošla pored njegove spavaće sobe.

Dok je hodao prema sobi u kojoj je bila kolekcija stakla, primijetio je kako mu je celibat na koji se zakleo utjecao na razmišljanje. Znao je da može kontrolirati situacije i sebe, ali mu to saznanje nije ništa pomoglo u smanjenju napetosti koje je obuzelo njegovo tijelo.

Nije bila njegov tip, podsjećao se. Nije pado na mačke provalnice. Nadalje, mogao je puno toga dobiti ili izgubiti na ovom projektu, i nije mu trebala veza sa ženom kojoj čak i ne vjeruje. Morao je znati svoje prioritete. Hadova kugla je prioritet.

Za nekoliko trenutaka pojavila se na početku podrumskih stepenica. Bila je rumena i bez daha.

- Imam šifru. - Požurila je dolje u podrum. - Kunem ti se, ne znam što ću učiniti ako sada otvorimo ova vrata i otkrijemo da nedostaje Daventryjeva staklena kolekcija. Koja bi to bila katastrofa. Tabitha mi to nikada ne bi oprostila.

Cyrus nije mogao odoljeti. - Uvijek možeš unajmiti pravog profesionalnog istražitelja da ti ga pronađe.

Blago mu se osmjehnula dok je stajala ispred vrata. -Pretpostavljam da ćeš mi sada reći kako si slobodan za taj zadatak?

- Možda bih i mogao naći neko mjesto za tebe u mojem rasporedu. Pri tome, naravno, pretpostavljam da bismo se mogli dogovoriti za moj honorar.

- Nemoj se previše nadati. - Odmotala je komad papira i počela čitati brojeve. Tada je

GIGA

pogledala u sigurnosnu kutiju. -Dobro, sad ćemo to srediti.

Cyrus je pogledao u kutiju i primijetio trepereće crveno svjetlo. - Stani malo.

Zastala je, s jednim prstom na kutiji. - Sto je bilo?

- Ova su vrata još uvijek zaključana, ali ona ravno dolje nisu.

Odmaknula se od čeličnih vrata i pošla prema onim ot-ključanima. - Ova vrata nisam ranije primijetila.

- Ni ja. - Cyrus je vodio putem do vrata na kraju hodnika.

Bila su to također čelična vrata, baš kao i ona na sobi u kojoj je bila kolekcija stakla. Bila su zatvorena, ali je sigurnosna kutija pokazivala da su otključana.

- Odvjetnik je Tabithi dao šifru za otvaranje samo jednih vrata, a ne dvije, - rekla je Eugenia. - Možda ta dvojna vrata imaju istu šifru.

- Sumnjam.

- Zašto bi bila dvojna vrata sa sigurnosnim šiframa? -Namršeno je hodala pored njega.

Stala je točno ispred čeličnih vrata i lagano uhvatila kvaku. Vrata su se polako otvorila.

Odmah nakon nje, došao je i Cyrus.

- Ovo je vinski podrum, - objavila je. - Trebala sam pogoditi. Daventry se uvijek smatrao izvrsnim poznavateljem vina kao i umjetnosti. Ovdje je sigurno pravo bogatstvo u starim buteljama vina. - Zavrnila je nosom. - Kakav je ovo smrad?

Smrad koji se širio kada su otvorili vrata bio je Cyrusu dovoljan znak. -Oh, sranje. Čekaj, nemoj...

Pokušao ju je uhvatiti za rame kako bi je povukao nazad, ali je zakasnio. Eugenia je već uspjela naći prekidač na zidu i upaliti svjetlo.

Lice joj je izražavalo šok dok je zurila u vinski podrum. - *Oh, moj Bože.*

Cyrus ju je brzo odgurnuo s ulaza i sam ušao u podrum. I vinski podrum je bio sav u staklu, kao i sve ostale prostorije u Staklenoj kući. Svjetlo iz dugačke fluorescentne lampe osvjetljavalo je stotine prašnjavih butelja vina.

Ali, osvjetljavalo je i tijelo koja je ležalo sklupčano na podu licem prema dolje.

Cyrus je iz džepa izvadio pincetu i lagano se sagnuo do mrtvog tijela te izvadio novčanik iz čovjekove jakne.

Otvorio ga je i proučavao vozačku dozvolu. - Pronašli smo Leonarda Hastingsa.

Eugenia je stavila ruke oko tople šalice čaja koju joj je Cyrus donio. - Ne mogu vjerovati. -

Shvatila je da je to rekla već desetak puta u zadnjih nekoliko minuta. - Jednostavno ne mogu vjerovati. Zanima me koliko je već dugo tamo?

- Neko vrijeme. Najmanje tri do četiri dana. - Cyrus je izvadio vrećicu čaja iz svoje šalice i bacio je u sjajnu kantu za smeće. Hodao je po kuhinji i konačno sjeo za stakleni stol nasuprot Eugenie.

Obukao je košulju. Ova je na sebi imala nacrtane briljantne narančaste i roza tropske ptice.

Eugenia si je govorila da joj je drago što se obukao, ali je dobro znala da još neko vrijeme neće zaboraviti njegova gola prsa.

- Kada sam prije nekoliko minuta razgovarao sa zamjenikom Miroljubivim Jonesom, rekao mi je da je to vjerojatno od srčanog infarkta.

Eugenia se namrštila. - Kako on to zna?

- Kaže da mu je žena lokalna liječnica. Već godinama liječi Hastingsa zbog slabog srca.

Vjerojatno je Hastings popio previše lijekova. Prema njegovoj vozačkoj dozvoli, imao je sedamdeset i tri godine.

Eugenia je otpila gutljaj čaja. Oči su joj se srele s njegovima preko ruba šalice. - Znaš li što sam prvo pomislila kada sam ga vidjela na podu?

- Znam. - Cyrus se naslonio nazad na svoju stolicu. -Da je ubijen. Nemoj se zbog toga nervirati, to sam i ja pomislio.

Naježila se. - Je li Jones rekao koliko mu treba da stigne dovde?

GIGA

- Oko četrdeset minuta. Sa sobom će povesti i ženu. Rekao je da na ovom otoku postoji samo jedno vozilo hitne pomoći. Upotrijebit će ga kako bi odvezli Hastingsa u bolnicu.

- A što onda?

Cyrus je slegnuo ramenima. - Rekao je kako na otoku nema groblja. Uobičajena je procedura pozvati mrtvačka kola koja će ga odvesti na kopno. Rekao je da te stvari sređuje njegova žena.

- Grozno se osjećam. - Eugenia je pohlepno otpila veliki gutljaj čaja. - A ja sam razmišljala kako je taj Hastings jako loš čovjek.

Cyrus ju je promatrao sa zagonetnim izrazom lica. - Imamo otprilike pola sata dok ne stigne Jones sa svojom ženom i vozilo hitne pomoći. Mislim da je najbolje da uskladimo priče.

Bijesno je pogledala u njega. - Molim?

- Ovo je bila večer puna događaja. Pronašli smo mrtvacu u podrumu i lovili provalnika po kući. Takve stvari mogu čovjeka učiniti pomalo napetim, čak iako je navikao na njih. A mislim dati nisi.

Eugenia se nakostriješila. - Ako misliš da ću se rasplakati kada zamjenik Jones dođe i tako uprskat i tvoju priču, ne boj se. Mogu izaći s tim na kraj.

- Nisam sasvim siguran u to. Mislim da si izvan svoje lige, gospođice Swift.

U njoj se pojavio tračak sumnje. Koliko je toga on zapravo znao, pitala se. Koliko je pogodio? Zašto mu je stalo? Nekoliko je puta duboko uzdahnula.

- Kako to misliš? - pitala je što je smirenije mogla. Spustio je svoju šalicu, nagnuo se naprijed i stavio obje

ruke na stol. Njegove su zelene oči bile ozbiljne. - Dosta mi je zabave i igara. Stavimo karte konačno na stol. Pokazat ću ti svoje ako ti meni pokažeš svoje.

Stisnula je oči. - Znači, ti priznaješ da imaš nekakav tajni plan ovdje?

- Da, i vraški dobro znam da imaš i ti. Reci mi zašto si ovdje, na Frog Cove Islandu. Možda ćemo moći raditi zajedno.

- Zašto misliš da ja stvarno nisam na radnom odmoru? Usne su mu se nakrivile u blagi smiješak, ali su mu oči

ostale hladne i ozbiljne. - Kao što je djed Beau znao govoriti, ako čovjek sporo hoda i ako čovjek sporo priča, to ne znači da čovjek sporo razmišlja. Ti si ovdje zbog Hadove kugle, zar ne? Širom je otvorila usta. - Hadove kugle?

- Preskoči nevino iznenađenje. Nemamo previše vremena.

Zakašljala se. Možda je za vratom imala i veći problem nego što je pretpostavljala, pomislila je.

- Ti pričaš o *onoj* Hadovoj kugli? - pažljivo ga je upitala.

- Postoji samo jedna za koju ja znam.

- Misliš na onu iz četvrtog stoljeća koju je početkom devetnaestog iz Italije Earl iz Radstona vratio u Englesku?

Cyrus je podigao obrve. - Vidim da si upoznata s time.

- Jesi ti lud? - Bila je i više nego iznenađena, shvatila je i sama. Sada se počela plašiti. Sjedila je sama u kuhinji jako čudne kuće s čovjekom nevjerojatnih sposobnosti obmanjivanja.

- Ne, Eugenia. Nisam lud, kao ni ti. Pričaj sa mnom, brzo.

Ovlažila je usne vrhom jezika. *Nemoj se sada izgubiti.* Zamjenik i liječnica samo što nisu stigli. Sve što je sada trebala je zapričati Cyrusa dok oni ne stignu.

- Znam nešto malo o legendi, naravno, - rekla je. - Ali kuglu nije vidio nitko već stoljećima. Većina stručnjaka misli da je uništena u posljednjem stoljeću.

- Ona postoji, - rekao je Cyrus. - Bila je u bezbrojnim privatnim kolekcijama. Ja sam je sam vidio prije tri godine.

Prije tri godine. Kada je bio ustrijeljen. Kada mu je žena poginula. Kada mu je nestao poslovni partner. Kada je jedan ekstremno važan predmet nestao.

GIGA

Nemoguće.

- Vjerojatno si vidio krivotvorinu, - ljubazno je izjavila. Oprezno je osluškivala dolazak automobila ispred kuće.

- Bila je prava. Moj partner, Damien March i ja, bili smo unajmljeni da se pobrinemo da sigurno stigne do novog vlasnika, ali mi je Damien namjestio klopku. Ukrao je kuglu i zatim mi ubio ženu, Katy, da prikrije svoje tragove.

Stisnula je ruku koju je držala u krilu. - Da li mi pokušavaš reći da ste ti i tvoj partner osiguravali Hadovu kuglu prije tri godine?

Cyrus je bio impresioniran. - Vidim da si me malo istraživala.

Na jedan jako grozan način, njegova se priča poklapala s onim što je Sally Warren uspjela saznati o njemu. Zurila je u njega i pokušavala ocijeniti je li normalan i opasan ili je kandidat spreman za ludnicu. Nijedna od mogućnosti nije pozitivno djelovala na nervozu koju je osjećala.

- Čekaj samo malo, - rekla je. - Jesi li ti ovdje zato što misliš da ju je Daventry imao?

- Kupio ju je prije nekoliko mjeseci kada se opet pojavila na jednoj podzemnoj aukciji.

- Oh, moj Bože. *Hadova kugla*. Ako je uistinu postojala, možda je ovdje negdje upravo sada. Eugenia je odgurnula svoju stolicu i brzo stala na noge. - Staklena kolekcija...

- Zaboravi sada to. - Cyrus je izgledao kao da se dobro zabavlja njezinim iznenadnim uzbuđenjem. - Ako je negdje u ovoj kući, sigurno je dobro skrivena. Samo bi ju budala držala s ostalim stvarima na očigled svih. Daventry nije bio budala.

- Ovo je previše bizarno da bi se povjeravalo u to. - Vratio joj se zdrav razum. Hadova kugla nije postojala. Svatko u svijetu stakla je to znao. Polako je ponovno sjela na stolac.

- Rekao si da su te unajmili Daventryjevi izvršitelji oporuke da istražiš njegovu smrt. - Pomno ga je promatrala. - Hoćeš reći da je to istina? Misliš li da je ubijen zbog kugle?

Cyrus je oklijevao. - Ne, ne mislim to. Mislim da je stvarno bila nesreća i da je pao sa stubišta.

- Zašto si tako siguran?

- Nijedan profesionalac ne bi pokušao ubiti nekoga na tako nesiguran način, - mirno je odgovorio.

- Govoriš da bi onaj tko bi želio ukrasti Hadovu kuglu morao biti profesionalac?

- Da, upravo to govorim.

Njegov mirni izraz lica uvjerio ju je da je mislio sve što joj je rekao. Možda i je lud, ali sigurno joj ne laže.

- Znači, ipak si prevario izvršitelje oporuke da te unajme? - prošaptala je. - Trebao si neku izliku da dođeš u ovu kuću i tražiš kuglu.

- Čuo sam glasinu da se kugla pojavila prije nekoliko tjedana. Trebalo mi je neko vrijeme da otkrijem tragove. Do tada je Adam Daventry koji ju je kupio već bio mrtav, njegova kolekcija darovana Leabrook muzeju i izvršitelji oporuke su već dogovorili prodaju kuće. Morao sam brzo reagirati i nisam baš imao puno izbora.

Bila je uporna. - Zašto misliš da je kugla još uvijek ovdje?

- Nisam siguran da je ovdje, - priznao je. - Postoji mogućnost da ju je ukrao neki drugi član Connoisseurs kluba tu večer kada je Adam umro, ali čisto sumnjam.

- Zašto?

- Zato što Daventry nije vjerovao svojim prijateljima. Članovi tog kluba su se voljeli hvaliti svojom imovinom, ali svi su oni zapravo bili rivali. Nikada ne bi nikom od njih rekao gdje je sakrio kuglu.

- Zašto ti je toliko važno da je pronađeš? Planiraš je prodati?

- Uopće ne želim prokletu kuglu. - Sada mu se pogled sledio. - Želim čovjeka koji ju je prije tri godine ukrao.

Kroz nju je prostrujao osjećaj nelagode. - Tako dakle.

GIGA

- Potrebna mi je kugla da nađem njega. To je jedina stvar koja će ga natjerati da se otkrije. Opet se zakašljala. - Ti stvarno vjeruješ da ju je tvoj bivši partner ukrao, zar ne?
- Ne mislim da ju je ukrao Damien March. Ja to znam. -U njegovom se glasu nije primijetio ni tračak sumnje. - On je ubio moju ženu.
- Oh, Bože, Cyrus, jesi li siguran? Imaš li nekakav dokaz? Ja sam mislila da ti je žena poginula u otmici automobila.
- Zaista si se potrudila dobro istražiti moju prošlost, je li tako? Otmicu automobila je izmislio sam Damien March da prikrije svoj zločin. Jedini način da to dokažem je da ga dohvatim. A da bih to učinio, potrebna mi je Hadova kugla.
- Siguran si da je March još uvijek živ i da je Hadova kugla njemu ukradena?
- Svaka riječ glasine upućuje me u tom smjeru. Ovo je prvi solidni trag koji sam našao u posljednje tri godine. Moram ga slijediti do kraja.
- Zašto misliš da će se otkriti zbog kugle?
- March će učiniti sve samo da je se dočepa. Prije tri godine bio je njom opsjednut, a takva se opsesija ne mijenja.
- Zvučao je kao da zna o čemu priča, pomislila je. Možda je i znao. Očito je bio opsjednut Damienom Marchom.
- Cyrus ju je mirno promatrao. - U redu, ja sam tebi rekao svoje. Sada je red na tebi. Reci mi gdje se ti u sve ovo uklapaš. I nemoj mi, molim te, govoriti gluposti kako si ovdje da popi-šeš Daventryjevu kolekciju.
- Podigla je bradu. - Ja sigurno nisam došla ovdje zbog kugle. Imam samo tvoju riječ da ona postoji. Osobno, smatram da si na tragu fantazije.
- Njezina je priča bila neočekivana. - Volio bih vjerovati da nisi ovdje zbog kugle. To bi pojednostavilo stvari.
- Uopće mi nije važno da li mi vjeruješ ili ne. - Ovo je bio dugačak dan. U njoj je kuhala ljutnja i frustracija bez upozorenja. - Želiš znati zašto sam ovdje? Reći ću ti. Ovdje sam zbog Nellie Grant. Vlasti su rekly da je pala s broda za vrijeme oluje, ali ja mislim da je možda ubijena.
- Pogledao ju je, očito zaprepašten. - Nellie Grant? Da-ventryjeva posljednja ljubavnica? Eugenia je oklijevala. Nakon nekoliko trenutaka je ustala i odnijela svoju praznu šalicu do sudopera. - Nellie je odrasla na vodi. Poznavala je brodove i uvijek se strogo pridržavala sigurnosnih pravila plovidbe. Mislim da je jako mala vjerojatnost da bi za vrijeme jake oluje uzela mali brodić i dopustila da padne u vodu.
- Cyrus je šutio nekoliko sekundi. - Sigurna si u njezino umijeće upravljanja brodovima?
- Jesam. - Eugenia je pogledala uokolo i naslonila se na sudoper. - Ima toga još. Došla me je posjetiti jutro nakon Da-ventryjeve smrti. Bila je čudnog raspoloženja. Uzrujana i po-tresena. Rekla mi je kako to popodne planira otploviti na otok po neke svoje stvari i doseliti se nazad u Seattle.
- Cyrus je malo razmišljao o tome. - Još nešto? Eugenia je počela koračati kuhinjom. - Rekla mi je da je Daventry nekoliko tjedana prije smrti postao jako tajanstven. -Nastavi.
- Nema se više što reći. Nemam ništa konkretno, samo nekakav osjećaj.
- Samo osjećaj? - ponovio je za njom.
- Da. - Smrknula se. - Da se nisi usudio ismijavati moju intuiciju. Svi znaju da imam jako dobre instinkte.
- Nagnuo se nazad u svoj stolac, s očitim sarkazmom u očima. - Imaš li ikakvu ideju o motivu? Zašto bi netko želio ubiti Nellie Grant?
- Ne znam kako da ti to objasnim, ali njezino me je zabrinjavajuće ponašanje nagnalo da povjerujem kako je možda te noći kada je umro nešto vidjela. Nabacila mi je da je Da-ventry koristio mnogo droge. Pitam se da li je možda...
- Misliš da je vidjela prodaju droge i da ju je zbog toga netko želio ubiti?

GIGA

- Zapravo da. - Stavila je ruke u džepove, okrenula se i nastavila koračati u suprotnom smjeru.
- Moraš priznati da postoji mogućnost da je to istina.
- A-ha. Mogućnost. Baš velika mogućnost.

Nije joj vjerovao, mislila je. Ali u svojoj iskrenosti, morala si je priznati da ni ona njemu nije baš povjerovala.

Cyrus ju je promatrao dok je hodala. - Možeš li mi reći, zašto misliš da je tvoj zadatak saznati što se dogodilo s Nellie Grant?

- Ona je radila za mene. Vodila je grafički dizajn u Lea-brook muzeju.

- Koliko je dugo radila za tebe?

- Gotovo godinu dana.

- Da li uvijek ideš istraživati kada se nešto dogodi nekom tvom djelatniku?

- Ne. Ali Nellie mi je bila i prijateljica. Bila je prava umjetnica. Imala je jako nesretan život prije nego je došla. Bila je jako krhka.

- Mnogim je ljudima bilo teško u životu. Mnogi su od njih jako krhki. Mnogi jako loše završe. - Cyrusova je ruka došla do ruba stola. - Reci mi, zašto osjećaš da moraš saznati što se dogodilo s ovom ženom?

Eugenia je zastala kada je došla do prozora. Sklopila je oči. Riječi su joj počele same izlaziti iz usta. - Ja sam je upoznala s Adamom Daventryjem. Da nije bilo mene, nikada ga ne bi upoznala. Da nije bilo mene, nikada se ne bi u njega zaljubila. Nikada ne bi došla u Staklenu kuću. Nikada ne bi umrla.

Cyrus je tiho fućkao. - Tako znači. Ti sebe kriviš zbog toga.

Eugenia je čula udaljeni zvuk automobilskog motora. Otvorila je oči, okrenula se i pogledala Cyrusa. - Moram saznati što joj se dogodilo. Meni je to jednako važno kao što je tebi pronalazak Hadove kugle.

- U tom slučaju, - rekao je, - mislim da se ti i ja možemo dogovoriti.

- *Dogovoriti?* Kako misliš, dogovoriti?

- Ti možda i jesi jako sposobna direktorica muzeja, ali nemaš iskustva u istraživačkom poslu.

- Pa? - Automobil je stao na parkiralištu ispred kuće. Eugenia je čula zvuk sitnih kamenčića ispod guma.

- Evo, ovako ćemo. Ako pristaneš šutjeti o Hadovoj kugli i svemu ostalom što sam ti večeras ispričao, pomoći ću ti u istrazi Nelliene smrti.

Oklijevala je.

- Besplatno. - Namjerno je dodao.

Vani, vrata kombija su se zatvorila. Eugenia je osjećala pritisak koji joj je Cyrus nametnuo. Bila joj je potrebna njegova pomoć. A on je bio spreman pomoći joj, uz određene protuusluge.

- Rekla sam ti već što mislim o besplatnim stvarima, - rekla je.

Čuli su se glasovi na prilazu. Muškarac i žena.

- Kada dođe do ovih stvari, jako sam dobar, - rekao joj je Cyrus.

Začulo se kucanje na vratima. Vrijeme za odluku.

- U redu, - rekla je Eugenia. - Dogovorili smo se.

Zamjenik Miroljubivi Jones zaklimao je glavom na tužni način dok je uzimao jedan kraj posmrtno vreće. - Prava šteta za jednog Leonarda.

Cyrus je potvrdno klimnuo glavom dok mu je u rukama bio drugi kraj posmrtno vreće u kojoj je bio jadni Leonard. -Da, prava šteta.

Miroljubivi Jones definitivno nije bio stereotipni čovjek od zakona, s obzirom da je imao sivi konjski rep, majicu sa znakom Milky Way Galaxy i malim natpisom koji je glasio: *Ovdje si.*

Ali Cyrusu je izgledao dosta solidno.

- Mislim da ovo nije neko iznenađenje, ha Meditation? -Miroljubivi je pogledao u svoju ženu dok je ona držala otvorena vrata kombija.

GIGA

Dr. Meditation Jones bila je obučena u dugu haljinu s na-borima. - Ne. Njegova se bolest pogoršavala u posljednjih nekoliko mjeseci. - Zbog visokog i živahnog glasa zvučala je puno mlađe nego što je izgledala. - Njegovo je vrijeme došlo.

Cyrus je slučajno pogledao Eugeniu koja ga je promatrala dok je pomagao unijeti Leonarda u kombi. Nije mogao biti siguran, ali se mogao zakleti da je vidio, unatoč sablasnoj sceni, kako joj se usne trzaju. Shvatio je da će s njom morati poraditi na tome da nauči obuzdati smijeh. Miroljubivi Jones je skupio oči i pogledao Cyrusa kroz male, okrugle naočale. - Šteta što ste baš vi morali naići i vidjeti ovako nešto. Ali, netko ga je ipak morao pronaći.

- Pretpostavljam kako nitko nije primijetio da ga nema? - Cyrus ga je upitao.

- Stari Leonard nije imao neke bliske prijatelje, - odgovorio mu je Miroljubivi.

- Njegova je bolest bila jako uznemiravajuća, - rekla je Meditation nježno. - Zbog nje su ga ljudi neprestano izbjegavali Pokušavala sam ga nagovoriti da meditira i posti, ali on je uporno odbijao.

Eugenia je sišla sa stepenica. - Liječniku sigurno mora biti jako teško kada se njegov dobar savjet ignorira.

- To je istina, - rekla je Meditation. - Ali na kraju smo ipak sami odgovorni za svoje postupke. Sve što liječnik može učiniti jest da pokaže pravi put. O pacijentu ovisi hoće li krenuti tim putem.

Cyrus ju je pogledao. - Zvuči kao nešto što bi moj djed rekao.

Nasmijala se. - Vaš je djed vjerojatno bio jako mudar čovjek.

- Da, - rekao je Cyrus. - Bio je. - Pogledao je Miroljubivog. - Još se nešto večeras dogodilo.

Malo ranije, ovdje je bio provalnik. To nas je u biti i izvuklo iz kreveta.

Miroljubivi se namrštio. - Je li nešto ukradeno?

- Koliko mi znamo, nije. Uplašili smo ga i on je pobjegao. Ujutro ću zamijeniti brave na vratima.

- To ne može škoditi, - rekao je Miroljubivi. - Iako se ja zbog toga ne bih previše zabrinjavao. Vjerojatno su se samo neka lokalna djeca zezala. Na ovom otoku već godinama nije bilo krađe. Frog Cove je mjesto gdje ljudi gotovo nikada ne zaključavaju svoja vrata.

- Daventry je zaključavao svoja, - istaknuo je Cyrus. Miroljubivi je zaškiljio kad je pogledao prema svjetlima

kombija. - Gospodin Daventry je bio malo drukčiji. Nije potpuno bio jedan od nas, znate što mislim. Čuo sam da ste vi došli ovamo na odmor?

- Radni odmor, - rekla je mirno Eugenia. - Ja sam ovdje da popišem Daventryjevu staklenu kolekciju. Ja sam direktorica Leabrook muzeja. .

Meditation je izgledala zadovoljno. - Čula sam da je gospodin Daventry ostavio svoju kolekciju Leabrook muzeju. Jako mi je drago zbog toga. Njegovo staklo i treba biti u muzeju. Možda će mu duša na onom drugom svijetu naći spokoj zbog te divne geste.

Miroljubivi je proučavao. ptice oslikane na Cyrusovoj majici. - Znači, Vi ste prijatelj gospođice Swift?

- On je moj pomoćnik, - rekla je Eugenia uvjerljivo. -On će mi pomoći u popisivanju.

Miroljubivi nije skidao pogled s njegove majice. - Pomoćnik, ha?

- Živim da bih služio, - rekao je Cyrus.

POGLAVLJE

7.

Eugenia je razgledavala vrata koja su zatvarala desnu stranu balkona. - Ako pronađemo još samo jedno tijelo u ovim sobama, odlazim odavde.

Obilazak Staklene kuće za nju je bio razočaravajući. Prije nekoliko minuta bili su u sobi koju je Nellie koristila kao svoj studio. Ali ta je prostorija bila jako loše opremljena, samo s nekoliko dosadnih slika na zidovima. Cyrus je pokazao veliko zanimanje za knjižnicu na drugom katu, sa zapanjujućom kolekcijom knjiga, papira i spisa. Eugenia je sumnjala da će tamo pronaći nešto što bi joj pomoglo u njezinom istraživanju.

Već je sumnjala u ispravnost svog dogovora kojeg je imala sinoć sa Cyrusom. Jutros je izgledao sumnjivo radostan i poletan, za njezine pojmove previše samozadovoljno. Imala je lagani osjećaj kako se dala izmanipulirati.

Podsjetila se da, bez obzira što su se dogovorili, istina je bila da zapravo oboje imaju različite zadatke na ovom otoku.

- Ma hajde, razvedri se. Gdje ti je smisao za pustolovinu? - Cyrus je teatralno otvorio prva vrata s desne strane. - Koje su šanse da u ovoj kući postoji još jedan mrtvac?

- Ne znam. - Stala je pokraj njega. Spavaća sobe je bila kao i ostale koje su pregledali. Puno svijetlećih površina, bijeli namještaj na bijelom sagu i stakleni stolići.

Cyrus je pogledao u stakleni strop. - Kada je sunčan dan, ovdje moraš nositi zaštitu od sunca.

- Priznajem da mu je dizajner otišao malo predaleko u postavljanju stakla. - Eugenia je krenula prema drugoj sobi. - Pitam se tko mu je bio arhitekt.

Cyrus ju je iznenada pogledao. - To je, gospođice Swift, jako dobro pitanje.

Pogledala je i ona njega, iznenađena njegovim ozbiljnim tonom. - Zašto to kažeš?

- Zato što, ako je Hadova kugla sakrivena negdje u ovoj kući, sigurno je u skrivenom sefu koji je vjerojatno jako dobro uklopljen u dizajn kuće.

Zastala je pored sljedećih vrata s rukom na kvaki. - Ti zaista vjeruješ da Hadova kugla postoji i da je kod Daventryja, zar ne?

- Ti zaista vjeruješ da je Nellie Grant ubijena, zar ne? Tražila je to, pomislila je. - Ti misliš da sam to izmislila

kako bih objasnila njezinu smrt.

- Moje profesionalno mišljenje? U ovom je slučaju ubojstvo jako čudna stvar. Nema očitog motiva. Nema nikakvog traga, osim tvoje intuicije koja ti govori da nešto nije u redu.

- Ti si taj koji slijedi glasine o staroj legendi. Po mojem profesionalnom mišljenju, Hadova kugla ne postoji.

Uporno ju je gledao u oči. - Sve što od tebe trebam je tišina, a ne tvoje profesionalno mišljenje.

- A sve što ja trebam od tebe jest tvoje profesionalno vještačenje.

- Imaš ga.

- Ovo je ludost, - promrmljala je. - Oboje mislimo za ono drugo kako je u potrazi za nečim nepostojećim.

- Nije baš neka dobra osnova za zajedničku suradnju, ali dovraga, - rekao je Cyrus. Oči su mu bile jako zelene. - Mi smo se dogovorili, zar ne? Pomoći ću ti da saznaš što se dogodilo s Nellie Grant ako ti budeš šutjela o pravom razlogu mogeg dolaska na ovaj otok.

- Da. - Otvorila je vrata. - Dogovorili smo se.

Ušla je u sobu očekujući puno sjajnih površina i stakla, veliki krevet i stakleni strop. Ali, naišla je samo na debelu tamu.

Eugenia je bila zaprepaštena. - Ma, vidi ti ovo. Tko bi rekao. Prostorija u Staklenoj kući bez ijednog prozora.

- Zanimljivo. - Cyrus se polako pomicao, želeći pronaći prekidač.

GIGA

Začuo se klik. Upalilo se bezbroj malih lampica. Lampice su svojim odsjajem osvjetljavale samo postolja od crnog stakla na kojima su stajali umjetnički radovi.

Svjetla su bila postavljena tako da su samo ti predmeti i njihova postolja bili vidljivi. Sav je ostali prostor bio u slaboj sjeni. Na zidovima su stajale slike koje su također bile osvjetljene sitnim lampicama.

- Ovo je jedna umjetnička galerija. Ali, ova prostorija nije posvećena staklu, - rekla je Eugenia.

- Pitam se zašto onda nije bila zaključana kao i prostori-ja sa staklenom kolekcijom?

Eugenia je zastala ispred jednog postolja. Promatrala je skulpturu preuveličanih muških genitalija.

- Vjerojatno zato što u njoj nema ništa tako vrijedno, -rekla je.

Cyrus je došao do nje i pogledao u ogroman penis skulpture. - To je tvoje mišljenje.

Planula je. - Rekla sam to misleći na kvalitetu izrade skulpture, a ne njezinu tematiku.

- Osjećam olakšanje što sam to čuo.

Bilo je previše mračno da bi mogla vidjeti njegovo lice, ali je osjećala da se smije.

Ruke su mu se očešale o njezino rame. Osjetila je čvrstoću njegovih mišića. Kad joj je bio ovako blizu, osjećala je neku vrstu opuštanja.

Intenzivno ga je osjećala. A ova blizina definitivno nije umanjivala efekt. Ustvari, imala je upravo suprotan učinak. Čak ju je i njegova prijevara zaintrigirala. Pomnije je pomiri-sala i potvrdila ono što je otprije znala. Nije upotrebljavao aftershave.

Nosnice su joj se ispunile mirisom ugodnog sapuna i tople muškosti. Pitala se zašto je to tako snažno utjecalo na nju. Kao da to nije osjetila nikada prije u životu.

Koncentrirala se na maleni natpis koji je stajao ispred skulpture. Pisalo je: *Bitnost muškarca*, a ispod toga je još bilo dodano: *Posjeduje osrednju umjetničku sposobnost, ali nam je dala odličnu ideju za dalje*. Nakon natpisa navedena su dva datuma i tri mjeseca.

- Oh, Bože dragi, - rekla je Eugenia iznenadno i iskreno. Vrh njezine glave sudario se sa Cyrusovom bradom.

- Joj. - Pogladio se po bradi. - Rekao bih da nije uobičajeni umjetnički natpis, za ne?

- Ne, stvarno nije. - Osjetila je kako se zarumenila. Hvala Bogu za ovakvu tamu, pomislila je. Brzo se odmakla i prešla do druge skulpture.

Slaba svjetlost se pružala po međusobno povezanim metalnim prstenima. Radoznalo je pročitala natpis. Naslov skulpture *Svjetovi* popraćen je s dva datuma u razmaku od tri tjedna. Natpis ispod je bio dovoljno neobičan da se Eugenia trgnula.

Ispod prosječne sposobnosti u umjetnosti i krevetu.

- Oni nisu baš neka poznata umjetnička imena, - primijetio je Cyrus. Stajao je i promatrao poredane skulpture. -Ovdje su samo naslovi, datumi i seksualno orijentirani natpisi.

- Imam nekakav osjećaj da se ti seksualni natpisi odnose na umjetnike, a ne na umjetničke radove. - Eugenia je hodala između dva reda umjetnina. - Zanima me zašto ova soba uopće postoji?

- Želiš li profesionalno mišljenje iskusnog istražitelja koji je obučen da primjećuje i najmanje detalje?

- Zašto ne? Uvijek sam se pitala kako izgledaju neki od tih zaključaka.

- Imam neki osjećaj da je ova prostorija posvećena Da-ventryjevim bivšim ljubavnicama. Prema mojim izvorima, ovaj tip je očito volio spavati s umjetnicama.

Eugenia je drhtala dok je odlazila sve dublje u tamu. Prisjetila se onog trenutka kada je Adama upoznala s Nellie i načina na koji su mu se oči zacaklile. - Tvoji su izvori u pravu, on je zbilja volio umjetnice.

Upravo se htjela okrenuti nazad kada je ugledala bljesak slakla na kraju sobe. Spontano je odmah krenula prema njemu.

Došla je do novog postolja s umjetničkim predmetom prekrivenim staklenim zvonom.

GIGA

Kada je pogledala u predmet, osjećala se kao da je ušla u pakao. Sledila joj se krv u žilama. Želudac joj se grčio. Dlanovi su joj postali vlažni.

- Moj Bože.

- Nešto nije u redu? - Cyrus je odmah došao do nje.

- Ova stvar ovdje ispod ovog staklenog pokrova. - Jedva je uspjela izgovoriti.

Doslovno je smatrala da je bolno gledati u taj predmet koji je bio sastavljen od polomljenog stakla i komadića zahrđanog metala. Sve u vezi toga je bilo uvrnuto. Odzvanjao je umjetnikovim bijesom i ludilom, monstrozna kreacija koja je grozno djelovala na prostor oko sebe.

- Smiri se. - Cyrus je stavio ruku na njezino rame. - Iskreno, ne bih ga stavio u svoju dnevnu sobu, ali ne izgleda mi puno gore od ostalih predmeta moderne umjetnosti.

- Zastrašujuće je.

- Da, pomalo je i ružno, zar ne? - Nagnuo se prema naprijed kako bi pročitao natpis. - Zove se *Cvijet*.

Eugenia se naježila.

- Datumi su od prije pet i pol godina, - rekao je Cyrus.

- Upravo prije nego se Daventry preselio na Frog Cove Island.

- Natpis je možda malo laskaviji od ostalih, ali ne puno. *Talentirano, ali nevrijedno ove cijene*.

Eugenia je duboko uzdahnula, apsurdno zahvalna na težini njegove ruke koja je stajala na njezinom ramenu. - Tko je god napravio ovo, sigurno je bio ispunjen ljutnjom. Morala je biti malo više nego luda.

- Bez uvrede, Eugenia, ali mislim da sada dopuštaš svojoj mašti da izvuče ono najbolje iz tebe.

- Ne, - klimnula je glavom. - Nije to moja mašta. Kada se radi o umjetnosti, često se oslanjam na intuiciju. Gotovo sam uvijek u pravu.

Držala se dogovora.

Cyrus se pitao je li to dobra ili loša vijest. Puno je riskirao kada joj je rekao pravi razlog svog dolaska na ovaj otok. Ali kada su lokalne vlasti sinoć kucale na vrata i kada je imao mrtvaca u podrumu, donio je jedinu razumnu odluku.

Nije da je baš imao nekoliko opcija, podsjetio se kasnije toga jutra dok je stajao u Burls Gas & Groserly. Trebao je Eugenijinu suradnju i dobru volju, čak iako mu je ona lagala.

- Čujem da ste se vi ljudi sinoć spotaknuli na mrtvog Leonarda Hastingsa u Staklenoj kući. - Slabašno građen čovjek stajao je iza pulta i stavljao bocu mlijeka u vrećicu. Kartica na njegovoj košulji pokazivala je da je on ovdje prodavač. - U cijelom se gradu priča da je starog Leonarda napokon napustila sreća.

- Čini mi se da je to ovdje opće mišljenje. - Cyrus je izvadio novce iz novčanika. - Dr. Jones je rekla da je uzeo puno tableta zbog problema sa srcem.

- To je činjenica. Pa, ne volim što ću ovo reći, ali sumnjam da će stari Leonard nekome nedostajati.

Eugenia je podigla pogled prema njemu. - Zašto?

- Meditation Jones će vam reći da je imao lošu auru. - Burt je napravio grimasu. - Dovraga, možda je i u pravu. Samo znam da ga nitko osim Daventryja ne bi zaposlio. Stari je Leonard bio nekako jeziv i čudan. Ali opet, bio je i Adam Da-ventry, samo na malo uglađeniji način.

- Nisam znala da lokalni ljudi smatraju da je Adam Da-ventry bio čudan i jeziv. - Eugenia se približavala pultu noseći u rukama papar i zelenu salatu. - Jeste li ga Vi poznavali?

- Ne baš. - Burt je zamucuo. - Daventry nije imao vremena za nas obične, lokalne ljude. Svoju je kupovinu obavljao na kopnu jer je tvrdio da mi ovdje nemamo dovoljno otmjenu hranu.

Cyrus se zabavljao gledajući Eugeniu kako se rumeni.

- Tako dakle, - rekla je ukočeno.

GIGA

- Ja se ne žalim, - nastavljao je Burt. - Da nije bilo Daventryja, ne bismo imali toliko umjetnika ovdje, a ja, kao i drugi, imam dobru zaradu od turista. Ali samo zato što je volio i cijenio umjetnost, ne znači da je Daventry bio dobar čovjek.

- Čula sam da je Daventry priređivao neke razuzdane zabave u Staklenoj kući, - Eugenia je promrmljala.

- To je točno. Zamjenik Miroljubivi je morao ponekad tamo odlaziti. Pričalo se da je tamo bilo puno droge i takvih stvari. Ja to ne mogu tvrditi. Jedini koji su mogli prisustvovati njegovim zabavama su bili umjetnici ili njegovi prijatelji s kopna.

Cyrus ga je pogledao. - Jeste li ikada vidjeli njegove prijatelje?

- Naravno, uvijek isti. Dolazili su trajektom. Petero njih. Nikada nisu ostajali u gradu. Odlazili su ravnu u Staklenu kuću. Ostajali preko noći i ujutro odlazili. Pretpostavljam da se ovamo više neće vraćati s obzirom što se dogodilo Daventryju. Čujem da ste vas dvoje došli na odmor.

- Na radni odmor, - rekla je oštro Eugenia. - Daventry je ostavio svoju staklenu kolekciju Leabrook muzeju. Ja sam direktorica tog muzeja. Odlučila sam iskoristiti svoje slobodno vrijeme tako što sam došla ovdje kako bih popisala kolekciju prije pakiranja i slanja natrag u Seattle.

- A-ha. - Burt nije zvučao impresionirano. - Čuo sam da radite u nekom malom muzeju u Seattleu.

- Leabrook muzej možda i jest malen u usporedbi s nekim drugim muzejima, - hladno je rekla, - ali Vas uvjeravam, kada se radi o staklu, može se mjeriti s nekim institucijama većim od njega nekoliko puta.

Cyrus se zabavljao slušajući njezin uzrujan glas i gledanjem njezine arogantno uzdignute brade. Obukla je lovački zelene hlače i majicu u vojničkom stilu. Široki kožni remen visio joj je s tankog struka. Na ušima je imala dvije male srebrne naušnice.

Njezino ponosno držanje u isto ga je vrijeme intrigiralo i izazivalo. Bila je to snažna žena.

Davno je naučio da se snaga koristila kako bi sakrila ili kontrolirala snažne osjećaje.

Pitao se kakvi su se snažni osjećaji krili iza Eugenijine vanjštine. Također se pitao je li bila iskrena kada mu je sinoć tvrdila da je došla ovdje kako bi saznala što se dogodilo Nellie Grant.

Još uvijek je razmišljao o prvom pitanju, ali kad je došao do drugog, bile su samo dvije mogućnosti. Prva je bila ta da nije lagala, što bi značilo da pati od previše razvijenog osjećaja osobne odgovornosti. Druga je bila da je lagala, što bi u tom slučaju govorilo da su veliki izgledi da je lovila Hadovu kuglu.

Morao je priznati da je bila jako uvjerljiva kada je pričala o Nellie Grant. Nije mnogo ljudi znalo tako dobro lagati. Ali on je znao jednog čovjeka, ili dva. Na pamet mu je pao Damien March.

- Nisam bio u muzeju otkada sam bio dijete. - Burt je stavio jednu ruku na blagajnu. - Kad god sam u prilici posjetiti Seattle, radije odem na neku utakmicu. Nemam vremena zamarati se s tim dosadnim kulturnim stvarima, znate?

- Stvarno? - Eugenia je arogantno rekla.

Cyrusa je prošla neka jeza. Hladnoća koja je izbijala iz svake njezine riječi mogla je slediti kosti većini muškaraca.

Burt to očito nije shvaćao. Okrenuo se prema Cyrusu. - Čujem da ste Vi pomoćnik gospođice Swift?

Skeptičnost u Burtovim očima bila je slična onoj koju je vidio sinoć u očima zamjenika Miroljubivog Jonesa. Onaj koji odbija povjerovati njihovoj priči. Bilo je vrijeme da je promijene.

- Nisam baš točno njezin pomoćnik. - Cyrus mu je dao znak koji je svojstven samo hvalisavim

GIGA

muškarcima. - Ja sam joj više kao blizak prijatelj. Reći ću ti sada nešto u povjerenju, jedino staklo za koje ja marim je ono koje može držati pivo unutra.

Burt se nasmiješio. - I ja tako mislim.

- Genie je jedva uspjela nagovoriti svog šefa da me pusti idem s njom na ovaj put. Stvar je u tome da su nam ova tjedna zapravo jedina prilika da ovo ljeto budemo zajedno.

Zaključili smo da takvu priliku trebamo zgrabiti i iskoristiti.

- To mi ima smisla. - Burt je proučavao kruške na Cyrusovoj zelenoj košulji. - Nisam te nikako mogao smjestiti u grupu onih užtogljenih umjetnika.

- Tu si u pravu. - Cyrus je znao da je Eugenia bijesna. Pogledao ju je. - Spremna, dušo? Bolje da krenemo, uskoro će vrijeme ručka.

Vatromet je izbijao iz Eugenijinih očiju. Pitao se hoće li planuti i uprskati njegovu lažnu priču. Mrzio je gubiti dobro smišljenu priču, ali ova eksplozija bi bila toga vrijedna.

Ona se brzo smirila, čak se uspjela nakratko i nasmiješiti. - Spremna sam, ali počinjem misliti da je ovaj naš odmor ozbiljna greška.

Burt ju je samilosno pogledao. - Znam da vam je sigurno bilo grozno onako naići na starog Leonarda. Ali, gospođice Swift, nemojte dopustiti da Vam to ostavi Frog Cove Island u lošoj uspomeni. Dovraga, upravo se spremamo za veliki umjetnički festival. Počinje krajem ovog tjedna, znate. Pravi popularni događaj.

- Genie mu se baš jako veseli, zar ne, srce? - rekao je Cyrus.

Eugenia se nasmiješila potpuno prevarantskim osmijehom i tako otkrila uredne, bijele zube. - Naravno. Ne bih ga nizašto propustila. To će biti najzanimljiviji događaj moga odmora.

Izvadila je sunčane naočale iz svoje torbice, stavila ih na nos i krenula prema vratima.

Burt ju je gledao s neodobravanjem.

- Malo je oštra i uzvišena, - objasnio mu je Cyrus. - Znaš te umjetničke tipove ljudi.

Burt se opustio i nasmijao. - Da, znam što misliš. Cyrus je pokupio kupljene namirnice i krenuo prema vratima.

Dok je stigao do pločnika, Eugenia je bila nekoliko koraka ispred njega. Cyrus nije želio požuriti kako bi je dostigao. Ipak je čovjek morao misliti na svoje dostojanstvo. Jedva držeći punu vrećicu namirnica u jednoj ruci, drugom je rukom iz džepa izvadio sunčane naočale i stavio ih na nos.

Eugenia je okrenula glavu nazad prema njemu i pogledala ga preko ramena. - Što si ti mislio da radiš tamo u trgovini? Ti bi trebao biti moj pomoćnik, a ne moj... ovaj, moj...

- Ljubavnik je riječ koju tražiš.

- Nemoj ti meni stavljati riječi u usta.

- Vidiš da ta priča nije djelovala na njega. - Pogledao je u šarene plakate koji su bili polijepljeni po gradu. *Daventry-jev umjetnički festival*, pisalo je na njima. - Sinoć nam nije povjerovao Miroljubivi Jones kao ni Burt danas. Jednostavno sam se morao prebaciti na priču kojoj će povjerovati.

- Trebao si se prije toga posavjetovati sa mnom.

- Nisam imao vremena.

Nastavila je hodati ravno ispred njega, prolazeći pored brojnih izloga. - Više si mi se sviđao kada si mi bio pomoćnik.

- Vjerojatno zbog toga što si mislila kako si glavna.

- Ovo nije šala.

- Genie, budi poštena. Nisam imao izbora. Ja bih trebao voditi istragu za tebe. Ja bih trebao donositi važne odluke. - Cyrus je ljubazno klimnuo glavom maloj grupici ljudi koja je zurila u njih ostajući na poštanskim stubama. - Čula si što je Burt rekao. Jednostavno nisam umjetnički tip, možda je to zbog košulje.

- Da, - rekla je polako, - možda je zbog košulje. Nikada se nisi ni pokušao potruditi kako bi ta priča o pomoćniku bila uvjerljiva, zar ne? Namjerno si ju sabotirao, ne ostavljajući mi

GIGA

nikakvog izbora nego da se samo složim. Mrzim kada sa mnom manipuliraju, Cyruse. Neću to tolerirati.

Argument je bio čudan, pomislio je Cyrus. Ljudi su rijetko sumnjali u njegove odluke. Nisu ih uvijek voljeli, ali nisu ni sumnjali u njih. - Tamo u trgovini, morao sam misliti i na sebe.

- Ako je to primjer koliko dobro misliš na sebe, tada loše stojimo.

- Nisi impresionirana, ha?

- Ne, nisam nimalo impresionirana.

- Odmah na početku sam ti rekao kako je loša priča o muzeju. - Napetost u njezinoj elegantnoj kralježnici ga je počela zabrinjavati. - Žao mi je što sam ti to tako morao reći.

Mislio sam da ćeš razumjeti. Vidjela si kako me je Burt gledao. Ne želimo potaknuti nikakvo zanimanje za nas, ništa što nije neophodno.

- Tvoja glupa nova verzija priče će biti sumnjivija od one da si moj pomoćnik, - rekla je uzrujano. - Samo jedan pogled na nas dvoje svakome je dovoljan da zaključi kako nema šanse da smo mi u... u vezi.

- Nisam baš u to siguran. -Ja jesam.

Gospođica previše protestira, pomislio je Cyrus s tračkom nade. Ili je to možda samo njegova želja. Da, vjerojatno on to samo misli.

- Genie, ispričavam se. Ali, što je tu je. Moramo samo nastaviti dalje.

- Je li ti uvijek sve radiš na ovaj način?

- Koji način? - upitao je, iznenađen pitanjem.

- Donosiš odluke bez da se s nekim konzultiraš? Optužba ga je zaprepastila. Istina je, navikao je da je on

taj koji donosi odluke, shvatio je. To je za njega bilo posve prirodno. Od onog dana kada je odlučio napustiti studij zbog bolesne bake i djeda, donosio je odluke potpuno samostalno. Saznanje da netko drugi ovisi o njemu davalo mu je odgovornost.

Otkada se mogao sjetiti, uvijek je bilo ljudi koji su ga trebali. U početku su to bili Gwen i Beau Colfax koji su ovisili o njemu i trebali ga kako bi im ispunio prazninu koja je ostala nakon smrti njihove jedine kćerke, njegove majke, Jessice. Nakon njih, stvorio se dugačak popis ljudi koji su trebali njegovu pomoć. Žrtve zločina, klijenti, njegova žena Katy, Meredith i Rick Tasker, njegovi zaposlenici. Taj je popis bio beskonačan.

Naravno da je donosio odluke, pomislio je. Morao ih je donositi. Ljudi su to od njega očekivali. Njegovjedini pokušaj dijeljenja odgovornosti i donošenja odluka bio je s partnerom Damienom Marchom, a to je bila katastrofa.

- Učinio sam što sam mislio da je najbolje, - konačno je rekao.

- Loš izgovor. - Nekoliko je minuta šutjela.

Nije on jedini koji je imao naviku donositi odluke, pomislio je.

- Mislim da je jedan od problema koji imamo taj da si jednako kao i ja naučila biti glavna i odgovorna, - rekao je. -Mogu to poštivati.

- Možeš li, uistinu? - upitala ga je sumnjajući.

- Da, ali ako oboje želimo ostvariti svoje ciljeve, moramo naučiti surađivati. - Zastao je, te zatim dodao što je poniznije mogao, - obećavam da ću u buduće razgovarati s tobom prije nego nešto odlučim.

Osjetio je kako razmišlja o logičnosti ove situacije. Bila je bijesna na njega, ali još uvijek je imala zadatak koji je morala obaviti. Mogao se kladiti kako neće odustati od njega samo zato što je malo promijenio njihovu priču.

- U redu, zapeli smo sada ovdje, - rekla je. - Ali kunem ti se, Cyrus, kažeš li mi još jednom Genie ili dušo, neću biti odgovorna za svoje postupke.

Osjetio je olakšanje. - Imat ću to na umu.

- I, kada se sljedeći put sjetiš neke briljantne ideje, prvo me obavijesti o tome.

Razmišljao je o tome. Ako ništa drugo, bit će to neka novost. - Dogovoreno.

GIGA

Zastala je i okrenula se, s jednom rukom na boku i s drugom na svojoj torbi. - I, za Boga miloga, prestani besposličari ti.

- Da, šefice.

Sustigli su ih posjetitelji galerija koji su upravo stigli podnevnim trajektom i na trenutak je izgubio Eugeniu iz vida, ali ju je uspio sustići. Kada je osjetila da je samo jedan korak iza nje, ignorirala ga je.

Prolazili su ispred malenog butika i galerije koja je prodavala drveni namještaj.

Cyrus se usredotočio na večeru. Bilo je malo vjerojatno da će Eugenia htjeti kuhati nakon današnje neugodne scene. To ga je, bacalo u laganu depresiju. Prošla noć je bila noć za pamćenje, pomislio je. Bilo je to prvi put nakon dugo vremena da mu je netko drugi skuhao večeru.

- Jesi li čuo što je Burt rekao o drogama u Staklenoj kući?

- Da, čuo sam.

- Poklapa se s onim što je meni rekla Nellie kako Da-ventry koristi droge, - rekla je Eugenia.

- Možda. Ali smatram da možeš odbaciti teoriju o tome kako je Nellie ubijena zato što je bila svjedok posla s drogom.

Eugenia ga je brzo pogledala. - Zašto?

- Zbog toga, ako pretpostavimo da je Daventry bio upleten u neke poslove s drogom, malo je vjerojatno da bi to izvodio ovdje, na Frog Cove Islandu, gdje ljudi lako uočavaju strance. Drogom bi vjerojatno kupovao u Seattleu ili L.A.-u. Negdje gdje bi on i ostali bili potpuno anonimni.

- A što je s njegovim gostima koji su trajektom dolazili na otok zbog njegovih zabava? Oni koje je spomenuo Burt?

- Vjerojatno su članovi Connoisseurs kluba.

- Ne volim, ali moram priznati da ima logike u tvom objašnjenju kako je malo vjerojatno da bi Daventry sklapao poslove s drogom ovdje, na ovom otoku.

- S vremena na vrijeme pokušavam napraviti nešto logično.

- Kako bi impresionirao klijente?

- Da, baš zato. - Cyrus je zastao pored džipa. Otvorio je suvozačeva vrata i pridržao ih Eugeniji. - Reci mi nešto. Što ćeš učiniti ako ne budeš mogla dobiti odgovore na pitanja o tome što se zapravo dogodilo Nellie Grant?

Obrve su joj se podigle iznad ruba sunčanih naočala. -Ali ja ću dobiti odgovore. Sada surađujem s tobom, a ti si glavna faca svih istražitelja, sjećaš se?

- Da, imaš pravo. Vjerojatno sam se malo zabunio.

- Sada je na mene red. Što će se dogoditi ako uspiješ pronaći Hadovu kuglu i tako pronađeš Damiena Marcha?

Slegnuo je ramenima. - Kada postignem što želim, kulu ću vratiti njegovom pravom vlasniku. Naslonila se na bočnu stranu džipa i prekrížila ruke ispod grudi. - Palo mi je na pamet, ako Hadova kugla uopće postoji, što ne priznajem, ali ipak ako postoji, vjerojatno pripada Daventryjevoj staklenoj kolekciji.

- Oh, ne, nemoj, - nježno ju je upozorio. - Nemoj ni pomišljati na to da je uključiš u kolekciju Leabrook muzeja. Hadova kugla će otići klijentu koji je prije tri godine platio March&Colfax osiguranju da mu je dostavi.

Eugenia je brzo skinula sunčane naočale i uputila mu oštar pogled. - Kako je tvoj klijent uopće dobio kuglu? - Kupio ju je na aukciji. Jesi li vidio neke papire? Račun? Neki dokaz o vlasništvu?

Cyrus joj se blago nasmiješio. - Hadova kugla nikada nije bila na legalnom tržištu. Ljudi koji su je posjedovali nikada se nisu zamarali računima ili ikakvim papirima.

- Tada zapravo ne postoji nikakav dokaz o vlasništvu? -pitala je Eugenia živahno.

- Nemoj se ničemu nadati, Eugenia. Rekao sam ti, kugla pripada mojem klijentu. Ja ću se

GIGA

pobrinuti da je dobije. Što će poslije raditi s njom, to je njegova stvar.

- Prema ovome što si mi upravo rekao, kugla je mogla biti već nebrojeno puta ukradena. Možda je Daventry pravi vlasnik, a ne tvoj klijent. A u tom slučaju, smatram da Lea-brook ima puno pravo na nju.

Cyrus se uhvatio za sami rub krova i nagnuo se prema Eugeniji. - Zaboravi, - nježno joj je rekao.

Ali ona nije odustajala. - Ako želiš, mogu reći Tabithi o ovoj situaciji. Mogu provjeriti i s našim odvjetnicima. Ali, što više mislim o tome, to sam uvjerenija da Hadovu kuglu možemo dobiti u Leabrook. Naravno, ako je ikada pronađeš.

- Vraga hoćete. Mi smo sklopili dogovor, gospođice Swift.

Lukavo mu se nasmiješila. - Budi miran, ne namjeravam ga prekršiti. Ako pronađeš kuglu, predat ću ti je da namamiš Damiena Marcha i predaš ga policiji. Ali nakon toga, ništa više ne obećavam.

- Eugenia, usredotoči se. Kugla ide mom klijentu. Napućila je usne. - Leabrook će morati osigurati dobru

zaštitu za kuglu dok ti budeš smišljao kako ćeš namamiti Damiena Marcha.

Zaškripio je zubima. - Ja sam profesionalac u tom poslu. Ja ću osiguravati Hadovu kuglu.

- Ne volim ovo isticati, ali zadnji puta kada si je čuvao, bila je ukradena.

Shvatio je da je u pravu što se tiče osiguranja. - Mislim da je bolje da uđeš u automobil. Sada.

- Bit će to pronalazak desetljeća u svijetu stakla. Ne, bit će to pronalazak stoljeća. - Uzbuđenje joj je isijavalo iz očiju.

- Mislim, još uvijek ne mogu vjerovati da postoji, ali ako ipak postoji, mislim, Bože moj, nebo je granica. Spremna sam zbog nje organizirati cijelu izložbu popraćenu izvrsnom glazbom. Mislim, ljudi to jako vole.

- Ulazi u prokleti džip, - rekao je. - Ili ću te ja u njega ugurati.

- Polako, smiri se, Cyrus. - Umirujuće mu se nasmiješila. - Ući ću u automobil. Sjela je na prednje sjedalo. - Vidiš? Sjela sam unutra. Jesi li sada sretan?

Pogledala ga je onim istim pokroviteljskim pogledom koji je bio svojstven samo teškim, temperamentnim umjetnicima.

Zatvorio je vrata vrlo pažljivo. Hodao je oko džipa i otvorio svoja vrata te konačno sjeo za volan.

Sjedio je šuteći nekoliko sekundi gledajući kroz prozor.

- Bila si u pravu kada si rekla da sam prošli put kada sam čuvao Hadovu kuglu zabrljao. Ali sljedeći puta kada je se dočepam, ne planiram je ispuštati iz vida. Kada završim s Damie-nom Marchom, namjeravam je vratiti mom starom klijentu. Leabrook nema nikakvih prava na nju.

- Shvaćam da si zabrinut za svoju poslovnu reputaciju, ali smatram da je ovo stvar koju će riješiti odvjetnici.

Namjerno je skinuo svoje sunčane naočale kako bi je pogledao ravno u oči. - Imam još besplatnih informacija za tebe, Eugenia. Nemoj mi stajati na putu.

Bila je mirna. - Mogla bih i ja tebi dati isti savjet.

Ona jednostavno neće odustati, shvatio je. Skroz će biti uz njega, sve dok jedno od njih ne pronađe kuglu. Nikada još nije sreo ovakvu ženu. Dok sve to ne završi, ona će ga izluditi.

- Cyrus? - Namrštila se. - Jesi li dobro? Izgledaš nekako čudno.

Buka u ušima eksplodirala je u mnogo plamenova koji su se proširili njegovim venama.

Ostalo mu je još dovoljno zdravog razuma da shvati kako se više ne može suzdržavati, nije znao privlačiti li ga seksualno ili osobnošću. Zapravo, nije više ni mario za razliku.

- Ne. - Nagnuo se prema njoj. - Nisam dobro. Snažno ju je privukao k sebi i žestoko poljubio.

POGLAVLJE

8.

Bez upozorenja, Eugenijina se utroba pretvorila u rastopljeno staklo. Odjednom je shvatila da bi, da ne sjedi, naučila što znači fraza *slabost u koljenima*.

Eksplozija hormona.

Da ne pomisli kako je u posljednje vrijeme razmišljala da bi trebala početi uzimati neke dodatne vitamine.

- Bože dragi. - Riječi su joj bile zatomljene Cyrusovim usnama koje su bile čvrsto prislonjene na njezine.

Nijedan je muškarac još nije ovako poljubio. Imala je osjećaj da je obuzima prekrasna toplina. Nije imala kamo pobjeći.

Kao da bi uopće htjela pobjeći, pomislila je. Snažna joj je euforija prostrujala venama. Željela se prepustiti tom uzburkanom i snažnom osjećaju pripadanja nekome. Što se nje ticalo, moglo je sve to biti i brže.

Stavila je jednu ruku na Cyrusovu kosu i stisnula šaku.

- Ti jedan... - Riječi su završile u promuklom uzdisaju dok ju je on čvrsto stiskao.

Ovo je sigurno bio podaj pokušaj kontroliranja jeftinom seksističkom taktikom, pomislila je Eugenia. Ako je tako, bio je to nepristojan manevar. Upravo ona stvar koju je i očekivala od Cyrusa. Bila je bijesna. Trebao bi znati da je ona daleko inteligentnija i zrelija od toga da bi pokleknula pred ovakvim načinom pokušaja kontroliranja.

S druge strane, bila je uzbuđena više nego ikada.

Čvrsto je omotala ruke oko njegovog vrata. Znatiželja ju je sve više obuzimala. Nikada je nijedan muškarac nije pokušao kontrolirati na ovakav neukusan način. Ili, čak ako i jest, u samom početku bila je svjesna njegovog neuspjeha.

Cyrus je jednu njezinu ruku stavio na leđa i čvrsto je prislonio na svoja prsa. Druga mu je ruka prelazila preko njezinih tijesnih hlačica.

Kasnije će ga slomiti, zaklela se.

Mnogo kasnije.

Odmah nakon što je dosegla još nekoliko stupnjeva topline i uzbuđenosti, on se odmaknuo. Zašto bi ona trebala za-tomljivati svoje hormone na jedinu pravu stimulaciju koju su dobili u zadnjih nekoliko godina?

- K vragu, - Cyrus je mumljao kada je konačno došao tlo daha. - Trebao sam znati, a ne ovo napraviti.

- Nemoj misliti da će ovo nešto promijeniti.

- Vjeruj mi, trenutno ne razmišljam ni o čemu.

-I nemoj misliti da me možeš kontrolirati seksom.

- Trebao bih biti jako sretan. - Njegova su se usta ponovno spojila s njezinima, čvrsto i zahtjevno.

Očito ništa nije radio užurbano, pomislila je. Ali je zasi-gurno bio temeljit.

Stavila je ruke na njegova široka ramena, upijajući obri-se njegovih mišića. Bio je čvrst kao kamen. Tvrdoglav kao mazga, ali definitivno čvrstog tijela. Bio je tip čovjeka koji nije uzmicao ni bježao od žene koja je imala jaku osobnost kao on.

Cyrus je promrmljao nešto nerazgovjetno, zatim ju je naslonio na naslonjač sjedišta, te se nagnuo nad nju.

Eugenia je imala totalnu zbrku u glavi. Bio je tako velik. Imao je ramena koja su zaklanjala sunce kada se nagnuo nad nju. Njezini su prsti pažljivo prelazili preko tvrdog predmeta koji je stršio ispod njegovih hlača.

- Kriste. - Udahnuo je zrak.

- Oprosti. - Pomaknula se i ruka joj je pronašla još jedan čvrsti predmet.

GIGA

Začuo se glasan zvuk trube.

- Oh sranje, - Cyrus je podigao glavu. - Ne mogu vjerovati.

Eugenia je otvorila oči i vratila se u stvarnost s mučnim osjećajem. Sunce ju je zabljesnulo i počela je treptati zbog njegovog jakog sjaja. Tada je primijetila grupu znatiželjnih prolaznika koji su pratili aktivnosti na prednjim sjedalima džipa.

- Bože dragi, ovo je ludost. - Brzo se uspravila i počela gurati majicu u hlače. - Nisam bila ovako osramoćena od kada sam prošle godine prolila šampanjac po jednom članu izvršnog odbora Leabrooka.

- Baš je lijepo znati da me svrstavaš u skupinu sramotnih i ponižavajućih stvari u tvom životu.

- Nešto opasno još uvijek je gorilo u njegovim očima.

- Ponašaš se stvarno drsko, kao da sam te uvrijedila. Uzeo je svoje sunčane naočale i polako ih stavio na nos.

- Trebam li biti polaskan zato što se osjećaš poniženo jer su te vidjeli kako se sa mnom ljubiš? Neobična jeza joj je prošla tijelom. Pogledala je prema neprozirnom staklenom štitu koji je sakrivao njegov pogled.

- Što si to maloprije radio? - zahtijevala je odgovor.

- Upravo sam ja to tebe htio pitati.

- Ti si započeo.

Sada su mu se usta nakrivila. - Da, ovo je jako zreli komentar. Mogao bih se zakleti da je ovo što se dogodilo prije nekoliko minuta bio obostrani užitek i volja.

To ju je pogodilo. Bio je u pravu. Uvijek je prihvaćala odgovornost za vlastite postupke.

- Da, bilo je obostrano, ne pametno, ali ipak obostrano.

- Pronašla je svoje sunčane naočale i stavila ih s olakšanjem. Ako ništa drugo, sada su si odgovarali. - Za Boga miloga, krenimo odavde.

- Da, čim pronađem ključeve.

- Što im se dogodilo?

- U ovom uzbuđenju, vjerojatno sam ih ispustio negdje.

- Nagnuo se dolje i rukom počeo pretraživati pod automobila.

- Ti si neki profesionalni istražitelj. - Pokušavala je ignorirati znatiželjne poglede prolaznika.

- Ne možeš ni ključeve pronaći.

- Je li ti netko rekao kako žena koja pokopava muškarčev ego obično bude pozvana i na drugi sastanak?

- Jedan mi je bivši dečko tako nešto rekao.

- Ali ti nisi obraćala pozornost, zar ne?

- Recimo to ovako, kada ga više nisam htjela vidati, ni-sam imala potrebe susprezati se.

- Mislim da bih ga skoro mogao žaliti. - Napipao je ključeve. - Ah, ovdje su. - Cyrus se uspravio i pokušavao upaliti automobil.

- Požuri. Osjećam se kao da sam u izlogu.

Upravo je stavljala pojas kada je primijetila uokvirenu sliku u izlogu galerije preko puta ceste. Šok je potisnuo osjećaj poniženja, srama, ljutnje i seksualnog naboja.

- Bože moj, Cyrus.

- Što je sada? Pokušavam upaliti prokleti džip.

- Ona slika, tamo.

Pogledao je prema mjestu koje mu je pokazala. - Koja slika? Tamo su dvije.

- Ona koja prikazuje šesnaesto stoljeće u Veneciji, čovjek sjedi ispred zelenog stakla i proždrljivo jede. - Pogledala je na znak koji pokazuje ime galerije. - U Midnight Art galeriji. Vidiš li?

- Dobro, dobro. Vidim sliku, i što s njom?

Nellie Grant je naslikala tu sliku. Kladila bi se životom. Cyrus je zavrtio glavom. - Kako, dovraga, to možeš znati?

GIGA

- Zato što sam vidjela njezine radove. Ja sam u poslu umjetnina, sjećaš se?
- Mislio sam da si stručnjakinja za staklo.
- Jesam. - Nestrpljivo je slegnula ramenima. - Ali osjećaj koji dobivam dok gledam u umjetničko djelo je gotovo isti.
- Kako misliš?
- Namrgodila se, nesigurna u način objašnjenja. - Tu postoji neki osjećaj identiteta. To je kao boja nečijeg glasa. Kada ga jednom čuješ, uvijek ga prepoznaješ.
- Pomno ju je promatrao. - Sigurna si da je tu sliku napravila Nellie Grant?
- Ako nije jedna od njezinih slika, tada je vraški dobra krivotvorina. Zašto bi se netko trudio krivotvoriti sliku umjetnice čiji se radovi ne smatraju iznimno vrijednima, barem za sada? Koliko ja znam, Nellie još nikada nije prodala nijednu svoju sliku.
- Je li to činjenica? - Cyrus je još jednom skrenuo pogled na sliku u izlogu.
- Eugenia se naslonila preko njega proučavajući sliku dok je u njoj raslo uzbuđenje. - Imam jednu Nellienu sliku koja visi iznad kamina, poklonila mi ju je dan nakon Daventryjeve smrti. Rekla mi je da je to jedna od njih četiri u seriji koja se zove *Staklo*. Mogla bih se kladiti u svaki komad dragocjenog stakla iz Leabrooka da je ovo još jedna slika iz te serije.
- Dobro, dobro. Smiri se. Možda je ova galerija kupila njezine slike i počela ih izlagati ovdje na otoku.
- Sigurna sam da bi mi Nellie rekla da je počela prodavati slike lokalnim galerijama. - Posegnula je za kvakom na vratima.
- Eugenia, čekaj malo, prije nego odjuriš...
- Otvorila je vrata i izašla van prije nego je uspio dovršiti rečenicu. - Želim znati kada je i kako galerija došla do ove slike.
- Cyrus je promrmljao nešto što ona nije čula. Nije joj zvučalo ohrabrujuće. Zalupila je vratima i zaobišla džip. Promatrači koji su uživali u predstavi prije ove, gledali su za njom dok je odlazila prolazeći između parkiranih automobila.
- Cyrus je također izašao. Nekoliko je puta zakoračio i uspio joj uhvatiti ruku prije nego je uspjela doći do sredine ulice. Pokušala se otrgnuti, ali se nije iznenadila kada nije uspjela.
- Prvo pravilo detektivskog posla jest biti smiren i staložen, - viknuo joj je u uho.
- Nemoj me pokušavati zaustaviti. Na tragu sam nečega. Osjećam to.
- Čvršće joj je stisnuo ruku. - Imamo dogovor. Ako želiš moju pomoć da otkriješ što se dogodilo s Nellie Grant, moraš raditi kako ja kažem.
- Dobro, smirena sam. - Pokušavala je prestati gledati u njegovu ruku.
- Smiješak, - nježno je naredio. - Pokušaj izgledati kao tipična posjetiteljica galerija koja je opazila nešto zanimljivo u izlogu.
- Razumijem. - Nasmiješila se. - Ima li još nekih triko-va ovog posla za koje bih trebala znati?
- Nemoj odmah krenuti prema slici za koju misliš da je Nellienu. Pokaži malo zanimanja prvo za onu koja stoji pored nje.
- Zašto bih gubila vrijeme na nju? Oh, sada razumijem. Ne želimo biti očiti, zar ne?
- Da, to je glavni cilj.
- Kada su došli do pločnika, povukao ju je do izloga Midnight Art galerije. Eugenia je krajičkom oka promatrala sliku za koju je bila sigurna da ju je naslikala Nellie. Namrstila se kada je shvatila da ne može pročitati potpis. Ima je bilo ispisano malim, nečitkim rukopisom na samom kraju lijevog kuta.
- Trebali bi gledati u drugu sliku, sjećaš se? - Cyrus je promrmljao.
- Pa gledam u nju. - Skrenula je pogled s Nellienu slike i pogledala drugu.
- Bila je to slika podvodnog svijeta u oceanu s kitovima i delfinima, na nemoguće plavom moru.
- Bezvezno i totalno nezanimljivo, - rekla je Eugenia.

GIGA

- Ne voliš kitovi i delfine?

- Volim kitove i delfine. Samo ne volim ovakve slike na kojima izgledaju izmučeno.

- Jesi li uvijek ovako kritična? - rekao je Cyrus.

- Za Boga miloga, jednostavno se ne mogu zanimati za ovu sliku. Sigurna sam da će vlasnik galerije znati tko sam. Svi ostali na otoku znaju od onog sinoćnjeg događaja. Tko god posjeduje ovu galeriju, očekivat će od mene da imam profinjeniji ukus za umjetnost.

- U redu, pokušajmo drukčije, - strpljivo je rekao. - Ja sam taj koji nema pojma o umjetnosti, a ti si me odlučila naučiti zato što si seksualno opsjednuta mnome.

Okrenula je očima i počela zuriti u njega. - Molim? Seksualno opsjednuta?

- Nakon male ekshibicije na prednjim sjedalima moga džipa, usudujem se reći da se može povjerovati ovoj priči. S obzirom da su svi iz galerije promatrali naš provod, mislim da bismo trebali ići s tom pričom. Osim toga, savršeno se uklapa s našom osnovnom pričom.

Pokušavala se suzdržati da ga ne zgrabi za ovratnik njegove šarene košulje i protrese. Jedina stvar koja ju je zaustavila jest spoznaja da je ogroman.

- Ja *nisam* seksualno opsjednuta tobom.

- Kako god ti kažeš. Ali smatram da se ne moraš brinuti kako neće povjerovati našoj priči.

- Što pod tim misliš?

- Malo ranije, bila si zabrinuta kako nam nitko neće povjerovati da smo par. Rekla si da je očito kako nisam tvoj tip. - Usta su mu se iskrivila u ubojitu zabavu. - Sada svi na otoku znaju što vidiš u meni.

Ovaj ga je put uhvatila za ovratnik s obje ruke. - Nemoj ni pomisliti igrati se sa mnom.

- Pogledao je dolje prema njoj. - Gužvaš mi košulju. Eugenia nije mogla više govoriti. Pustila gaje, okrenula

se na petama i ušla ravno u galeriju.

- Sjeti se što sam ti rekao, - mrmljao je Cyrus iza nje. - Raspituj se malo i o drugim slikama prije nego pitaš nešto o slici za koji misliš da je Nelliena.

- Koliko dobro može biti tvoje istražiteljsko oko? Nijedan detektiv u mnogim romanima koje sam čitala nije pretje-rano bistar. Jednostavno se motaju okolo i ne otkriju ništa dok se jednostavno ne spotaknu na zaključak.

- S obzirom na ovo, do kraja posla neće mi ostati ni mrvica ega.

- Nešto mi govori da ćeš preživjeti. - Skinula je sunčane naočale čim je ušla unutra.

U galeriji su bila još tri čovjeka. Marljivo su promatrali sliku pastelnih boja.

Eugenia nije vidjela nikoga za pultom. Crni zastor je sa-krivao ulaz u drugu prostoriju. Netko se micao iza njega.

Cyrus je pogledao uokolo, zaustavio se pored jedne slike sa surferima u oluji i promatrao je preko sunčanih naočala.

- Draga, što misliš o ovoj ovdje? - pitao ju je. - Misliš li da će izgledati dobro iznad moga kamina?

Eugenia je stisnula zube na ono *draga*, ali mu se ipak pridružila pokraj slike. - Ne mislim da želiš imati ovakav motiv u dnevnoj sobi.

- Što nije u redu s ovom slikom?

Dobro pitanje, Eugenia je iznervirano pomislila. *Puno stvari ako razgovaramo o slici na kojoj smo nas dvoje. Dragi Bože, što ako sam ja stvarno seksualno opsjednuta ovim čovjekom ?*

Nikada nije bila opsjednuta nijednim muškarcem. Voljela je muškarce i njihovo društvo. Ali uvijek je zadržavala određenu distancu u međusobnom odnosu s njima, čak iako je bila u romantičnoj vezi.

Psihijatar bi joj sigurno rekao kako se boji povjeriti i prepustiti muškarcu zato što joj je otac bio slab i neuravnotežen, pomislila je. A možda bi i bio u pravu.

Ona je samo znala da je sigurnija ako zadrži tu distancu. Duboko u sebi je željela izbjeći rizik da se nekome povjeri, nekome tko nije vrijedan toga. Željela je ostati dovoljno daleko kako ne

GIGA

bi mogla biti povrijeđena kada otkrije mnoštvo slabosti ispod nečije površine. Dovoljno daleko da joj srce bude na sigurnom, daleko od opasne zone.

Dovoljno daleko da može biti sigurna kako uvijek sve kontrolira.

Sama je sebi rekla da ne smije paničariti. Ono što je iskusila u džipu nije bilo ništa drugo nego eksplozivni rezultat dugotrajnog zatamljivanja seksualne energije, adrenalina i ljutnje. Isprva je bilo nezgodno jer je uhvaćena nespremna, ali sada je opet sve u redu, sada se može kontrolirati. To se više nikada neće ponoviti.

Koncentrirala se na sliku kojoj se Cyrus divio. - Sve je u redu s ovom slikom. Samo mislim da ćeš je se brzo zasititi. Nekako mi je dosadna pa zbog toga mislim da ćeš je se brzo zasititi.

- Dosadna? Ja mislim da je baš prekrasna.

Samo ju je izazivao, pomislila je. Pitala se koliko će daleko ići. - Ima određenu površnu dekorativnu kvalitetu, ali ipak je nekako obična. Poput tapeta.

- Tapeta, ha? - Zacaklila su se stakla Cyrusovih sunčanih naočala dok je okretao glavu kako bi promotrio sliku iz svih kutova. - Dušo, znaš li što ja mislim?

Prisilila se na hladan smiješak. - Ne znam, dragi. Nemam pojma.

- Mislim da je tvoju mogućnost zapažanja i cijenjenja ove prekrasne slike zasjenio utjecaj postmodernizma.

Trepćući ga je pogledala. - Ha?

Cyrus je stavio ruke na bokove. - Sada imamo posla s cijelom generacijom umjetničkih kritičara i voditelja koji su naprosto zaslijepljeni postmodernizmom.

Eugenia je prešla pogledom preko galerije i shvatila da ih sada svi slušaju. - Ah, Cyrus...

- To je stvorilo jednu veliku močvaru. Dok svijet umjetnina ne nađe način da redefinira suvremenu umjetnost, nitko ne smije krenuti naprijed. Oh, naravno, ljudi vole razgovarati o post postmodernizmu, ali pusti sad to. To je jedno beznačajno...

Eugenia je razmišljala kako bi izgledao s tom slikom na leđima. -Kad smo već kod toga...

Pomakao se crni zastor iza pulta. - Ovo je jako zanimljiva primjedba na post postmodernizam koju ste upravo izrekli - Iz stražnje sobe izašla je jedna visoka, dobro građena žena četrdesetih godina.

Imala je oštre crte lica i neobične plave oči. Njezina kovrčava crvenkasto-smeđa kosa bila je prošarana sijedim pramenovima. Na glavi je imala dugi umetak koji se spuštao sve do polovice leđa. Na ušima su joj visjele moderne naušnice od metala i dragog kamenja.

Savršeno su se uklapale s ogrlicom oko vrata.

Nasmiješila se Cyrusu. - Problem samodefiniranja je uvijek jedan od kompliciranijih, zar ne? Cyrus je izgledao sretan i zadovoljan. - Da, potpuno ste u pravu.

Eugenia je pokucala prstima po okviru slike. - Moj se prijatelj, ovaj ovdje, konačno odlučio zainteresirati za umjetnost.

Žena crvenkasto-smeđe kose iskreno se nasmiješila Cyrusu dok je odlazila prema pultu. Tada se nasmiješila i Euge-niji. - Drago mi je to čuti. Barem da je više takvih ljudi. Bilo bi to dobro za posao. Usput, ja sam Fenella Weeks i vlasnica sam ove galerije.

- Ja sam Eugenia Swift, a ovo je Cyrus Colfax.

- Drago mi je što sam vas upoznala. - Podigla je obrve. - Vi ste par koji je odsjeo u Staklenoj kući, zar ne? Vi ste sinoć pronašli starog Leonarda Hastingsa?

- U pravu ste, - rekao je Cyrus. - Ovdje vijesti brzo putuju.

Fenella se nasmijala. - Budite sigurni u to.

- Jeste li poznavali Hastingsa? - Cyrus je upitao.

- Ne baš dobro. Ja sam nova na ovom otoku. Doselila sam se ovdje prije nekoliko mjeseci i otvorila ovu galeriju. Leonard nikada nije došao ovdje. Mislim da ga umjetnost nije zanimala.

- Pogledala je u Eugeniu. - Vi ste iz Leabrooka, zar ne?

- Imate pravo.

- Na ovom otoku imamo nekoliko umjetnika za staklo. Nažalost, trenutno nemam niti jedan

GIGA

komad da vam pokažem. Ali za dan-dva očekujem pošiljku Jacoba Houstona. Možda biste htjeli pogledati njegov rad.

- Radujem se tome, - rekla je ljubazno Eugenia.

Fenella je nastavljala. - Tako je važno za jednog umjetnika da uhvati pažnju pravog procjenitelja, prodavača i kolekcionara. Pokušavam sve što je u mojoj moći da nekako istaknem mlade umjetnike s ovog otoka, ali to je jako teško s obzirom na ovu malenu galeriju koja i baš nije na dobrom mjestu.

Eugenia joj je nasmiješila s razumijevanjem. - Shvaćam.

Činjenice opstanka u svijetu umjetnina su krute. Vrijednosti predmeta suvremene umjetnosti uspostavljane su zajedničkim djelovanjem i mišljenjem kolekcionara, muzeja i prodavatelja. Dobro predstavljanje i prezentacija je značila sve u ovom svijetu. Umjetnikova karijera je potpuno ovisila o postavljanju njegovih djela u najprestižnije galerije i o tome da se oni predstave pravim kolekcionarima i muzejima.

Eugenia je dobro znala daje ovo vrijeme najnepogodnije i najteže za umjetnike koji izrađuju staklo. Bila je jako frustrirana činjenicom da se predmeti izrađeni od stakla u nekim krugovima još nisu smatrali visokom umjetnošću.

Gledano kroz povijest, ljudi koji su obrađivali staklo smatrani su samo zanatlijama, ne umjetnicima. Njihove su se kreacije od stakla, bez obzira koliko veličanstvene bile, smatrale zanatskom vještinom, a ne umjetničkim djelom. Kada bi bilo po njezinom, Leabrook bi to pokušao promijeniti.

Fenella se okrenula prema Cyrusu. - Zanima Vas ova slika?

Napravio je grimasu. - Mislim da ipak ne. Ali još uvijek mislim da bi jako lijepo izgledala iznad mog kamina. Taj zid očajnički nešto treba.

Eugenia se odlučila uključiti u razgovor. - Ako si toliko zainteresiran za pronalazak slike koja bi dobro došla tvom kaminu, zašto ne pogledaš onu sliku koja stoji u izlogu?

Cyrus se razvedrio. - Onu s kitovima i delfinima?"

Pitala se treba li ga zadaviti sada ili poslije. - Ne, nego onu pored nje.

Začudoeno ju je pogledao. - Stvarno ti se ta sviđa?

- Da, sviđa mi se, - samouvjerenom je odgovorila. - Pogledala je Fenellu. - Neki lokalni umjetnik?

- Točno. - Fenelline su se velike naušnice tresle dok je hodala prema izlogu. - Njezino je ime Rhonda Price. Ovo je novi smjer za nju. Lijepa tehnika, zar ne? Predivan smisao za boju i svjetlost. Čini se kao da sve sjaji na ovoj slici.

- Rhonda Price? - Eugenia je bila zapanjena. Pogledala je Cyrusa koji je jedva malo podigao obrvu. - Imate li još nešto njezino?

- Još ne, ali obećala mi je donijeti drugu sliku uskoro. - Fenella je okrenula sliku prema njima kako bi je mogli pomnije promotriti. - Ovu sam sliku tek jučer stavila u izlog. Cijena je tristo dolara.

- Uzimam je. - Eugenia je primijetila kako su se Cyru-sova usta skupila u znak neodobravanja njezine impulzivnosti, ali nije marila.

- Mislio sam da ćemo kupiti sliku za moju dnevnu sobu, a ne tvoju, - rekao je.

- Ne brini, kupit ćemo i za tebe jednu, imamo još vremena do kraja odmora. - Eugenia je zurila u maleni potpis u kutu slike. Sada je bila dovoljno blizu da pročita. Rhonda Price.

Ali ovo je bilo Nellieno djelo. Bila je sigurna u to.

- Želite li vidjeti i sljedeću kada je Rhonda donese? - Fenella ju je upitala dok je nosila sliku prema pultu.

- Da, definitivno. - Eugenia ju je slijedila. - Ima li ikakve šanse da upoznam Rhondu Price?

- Ne vidim razloga zašto ne. - Fenella je otkinula veliki komad smeđeg papira i zamotala sliku. - Jučer je otišla trajektom u Seattle. Kada se vrati, reći ću joj da je želite upoznati.

- Hvala Vam. - Eugenia je otvorila svoju torbicu i izvadila novčanik. - Jako bih to cijenila.

GIGA

Cyrus je stajao na kraju vrlo moderne kuhinje i sipao kavu u šalicu. - U redu, reci o čemu se radi? - Pogledao je u sliku koju je Eugenia postavila odmah pored prozora. - Zuriš u to otkada si kupila tu vražju stvar. Što ti se mota po glavi?

- Znam da je Nellie naslikala ovu sliku.

Gledao ju je dok je nosio čašu s vinom za nju, pivo za sebe i dvije šalice kave preko kuhinje. Pronalazak ove slike u Midnight Art galeriji odvuкао joj je svu pažnju. Mogao je osjetiti pulsirajuću energiju i inteligenciju koja je izbijala iz nje dok je pomno promatrala tu sliku.

- Ako si u pravu..., - rekao je.

- Jesam u pravu.

Blijedo joj se nasmijao. - Tada si naišla na glavni trag, kako mi to u detektivskom poslu volimo reći. Sljedeći korak je razgovor s Rhodom Price.

- Nadam se da će se uskoro vratiti na otok. Imam za nju puno pitanja. Moram saznati kako je došla do ove slike i kako je njezino ime napisano na njoj.

- Ako je ta Rhonda Price dovoljno poznavala tvoju prijateljicu da je mogla ovu sliku predstaviti kao svoj rad, možda je i ona u nekoj vezi s Davenportjem, - Cyrus je polako rekao. U tom slučaju, i ja bih je volio nešto pitati. Eugenia ga je pogledala. - Kako to misliš?

- Zainteresiran sam za svakoga na ovom otoku tko je dovoljno dobro poznao Davenportja.

- Ovo postaje sve kompliciranije.

- Istina. Ali kao što si mi danas popodne istaknula, koliko zapravo detektivski posao može biti težak? Čak i tip poput

mene može dobiti licencu za rad.

Zarumenila se. - Bila sam iznervirana.

- Da, znam. Nemoj brinuti zbog Rhonde Price. Naći će-mo je. U međuvremenu, što kažeš da ponese mo piće van, na verandu? Lijepa je večer. Vremenska prognoza je rekla kako neće biti kiše sve do noći.

Oklijevala je, očito zbog ostavljanja slike, makar i na trenutak. Tada se polako složila. -

Može, mislim da i tako ne mogu ništa učiniti do sutra.

- Točno. - Vodio ju je putem kroz francuska vrata.

Ljetni dan je počeo polako blijediti, postao je žrtva gustog drveća koje se prostiralo iza kuće.

Velike krošnje drveća davno su presjekle put zrakama sunca, prije nego je zaista zašlo iza Olympic Mountainsa. Stojeći na verandi, Cyrus je mogao čuti duboku i hladnu vodu kako udara o stijene.

Stavio je Eugenijinu čašu vina na maleni stolić i smjestio se na jednu od dvije kožne fotelje.

Naslonio se nazad, podigao noge i otpio gutljaj piva.

Eugenia je bez riječi sjela pored njega. Uzela je svoje vino i otpila gutljaj.

Cyrus se pitao kakav bi bio osjećaj biti s njom ovdje na pravom odmoru, znati da će večeras spavati pored tebe u krevetu.

- Mislim da bih sutra ujutro trebala malo raditi na popisivanju stakla, - rekla je Eugenia nakon nekog vremena. - Tabitha će očekivati potpuni spisak kada se vratim u Seattle.

- Ona ne zna pravi razlog zašto si se ti dobrovoljno prijavila da ovdje provedeš odmor?

- Ne. - Eugenia je naslonila glavu na naslonjač. - Ona je uvjerena da su vlasti u pravu kada su rekli što se dogodilo Nellie. Mislim da sam ja jedina osoba na ovom svijetu kojoj je stalo da sazna što joj se zapravo dogodilo.

- Nellie nije imala obitelj?

- Koliko ja znam, nije.

- Što je bilo s njezinim stvarima?

- Spakirao ih je Leonard Hastings i poslao ih meni. - Eugenia je oklijevala. - Htjela sam ih dati u dobrotvorne svrhe, ali jednostavno nisam mogla dok ne saznam što se s njom dogodilo. Nakratko sam ih stavila u podrum.

Cyrus se zainteresirao. - Postoje li ikakvi papiri ili nešto što bi nam reklo što se u Staklenoj

GIGA

kući događalo posljednjih nekoliko tjedana?

- Ne. Nellie nikada nije ništa pisala. Nije vodila dnevnik ni pisala zabiljeske. U njezinim stvarima nisam pronašla ništa korisno. Vjeruj mi, tražila sam.

Neko je vrijeme razmišljao o tome. Tada je uzeo još jedan gutljaj piva. - Želim proći kroz spise i papire koji se odnose na Daventryjeve vrijednosti. Možemo to učiniti skupa sutra ujutro.

Čvrsto je stisnula čašu koju je držala u ruci. - Nikada nisam mislila da ću to reći, ali jako mi je drago što si ovdje, Cyrus. Dovoljno loše je bilo pronaći mrtvog Leonarda Hastin-gsa i znati da je u kući bio provalnik. Sada još i taj uvrnut posao s Nellienom slikom. Sve u svemu, dobivam neki jezivi osjećaj o svemu ovome.

- Volim misliti da sam ponekad od pomoći.

- Žao mi je što sam danas popodne podcijenila tvoju profesionalnost.

- Ma, zaboravi.

- Ne, nisam imala pravo izgovoriti onaj glupi komentar kada su ti ispali ključevi automobila i nisam trebala implicirati kako su detektivi glupi. Bilo je to bezobrazno od mene.

- Rekao sam da zaboraviš. K vragu, u svojoj profesionalnoj karijeri učinio sam dosta toga što nije bilo pametno. tako će ti možda zvučati neistinito, čuo sam i gorih komentara.

Vragolasto mu se nasmijala. - Hvala ti. Jako si ljubazan.

- Ono što se danas dogodilo ne možemo ignorirati, - re-kao je nakon nekog vremena.

- Definitivno ne možemo, - složila se iznenađujućom brzinom.

- Vjerojatno bismo trebali razgovarati o tome.

- Što se mene tiče, nema problema. S obzirom da si spomenuo, mogu ti reći da sam našla Rhondin telefonski broj u imeniku. Mislila sam je nazvati odmah sutra ujutro nakon što prvi trajekt stigne na otok.

Zatvorio je oči i skupljao ono malo strpljenja koje mu je preostalo. - Nisam mislio na razgovor o Rhondi Price. Mislio sam na ono što se dogodilo između nas na prednjim sjedalima mog džipa danas popodne.

- Ah, to.

Otvorio je oči. - Nisam te pokušavao kontrolirati putem seksa. Započeo sam ljut kao vrag, ali stvari su se kasnije same od sebe razvijale.

- Razumijem. - Glas joj je bio čvrst. - Bila je to moja pogreška koliko i tvoja. Oboje smo pod pritiskom. Nalazimo se u jako stresnoj situaciji. Perfektno razumljivo.

- A-ha.

- Na kraju krajeva, zajedno smo pronašli mrtvacu.

- Neki bi ljudi to smatrali povezujućim iskustvom, -predložio je.

Nekoliko je sekundi šutjela. - Da, pretpostavljam da je. Stvar je u tome da oboje želimo biti na dobrom tragu. Dogovorili smo se da ćemo surađivati što se tiče nekih stvari, ali imamo odvojene ciljeve. Zbog toga smo stalno napeti i u prirodnom konfliktu.

- Trebao sam pogoditi da si to do sada sve lijepo objasnila.

- Oboje smo odrasli ljudi, - nastavila je, ostajući pri svojoj teoriji. - Sposobni smo ponašati se odraslo. Ja zasigurno jesam i tako ću i učiniti.

- Znači li to da ipak nisi seksualno opsjednuta mnome? Zagrcnula se jer je upravo pila vino. - Naravno da nisam

seksualno opsjednuta tobom. - Počela se prepirati. - U životu nikada nisam bila ni s kim seksualno opsjednuta. Nemam veze koje su bazirane na seksualnoj opsjednutosti.

- Tako dakle. - Uzeo je još jedan gutljaj piva Pacific Express. - Zapravo ni ja nisam nikada bio u vezi koja je temeljena na seksualnoj opsjednutosti.

Oštro ga je pogledala. - Nisi?

- Ne. - Zastao je. - Moglo bi biti i zanimljivo.

- Mislim da bi to bilo jako površno, plitko i kratkotrajno.

GIGA

- Da, vjerojatno bi. - Malo se promeškoltio u svojoj fotelji. - Dakle, na čemu ti onda temeljiš svoje veze, ako ne na seksualnoj opsjednutosti?

Pročistila je grlo, otpila gutljaj vina i ponovno se naslonila na naslonjač. - Na uobičajenim stvarima. Sposobnosti. Zajedničkim profesionalnim interesima. Određenoj sličnosti u ukusima. Pretežno takvim stvarima.

- Određenoj sličnosti u ukusima, ha? K vragu. To je zbog košulje, zar ne? Ne možeš prijeći preko nje.

Usta su joj se izvila u neočekivanu grimasu. - Ne, nije u pitanju košulja.

- Jesi li sigurna?

- Potpuno.

Shvatio je da mu je njezin odgovor pružio više optimizma nego što se nadao. - Pa, ako ne želiš razgovarati o seksu, što kažeš na večeru?

- Što je sada s večerom?

- Samo se pitam što ćeš večeras pripremiti za jelo, - rekao je.

- Ne znam. - Prekrižila je noge. - Donijela sam neke za-nimljive namirnice sa sobom. Možda napravim salatu od ko-

zjeg sira i žaru soba. Podigao je obrve. - Što je zaru soba? - Hladne knedle od kruha i jedan poseban umak uz to. A što ćeš ti?

- Pretpostavljam da ne znaš nikakav zanimljivi recept od tunjevine?

- Jedini način na koji jedem tunjevinu jest srednje pečena sa malo umaka sa strane.

Tužno ju je pogledao. -I bojao sam se toga.

Eugenia je nekoliko minuta oklijevala. - Imam dovoljno kozjeg sira i knedli za oboje. Ako želiš da se dogovorimo kao i sinoć...

- Može, nema problema, ja ću sve pripremiti. - Razmislio je malo o tome. - Ja sam dobar u čišćenju, to je ono što ja radim.

POGLAVLJE

9.

Stigao je džin-tonik u kristalnoj čaši iz devetnaestog stoljeća. Čovjek koji je nekada bio Damien March iskušao je raskošan osjećaj teške čaše u svojoj ruci. Bilo je to djelo Thoma-sa Webba.

Bivši Damien March je razmišljao u e-mailu kojega je upravo primio od svojih ljudi sa zapadne obale. Colfax je definitivno na tragu Hadovoj kugli.

S obzirom da je ova stvar u redu, bilo je vrijeme da ponovno kontaktira budućeg senatora Floride. Tajna uspješne ucjene je stvoriti neku auru partnerstva između ucjenjivača i žrtve. Kada žrtva jednom prihvati da ga jedino osoba koja ga najviše uzrujava i ucjenjuje može spasiti, pristaje na suradnju.

Damien March je pogledao u prekrasno nebo Kariba i razmišljao o tome koliko zapravo uživa. Pokrenuo je ovu igru s dosta teškoća. Smatrao je Cyrusa Colfaxa pametnim i opasnim, unatoč njegovim sporim i metodičkim putovima koje je poduzimao.

To je bivšem Damieniu Marchu uvijek davalo čudan osjećaj spoznaje da on i Colfax imaju dosta sličnosti. Međutim, bila je to istina i on ju je znao od početka. Obojica su ponikli ni iz čega, obojica su odrasli bez očeva koji nisu ni znali da oni postoje. Obojica su sami sebe izgradili u prave ljude. Obojica su bili inteligentni i išli su uporno za nekim ciljem sve dok ga nisu ostvarili. I obojica su bili sposobni za nemilosrdno rješavanje problema.

Ali, postojala je jedna velika razlika među njima. Bivši Damien March je znao da je to razlika koja dijeli pobjednika od gubitnika. Dok je on koristio svoj prirodni dar kako bi postigao životni stil sličan savršenstvu, Colfax se zaključao u okove časti. To je bila šifra koja bi ga kad-tad uništila.

Točno ono što i zaslužuje. Bivši Damien March je čvrsto stisnuo kristalnu čašu koja mu je bila u rukama. Prije tri godine mislio je da se konačno riješio Cyrusa Chandlera Colfaxa. Ali prevario se. Taj ga vrazji kujin sin od tada stalno prati, polako se primiče sve bliže i bliže. Damien March je bio svjestan kako će se jednog jutra probuditi i na svojim ulaznim vratima ugledati Colfaxa.

Možda je ovaj posao gubljenja Hadove kugle bio djelo sudbine, pomislio je. To će ih prisiliti na neizbježno sučelja-vanje, ali to će sučeljavanje biti po njegovim uvjetima, a ne Collaxovim.

Jedna stvar mu je postala jasna u ove posljednje tri godi-ne. Dok je god Cyrus Colfax živ, njegov raj nije siguran.

Bivši Damien March je dopustio da bijes počne izbijati iz svih pora. To mu je davalo snagu i moć.

Kada se konačno mogao kontrolirati, posegnuo je za laptopom.

Zackery Elland Chandler II. je ugasio računalo. Jedan trenutak je šutke sjedio iza svog debelog stola kojeg mu je punac poklonio onog dana kada je objavio kandidaturu za Senat. Najnovija poruka ucjenjivača sada je bila konkretna.

... stari grijesi bacaju daleke sjene: možeš se opustiti, naš poslovni dogovor se ne vrti oko novca. Bit će to čista politika, kao i obično. Nakon studenog bit ćeš u prilici napraviti povremene ustupke osobi kojoj je jako stalo do tvojih interesa...

Bilo je samo nekoliko ljudi u cijeloj Americi koji su imali više utjecaja od samog senatora. Ucjenjivača nije zanimalo novac. On je želio pristup moći.

Sve što sada mora učiniti jest prihvatiti uvjete tog gada dok ne prođu izbori, pomislio je Zackery. Ovaj bi mu skandal, ako izbije prije izbora, mogao uništiti priliku za Senat.

Kada jednom bude sjeo u svoju senatorsku fotelju, optimistično je razmišljao, neće mu

GIGA

donijeti ni približno toliko štete. Ako bude odigrao prave karte, vijest o davno izgubljenom sinu bit će tretirana kao čisti trač i nestat će do sljedećih izbora.

Osim ako, naravno, neki novinar ne otkrije ovu ucjenu prije samih izbora.

Zackery je znao, glasine o zataškavanju nikada ne umiru.

Morao se suočiti s istinom. Ako sada pristane na ucjenu, to će ga pratiti do kraja karijere.

K vragu sve!

Imao je toliko stvari na umu koje je želio postići. Toliko životnih, vrijednih stvari. S obzirom da je htio pomoći napretku svoje zemlje, morao je pobijediti na izborima.

A da bi mogao pobijediti na izborima, možda će morati prodati dušu.

Pogledao je fotografiju Mary, Jasona i Sarah. Oni su vjerovali u njega. Bili su ponosni na njega. Oni su ga voljeli. Vijest o tome da ima sina kojega nikada nije priznao bila bi destruktivna za njih. Bi li mu oni vjerovali kada bi im rekao kako nikada nije niti znao za njega? Pogotovo ako taj sin, za kojega on nije znao, izabere objaviti drukčiju priču?

Ako ikada budu otkrili da je pokleknuo pred ucjenjivačem, hoće li razumjeti zašto im je lagao?

Ustao je sa stolca i krenuo prema prozoru. Svijetlo i vruće sunce južne Californije stvaralo je čudne obrise na prozorima okolnih zgrada. Na trenutak vidio je samo beskonačno more stakla. Njegova je budućnost polako prelazila s jedne staklene površine na drugu sve dok se nije izgubila u beskraj.

Nekako se s velikim naporom uspio sabrati. Mora početi logično razmišljati. Trebao je činjenice. Za sada je imao samo ucjenjivačevu riječ da sin postoji. Prva stvar koju mora napraviti jest otkriti istinu. Tada će donijeti odluku.

Otišao je nazad do stola i uzeo telefonsku slušalicu. Već je okrenuo pola brojeva svog odvjetnika kada ga je obuzela uznemirujuća mogućnost.

Tajnoviti ucjenjivač bi mogao biti njegov sin. Odmah nakon toga, obuzela ga je još jedna slutnja. Pitao se kako taj mali izgleda.

Ne, ne mali. Više nije mali.

Ako je postojao, njegov sin sada ima trideset pet godina. Sada je muškarac, a ne dječak. I sigurno bi bio ljut, ogorčen i opasan.

POGLAVLJE

10.

Dva dana kasnije, Cyrus je ostavio spis koji je do sada proučavao. Naslonio se nazad na stolac, ispružio noge i promatrao vrata koja su dijelila prostoriju sa staklenim vrijednostima od prostorije s pohranjenim pločama.

Eugenia je žestoko prionula na posao popisivanja Daventryjeve kolekcije, ali on je znao da nije raspoložena. Ona je, zapravo, bila jako rastresena i nemirna. Rhonda Price se nije vratila na otok.

Prostorija s pohranjenim pločama je bila pomalo pretrpana, ali što se Cyrusa ticalo, smatrao je da je puno ugodnija od one sa staklenom kolekcijom. Ostatak Staklene kuće se teško može opisati smirujućim, ali interijer prostorije sa staklenom kolekcijom nekako ga je zbunjivao. Nikada se nije smatrao čovjekom koji ima bogatu maštu, nego upravo suprotno od toga. Ali njemu se gledanje u prostoriju sa staklenom kolekcijom učinilo kao promatranje kristalne džungle gdje je lišće egzotičnih biljaka bilo oštro staklo, a oči predatora su bile iz-brušeni kristali.

Daventry se stvarno pomučio s tom svojom staklenom kolekcijom, pomislio je Cyrus. Sve je u sobi, u kojoj je Eugenia radila, bilo zasljepljujuće sjajno i blistavo.

Za razliku od dramatično uređene galerije na trećem katu, ova prostorija nije bila uređena u klasičnom muzejskom stilu s mnogo sjena i tame između postolja s umjetničkim komadima. Na zidovima i stropu su bila ogledala, a postolja su izrađena od stakla. Rezultat toga je da su predmeti na postoljima bljeskali sami od sebe.

Neugodan osjećaj koji je ova sobe izazivala, barem što se Cyrusa ticalo, dolazio je iz osvjetljenja. Cijela prostorija je bila osvjetljena tamno zelenim svjetlom koje je dolazilo iz fluorescentne lampe postavljene iznad staklom izrađenog poda.

Staklo je sa svojih postolja tako sjajilo kao da je izrađeno od čistog dragog kamenja. Eugenia je bila okružena vazama, zdjelama od rubina, turskim bocama i smaragdnom vrčevima.

Umjetnički komadi koji su bili izrađeni od čistog Makla, u ovom su okruženju izgledali posebno bizarno.

Eugenia je stajala na drugom kraju prostorije bez prozora. Pogled na njezino saginjanje poticao je smiješak na njegovom licu, bio je to lijep prizor.

Mačka provalnica se jutros vratila.

Eugenia je odjenula još jednu kombinaciju koja se mogla opisati kao beskonačnost uske crne tkanine. Ova majica je imala jednostavnu kragu i dugačke rukave. Tapkala je uokolo u malim crnim papučama koje je koristila u Staklenoj kući.

Fascinirao ga je njezin odlučni izraz lica. Gledao ju je dok je uzimala papir za pakiranje i prevrtala ga po rukama. S onog mjesta na kojem je on bio, činilo se kao da u sobi postoji puno malih, kristalnih cvjetova.

- Je li to vrijedno? - upitao je znatiželjno, besposleno sjedeći.

- Sve je to relativno. - Nije podizala pogled prema njemu. - Ovo je Clichy. Dosta zanimljivo. Na otvorenom tržištu vrijedi nekoliko tisuća. Ali nema neku posebnu vrijednost za Leabrook. Mi u svojoj kolekciji već imamo nekoliko prekrasnih primjeraka.

- Tako dakle. - Promatrao je obrise njezinog lijepog tijela dok se saginjala. Kada je shvatio da ga obuzima nevjerojatna glad, glad koja nema veze s hranom, natjerao se da nakratko skine pogled s nje. Mala vježba samokontrole je bila korisna, pomislio je. Vjerojatno izgrađuje i jača karakter čovjeka. Osim toga, nema koristi u seksualnoj opsjednutosti ženom koja nema takve osjećaje prema njemu.

- Imaš li kakve sreće sa spisima? - Eugenia je upitala.

- Još ne. - Pogledao je u jednoga koji je položio pored sebe. - Sve su samo uobičajeni dokumenti za koje se očekuje da postoje kad netko ima tako veliku i vrijednu kolekciju stakla.

GIGA

Pisma o autentičnosti, fotografije, njihova povijest. Ali prošao sam samo kroz tri ladice. Imam još dosta toga za pogledati.

- Možda ću opet pokušati nazvati Rhondu Price.

- Već si je zvala milijun puta. Očito nije na otoku. Nema svrhe nazivati sve dok na otok ne pristigne drugi trajekt.

Eugenia je imala razočarani izraz lica. - Vjerojatno si u pravu. - Odložila je kristalne cvjetove sa strane i pomakla veliki, teški izrađeni pehar. - Prepoznaješ li ga?

Proučavao ga je. - To je pehar koji je na slici koju si prekjučer kupila u Midnight Art galeriji, zar ne?

- Točno. - Pogledala je po zeleno osvijetljenoj sobi. -Nellie je očito koristila ovu prostoriju kao podlogu za sliku. Istu je takvu podlogu koristila i za prvu sliku u seriji, onu koju je meni poklonila.

- Rekla si da su četiri slike u kompletu?

- Tako je ona meni rekla. Znam što je s dvije, ali pitam se što se dogodilo s ostale dvije. '

- Možda ih nije imala priliku dovršiti, - predložio je Cy-rus što je nježnije i obzirnije mogao.

- Ne. Točno mi je rekla da je naslikala njih četiri. - Eu-genia se sagnula i pokupila emajliranu bočicu parfema. -Lijepo. Jako lijepo.

-Što je to?

- Bočica Emile Galle. - Dotaknula ju je s puno poštovanja. - Bio je veliki lik u francuskom pokretu Art Nouveau.

- Skupo?

- A-ha. Vrlo. - Okrenula je stranicu bilježnice. - Prema Daventryjevim zapisima, kupio ju je prije sedam godina na jednoj aukciji.

- Pričaj mi o Daventryju, - rekao je Cyrus nježno. Začudeno ga je pogledala. - Što bi želio znati?

- Kako si ga upoznala?

- Rekla sam ti, došao je k meni zbog profesionalne konzultacije.

- Kakvu je informaciju želio?

Vrlo pažljivo spustila je Galle bočicu. - Tražio je da procijenim malu rimsku staklenu zdjelu koju je kupio u Engleskoj. - Pokazala je prema jednom postolju. - Onu tamo, skroz desno. Taman je odlučio skupljati drevno staklo i pitao me za savjet.

- Tebi je došao po savjet?

- Da. - Slegnula je ramenima. - S obzirom da je onda već bio odlučio cijelu svoju kolekciju ostaviti Leabrooku, bilo mi je zadovoljstvo pomoći mu.

Cyrus je promatrao kako joj se tamna kosa presijavala zbog ogledala i svjetla koje je padalo po njima. Sjetio se što je rekla o kriterijima za uspješnu vezu. - Zajednički interesi?

- Molim?

- Ništa. - Pogledao je u rimsku posudu. Bila je prljavo zelena. Na površini je imala čudne mrlje. - Ovaj prelijevajući sjaj je rezultat dugotrajnog stajanja u zemlji, zar ne?

Eugenia je podigla obrve. - Da, vjerojatno je bila poko-pana zajedno sa svojim vlasnikom. Rimljani su jako cijenili takve stvari. Stvarno je nevjerojatno što je preživjela.

- Ne moraš izgledati toliko iznenađeno samo zato što sam uspio prepoznati da je bila zakopana u zemlji pa zato izgleda ovako. Rekao sam ti već, posljednje sam tri godine dosta proučavao drevno staklo.

- Da, rekao si.

- Hadova kugla nema takav sjaj. Lik Perzefone je tako pažljivo izrađen da joj se na licu gotovo može vidjeti o čemu razmišlja.

Uputila mu je prodoran pogled. - A što je s Hadovim licem? Kakav on izraz ima?

- On progona Perzefonu dok ona pokušava pobjeći iz Podzemnog svijeta. Izgleda uglavnom onako kako se i očekuje s obzirom na okolnosti.

GIGA

- Povrijeđeno? Ljutito?

- Ne. - Cyrus ju je pogledao. - Izgleda očajno. Namrštila se. - Očajno?

- Naravno. Kako bi se drukčije osjećao?

- Ne znam. - Oklijevala je. - On je Lord Podzemnog svijeta. Moćan. Opasan. Navikao da je sve po njegovom. Ja bih pomislila da je on bijesan zbog Perzefoninog neposluha.

- Tko god je ukrao Hadovu kuglu, sigurno je shvaćao njegove reakcije, - polako je rekao Cyrus. - Ako izgubi Perzefonu, izgubit će jedino svjetlo koje ga obasjava u svoj onoj tami.

- Pa, možda. - Zastala je. - Ti si stvarno vidio nešto takvo prije tri godine, zar ne? Jesi li siguran da nije krivotvo-rina?

- Potpuno. - Promeškoltio se na stolcu. - Mi sada skrećemo s naše početne teme. Vratimo se na Daventryja.

- Što još želiš znati?

- Sve što mi možeš reći. - Provocirao ju je u mraku. - Jesi li izlazila s njim?

- Jesam. - Pogledala je prema teškoj plavoj vazi u drugom kutu prostorije. - Ali ne dugo vremena.

Osjetio je iznenadnu mučninu u truhu. Bila je s Daventryjem. *K vragu.*

- Zašto si ga prestala viđati? - Uspio je kontrolirati svoj glas. - Mislio sam da je on savršen partner za tebe.

Okrenula se kako bi ga pogledala. - Što ti je dalo takvu ideju?

- Koliko sam ja upućen, imao je sve da bi zadovoljio tvoje kriterije. Zanimalo ga je staklo, bio je vrlo obrazovan, kulturni i odličnog podrijetla. Moje mi je istraživanje pokazalo da su ga žene smatrale privlačnim. Što je krenulo krivo?

- Teško je to za objasniti.

- Je li razlog taj što si ga upoznala s Nellie? Je li on tebe ostavio i krenuo za njom?

Prostrijelila ga je pogledom. - Nisi baš ugladen, zar ne?

- Ovisi. Mogu biti. Ali ponekad se ugladenost ne isplati. Reci mi što se dogodilo između tebe i Daventryja.

- Zašto bih? To je moja privatna stvar.

- Gledaj Eugenia, pokušavam ovdje obaviti posao. Trebali bismo surađivati, sjećaš se? Što više znam o Daventryju, to će mi biti lakše zaključiti je li Nelliena smrt povezana s nečim iz njegovog života.

- Baš. - Napravila je grimasu. - Želiš znati sve o njemu kako bi mogao zaključiti gdje je mogla završiti Hadova kugla.

- Da, i to.

- U redu. - Prekrižila je ruke ispod grudi. - Reći ću ti zašto sam se prestala viđati s Daventryjem. Ali nemoj mene kriviti ako ne budeš razumio. Nisam čak sigurna da li i ja potpuno razumijem razlog.

- Slušam.

- Daventry je bio krvopija.

Cyrus je mirovao. - Hoćeš li mi to malo opširnije objasniti?

- Pokušavam ti reći da je Daventry koristio ljude. Imao je šarm i karizmu koje je koristio kako bi izvukao sve što je trebao ili želio iz svojih žrtvi.

Cyrusu se činilo kao da je temperatura u prostoriji porasla za najmanje trideset stupnjeva. - Što je želio od tebe?

- Informacije.

- Kakve informacije?

Eugenia se okrenula na drugu stranu i počela hodati između postolja, a njezine papuče nisu odavale nikakav šum dok je hodala prostorijom.

- Rekla sam ti, želio je naučiti mnogo o drevnom staklu. Tek ga je počeo skupljati i bio je jako zagrijan za njega. Može se slobodno reći i strastven.

GIGA

- Strastven, ha?

- Hvatao se za svaku riječ koju sam izgovorila. Da ti iskreno kažem, u početku mi je to laskalo. Shvaćaš li koliko je rijetko da žena izade s muškarcem koji upija svaku njezinu riječ? Mislim, da stvarno sluša?

Iz nekog nepoznatog razloga Cyrus je osjetio potrebu da obrani svoj spol. - Možda si izlazila s pogrešnim muškarcima.

Prevrnula je očima. - Možda jesam. Ali, nakon trećeg sastanka sam se počela pitati. Nakon četvrtog, znala sam da se moram s njim prestati viđati.

- Je li on... - Cyrus se prekinuo, pokušavajući pronaći najbolji način da postavi to pitanje. - Je li bio, ovaj, seksualno agresivan?

- On je koristio šarm, a ne agresivnost da bi postigao ono što je želio, - rekla je odsječeno Eugenia. - Iako, takav sam barem dojam stekla, bio je spreman koristiti se i silom ako je smatrao da je to najbolji način za postizanje željenog cilja.

Cyrus je osjetio kako mu se mišići grče. - Je li napravio ili rekao nešto što bi te moglo navesti na pomisao da je spreman upotrijebiti silu?

- Ne. Ne baš. - Eugenia se jače obgrlila rukama. - Ali bilo je nečeg u njegovom pogledu kada je mislio da ga ne primjećujem. Nečeg hladnog i proračunatog. Bilo ga je jako teško uloviti u tome jer je za sekundu mogao uključiti svoj šarm. Kada sam to rekla Nellie, ona mi je odgovorila da sam luda. Ne, rekla je da sam ljubomorna.

Cyrus si nije mogao pomoći, morao je znati. - Jesi li spavala s Daventryjem?

Ljutito ga je pogledala. - Kada ti, mislim zapravo, koristiš uglađenost? Molim te, pobrini se da mi javiš, ne bih to željela propustiti.

- Oprosti. Nisam se mogao sjetiti uglađenijeg načina da te to pitam.

- Jesi li uopće pokušao?

- Naravno, ali to je jedno od nezgodnih pitanja.

- Zasigurno jest. I da sam spavala s Daventryjem, odbila bih ti odgovoriti na ovo pitanje. - Podigla je pogled prema stropu. - Ali, s obzirom da nisam, mislim da nema nikakvog problema da ti kažem kako naša veza nikada nije došla do to-ga stupnja. Sve je ostalo na profesionalnom odnosu.

- Tako dakle. Stalo je na tome zato što si zaključila kako je on neka vrsta ljudske krvopije?

- Nije mi se sviđao osjećaj da me iskorištava.

- Potpuno razumljivo.

Eugenia je zastala pored velikog postolja. Zurila je u zlatno crni zemljani vrč koji je stajao na njemu. - Ali, da ti iskreno kažem, mislim da ta veza svejedno ne bi išla na sljedeći stupanj, čak i da sam htjela.

- Zašto ne?

- Mislim da je Daventry bio seksualno zainteresiran za umjetnice. Sa mnom je bio šarmantan i galantan samo dok je crpio moje znanje o staklu iz četvrtog stoljeća. Ali mislim da me nije smatrao pretjerano zanimljivom. - Uporno je zurila u zemljani vrč. - U psihičkom smislu, ako znaš što mislim.

- Da, znam što misliš. - Cyrus je promatrao njezin zavodljivi vrat. Osjetio je buđenje muškosti. - Teško mi je povjerovati da te nije želio zavesti.

Brzo ga je pogledala.

- Ne da bi ti pristala, naravno, - brzo je dodao. Krajičkom usne se nasmiješila. - Hvala ti na ukazanom povjerenju.

- Nema na čemu. Imam još jedno osobno pitanje.

- Bojala sam se toga.

Cyrus je polako počeo s pitanjem. - Ako je on imao toliko šarma i karizme, i ako ste se vas dvoje tako savršeno poklapali, kako si uspjela vidjeti njegove mane sakrivene ispod blistavog

GIGA

savršenstva?

- Intuicija, - rekla je. - Jako sam dobra u otkrivanju krivotvorina i lažljivaca.

U pet sati tog poslijepodneva, Eugenia je konačno spustila sjajni telefon u njegovo postolje i pogledala Cyrusa. -Rhonda Price se još uvijek ne javlja na telefon.

- Vjerojatno se još nije vratila na otok, - rekao je Cyrus gledajući kroz stakleni zid kako pada kiša.

- Danas dolazi samo još jedan trajekt, u šest sati.

- Dobar istražitelj mora imati puno strpljenja. Pokucala je prstima po naslonjaču svoje stolice.

- Nemam vremena da cijelo ljeto istražujem što se ovdje dogodilo.

- Ovo je tek naša četvrta noć na ovom otoku, - istaknuo je-

- Sve što sam do sada uspjela saznati jest da neka Rhonda Price pokušava Nellienne slike prodati pod svoje.

- Imala si više sreće sa svojim slučajem nego ja sa svojim. - Cyrus se okrenuo prema njoj. - Mislim da oboje trebamo malo odmora. Sto kažeš na to da se večeras malo provozamo otokom i odemo u grad na večeru?

- Gdje želiš jesti? - Osjetio je čangrizavost u njezinom glasu. - Ovo nije Seattle. Izbrojila sam točno dva restorana u ovom gradu, uključujući Neon Sunset Cafe. Odbijam tamo jesti. To je mjesto gdje poslužuju užasne hamburgere i hranu pripremljenu ujutro.

- Onda nam ostaje riblja kuća u marini.

Bio je to razumljiv prijedlog, i ona je to znala. - U redu. Možda bi bilo dobro maknuti se barem večeras odavde. Ja volim staklo više od većine ljudi, a ovo mjesto mi je posebno zanimljivo, ali pomalo mi je dosadilo.

- Da, to je vraški sigurno.

Iz nekog ju je razloga to nasmijalo. - Ma nije tako loše. Hajde, idemo u grad. - Dok je ustajala sa stolca, presjekla ju je misao. - Usput se možemo provesti pokraj Rhondine kuće.

- Neka ti to ne pada na pamet. - Cyrus ju je upozorava-juće pogledao. - Ako misliš da ću ti pomoći da provališ u nečiju kuću kako bi mogla malo prošunjati okolo, promisli još jednom.

- To mi nikada nije palo na pamet. - Eugenia je široko otvorila oči. - Mislila sam samo da bismo mogli vidjeti je li kod kuće, pa se možda samo nije javljala na telefon.

- Naravno. Ako to vjeruješ, onda stvarno misliš da mi možeš svašta prodati, zar ne?

- Jesi li uvijek ovako sumnjičav?

- Zavisi od situacije u kojoj se nalazim.

U pola deset te iste večeri, Eugenia je zaključila da se osjeća manje umorno. Sjedila je sa Cyrusom u ribljem resto-ranu i jela zadnje zalogaje odlično pripremljene ribe.

- U redu, priznajem. - Spustila je svoju vilicu. - Ovo je bila dobra ideja. Drago mi je što smo se barem na kratko maknuli iz one kuće, iako mi nisi dozvolio da usput provalimo u Rhondinu kuću.

To što je odbio podržati njezinu zamisao bilo je razočaravajući Cyrus je pristao da automobilom polako kruži oko Rhondine kuće, ali kada su se uvjerali da nema nikakvog znaka da je netko u kući, odbio je dopustiti Eugeniji da izađe iz automobila.

- Znao sam da ćeš mi to cijelu večer zamjerati, - rekao je Cyrus.

- Mogao si pokazati malo više suradnje. Samo sam htjela zaviriti kroz prozore.

Cyrusove su oči zasjale zanimljivim sjajem koji je otkrivao da se odlično zabavlja. - Vjeruj mi, zahvaljivat ćeš mi na tome ujutro.

- Mislila sam da ti smatraš kako privatni istražitelji moraju puno njuškati uokolo kako bi naišli na neki trag.

- Neki od nas koji želimo zadržati licencu za rad, izbjegavamo provaljivanje u tuđe kuće.

Prekinula ih je konobarica koja je došla skupiti prazne tanjure. Kada je konobarica otišla, Eugenia se nalaktila na stol i naslonila bradu na ruku. Bila je svjesna da je sve zaineresi-ranija za Cyrusa.

GIGA

- Koliko si dugo u osiguravajućem poslu?
- Od mojih kasnih dvadesetih.
- Prije toga si bio policajac, zar ne?
- Jesam.

Polako je pomaknula glavu u stranu. - Zašto više nisi policajac?

Oklijevao je. - Ne funkcioniram baš najbolje u hijerarhiji. Nisam neki timski igrač. Ja sam samotnjak. Moram biti sam sebi šef.

- Ti voliš zapovijedati, ali ne i da ti zapovijedaju?
- Mislim da u tome ima neke istine, - složio se.
- Tako si, znači, onda počeo vlastiti posao?
- U početku sam bio potpuno sam. Tada sam zaposlio Quinta Yatesa. On je odličan u radu s računalima. Mnogo modernih istraga ovisi o računalima. Počeo sam se širiti i tražio partnera. Tada mi se javio Damien March. I on je imao svoju tvrtku. Predložio mi je da se udružimo i krenemo na visoko i privatno tržište.

- Je li to funkcioniralo?

- Ne. - Cyrusove su oči bile bistre i hladne. - Shvatio sam gotovo odmah na početku da sam pogriješio. Zbog Katy sam želio da to nekako uspije. Ali nakon šest mjeseci, znao sam da ću morati prekinuti partnerstvo. Nažalost, posao s Ha-dovom kuglom došao je prije nego sam uspio to razvrgnuti.

- Stvarno vjeruješ da je Damien March ukrao Hadovu kuglu i ostavio te na cjedilu?

- Ne vjerujem, - rekao je, - već znam.

- Gdje se u to sve uklapa tvoja žena? Zašto misliš da ju je ubio?

- Ranije danas si mi rekla da je Adam Daventry iskorištavao ljude. Neke vrsta vampira koji je isisavao iz ljudi što je god trebao i želio. I March je bio takav.

- Kako to misliš?

- Moja žena je bila jako pristojna. Jako lijepa. Jako zanimljiva. Jako nevina. Nikada nije imala šanse protiv Marcha.

Eugenia se namrštila. - Još uvijek ne razumijem zašto misliš da ju je ubio.

- Rekao sam ti, previše je znala. Morao ju je ukloniti da bi prikrio svoje tragove.

- Ali kako je tvoja žena saznala za njegove planove? Je li vidjela nešto što nije smjela? Načula telefonski razgovor koji ga je izdavao?

- Ne, ne baš. - Cyrus je pogledao u svoju šalicu kave. - Kao što sam rekao, on je koristio ljude. Trebao je Katyinu pomoć kako bi ukrao Hadovu kuglu i tako ju je zaveo.

Eugenia je skoro pala sa svog stolca. - Zaveo ju je.

- Iskoristio je njezinu naivnost kako bi meni podmjestio zamku. A kada mu više nije bila potrebna, riješio je se.

Eugenia je ostala bez teksta. - Čekaj samo malo. Čekaj da vidim jesam li dobro shvatila. Ti to meni kažeš da je tvoja žena imala ljubavnu aferu s tvojim poslovnim partnerom kojemu je pomagala u zločinu i da ju je na kraju on ubio jer je morao zataškati svoje tragove.

Cyrus je poprimio zastrašujuće uznemiren izraz lica. - March je iskoristio njezinu naivnost i ljubaznost. Obmanuo ju je i zatim uništio.

- Naivnost i ljubaznost, ha? Bila je tako draga i naivna da nije jedna znala razliku između dobra i zla? Takva osoba od koje se nije moglo očekivati poštivanje bračnih zavjeta?

- Što, dovraga, pokušavaš reći?

- Cyrus, žao mi je zbog tvog gubitka. Očito ti je bilo jako stalo do nje. Ali mislim da si dopustio osjećajima koje imaš prema njoj da te zaslijepe i da ne vidiš očite stvari. Meni se čini da je tebe tvoja žena jednostavno varala.

Bacio je ubrus ljutito na stol. - Mislim da je vrijeme za polazak.

- Baš me briga kako ćeš ti to zataškavati, ali ja mislim da je tvojoj ženi nedostajalo karaktera i poštenja.

GIGA

- Dovraga, kako se usuđuješ tako govoriti o Katy?

- To je istina s moga stajališta. Gdje joj je bila vjernost prema tebi, svojem mužu, u svemu tome?

Sada je izgledao veoma opasno. - Ti nemaš pojma o čemu govoriš.

- Jesi li je ikada varao?

- Nikada.

- Zašto ne?

Sada su mu iskrice sijevale iz namrštenih očiju. - Bila je moja žena.

- Ti si bio njezin muž. Ona ti je trebala biti vjerna. -Navrla su joj sjećanja iz vremena kada joj je otac počeo objašnjavati razloge rastave s njezinom majkom. - Čak ako te zbog nekog razloga prestala voljeti, to nije izgovor za njezino slabo, nečasno i nevjerno ponašanje.

- Kvragu, Eugenia...

- Nemam strpljenja s ljudima koji nemaju razvijen osjećaj odgovornosti i poštenja. I samo kad pomislim da si posljednje tri godine proveo tražeći njezinog ubojicu. Ništa nije učinila da je zaslužila tvoju vjernost.

- Ako samo izgovoriš još jednu riječ...

- Neću. - Ustala je sa stolca svjesna da joj ruke podrhtavaju. - Ispričavam se, moram u toalet.

- Sjedni.

- Nemoj se brinuti, vratit ću se. Kod tebe su ključevi od automobila. Zasigurno ne namjeravam pješačiti do kuće, a vjerojatno nema taksija na ovom otoku. - Okrenula se na petama i krenula kroz gužvu u toalet.

Nije se okretala nazad. Znala je, ako se okrene, da će vidjeti bijes na Cyrusovom licu.

Glupo. Smiješno. Zašto si je, dovraga, dopustila da se toliko zanese? Nije njezina stvar ako je Cyrus želio misliti da je njegova žena anđeo. Čovjek je imao pravo odlučiti kako će gledati na prošlost. Nije ga imala pravo tako okrutno suočiti sa stvarnošću.

Ono što je učinila bilo je neoprostivo.

Kada se vrati za stol, sigurno će mu se ispričati.

Žurila je kroz redove stolova i konačno došla do vrata na kojima je jasnim slovima *pisalo:Mermaids*, otvorila vrata i s olakšanjem ušla. Stala je pred veliko ogledalo i blijedo zurila u sebe.

Nebesa, što ju je to spopalo? Maloprije je poludjela zbog nečega što uopće nije imalo nikakve veze s njom. Nikada nije tako gubila kontrolu.

Za nekoliko su se trenutaka otvorila vrata toaleta. Eugenia se okrenula, bojeći se da ju je možda Cyrus pratio kako bi nastavio razgovor.

Ugledala je sitnu i mršavu ženu tridesetih godina. Na sebi je imala izbjeljele traperice umazane bojom i iznošeni džemper. Niz leđa joj je padala duga plava kosa, uokvirujući sitno mršavo lice i oči bez sjaja.

- Ja sam Rhonda Price. Fenella Weeks mi je rekla da ste me tražili.

- Da. - Eugenia je pogledala uokolo. - Da, željela sam s Vama razgovarati. Radi se o Vašim slikama. Ja sam...

- Znam tko ste Vi. - Rhonda je skupila svoje tanke prste u šaku. - Došla sam ovamo da Vam kažem da me ostavite na miru. Razumijete li me? Ne želim razgovarati s Vama o svojim slikama. Ni s kim ne želim razgovarati o tome.

- Molim Vas, moram Vas nešto pitati.

- Prokleti bili, ostavite me na miru. Ne prilazite mi. -Rhonda je pogledala uokolo, nasilnički otvorila vrata i otrčala nazad u restoran.

S obzirom da se ničega boljeg nije sjetila, Eugenia je potrčala za njom. Uspjela je vidjeti kako je Rhonda izašla iz restorana kroz stražnja vrata.

Rhonda je izašla van i nestala u mraku.

GIGA

Eugenia je išla za njom. Kada je izašla van, shvatila je da se nalazi iza restorana na marini. Bilo je to restoransko odlagalište smeća, osjetila je to po strašnom smradu ribe.

Čula je lagane trčeće korake. Rhonda je obilazila restoran. Vjerojatno je krenula prema parkiralištu, pomislila je Eugenia. Možda je još uspije stići.

Eugenia je počela trčati, bez ikakve ideje o tome što će joj reći ako je uspije uhvatiti. Bilo joj je jako drago što nije obula cipele s visokim potpeticama.

S kraja doka začuo se kratak i oštar vrisak. Iznenada je prestao. Sekundu poslije, Eugenia je čula zloslutno zapljuskivanje vode.

Požurila je prema mjestu s kojeg je mislila da dolazi zvuk. Nije bilo traga od Rhonde. Eugenia je otišla do samog ruba doka i pogledala u vodu.

Sve je bilo mračno, ali je bilo dovoljno svjetla da vidi Rhondu kako pluta u vodi licem prema dolje. Nije pokazivala znakove života. >

Eugenia je panično pogledala okolo i ugledala jedan stari pojas za spašavanje koji je visio na ogradi. Pored njega su bile naslonjene metalne ljestve koje su se spuštale u hladnu, crnu vodu.

- Idite po pomoć, - povikala je iz sve snage dok je žurno izuvala cipele. - Žena je u vodi.

Molila se Bogu da ju je netko čuo, možda netko spava u svom brodu. Nije bilo vremena čekati pomoć. Rhonda Price se utapala.

Eugenia je izula cipele. Zgrabila je pojas za spašavanje i počela se panično spuštati starim ljestvama. Škripale su pod njezinim koracima.

Začula je korake u marini, iznad nje. Nisu dolazili pomoći, polako su nestajali u daljini.

- Čekajte, - povikala je Eugenia. - Idite po pomoć. Ali koraci su nestali u noći.

Ljestve su proizvele još jedan škripeći zvuk. Prečka na kojoj se nalazila polako se savila i najednom pukla.

Pala je sa zadnje tri prečke.

Od ledene vode je zadrhtala i osjetila probadanje u nogama.

POGLAVLJE

11.

- Toliko o tome da ne trebaš tjelohranitelja. - Cyrus je stao ispred ostakljenog kamina. - Ne mogu te pustiti samu niti na toalet.

- Sljedeći ću put sve dobro izvesti, kunem se. - Eugenijine su oči očarano zasjale iznad ruba šalice čaja. - Sve što tražim je to da ipak uspijem sama otići u toalet i sigurno se vratiti.

Kunem ti se da ću to prokužiti.

- Drago mi je što te to zabavlja. Čekaj samo da Tabitha Leabrook čuje ovo.

- Glasam za to da joj ne kažemo.

Polako je počeo govoriti. - Dobar plan. Ona bi se samo brinula.

- I samo bi počela postavljati pitanja, - suho je rekla Eugenia. Ja bih trebala popisivati Daventryjevu staklenu ko-lekciju, a ne istraživati Nellien nestanak. Što se Tabithe tiče, ti si taj koji istražuje navodno ubojstvo, a ne ja.

- Da, stvari postaju zamršenije, zar ne? Jesi li sigurna da ti je dovoljno toplo?

- Dobro sam. Zahvaljujući tebi, nisam bila dugo u vodi Usput, kako si se ti našao iza restorana?

- Jedan mi je dečko rekao da su dvije žene u vodi.

- I ti si prirodno zaključio da sam ja jedna od njih? Stavio je ruke u džepove hlača. - S obzirom da se nisi

vratila iz toaleta, bilo mi je nekako logično pomisliti da si ti jedna od žena u nevolji. Iznenada mi se pred očima pojavila Tabitha koja se pitala kako nisam uspio nekoga poput tebe čuvati.

- Ah. - Dodala je u iznenadnom prihvaćanju. - Znači, u pitanju je bila samo tvoja poslovna reputacija koja te natjerala da nam dođeš pomoći.

- Recimo samo da sam bio motiviran malo više nego obično. - Nije bilo svrhe da joj govori kako su mu tijelom prošli žmarci kada je čuo dečka kako viče da su žene u nevolji. Znao je i prije nego ju je vidio kako se jednom rukom drži za ljestve, a drugom vuče Rhondu, da je ona bila u nevolji.

- Pa, sada se možeš prestati brinuti za mene, Cyrus. Čuo si dr. Jones. Ne pokazujem nikakve znakove smrzavanja. Rhonda je bila ozlijeđena. Meditation je rekla kako je vjerojatno udarila glavom kada je izgubila ravnotežu i pala u vodu. Miroljubivi se s njom složio.

- Znam. - Cyrus se zagledao u plamen kamina. Nije mogao zaboraviti kako je Eugenia bila hladna i koliko je drhtala dok ih je on obje izvlačio na sigurno. Ledena voda Puget So-unda je mogla ubiti čovjeka za manje od pola sata.

Barem je Meditationina malena klinika izgledala kao medicinska klinika, pomislio je. Bio je preplašen da će naići na zasjenjenu, polumračnu prostoriju pretrpanu raznim biljkama.

Bio je iskreno zahvalan i sretan kada je ugledao puno moderne medicinske opreme i čiste glatke površine. Meditation-on je nosila bijeli ogrtač preko svoje dugačke haljine. Na zidovima su čak visjele neke uramljene diplome s Washington-skog sveučilišta.

Meditation je prvo pregledala Rhondu, te je potom nazvala zračnu službu da dođu helikopterom po pacijenticu bez svijesti i odvezu je u bolnicu. Zatim je svoju pažnju usmjerila na Eugeniu koja je drhtala zamotana u deku.

Cyrus je bio nervozan i stalno je šetao okolo.

Meditation mu je konačno dala malo medicinsko ohrabrenje i iskren smiješak.

- Smirite se, gospodine Colfax. Eugenia je dobro. Njezina je aura snažna baš kao i Vaša. S njom je sve u redu, ona je jaka. Sve što joj je sada potrebno je dobar san i odmor.

Shvatio je da je to njezin način govorenja " Uzmi dva aspirina i nazovi me ujutro."

Upravo je smjestio Eugeniju, još uvijek umotanu u deku, na prednje sjedalo svoga džipa kada je začuo zvuk helikoptera. Rhonda je bila na putu prema bolnici prije nego je Cyrus uspio

GIGA

vratiti Eugeniju u Staklenu kuću.

Morao je priznati da je Eugenia izgledala dobro. Ne, sam je sebe ispravio, izgledala je više nego dobro. Istuširala se i obukla debeli bijeli kućni ogrtač. Njezina tamna kosa, oči boje jantara i prekrasna konstrukcija tijela bile su u potpunom kontrastu sa snježnom bjelinom ogrtača i kristalnom prostorijom.

- Spasila si život Rhondi Price, - rekao je. - Baš se pitam hoće li ti biti zahvalna na tome.

- Sumnjam. Prije nego je otrčala na dok, jasno i glasno mi je dala do znanja da ne želi sa mnom imati ništa. - Eugenia je napravila grimasu. - Neću imati prilike s njom razgovarati prije nego što izađe iz bolnice. Što ako se više nikada ne vrati na otok?

Cyrus je otišao do najbližeg prozora i zagledao se u ta-mnu noć. - Ako pobjegne, ja ću je pronaći za tebe. -Hoćeš?

- Hoću. I ja imam nekoliko pitanja za nju.

- Kakva pitanja? - Eugenia je hitro upitala. - Prema tvo-jem mišljenju, moja teorija o tome što se dogodilo Nellie sa-mo je moja fantazija proizašla iz mog pretjeranog osjećaja odgovornosti.

- Rekao sam ti, pomoći ću ti to istražiti i tako će i biti. -Okrenuo se i uperio prst u nju. - Ali nema više uzimanja stvari u svoje ruke, kao što si večeras napravila. Je li to jasno?

- Nisam ja planirala uzeti stvar u svoje ruke, jednostavno se tako dogodilo.

- A-ha. Nešto mi govori da se takve stvari oko tebe često događaju.

- Sada Cyrus...

- Nisi se smjela sama suočiti s Rhodom. Nemaš pojma o ispitivanju ljudi koji imaju nešto za sakriti. Što si dovruga mislila da radiš?

- Nisam imala puno izbora, - Eugenia je naglasila. -Ona se suočila sa mnom, sjećaš se?

- K vragu, uopće me ne zanima koja je od vas počela. Ja samo znam da si ti završila s njom u vodi. To je mogla biti jako opasna situacija.

- Bila je opasna za Rhondu, za mene nije.

- Znači tako? Ti si mogla biti ta koja je udarila glavom, pala u vodu i onesvijestila se kada si je poletjela spašavati. Večeras je dok još uvijek bio sklizak od kiše... - Cyrus je naglo prestao pričati.

Ovo je bila ludost. Pretjerivao je i znao je to. Jedino nije shvaćao razlog svog pretjerivanja. Začudio se kada je shvatio da su mu živci ključali od napetosti, baš kao i za vrijeme večere. Mrzovoljno se pitao što je to bilo u Eugeniji da ga je tako lako moglo iznervirati. Ona je imala talenta za sabotazu njegovog samopouzdanja kao nitko dosada.

- Voljela bih kada mi večeras ne bi više držao lekcije, Cyrus. - Eugenia je umorno zijevnula. - Sada jednostavno nemam snage za borbu. Možemo nastaviti ujutro.

- Ja uopće ne želim borbu. - Prekrižio je ruke. - Samo želim činjenice.

Naslonila je glavu nazad na sofu i gledala ga kroz poluotvorene oči. - Čuo si kada sam zamjeniku Miroljubivom ispričala cijelu priču.

- Vraga jesam. Ispričala si mu kratku i jednostavnu verziju.

- Kratku, jednostavnu verziju?

- Rekla si mu samo kako si rekla Rhondi da želiš s njom razgovarati o umjetnosti i kako je ona rekla da ne želi razgovarati s tobom. Nakon toga se ona okrenula i istrčala iz restorana bez, čini se, ikakvog razloga. Sjećaš se te verzije?

- Upravo se to i dogodilo. - Eugenia se namrštila. - Nisam uopće imala priliku spomenuti Nellieno ime. Rhonda mi je rekla da je ostavim na miru i zatim otrčala napolje. Pošla sam za njom. Kada sam došla na dok, zastala sam zato što je nisam nigdje vidjela. Tada sam čula vrisak i zapljuskivanje vode.

Cyrus si je masirao vrat. - Dok si ti bila kod Meditation, ja sam uspio naći onog dečka koji vas je vidio kada ste istrčale van. Na sreću, potvrdio je priču kako si ti stajala mnogo dalje od kraja doka kada se začuo vrisak i zapljuskivanje vode.

GIGA

Eugenia ga je podrugljivo pogledala. - Kako to misliš, na sreću je to potvrdio?

Slegnuo je ramenima. - To pojednostavljuje stvari.

- Kako to pojednostavljuje stvari?

Razdraženo ju je pogledao. - To objašnjava činjenicu kako nisi išla za Rhondom i s njom se potukla na kraju doka.

Usta su joj se širom otvorila dok ga je slušala. - Oh, moj Bože. Ti misliš kako je netko mogao pomisliti da sam je ja gurnula u vodu?

- A zašto misliš da nas je detektiv Miroljubivi toliko ispitivao?

- Oh, Bože dragi. - U očima joj se nazirao bijes. - Nikuda nisam ni pomislila kako je on vjerovao da sam Rhondu možda ja gurnula s doka.

- Nisam rekao da je on to vjerovao. Samo je provjeravao mogućnosti. Kao što sam rekao, tvoja priča se poklopila s dečkovom i tu je kraj problema.

- Kako se samo usuđuju. - Sada joj se izraz lica iz ljuti-tog promijenio u prestrašeni. - Nemoj mi samo reći da si i ti pomalo sumnjao?

- Ne. - Nasmiješio se. - Ni na trenutak.

- Pa, hvala Bogu na tome. - Drhtala je. - Sva se naježim kada pomislim da bi netko mogao misliti da sam ja to sposobna učiniti.

- Nemoj se zbog toga zabrinjavati. - Cyrus je pokušao smireno govoriti. - Miroljubivi sada zna da je njezin pad bio nesreća. Rekao mi je da je Rhonda oduvijek bila napeta, a u posljednje vrijeme i više nego obično.

- Je li to točno? - Eugenia se odjednom razbudila. - Imaš li neku teoriju zašto je u posljednje vrijeme napetija?

- Stekao sam dojam kako on misli da se ona drogira, iako mi to nije izravno rekao. - Pročistio je grlo. - Spomenuo mi je da je razgovarao s Meditation o njoj i kako mu je rekla da je njezina aura u posljednje vrijeme stanjena.

Eugenia je zavrnila nosom. - Oh, pa to sve objašnjava, Svi znaju da tanka aura može natjerati čovjeka na nervozu.

- Da, zajedničko znanje. Miroljubivi mi je još rekao ka-ko se sastalo gradsko vijeće i obećalo konačno napraviti pravu ogradu na doku. Čini se kako Rhonda nije jedina koja je pala u vodu. Eugenia se ražestila. - Prvi puta kada im neki turist pa-dne u vodu, mogu očekivati veliku tužbu.

- Vjerojatno.

- Rekao si kako je dečko koji je tamo bio čuo Rhondin vrisak i zatim digao buku?

- Rekao je kako je prvo čuo vrisak, ali nije znao što se zapravo dogodilo, te je nakon toga čuo tebe kako dozivaš pomoć. Tada je utrčao u restoran i počeo vikati.

- Hmm. Valjda to sve objašnjava?!

- Što objašnjava?

Zamišljeno je zurila u vatru u kaminu i jedan prst umočila u šalicu čaja. - Sigurno sam čula njegove korake.

- Korake?

- Dolazili su odnekud blizu kanti za smeće. - Podigla je obrve. - Ali mogla bih se zakleti da je ta osoba trčala dalje dokom, a ne odlazila u restoran po pomoć.

- Sigurno ti je onda bilo teško razaznati. Mislim, bila si jako zaposlena.

- Istina, razmišljala sam o drugim stvarima. Bilo je to odmah nakon što sam i ja pala s ljestava. Upravo onda kada sam se pokušavala uhvatiti za pojas za spašavanje i dohvatiti Rhondu, stvari su postale zbunjujuće. - Sva se naježila. - A voda je bila tako hladna.

Osjećao je njezinu jezu, baš kao da se to njemu događa. - Želiš li još čaja?

- Ne, hvala. - Pogledala je gore. - Jedina stvar koju nisam rekla detektivu Miroljubivom jest ta kako sam sumnjala da slika koju sam kupila u Midnight Art galeriji nije Rhon-dina nego Nelliena. Razlog zbog kojeg mu to nisam rekla je što to nisam mogla dokazati, a Rhonda bi to

GIGA

zanijekala.

- Misliš da je Rhonda znala pravi razlog zbog kojeg si je htjela vidjeti?

Eugenia je oklijevala. - Da, definitivno. Bilo je očito da je uplašena. Sigurna sam kako je pogodila da sam posumnjala da je Nellien rad predstavila kao svoj. Zašto bi se inače onako ponašala?

- Tko zna? Možda je ozbiljno neurotična ili čak paranoična. Pogotovo ako se drogira.

- Ovo je bilo više od neurotičnog, Cyrus. Bila je ljuta i uplašena. Vjerojatno se bojala da je ne otkrijem. Sigurna sam da Rhonda zna nešto o Nellie. - Eugenia se smrkнула. - Muž-da čak zna i kako je umrla.

- Nemoj se previše uživjeti u fantazije. Možda je ona jednostavno iskoristila njezinu smrt i prodavala njezine slike pod svoje kome je god mogla.

- Možda. - Eugenia je izgledala neuvjereno. - Znaš, Cyrus, Meditation mi je rekla da će Rhonda biti u bolnici dva do tri dana.

- Ti nikada ne odustaješ, zar ne?

- Molim?

- Nemoj me tako nevino gledati, - rekao je. - Još uvijek pokušavaš pronaći način kako bi me nagovorila da ti pomognem u pretraživanju njezine kuće.

- Nikada mi ne bi palo na pamet tražiti te da učiniš nešto što bi se moglo protumačiti kao ilegalna radnja.

Blijedo se nasmiješio. - Vraga ne bi.

Podigla je obrvu. - Pa?

Duboko je uzdahnuo. - Razmislit ću o tome.

- Znaš, - rekla je, - ako ćemo to već učiniti, najbolje je da to bude večeras.

- Ne, - rekao je uvjereno. - Nećemo to učiniti večeras, Želim malo razmisliti o tome prije nego učinimo nešto jako glupo.

- Ali Cyrus...

Pošao je prema kauču. Naslonio se i stavio ruke na bijele jastučice koji su stajali oko njezinih ramena, tako je opkolivši. Lice mu je bilo jako blizu njezinom.

- Rekao sam, ne večeras, gospođice Swift.

Trepnula je i tada joj se u očima nazirao podsmijeh. - Znaš, ako si ti ikakav primjer, vi privatni istražitelji niste ni blizu spontani niti pustolovni kako sam ja vjerovala.

- Tvoje viđenje spontanosti i pustolovnosti tjera mi trnce kroz tijelo. - Udahnuo je miris njezinog nedavno istuširanog tijela i osjetio nemir. S velikim trudom, jedva je nastavio. - Ovo je bila duga večer, a ja sam previše star da bih lovio ribe izvan vode. Vrijeme je za krevet.

- U redu, neka bude po tvome. - Vidjelo se po izrazu njezinog lica da ga provocira. Pažljivo je spustila svoju šalicu na stolić. - Ali, najprije se moram ispričati.

- Ako se misliš ispričati zato što si nas večeras oboje smočila, zaboravi.

- Ne, nije zbog toga. - Bistro ga je pogledala. - Želim se ispričati zbog onoga što sam rekla za vrijeme večere. O tvojoj ženi. Nisam imala pravo reći sve one neugodne stvari o njoj. Ne očekujem da mi oprostiš, ali želim da znaš kako bi je žao.

Sada je opet osjetio neke uvrnute osjećaje, baš kao i za večerom dok je ona tako strastveno govorila o ljubavi, odanosti i vjernosti.

Namjerno nije dopustio da se ti osjećaji primijete. - Ispričavaš se zato što si promijenila mišljenje o njoj?

Pročistila je grlo. - Nije sada važno moje mišljenje o njezinom ponašanju. Ti si je volio i ja nisam imala pravo petljati se u to. Bilo je to nepristojno, okrutno i neoprostivo.

Pogledao ju je preko ramena. - Pa, zašto si onda to učinila?

Zatvorila je oči. - Dirnuo si u osjetljivu točku iz moje prošlosti. Moji su se roditelji razveli kad mi je bilo četrnaest godina. Tada je moj otac bio profesor sociologije u malenom mjestu. Imao

GIGA

je ljubavnu vezu s jednom svojom učenicom.

- Tako dakle.

- I sam je razvod bio dovoljno bolan. Ali najgore je bilo slušati očeva opravdanja i racionaliziranje zbog čega je razvod bio najbolje rješenje za cijelu obitelj.

Cyrus se prisjetio koliko se Ricku gadilo objašnjenje Jakea Taskera za uništenje njihove obitelji. - Da, znam što misliš.

- Tata se izvukao da nam ne mora on reći za razvod mojoj sestri, bratu i meni. Natjerao je mamu da odradi prljavi posao. Ali ja sam jednog dana otišla u njegov ured i pitala ga zašto to radi. Rekla sam mu da želimo da ostane s nama. -Odjednom je nesvjesno stisnula šaku. - Rekla sam mu da ga trebamo. Molila sam ga.

Cyrus je osjetio gađenje u njezinom glasu. - Što se dogodilo?

- Rekao mi je puno gluposti o tome kako se ljudi udalje i kako je svatko obvezan prema sebi da ide za svojom srećom. Kako ljudi imaju obvezu naći potpuno ispunjenje u životu. Rekao je kako ću jednog dana razumjeti o čemu je govorio.

- Razumiješ li?

- Naravno. - Eugenia se slabašno nasmiješila. - Ali nisam morala čekati da narastem kako bih to shvatila. Sve što sam trebala znati, naučila sam toga dana u njegovom uredu.

- Što si naučila?

- Činjenicu da mi je otac slab. - Pogledala je u vatru sa sjetom u očima. - Da mu je nedostajalo osjećaja za odanost i čast, da nije mogao imati dužu obvezu ili prihvatiti pravu odgovornost. Naučila sam i to da se ne mogu na njega osloniti ako je nešto važno u pitanju.

Cyrus je mogao osjećati kako mu naviru stari, davno zatomljeni osjećaji. - Sve si to naučila?

- Da. Tada sam bila ljuta i povrijeđena, ali sam se trudila držati te osjećaje ispod površine. Zbog mame sam se morala kontrolirati. Već je i bez mene imala pune ruke problema. Nisam joj željela predstavljati još jedan. A tu su bili i moja sestra i brat. Morala sam i zbog njih biti jaka.

Pomislilo je kako je i on odrastao s jakim osjećajem obda se stalno mora kontrolirati. Od svojih ranih godina, imao je osjećaj velike odgovornosti, morao je imati zbog bake i djeda. Oni su ga trebali. Nije si mogao dopustiti da im prouzrokuje još žalosti, više nego što su već bili doživjeli.

- Tako je bilo i meni s mojom bakom i djedom, - rekao je. - Negdje na tom putu odrastanja, samokontrola mi je prešla u naviku.

Pogledala ga je. - Znaš, čudno je to. Ali kad sada pogledam unatrag, osjećam neku vrstu sažaljenja prema ocu.. Teško je ostati ljut na nekoga tko je tako slab da se ne može boriti s nedaćama koje donosi život.

Odjednom je ugledao lik Katy. Draga, nevina, *slaba* Katy. - Ljutnja je snažna emocija. Ona može slomiti i uništiti. S njom se mora biti jako pažljiv.

- Da. Sve što znam jest to da sam si toga dana u očevom uredu obećala da, bez obzira što radila u životu, nikada si neću dopustiti da budem tako slaba kao što je on bio. Ustvari, još jest.

- Tako si postala snažna.

Napravila je grimasu. - Neki bi ljudi rekli da sam pretjerala.

-Koji ljudi?

- Nekoliko bivših dečki, između ostalih.

- Kako si ti postao tako snažan i jak, Cyrus?

- Zašto misliš da sam jak?

- Osjećam to. Ti isijavaš snagom i moći baš kao i drevno staklo.

Čudno se osjećao zbog tihe sigurnosti u njezinom glasu. Ovaj se razgovor pretvorio u bizarnost, pomislilo je. Nikada prije nije ovako razgovarao s nekom ženom. K vragu, nikada *ni*

GIGA

s *kim* nije još ovako razgovarao.

- Zvučiš kao Meditation Jones, - rekao je. - Sve te gluposti o nekim aurama.

Eugenia je povukla noge prema gore i skupila koljena, nalaktivši se rukama na njih. - Ti sam stvaraš svoja pravila i po njima živiš. Ali ih ne koristiš kada ti to ne odgovara. Za to treba snage.

- Pravila?

- Žena te izdala, ali ona je ipak bila tvoja žena. - Eugenia nije micala pogled s njega. - Osjećaš obvezu da je moraš osvetiti zbog uspomene na nju iako ti je bila nevjerna. Sam slijediš svoja pravila. Naravno, ima nekih osoba koji bi to nazvali pravom opsesijom.

Eugenia je pretraživala njegovo lice. - Kako bi ti to nazvao?

- Osjećaj odgovornosti. Vjernosti. Časti. I ti slijediš svoja pravila, zar ne? Ona koje si stvorila onog dana kada si čvrsto odlučila da nećeš, kad odrasteš, biti slaba poput oca.

Usne su joj se iskrivile u blagi smiješak. - Je li ti ikada palo na pamet da smo možda ti i ja malo neprilagođeni današnjem modernom svijetu?

Došetao je do sofe i zastao neprestano je gledajući. - Je li ti palo na pamet da nas dvoje imamo puno više zajedničkog nego što si mislila u početku?

- Da. - Pogledala je u njega vrlo smireno. - Mislim da me sada najviše zabrinjava to što se ja, čini se, tebi stalno ispričavam. Prvo zbog toga što sam te uvrijedila odmah nakon što smo se upoznali, ismijavala sam tvoju profesionalnost i večeras zbog primjedbi koje sam izrekla o Katy.

- Zašto te to zabrinjava?

- Zato što sumnjam da, ako se u vezi samo jedna osoba stalno ispričava drugoj, s pravom se može pretpostaviti da ne postoji ravnoteža između njih.

Prislonio je jedno koljeno na sofu i polako se saginjao prema njoj, dovoljno da mu njezine usne budu blizu za polju-bac. - Nadao sam se da ćeš upotrijebiti tu riječ.

- Isprika?

- Ne, nego veza.

- Oh, tu riječ. Stavila je ruke oko njegovog vrata i lagano je svojim usnama dodirivala njegove.

Zastenjao je, svjestan činjenice da njezino pozivanje bez riječi utječe na njega poput bacača vatre na već goruće podru-čje. Polagano ju je gurnuo na leđa i prislonio svoje usne na njezine. Ona je nešto mumljala, ali riječi su bile nerazgovjetne, izgubljene u silnim poljupcima. Cyrus je osjetio rastuću vrućinu između njihovih tijela. Uhvatio je njezinu glavu s obje ruke i čvrsto joj utisnuo poljubac. Zatim su se oboje prevrnuli na sofu.

Valjali su se po bezbrojnim jastučićima, Cyrus se zatekao na Eugeniji, a njegova je noga bila između njezinih bedara. Pod njim se osjećala ugodno i gipko. Remen oko njezine odjeće je popustio, otkrivajući tako visoke obrise njezinih grudi.

Polako se malo podigao, tek toliko da može maknuti odjeću koja im je smetala.

Uvukla je ruku ispod njegove košulje i polako širila prste dodirujući mu gola prsa. - Ovo vjerojatno nije dobra ideja.

- Mislio sam da želiš spontanost i pustolovnost.

- Spontanost i pustolovnost je jedna stvar. Opasnost je sasvim druga.

- Ne brini se. - Duboko je uzdahnuo dok je ona svojim dlanovima prelazila po njegovoj koži. - Ja ću se za sve pobrinuti. U džepu imam kondom.

- Nisam mislila na takvu vrstu opasnosti, - prošaptala je. I tada mu je poljubila rame.

Osjećao je njezine zube i jezik. Stisnuo je oči samo na sekundu, boreći se za kontrolu. Kada je mislio da je ima, nagnuo je glavu i stavio bradavicu njezine desne dojke u usta. Nježno ju je ugrizao.

- *Cyrus*. - Digla se sa sofe otežano dišući, gledajući u njega.

Stavio je jednu ruku oko njezinog struka i povukao je pored sebe.

GIGA

Skotrljali su se sa niske sofe i završili na debelom tepihu. Ovog puta je ona završila na njemu. Otkopčala je košulju i počela mu ushićeno i gladno ljubiti prsa.

Promuklo se nasmijao. - Što pokušavaš napraviti? Živog me pojesti?

- Jesi li zabrinut?

- Nisam. - Pogledom je pratio njezinu gracioznu kralježnicu.

Uzbuđenje je u njemu sve više raslo. Sada je primijetio da je njezin ogrtač potpuno otvoren.

Promatrao ju je dok ga je ljubila. Bila je glatka i valovita, pomislio je. Slatka, elegantna definicija njezinih grudi, struka i kukova, nagovarali su ga da je zadavi.

- Prekrasna si, - uzdišući joj je rekao.

Ona je bila jako mirna. Podigla je glavu. - Hvali ti, i ti si prekrasan.

Iznenadio se. - Ti misliš da sam ja prekrasan?

- Da. - senzualno se nasmiješila. - Ili, kako mi to zovemo u umjetničkom svijetu, pravi umjetnički vrhunac.

- Zar mi govoriš da te podsjećam na lijepu staklenu vazu?

- Ne. - Prestala se smijati. - Staklene vaze se slome pod pritiskom. Nešto mi govori da se ti nećeš slomiti, bez obzira na jačinu pritiska.

U njezinim je očima prepoznao nezasitnu glad i tada je bio siguran da ga želi.

Posegnuo je rukama između njezinih nogu. Kada su mu prsti došli do tamnog, svilenkastog gnijezda, otkrio je da je ona već vlažna i zagrijana. Tako jako, jako vlažna i zagrijana. Klitoris joj je bio natečen i čvrst. Kada je svojim prstima prešao preko njega, Eugenia je zadrhtala.

- Povlačim ono nazad, - rekao je. - Ti nisi samo prekrasna, nego si spektakularna.

Poljubila ga je. - Zbog tebe se osjećam nevjerojatno dobro.

Znao je da se neće moći još dugo suzdržavati. Otkopčao je hlače i iz stražnjeg džepa izvukao kondom.

Kad je bio spreman, Eugenia ga je uzela u ruke. Cyrus je mislio da će eksplodirati. Zamijenio im je mjesta, okrenuo je u svojim rukama i polegnuo na leđa.

- Da, - šaptala je i posegnula za njim.

Bio je iznenađen njezinim ugodnim i uzbuđenim osjećajima.

- Oh, moj Bože, - mrmljala je. - Znala sam da si velik, ali nisam znala... - Prekinuo ju je još jedan snažan uzdah.

Tada je ušao u nju i ona mu je zabijala nokte u leđa. Podigla je koljena i čvrsto ga njima obuhvatila. Još jednom je posegnuo rukom između njezinih nogu, zatekao obilnu vlažnost i prešao preko ženinog najosjetljivijeg dijela.

Ako je bio iznenađen njezinim čvrstim stiskom, trenutak kasnije je bio zaprepašten kratkim, isprekidanim vriskom olakšanja. Grčila se u njegovim rukama, a on se nalazio u stanju kada nije bio sposoban pričati.

- Jesi li dobro? - Pitao ju je kada je opet počeo normalno disati.

- A-ha. - Zvučala je kao mačka koja prede.

- Ti si na kraju malo vrisnula, - rekao je. - Nisam li te možda povrijedio?

- Nisi. Ja sam bila malo zaprepaštena, oduvijek sam se pitala kako je imati orgazam bez vibratora.

Znao je puno o tome kada je nekome potreban.

Potpuno je shvaćao što znači biti potreban. To mu je bilo poznato. Baka i djed, Katy, klijenti, Rick i Meredith. Mnogo ga je ljudi naučilo što znači biti potreban.

Ali do večeras, nikada nije znao što znači biti poželjan.

POGLAVLJE

12.

- Što ima, Quint? - Cyrus je stisnuo slušalicu između lijevog ramena i uha dok je mazao lice pjenom za brijanje.

Eugenia je izašla iz njegovog kreveta prije deset minuta i vratila se u svoju sobu. Vjerojatno je već bila pod tušem, pomislio je. Da se nije digla iz kreveta i odšetala niz hodnik, možda je mogao pronaći način da je nagovori da koristi njegovu kupaonicu.

Ah, nije važno. Uvijek postoji sutra ujutro.

Barem se nadao da postoji sutra ujutro. On i Eugenia nisu sinoć stigli razgovarati o njihovoj budućnosti.

Dan je bio siv i smrknut, ali on se probudio dobrog raspoloženja, kao da se probudio na plaži otoka Maui. Proučavao je svoje lice u ogledalu i zaključio da se smješka poput neke budale. Danas će obući zeleno-ljubičastu košulju s palmama, odlučio je. Bila je to jedna od njegovih najdražih.

- Jesam li te probudio? - Quint ga je upitao.

- Nisi. - Cyrus je uzeo britvicu.

- Pomislio sam da sam te možda izvukao iz toplog kreveta.

U Quintovom se glasu raspoznavao veselo zadirkivanje.

- Već sam ustao.

- Kako idu tamo stvari? Događa li se nešto zanimljivo? Cyrus je prislonio britvicu na čeljust. - Zavisi o tvojoj

definiciji zanimljivog.

- Ti i gospođica Swift se dobro slažete?

- Quint, ne plaćam te da se petljaš u moj privatni život.

- Znam. Ti me plaćaš da se petljam u tuđe privatne živote. - Nestalo je zadirkivanje iz Quintovog glasa. - Zapravo, zovem te zbog toga. Zbog tvog privatnog života.

Cyrus se prestao smješkati. - Što imaš? Nešto o ovom slučaju?

- Ne. Ovo nema veze s tvojim slučajem. - Quint je oklijevao. - Radi se o ZEC spisima.

Britvica je mirovala u Cyrusovim rukama. - Jesi li siguran?

- Potpuno. Sjećaš se one zamke koju si mi prije nekoliko godina rekao da postavim?

- Što se dogodilo?

- Našao sam crvenu zastavu na spisu jutros kada sam upalio računalo.

Cyrus je spustio britvicu vrlo pažljivo. ZEC spis ima sve informacije o njegovom ocu, Zackeryju Ellandu Chandleru II.

Prije nekoliko godina zamolio je Quinta da napravi sistem koji bi ga upozorio u slučaju da ga Chandler pokuša pronaći.

Cyrus nije bio siguran što misli o mogućnosti da upozna Chandlera licem u lice, ali u jednu je stvar bio potpuno siguran. Nije želio da ga ovaj iznenadi. Želio je biti upozoren na vrijeme kako bi mogao kontrolirati situaciju.

Ali otkada je postavljena svojevrsna zamka, nikada se ništa nije dogodilo. Chandler ga nikada nije potražio.

Sve do sada.

Nakon svih tih godina bilo je jako neobično što je Chandler II. tek sada pokušavao pronaći svog davno zaboravljenog sina, zaključio je. Sigurno je nešto drugo pokrenulo računalni sistem.

Možda mu je otac umro.

Cyrusa je zabolio želudac.

Ne, to bi čuo na vijestima. Z. E. Chandler II. je bio ugledan političar. Ali, odjednom mu je palo na pamet da nije slušao nikakve vijesti otkada je stigao na Frog Cove Island.

GIGA

- Cyrus? - Quint je zvučao nestrpljivo. - Jesi li još ovdje?
- Ovdje sam. - Jednom se rukom naslonio na umivaonik, a drugom je podešavao slušalicu. - Pričaj mi o crvenoj zastavi.
- Ovo nećeš vjerovati. Izgleda da je netko poslao privatnog istražitelja u Second Chance Springs da se raspita o tvojoj obitelji. Taj tip radi za Chandlerovog privatnog odvjetnika. *On postavlja pitanja.*
- Chandler je u redu?
- Naravno. Koliko ja znam. Što želiš da ja sada učinim?
- Ništa. - Chandler nije mrtav. Postavljao je pitanja. U Second Chance Springsu. Cyrus je duboko uzdahnuo. - Samo sjedi i promatraj situaciju. Odmah me nazovi ako se nešto novo dogodi.
- Dobro. - Quint je nakratko zastao. - Uh, je li s tobom sve u redu, Cyrus?
- Sasvim. Samo promatraj situaciju. Javi mi ako se istražitelj jako približi. - Cyrus je prekinuo liniju.
- Minutu ili dvije nastavio se gledati u ogledalu dok je polako podizao britvicu prema licu. Nakon svih tih godina, Zackery Elland Chandler II. je unajmio nekoga da mu pronade sina. Njegovog *drugog* sina.
- Zašto? - Cyrus je upitao zelenookog čovjeka u ogledalu. -I, zašto sada?

POGLAVLJE

13.

- Ako ćeš cmizdriti, - rekla je Eugenia, - ne možeš se vratiti u Staklenu kuću. Ne mogu se sama nositi s tim.

- Ja ne cmizdrim. A ako misliš da ću ti dopustiti da sama pregledaš Rhodinu kuću, luda si. Namjerno sam istaknuo da postoji rizik i da moramo biti jako pažljivi.

- Dobro, dobro. Shvatila sam. Bit ćemo pažljivi. Danas je bio čudnog raspoloženja, pomislila je Eugenia.

Nije točno znala što očekuje od njega nakon sinoćnjeg događaja, ali sigurno nije očekivala povratak hladnog, samozadovoljnog lovca.

Ali, pošteno govoreći, ni ona danas nije baš bila vedrog raspoloženja, priznala je.

Istina je bila da nije znala kako će danas reagirati ili kako će se osjećati. Ali nije bila potrebna diploma iz psiho logije da bi se zaključilo kako će seks s njim na Frog Cove Islandu zakomplicirati stvari.

Još uvijek nije mogla vjerovati da nije prvo razmišljala glavom kada se upustila u nešto što je očito bilo kratkotrajno seksualno zadovoljstvo s čovjekom koji nije njezin tip.

Ona nije imala kratkotrajna seksualna zadovoljstva, podsjetila se. Imala je vrlo ograničen broj dovoljno razumnih, pažljivo kontroliranih veza. Nikada još nije doživjela ništa takvo.

S druge strane, nikada još nije upoznala čovjeka poput Cyrusa. Sinoć je imala priliku vidjeti što se krije iza njegove vanjštine. To je bila samo potvrda onoga što joj je intuicija govorila.

Snaga koju je osjetila u njemu dosegala je sve do kostiju.

Mrzovoljno se pitala da li se Cyrus predomišlja. Promatrala ga je krajičkom oka. Još uvijek je bio u stilu čovjeka iz vesterna.

Sumnjala je da ga danas muči činjenica što su sinoć završili zajedno u krevetu. Znala je da joj se prepustio strastveno, baš kao i ona njemu. Ali čovjek koji je navikao sakrivati svoje osjećaje, mogao bi jako žaliti što je nekome dopustio da pogleda iza barikada kojima se ogradio.

Promatrala je gusta, mokra stabla koja su ih okruživala. - Jesi li siguran da idemo u dobrom smjeru?

- Siguran sam.

Ugurala je ruke još dublje u džepove svoje crne kabanice. Plan je bio jednostavan, pomislila je. Parkirati džip dosta daleko od Rhondine kuće kako ga nitko ne bi primijetio, zatim pješaćiti kroz šumu. Ali počela se osjećati dezorijentirano čim je nestao pogled na cestu.

- Možda smo trebali ponijeti kartu, - rekla je.

- Ne treba nam karta.

Gazila je pored njega osjećajući nelagodu. - Svo to drveće. Jako je teško znati u kojem smjeru hodamo.

- Opusti se. Stići ćemo tamo za nekoliko minuta.

- Svake se godine ljudi izgube u šumi. Ponekada ih nitko nikada ne nađe.

- Ovo je otok, sjećaš se? - Nakratko je izgledao veselo. - Uz to, još i jako malen. Slapovi padaju u vodu s najviše točke na otoku. Ako se čovjek ovdje izgubi, mora se samo nastaviti kretati ravno prema njima. Prije ili kasnije će naići na glavnu cestu.

- Osjećala se kao idiot. - Znala sam to.

- Gledaj, ako si se predomislila u vezi ovoga...

- Neću se predomisliti.

- Dobro. Tada nastavljamo hodati.

Eugenia je zaključila da bi bilo najbolje kada bi malo držala usta zatvorenima. Ionako iz njih trenutno ne izlazi ništa inteligentno.

Nedugo nakon toga, Rhondina je kuća bila ispred njih. Trebala je izgledati neobično i

GIGA

rustikalno, ali je zapravo djelovala napušteno i tužno. *Bolje nego njezina vlasnica*, pomislila je Eugenia, prisjećajući se jadne, očajne Rhonde.

Cyrus je zastao.

Eugenia je stala pored njega. Približila se malenoj kućici. Prozori su bili prljavi, zastori izbljedjeli i pokidani. Trebalo je popraviti drvene zidove. U vrtu su se vidjeli tragovi da je netko pokušao zasaditi nešto, ali jako davno.

- Sinoć sam s Rhondom razgovarala oko minute i pol, -rekla je Eugenia. - Ali na neki je način pomalo i žalim.

- Da? - Cyrus je pomno promatrao kuću pred kojom su se nalazili. - Zašto?

- Ne znam. U njoj je bilo nečeg očajničkog. Mislim da se bojala.

- Imala je dobar razlog. Bojala se da ćeš otkriti njezinu prijevaru.

- Da, ali pitanje je, zašto je uopće pokušala Nelliene radove prodati pod svoje?

Cyrus ju je pogledao. - Jednostavno. Rhonda je vjerojatno loša umjetnica. Pronašla je Nelliene radove, smatrala da joj više neće biti potrebni i predstavila ih kao svoje.

- Možda. Pa, ostajući ovdje, ništa ne postizemo. Hajde, uđimo unutra i pokušajmo pronaći ostale Nelliene slike iz staklene kolekcije. Ti si stručnjak. Kako ćemo to napraviti?

- Na najjednostavniji mogući način, - rekao je Cyrus. Prvi je krenuo, polako se sve više približavajući kući. Popeo se na dvije drvene stube i pokucao na vrata.

Eugenia se smrknula. - Valjda znaš kako obiti bravu, zar ne?

- Prvo ćemo pokušati na lakši način. - Omotao je smo-tuljak odjeće oko kvake i okrenuo je.

Eugenia ga je zapanjeno promatrala dok su se vrata otvarala. - Nije zaključano.

- Čula si što je zamjenik Miroljubivi rekao one noći kada smo pronašli starog Leonarda. Frog Cove Island je jako malo mjesto. Većina ljudi ne zaključava svoja vrata. - Cyrus je provirio unutra. - Ima li nekoga kod kuće?

Ništa se nije čulo. Cyrus je zastao na nekoliko sekundi. Iz njega je izbijala neka vrsta mirnoće, kao da sluša zvukove koje nitko drugi ne čuje.

Eugenia je osjećala da postaje sve napetija. - Što sada čekaš?

- Ništa. Samo provjeravam da smo sami. - Ušao je unutra.

Eugenia ga je brzo slijedila.

- Nemoj ništa dirati, - Cyrus ju je upozorio.

- Vjeruj mi, neću. - Hodao je kroz staromodnu kuhinju. U njoj je bio antikni štednjak, još stariji zamrzivač i jako oštećeni sudoper. Linoleum na podu je bio zamazan i pokidan.

- Vrlo dojmljivo, - rekla je. - I vrlo jeftino.

- To također. - Eugenia ga je pogledala ne znajući što da radi. - Gdje ćemo početi?

- Ti meni reci. To je bila tvoja ideja.

Ukočeno ga je pogledala. - Ovo još nikada nisam radila.

- Samo se drži mene, damo, i doživjet ćeš mnogo ludih pustolovina. Prvi puta bez vibratora, ha?

Oblila ju je vrućina. Znala je da se rumeni. A tako se nadala da se neće sjećati te njezine nimalo sofisticirane primjedbe.

- Mislim da ću početi s njezinim studiom, - rekla je. -Svaki umjetnik, koliko god bio loš, ima svoj studio.

- U redu. Upotrijebi ovo da otvoriš ormare i ladice. -Pružio joj je odvijač. - Dok god sam ovdje, i ja smijem pogledati njezine spise. Nemam puno sreće s Daventryjevim.

- Pogledala je odvijač. - Što ćeš ti upotrijebiti?

- Ovo ovdje. - Iz džepa je izvadio par plastičnih rukavica. Proizvodile su smiješan zvuk dok ih je navlačio na ruke.

Eugenia je zurila u njega. - Oh, moj Bože, ponekad me zbilja plašiš.

- Taj osjećaj je obostran. - Prošao je kroz vrata koja su vodila u maleni dnevni boravak.

Eugenia ga je slijedila. - Kakve bi spise imao netko poput Rhonde Price?

GIGA

- Svi imaju neke spise. - Cyrus je zastao kada je došao na sredinu sobe. - Telefonski računi, kreditne kartice, izvaci iz banke. Papiri su u modernom svijetu potrebni baš kao hrana i krov nad glavom. Danas se ne može živjeti bez njih. I uvijek ostavljaju tragove.

Eugenia je pregledavala skromno namještenu prostoriju. Ispred prozora nalazio se slikarski stalak. Pored njega bile su poslagane mnogobrojne boje u tubama. Dvije stare limenke bile su pune kistova različitih veličina i stajale su na stolu.

Studio Rhonde Price.

Nekoliko prekrivenih slikarskih platna stajalo je naslonjeno na jedan zid. Eugenia je odmah krenula prema njima, pitajući se hoće li imati sreću. Brzo ih je otkrila i zaključila da stvari neće ići tako glatko kako se ona nadala. Nijedna slika nije odavala Nellien talent.

- Bio si u pravu kada si rekao da je Rhonda vjerojatno loša umjetnica. Nije ni čudo da je Fenella Weeks rekla da sam kupila sliku koju je napravila potpuno novim, za nju nesvojtvenim stilom.

Cyrus je proučavao sliku koju je Eugenia otkrila. - Ovo je više od novog stila.

- Da. - Eugenia je promatrala oslikanu apstrakciju jako loših boja i oblika. Ova slika nije imala nikakvog smisla. Nije imala temu ni dubinu. - Znaš, kao iskusna vlasnica galerije, koja je uz to ranije vidjela Rhondin rad, Fenella je morala primijetiti razliku tehničkih sposobnosti kao i tematike.

- Sudeći prema onome što znaš, bila je duboko svjesna da ti nije prodavala Rhondinu sliku. - Cyrus je polako otvorio ladicu kosog stola koji je stajao blizu prozora. - Možda su njih dvije sve smislile i dogovorile.

Eugenia ga je brzo pogledala. - Misliš, Fenella je pristala prodati sliku, dogovorile su se da će podijeliti novac i da ova neće ništa pitati?

- Zašto ne?

Eugenia je razmišljala o tome. - Ima to smisla, samo što to i nije neki novac. Platila sam samo tristo dolara za Nellienu sliku.

- Tristo dolara ovdje jako dobro dođe, - rekao je Cyrus.

- Istina. Pogotovo ako je Rhonda imala problema s drogom. Cyrus, mislim da bi bilo dobro da još jednom nakratko porazgovaram s Fenellom.

- Što će ti to koristiti? Poreći će da je znala kako slika nije Rhondina. Igrat će ulogu nevine vlasnice galerije koju su izigrali. Nije to kao da si ju uhvatila da je pokušala prodati krivotvorenog Picassa. Nitko se neće previše uzrujati zbog to-

- Osim umjetničine prijateljice.

Cyrus je prelazio preko hrpe telefonskih računa koje je pronašao. - Ali umjetničina prijateljica nema nikakvog doka-za da je sliku koju je kupila u Midnight Art galeriji naslikao netko drugi, a ne Rhonda. Još jedan besplatan savjet. Budi oprezna u optuživanju ljudi bez određenih dokaza. Prema mojim iskustvima, ljudi znaju biti jako nezgodni.

- K vragu. U pravu si. - Eugenia je vratila slike na mjesto. - Ovo je tako frustrirajuće. Sva ta pitanja i nijednog odgovora.

- Uvijek je ovako na početku slučaja, - rekao je Cyrus.

- Kako ti to podnosiš? Ne izluđuje li te to?

- Navikneš se na to. Tajna je u tome da se mora imati puno strpljenja. Puno, puno strpljenja. Prisjetila se kako joj je pričao da već tri godine pokušava pronaći Hadovu kuglu. - Ja nisam strpljivi tip osobe.

- Da, primijetio sam, - rekao je.

Znala je po zadovoljnom izrazu njegovog lica da se prisjeća prošle noći. *Dostojanstvo*, brzo je sama sebe podsjetila. Morala se usredotočiti na svoje ponašanje, morala je vladati sobom.

Mogla je biti smirena i hladnokrvna onoliko koliko i on. Namjerno mu je okrenula leđa.

Lutala je hodnikom i ušla u malenu spavaću sobu. U sobi je od namještaja zatekla uski krevet, izlizani sag i ulegnuti ormar.

GIGA

Spustila se na pod i bila na rukama i koljenima te pomno promatrala pod ispod kreveta. Pronašla je samo neke stare novine i puno prašine.

Ustala je, očistila prašinu s ruku i krenula otvoriti ormar. Kada je konačno otvorila vrata ormara, ugledala je nekoliko rukom oslikanih košulja i par izbljedjelih traperica.

Ladice su sadržavale donje rublje, čarape i nekoliko džempera.

Upravo je htjela odustati kada je iza ormara ugledala sjajni, crni metalni okvir. Odjednom joj je kroz tijelo prošao val uzbuđenja.

- Cyrus.

Došao je i zastao na vratima. - Jesi li pronašla nešto?

- Ovdje je jedna slika. - Nekako je ugurala ruku iza ormara i pokušala dokučiti krajičak slike.

- Mogu se sjetiti sa mo jednog razloga zbog kojeg bi je Rhonda stavila ovdje.

- Da, pomalo je očito, zar ne?

Njegov ju je ironični ton zasmetao. - Kako to misliš?

- Palo mi je na pamet da, ako želim sakriti sliku, pronašao bih diskretnije mjesto od ovoga. A ne mjesto gdje je netko može pronaći za manje od pet minuta.

- Zaboravio si, Rhonda je nije namjeravala sakriti. U svakom slučaju, ne zadugo. Planirala ju je prodati pod svoje djelo. - Eugenia je pažljivo vukla sliku. - Ja mislim da ju je nakratko sakrila ovdje, nakon što ju je ukrala, zbog neke mjere predostrožnosti.

Cyrus je proučavao sliku kada ju je Eugenia okrenula prema njemu. - Pa, za jednu si stvar u pravu. Čak i mojem neuvježbanom oku se čini da je to Nellienu djelo.

Eugenia je gledala u tri emajlirane boce osvijetljene zelenim neonskim svjetlom. Slika je sadržavala Nellienu savršeno umijeće prenošenja svjetlosti na platno. - Ovo su opet komadi Daventryjeve kolekcije.

Cyrus se namrštio. - Prepoznaješ ove komade?

- Da, iz osamnaestog su stoljeća. Jučer sam ih vidjela. - Primakla se bliže. - Gledaj, Nellien potpis je još uvijek na sli-ci, Rhonda nije imala šanse izbrisati ga.

- U redu, shvatio sam. Izgleda kao da si je Rhonda pomogla s najmanje dvije Nelliene slike.

- A treća iz te serije visi u mojem stanu. To znači da mo-ramo pronaći još samo jednu. -

Eugenia je kucala prstima po samom kraju okvira. - Čim Rhonda izađe iz bolnice, suočit ću je s ovom slikom. Cyrus, ona sigurno nešto zna. Još se uvi-jek bojim da će nestati čim je puste iz bolnice.

- Rekao sam ti, ako se ne vrati na otok, ja ću je pronaći. -Znam, ali...

- Nemaš puno povjerenja u moj talent, zar ne? Zarumenila se. - Već sam ti se jednom ispričala zbog mojih primjedbi na tu temu.

- Ne brini se. Moj se ego već navikao na omalovažavanje i sumnju.

Osjetila je kako je čvrsto stisnula vilicu. - Cyrus, hajde, budimo iskreni. Pristao si da mi pomognes samo zato što sam i ja tebi potrebna. Ali kristalno si mi jasno dao do znanja da ti je jedino stalo do Hadove kugle.

Hladni odsjaj u njegovim očima prekrpio je zraku veselja.

- Imamo dogovor. - Riječi su bile poput razbijenog stakla, opasne i oštre.

Eugenia je zatreptala. - Oprosti, - ukočeno je rekla. -Nisam željela implicirati da sumnjam u tvoju riječ. - K vragu, k vragu, k vragu. Opet mu se ispričavala.

- Želiš li pismeni ugovor?

Sada su joj obrazi gorjeli. - Ne, zaboravi. Nikada nisam mislila... Oh, dovraga s time.

Promijenimo temu.

- Što se mene tiče, nema problema.

Eugenia se osjećala kao da se nalazi u uskom tjesnacu. To se dobije kada se u takvu situaciju uplete seks, pomislila je. Sve između nje i Cyrusa se zakompliciralo. Čak se više ne može ni naljutiti na njega onoliko koliko je mogla prije nego su spavali zajedno.

Duboko je uzdahnula. - Upravo sam se nečeg sjetila. Ako je Rhonda tako dobro poznavala

GIGA

Staklenu kuću da je mogla pronaći Nelliene slike, možda je znala još neke stvari o tome što se tamo događalo.

-Da.

Nježno izgovorene riječi snažno su djelovale na Eugeniu. Zurila je u Cyrusa. Oči su mu bile hladnije nego nekoliko trenutaka prije.

- Nemoj mi reći, dopusti da pogodim, - pažljivo je rekla.

- Pitaš se može li ti Rhonda pomoći u potrazi za Hadovom kuglom.

- Ta mi je mogućnost pala na pamet.

- Oh. - Nije ni čudo da mi je pomagao pratiti trag Rhonde Price, tmurno je pomislila.

Cyrus ju je pogledao. - Dok ti pokušavaš dokučiti moje motive zbog čega ti pomažem pratiti trag Rhonde Price, postoji još jedna stvar o kojoj bi možda željela razmisliti.

-Koja to?

- Što ako Nellie Grant nije mrtva? Što ako je živa i surađuje s Rhodom?

Na sekundu je pomislila kako ga nije dobro čula. - Za Boga miloga, što ti pričaš?

- Ovo je mali otok. Svi umjetnici su prisustvovali Da-ventryjevim zabavama. Razumno je pretpostaviti da su se Nellie i Rhonda poznavale.

- Da, ali kakve to sada ima veze s ovim? Lokalne su vlasti proglasile Nellie mrtvom.

- Nikada nisu pronašli tijelo.

- Ne, ali... - Bilo je previše prihvatiti to odjednom. Eugenia je pokušala razmišljati. - Nemoguće. Da je Nellie živa, sigurno bi me pokušala kontaktirati.

- Možda, možda i ne. Ako je Nellie smatrala da na neko nijeme mora nestati, mogla je inscenirati svoj nestanak na moru. Rekla si kako je znala upravljati brodovima, zar ne?

- Da, - Eugenia je prošaptala. - Zato i sumnjam da se mogla prevrnuti i slučajno pasti u more. Pretpostavila sam da je ubijena i da je netko to inscenirao kao nesreću za vrijeme oluje. Ali nikada nisam razmišljala o tome da je namjerno ne-stala. Još uvijek mislim da bi mi se Nellie javila daje živa.

- Ako je još živa, možda se dogovorila s Rhodom da joj proda slike kako bi došla do gotovine.

Još više pitanja bez odgovora. Eugenia je čvrsto prekri-žila ruke ispod grudi. - Moramo razgovarati s Rhodom.

- Mislim, - rekao je Cyrus, - da je sve što sada trebamo šalica dobre kave.

- Ne, hvala, - rekla je Eugenia.

- U Neon Sunset Cafeu, - dodao je Cyrus. - To je najbliže mjesto gdje možemo popiti kavu, a svi dobro znaju da umjetnici vole tamo provoditi vrijeme. Možda je i Rhonda tamo odlazila.

- U pravu si. - Eugenia se razvedrila. - Možda bi nam netko tko radi tamo mogao reći nešto o Rhondi. Cyrus, odlična ideja.

- Hvala, ali ne mogu za to primiti pohvale. Ideju sam dobio iz petog poglavlja detektivskog priručnika.

- Kakvog detektivskog priručnika?

- Onog kojeg sam listao dok sam pohađao tečaj za radnu dozvolu.

- Lijepo je znati da radim s pravim profesionalcem, - rekla je Eugenia.

Neon Sunset Cafe je bio gotovo potpuno prazan. Iza šanka je stajala tinejdžerka, obučena u uske traperice i pripijenu majicu, i smješkala se listajući neki magazin na čijoj je naslovnici bila slika prekrasnog modela.

- Deset sati ujutro nije popularno vrijeme za umjetnike. - Eugenia je sjela za mali stolić. - Oni izlaze kasno noću.

- To znači da je konobarici dosadno. A ljudi koji se dosađuju, vole razgovarati.

Eugenia ja promatrala Cyrusa dok je skidao jaknu od brušene kože i tako otkrivao svoju havajsku košulju. Svaki njegov pokret je bio izveden polako i s tolikom muževnošću da bi je uvijek iznova zaintrigirao.

GIGA

Nakon toliko vremena provedenog s njim, još nikada ni-je vidjela da je nešto napravio žurno ili nemarno. On nije ku-cao prstima ili ljuljao nogu kao što je ona znala često činili. Nikada se nije zabavljao vilicom ili od salvete pravio razne oblike. Jednostavno je kontrolirao prostor u kojem je boravio.

Nedaleko od njih za jednim je stolom sjedio krupan čovjek s fotografskom opremom, ali nije on dominirao prostorom, nego Cyrus.

- Kako ćemo navesti konobaricu na temu o Rhondi Price, a da ne budemo očiti? - Eugenia je upitala.

Cyrus je promatrao konobaricu koja im je prilazila. -Mislim da to neće predstavljati nikakav problem.

Eugenia se namrštila. - Zašto ne?

- Ti si postala zvijezda preko noći.

- Dobro jutro. - Mlada je žena došla do njihovog stola. Lijeno je pogledala Eugeniu i napravila balon od žvakaće gume. - Vi ste gospođica koja je sinoć skočila u vodu i spasila Rhondu Price, zar ne?

- Ah, da, to je točno. - Eugenia je uhvatila Cyrusov pogled. Činilo se kao da se zabavlja. Ponovno se okrenula konobarici. Na košulji joj je bila zakopčana mala pločica s imenom. Pisalo je *Heather*. - Jesi li ti Rhondina prijateljica?

- Ne baš. Iako je poznajem. Svi je poznaju. Često dolazi ovamo. Voli se pretvarati da je ne znam kakva umjetnica, ali sam čula da je Fenella Weeks rekla kako ona nije sposobna naslikati ni ravnu liniju.

- Ne slažem se s time, - rekla je lukavo Eugenia. - Kupila sam jednu Rhondinu sliku. Stvarno je jako dobra.

Heather je slegnula ramenima potpuno nezainteresirana. - Ja, zapravo, i ne znam baš puno o umjetnosti, razumijete? Samo radim ovdje.

- Nemoj, se šaliti. - Cyrus joj se nasmiješio. - Ja sam pomislio da si možda i ti umjetnica.

- Nisam. - Zarumenila se. - Otac mi je rekao, ako se spetljam s umjetnicima ovdje, da će me natjerati da prestanem raditi.

- On ne odobrava lokalnu boemsku zajednicu? - Eugenia ju je upitala.

- Ne znam za boeme, ali ne voli umjetnike. Govori da su svi oni lijenčine. Ne žele naći prave poslove. Kaže da se oni jedino žele nafiksati i tulumariti. Rekao je da je ovaj otok bio puno ljepše mjesto prije dolaska Daventryja i njegove umjetničke kolonije. Osobno, smatram da je prije toga bilo puno dosadnije.

- Voli li i Rhonda tulumariti?

- Oh, naravno. Stalno je odlazila u Staklenu kuću, - rekla je Heather. - Ona i gospodin Daventry su neko vrijeme nešto petljali. Čovječe, kako je bila bijesna kada ju je ostavio zbog neke mlade umjetnice iz Seattlea. Ali to je nije spriječilo da nastavi ići na njegove zabave.

- Rhonda je bila u vezi s Daventryjem, - Eugenia je promatrala glavnu cestu koja se prostirala ispred njih dok su se vozili u džipu. - To ima smisla. Uzeti tuđi skalp da bi se do-čepalo Daventryjevog pojasa.

- Da, to sada nameće neka nova pitanja.

- To se zasigurno protivi tvojoj teoriji o tome da su Nellie i Rhonda bile prijateljice.

Konobarica je implicirala da je Rhonda bila ljubomorna na Nellie. Možda je ukrala slike da joj se osveti.

- Ne možemo u to biti sigurni. Prijateljstvo se može razviti pod vrlo neobičnim okolnostima. - Cyrus ju je izazovno pogledao. - Kao i mnoge druge veze.

Eugenia je protrnula. Je li on želio razgovarati o njihovoj vezi? - Pretpostavljam da bismo trebali razgovarati o nekim stvarima.

Imao je obzira prema njoj i nije se pretvarao da ne zna o čemu ona govori. - Glasam za to da

GIGA

ne razgovaramo. Možeš misliti o meni što želiš, ali imam nekakav osjećaj da razgovor neće dobro završiti.

Osjetila je veliko razočaranje. - Možda si u pravu.

- Jesi li ikada prije imala ovakvu vezu?

- Vezu?

- Vezu s čovjekom koji nije dobar za tebe, - objasnio joj - S nekim poput mene tko nije odgovarao tvojim standardima.

- Nisam.

- Mislim da to onda sve objašnjava. Smrknula se. - Što objašnjava?

- Zašto si tako napeta.

- Nisam napeta.

- Ponašaš se kao mačka kojoj su vrata uhvatila rep na Noć vještica, kako bi to moj djed Beau znao reći.

- Nisam napeta.

- Vraga nisi, i mene počinješ činiti napetim.

To mu nije povjerovala ni sekunde. Bilo je nemoguće zamisliti Cyrusa napetim. Iznenada se okrenula prema njemu.

- Upravo si mi rekao kako misliš da je bolje kad ne bismo razgovarali o tome, - rekla je.

- Da, jesam, zar ne? - Mrzovoljno je zvučao. Oklijevala je i zatim se predala nagonu. -

Odgovaram li

ja tvojim standardima?

- Ne, definitivno.

- Dakle tako. - Bila je zapanjena depresijom koja ju je obuzela nakon tih njegovih riječi. Kao da joj je rekao nešto što već nije sama pretpostavljala, pomislila je. - Pa, znači, to nas izjednačuje u svakom pogledu.

- Da. - Zazvonio je mobitel. Cyrus je posegnuo za njim. - Colfax je. - Namrštio se. - Rick?

Gdje si? - Čuo je kratkotrajnu tišinu. - Što se dogodilo s ljetnim poslom? U redu, ostani tamo gdje jesi. Doći ću po tebe.

Eugenia je gledala u mobitel kad ga je on odložio. - Tko je to bio?

- Moj nećak, Rick Tasker. Upravo je stigao trajektom. Rekao je da želi ovdje sa mnom provesti nekoliko dana.

Eugenia je bila iznenađena. Samo je slegnula ramenima. - Što se mene tiče, nema problema. Soba ima i više nego dovoljno.

- Hvala, cijenim to. Ali nije to veliki problem. Polagano je nakrivila glavu, pokušavajući ga pročitati. -

U čemu je problem?

- Jako dobro znam Ricka. Nešto nije u redu.

POGLAVLJE

14.

- Što se dogodilo s tvojim poslom? - Cyrus je upitao.

- Čovjek koji me je zaposlio mi je rekao kako me sljedećih nekoliko dana neće trebati. - Rick je bio opušten.

- Ti si onda otpirio cijeli koncept ljetnog posla? Eugenia je pogledavala Cyrusa dok je na maleni stolić

od kroma polagala dvije limenke mineralne vode. Iznenadilo ju je njegovo gotovo očinsko kritiziranje. Zvučao je više kao iziritirani otac nego kao tetak koji je to postao samo zahvaljujući kratkotrajnom braku.

- Nemoj se zabrinjavati zbog toga. Vraćam se prekosutra u Portland. Posao me još uvijek čeka. - Rick je uzeo jednu limenku vode namijenjenu njemu i skinuo otvarač. - Znači, mogu ostati?

- Da, naravno. Sve je u redu. Ali, dogovorili smo se da ćeš ovog ljeta raditi. Ideja je potekla od toga da ćeš zaraditi dovoljno novca da na jesen kupiš knjige koje su ti potrebne. Sjećaš li se toga?

- Sjećam se. - Rick je uzeo nekoliko gutljaja vode. Eugenia je utonula u naslonjač ispunjen jastučićima.

Promatrala je Cyrusa i Ricka dok su razgovarali. Ovo je najjasniji pogled na Cyrusov život koji je do sada uspjela dobiti. Shvatila je da je gladna za bilo kakvom spoznajom o njegovom životu.

Fizički, ta su dva muškarca imala malo toga zajedničkog. Nedostatak krvne povezanosti je bio očit. Pored Cyrusa, Rick je bio izvor mladog, modernog i urbanog aristokrata, dobro obučenog i jako zgodnog.

Njegova vitka mladenačka građa tijela je velikom brzinom sazrijevala u neku vrstu atletske figure koja će jednog dana prekrasno izgledati u vrhunskim odijelima. Zubi su mu bili dotjerani do savršenstva. Svijetlo smeđa kosa mu je bila šišana i sređivana u skupom frizerskom salonu. Svatko je mogao vidjeti da su mu BMW, dizajnerska odijela, tenis i dobre škole u genima.

Rick je bio osuđen da kroz život hoda samo u jaknama koje mu savršeno odgovaraju, zaključila je Eugenia. Bila je sigurna da neće imati problema s prikupljanjem novca za jesen. Ovaj razgovor o pronalaženju posla je vođen samo zbog principa, a ne financijske potrebe. Cyrus je želio da Rick u životu uspije zbog sebe, zbog svoje naobrazbe.

Ono što je fasciniralo Eugeniu nisu bile površne razlike između Cyrusa i Ricka, nego suptilnije sličnosti. One su ukazivale na jačinu njihovog odnosa.

Rickijev opušteni položaj u naslonjaču je bio gotovo identičan Cyrusovom. Pete njegovih skupocjenih tenisica su bile u istom položaju kao i Cyrusove mokasine. Rick je čak i limenku mineralne vode držao kao i Cyrus, prstima kružeći po rubu i s potpunom kontrolom.

- Zna li mama da si ovdje sa mnom na Frog Cove Islan-du? - upitao ga je Cyrus.

- Zna. - Rick je pogledao u vode Sounda mrzovoljnog izraza lica. - Naravno.

-Rick...

- Ostavio sam joj poruku, u redu?

- Poruku. - Cyrus je uzeo gutljaj pića. - Mislim da joj poruka nije dovoljna. Idi i nazovi je, reći joj gdje si.

Rickovo je lice prekrilo ljutiti izraz. Ali je ipak bez riječi ustao i otišao u kuću.

Cyrus je čekao dok se Rick udalji od njih kako ga ne bi mogao čuti i okrenuo se prema Eugeniji. - Oprosti zbog ovoga-

- Sve je u redu.

- Ove jeseni odlazi na studij. Iako još nije ni odlučio što će studirati.

GIGA

- Nema ga razloga požurivati.

Cyrus se namrštio. - Ne može to toliko odlagati. Mora se usredotočiti.

- On ima tek osamnaest godina, Cyrus. Pred njim je još puno vremena da razmišlja o svojoj budućoj karijeri.

- Mislim da bi trebao studirati rad na računalima. Ovih godina, jedino se tamo dobro radi.

- Neki od njih odlično posluju. Ali ne baš svi.

- Stvari nisu onakve kakve su bile kada sam ja bio njegovih godina. Onda je čovjek mogao raditi i imati posao, samo mu je trebalo volje i odlučnosti. Danas to više nije dovoljno. Danas moraš imati tehnička umijeća da bi uspio.

Eugenia se sama sebi nasmijala. - To zvuči upravo onako kako je to moj djed meni znao govoriti.

Cyrus ju je pogodio smrknutim pogledom. - Treba li to značiti da ja imam prastare poglede na život i razmišljanja, da sam ja nekakav stari čudak?

Eugenia je pomislila na strastveno vođenje ljubavi koje ju je držalo budnom cijelu noć. -

Zapravo, ti si jako žustar stari čudak.

Podigao je obrve. - Žustar?

- Ako se sjetim neke bolje riječi, javit ću ti.

- Učini to. - Cyrus je otpio još jedan gutljaj pića iz svoje limenke i naslonio glavu nazad na naslonjač. - Baš se pitam što se zapravo dogodilo s njegovim poslom?

Rick se vratio na verandu. Izraz lica mu je ocrtavao tvrdoglavost. - Cyrus, mama želi s tobom razgovarati.

- To sam i mislio. - Cyrus je uzdahnuo, digao se iz naslonjača i odšetao unutra.

Dok je sjedao, Rick je oprezno promatrao Eugeniu. - Je li ljut?

- Ti ga poznaješ bolje od mene.

- Ponekad je teško znati što Cyrus misli. Eugenia se nasmijala. - Znam, ali ako ti nešto znači, mislim da nije ljut.

- Ali nije baš izgledao oduševljeno kada sam se pojavio ovdje.

- Zabrinut je zbog tvog ljetnog posla.

- To uopće nije problem. - Rick je uzeo limenku vode. - Još uvijek je tamo, čeka me da mu se prekosutra vratim.

Eugenia nije ništa rekla. Neko vrijeme su ona i Rick sjedili u tišini. Nakon nekog vremena pojavio se Cyrus. Oči su mu bile neumoljive.

- Rick, mislim da moramo razgovarati.

Eugenia je pogledala Ricka i vidjela kako su mu se ramena napela. Brzo je ustala. - Molim vas da me ispričate, imam nekog posla s procjenom stakla.

Ni Cyrus niti Rick nisu primijetili kada je otišla. Za sobom je zatvorila francuska vrata, svjesna rastuće težine tišine koja se spustila među dvojicom muškaraca.

Telefon je zazvonio upravo kada se namjeravala stubama spustiti u podrum. Podigla je slušalicu nakon trećeg zvona.

- Halo?

- Pokušavam dobiti Cyrusa Colfaxesa, - rekao je grubi muški glas. - Je li on ovdje?

- Jest. - Eugenia je oklijevala, pogledavajući prema staklenim francuskim vratima. S ove je udaljenosti mogla vidjeti da su Cyrus i Rick u napetom razgovoru. - Trenutno je zauzet.

Možete li ostaviti poruku?

- Bolje ga prekinite. Ovo je jako važno. Sigurno će željeti čuti što mu imam za reći.

Eugenia je nastavila ispitivati. - Smijem li znati tko ga treba?

- Recite mu da ga treba Quint Yates.

- Samo malo. - To je rekla službenim i hladnokrvnim glasom koji je upotrebljavala samo onda kad je imala posla s ovakvim ljudima preko telefona. - Odmah ću se vratiti.

Eugenia je odložila slušalicu i odšetala do staklenih vrata. Vidjela je Ricka kako divlje

GIGA

gestikulira rukom u kojoj je držao limenku vode. Njegovo je mlado lice bilo prekriveno ljutnjom i boli. Cyrus je stoički sjedio u svom naslonjaču s nogama podignutim na ogradu.

Oprezno je otvorila vrata.

- Reći ću ti kako sam saznao. - Rickov se glas podigao sa strastvenim bijesom. - Čuo sam mamu kada je s tatom raz-govarala telefonom. Opet su se svađali zbog novca. Rekla mu je da zna kako si ga ti prisilio da dođe na moju maturu. Rekla je kako si ga sigurno nekako ucijenio. Je li to istina?

Eugenia je širom otvorila vrata. - Oprostite, imaš telefonski poziv.

Cyrus ju je ignorirao. - Došlo je do nekakve zbrke u njegovom rasporedu. Ja sam ga samo nazvao i podsjetio ga na datum tvoje mature. Ništa strašno.

- Mama nije to rekla.

- Tvoja mama nije čula moj telefonski razgovor s tvojim ocem.

Eugenia je pokušala ponovno. - Cyrus, telefon.

- Tata je došao na moju maturu samo zato što si ga ti natjerao da dođe, - rekao je Rick bojažljivo. - Priznaj, on nikada nije želio sam doći. Nije ni čudo što je odmah otišao. Što si mu učinio da si ga uspio natjerati da taj dan doleti iz L.A.-a?

- Rick, pusti sada to.

U Rickovim se očima pojavio tračak suza. Bijesno je trepnuo. - Samo želim znati što je bilo potrebno da bi se mog oca natjeralo da dođe na moju maturu. Kakvu si prijetnju upotrijebio?

Reci mi. K vragu, želim znati istinu. Zar tražim previše?

- Što smo tvoj otac i ja razgovarali je samo naša stvar, - rekao je Cyrus.

- Vraga je tako. I mene se to tiče, znaš?

Eugenia je pročistila grlo. - Ne znam za tebe, Rick, ali ja osobno bih platila gomilu love nekome poput Cyrusa da mi je mogao obećati da će dovesti moga oca na moju maturu, ništa ga ne bih ispitivala. A duplo bih mu platila da ga je mogao dovesti na maturu moje sestre i brata.

Rick je drhtao u svom naslonjaču. Okrenuo se i prijeteći je pogledao. Lice mu je bilo rumeno, a oči oprezne. - Ha?

- Moj otac nije došao na moju maturu zato što je pomagao svojoj novoj ženi na tečaju za trudnice. Na telefon mi je rekao kako od sada želi potpuno osjetiti očinstvo.

- Nemoj me zezati, - opuštenije je rekao Rick.

- Na bratovu maturu nije uspio doći jer je morao dostaviti neke papire za seminar iz sociologije o američkoj obitelji. A sestrinu maturu je propustio zato što mu je na isti dan bio sinov rođendan.

Rick je zurio u nju.

Eugenia se okrenula prema Cyrusu. - Netko te treba na telefon. Kaže da se zove Quint Yates.

- Točno. Dnevni raport. - Cyrus je ustao.

- Kakav je to otac kojega se mora prisiljavati da dođe na sinovu maturu? - Rick je zahtijevao odgovor, ali nije se nikome posebnom obraćao. Više je pitao sam sebe.

- Tko zna, - rekla je Eugenia. - Vjerojatno onaj koji je i sam imao lošeg oca. U najmanju ruku, uvijek postoji jednostavno objašnjenje. Ponavljanje lošeg roditeljstva, ili tako nešto.

Rick se smrknuo. - Ali ako je čovjek imao lošeg oca, onda bi trebao znati kako je to i drukčije postupati sa svojim djetetom.

Eugenia je bila impresionirana. - U pravu si. Nažalost, ne gledaju svi tako na te stvari. -

Zastala je. - A ponekad su ljudi previše slabi da bi promijenili nešto na što su navikli. Ne žele prihvatiti odgovornost.

Cyrus je naglo zastao na vratima. - Vas ste dvoje barem nekada imali oca, kakav god on bio.

Ja svog čak nikada nisam ni upoznao.

Ušao je u kući i tiho zatvorio vrata za sobom.

Eugenia se osjećala glupo.

GIGA

Rick je isto bio iznenađen.

- Što je sad to bilo? - Eugenia je konačno upitala.

Rick joj je počeo nelagodno pričati. - Mama mi je jednom, rekla kako je Cyrusov otac otišao prije nego se on rodio. Njegovi roditelji nisu nikada bili vjenčani. To je otprilike sve što znam. Cyrus nikada ne razgovara o tome.

Eugenia se spustila u naslonjač i uzela svoju bocu vode. Sjedila je tako trenutak i gledala u hladnu vodu Sounda.

Cyrus je zastao na vrhu stubišta i pogledavao na svoj ručni sat. Svjetleće kazaljke su pokazivale da je bilo deset minuta iza jedan sat poslije ponoći. U kući je sve bilo tiho po slije deset i trideset kada je svatko od njih otišao u svoju sobu

Ležao je na krevetu neko vrijeme gledajući u strop i razmišljajući o tome kako je Eugenia otišla u krevet ne dajući mu do znanja u kakvom je raspoloženju. Nije čak niti znao želi li da on dođe u njezinu sobu.

Ali, jednu je stvar sigurno znao. Nije planirala doći u njegovu sobu.

Kao uvježbani detektiv, odlučio je razdvojiti dvije mogućnosti. Prva je bila ta da on i Eugenia nisu uspjeli uspostaviti dobru komunikaciju. Druga je bila da je ona namjerno iskoristila Rickovu prisutnost u kući kako bi se sakrila u sigurnost svoje sobe.

Sinoć ga je željela. U to je bio posve uvjeren. Ali, također je znao da je Eugenia bila jako oprezna upuštajući se u vezu s čovjekom koji nije odgovarao njezinim mjerilima. S čovjekom čijim motivima nije potpuno vjerovala. S čovjekom koji ju je mogao natjerati da izgubi kontrolu nad sobom.

Da, kada sad o tome razmišlja, postaje mu očito zašto ga je večeras odlučila izbjegavati.

Na sve to, još je Rick bio bijesan na njega, a Zackery Elland Chandler je unajmio privatnog istražitelja.

I na kraju svega toga, bojao se da se Hadovoj kugli nije nimalo približio otkada je stigao na ovaj otok.

Sve u svemu, nije mu to jedan od boljih dana.

Kako je noć odmicala, sve se gore osjećao. Kada se konačno pomirio s činjenicom da noćas neće moći zaspati, ustao je iz kreveta, obukao traperice i košulju oslikanu voćem, te odlučio učiniti nešto produktivno. Kao na primjer, provjeriti brave na kući.

Hodao je bos po staklenim stubama i osluškivao zvuko-ve noći. Nije mu bila potrebna baterijska svjetiljka koju je po-nio sa sobom. Mjesečina se probijala kroz ostakljene zidove i tako mu osvijetljavala put. Stvarala je mnogobrojne nijanse različitih boja na podu, te osjenčavala sjajne glatke površine kući.

Na kraju stepenica ugledao je sigurnosnu kutiju ulaznih vrata. Sigurnosni kod je bio postavljen.

Okrenuo se i instinktivno hodao kroz osjenjene prostorije. U svakoj je provjerio vrata i prozore.

Bio je u dnevnoj sobi i gledao u staklena francuska vrata kada je iza sebe začuo kratki pokret. Znao je da je iza njega Eugenia i prije nego se okrenuo i vidio je kako ukočeno stoji obasjana mjesečinom.

- Cyrus? - Jednom je rukom ispod vrata čvrsto držala ovratnik kućne haljine. - Mislila sam da sam te čula na hodniku. Je li sve u redu?

- Jest. Samo provjeravam brave na kući. Znači da si bila budna kad si me čula kako napuštam svoju sobu.

- Nisam mogla spavati.

- Razmišljala si o Nellie?

- Nisam. - Oči su joj bile tajanstvene i duboke. - Razmišljala sam o tebi.

Ovo je bilo dobro, rekao je Cyrus u sebi. Razmišljanje o njemu ju je održalo budnom. Ovo je ohrabrujuće.

GIGA

- Što si razmišljala o meni?

- Pitala sam se što će se dogoditi kada konačno pronađeš svog oca.

Trebao je predvidjeti da će slijediti to pitanje, pomislio je. Ali nije. Bio je previše zaposlen razmišljajući o tome da li ga je ona slijedila dolje kako bi ga pozvala u svoju sobu. Toliko o njegovoj sposobnosti otkrivanja. Vjerojatno bi se trebao vratiti i ponovno pročitati trinaesto poglavlje detektivskog priručnika.

Približio se drugim francuskim vratima. Provjerio bravu.

- Zašto misliš da ga ja uopće tražim? - upitao ju je.

- Recimo samo da ne mogu vjerovati da ga ne tražiš. Sigurno želiš pronaći odgovore. Zatvoriti to poglavlje života.

Stajao je gledajući kroz staklo francuskih vrata. - Mislim da bi se moglo reći da je on moj prvi slučaj nestale osobe. Pošao sam ga tražiti nekoliko mjeseci nakon što su umrli majčini roditelji. Bio sam dvije godine stariji od Ricka. Tada nisam znao kako se učinkovito radi. Trebalo mi je vremena za to. Godina i pol.

- Ali, na kraju si ga pronašao?

- Živi u južnoj Californiji. Nekada je bio jedan od partnera u velikoj odvjetničkoj tvrtki.

Oženjen. Dvoje djece. Oboje pohađali privatne škole. Oboje postali odvjetnici. Baš kao njihov otac.

- Tako dakle.

- Član je kluba u kojem neke zvijezde igraju golf. Njegova je obitelj imala puno novaca, a njegova žena još i više. Tako da je otišao u politiku.

- Poznajem li ga možda po imenu?

- Zackery Elland Chandler.

Eugenia je potihom zazviždala. - Član Kongresa?

- Da. Trenutno se bori za ulazak u američki Senat. Od samog početka njegove političke karijere svoju je kampanju temeljio na staromodnim obiteljskim vrijednostima i potrebi da se pojedinci prihvate odgovornosti.

-Joj.

- Nekako je ironično, zar ne?

- Jesi li mu se ikada predstavio? - upitala ga je.

- Nije mi to imalo previše smisla. Nikada me nije pokušao potražiti pa sam zaključio da je tako bolje.

Prema onome što sam u zadnje vrijeme pročitala, Chandler je u veoma uskom izboru. -Da.

- Stajat ćeš ga njegove političke karijere. Već sada mogu vidjeti naslove u novinama:

Sin konzervativnog kandidata drži konferenciju za novinare.

- Mislim da neću držati konferenciju za novinare.

- Nećeš, - rekla je. - Pa, makar znaš tko je on. Više ti nije totalna nepoznanica.

Cyrus je proučavao kako se grane drveća drže zajedno i nagingu kako bi spriječile proboj mjesečine da obasja tlo šume. - Zanimljivo je što si to rekla. Više nije totalna nepoznanica, ali sigurno ima još puno toga neriješenog i nepoznatog u vezi s njim.

- Kako to misliš?

- Danas sam saznao da je Chandler unajmio privatnog istražitelja i poslao ga u moje rodno mjesto. Mislim da me pokušava naći.

Eugenia je bila tiho neko vrijeme. - Želiš li biti pronađen?

- Ne znam. Možda i nemam izbora. Ali pravo pitanje je. zašto me je sada krenuo tražiti, nakon svih tih godina?

- Imaš li neku ideju?

- Razmišljao sam. Postoji samo jedna mogućnost koja mi pada na pamet.

- Koja? - Eugenia je nježno upitala.

- Dogodilo se nešto zbog čega je pomislio da sam prijetnja njegovoj političkoj karijeri. Možda

GIGA

me pokušava naći ka-ko bi se nekako sa mnom dogovorio prije nego mu sve uprskam.

- Dogovor s tobom? Kako to misliš?

- Možda bi mi ponudio novac ako zaniječem ikakvu ve-zu s njim. Ne postoje nikakvi papirnati dokazi koji bi nas povezivali. Majka na mojem rodnom listu nije navela njegovo ime. Umrkla je da nikada nikome nije rekla ništa o njemu.

- Postoje testovi za utvrđivanje očinstva, - rekla je Eugenia.

Cyrus se tmurno nasmijao. - Možda mi želi platiti da im se ne mora podvrgavati.

- Cyrus, sada možeš samo nagađati. Možda uopće nije ono što misliš. Možda te otac traži zato što te jednostavno želi upoznati.

- Da me je želio upoznati, potražio bi me prije mnogo godina. Postoji nekakav razlog zbog kojega me sada traži. Moram saznati koji.

- U redu, razumijem. Ali u međuvremenu, zašto ne odeš u krevet?

Okrenuo se kako bi se suočio s njom. - Što?

Nasmiješila se i podigla ruku. - Kasno je, pođimo gore. Potreban ti je san, baš kao i meni. Osjetio je kako ga ponovno oblijeva val vrućine. Otjerao je hladnoću koja se smjestila duboko u njemu. - Pričaš o jednom krevetu ili dva?

- Jednom krevetu.

Počeo je hodati pored nje, svjestan svoje erekcije. - Mojem ili tvojem?

Toplo se nasmijala, taj zvuk mu je došao u pravo vrijeme.

- Iznenadi me, - rekla je.

- Mislio sam da nećeš nikada pitati. - Kroz tijelo mu je prošao snažan osjećaj uzbuđenja i radosti. Podigao ju je na ruke i nosio iz dnevne sobe.

Eugenia se ponovno nasmijala dok ju je nosio elegantnim stubištem. - Mislim da sam ovako nešto jednom vidjela u nekom filmu.

- Da? Je li taj tip imao isto ovoliko stila kao ja?

U očima joj se naziralo senzualno odobravanje. Dotakla je kraj njegove havajske košulje.

- Nije imao ni upola toliko stila.

Probudila se u zoru i vidjela Cyrusa kako sjedi na kraju njezinog kreveta. Prva stvar koju je ugledala kad je otvorila oči bio je nepravilan ožiljak na njegovom ramenu. Dok su vodili ljubav, osjetila ga je pod prstima, ali tek ga je sada prvi puta vidjela. Jučer ujutro kada je izašla iz njegovog kreveta, prekrivala ga je plahta.

- Cyrus. - Oslonila se na laktove i jako nježno dotaknula staru ranu. - Ovdje te je Damien March ranio, zar ne?

-I za to znaš?

- Da. I to je došlo u izvještaju Sally Warren, ona je iskopala neke stvari o tebi.

Uhvatio joj je ruku, okrenuo je i poljubio u ručni zglobov. - Već sam ti jednom rekao, imao sam ružno iskustvo s oružjem.

- Mislim da je prikladnija riječ vraški bolno. Napravio je grimasu. - I ne baš seksi. Trebao sam obući košulju.

- Ne budi smiješan. - Sjela je na krevet i izvukla noge ispod plahte. - Da ja imam neku staru ranu, bi li se tebi gadila?

Izgledao je zatečeno. - Ne, naravno da ne bi.

- Tada znaš kako se ja osjećam gledajući tvoje ožiljke, - nestrpljivo je rekla. - Ono što mi smeta je zapravo spoznaja koliko te je to moralo boljeti. Ovo je prvi puta da vidim tako nešto. Čudo je što nisi poginuo.

Izraz lica mu se opustio. - Sve je u redu, bilo je to davno.

- Prošlo je samo tri godine.

Nasmiješio se. - Smiri se, sa mnom je sve u redu.

- Pogodio te u leđa, Cyrus. Ne samo da te pokušao ubiti, nego je gad to odlučio izvesti na

GIGA

najkukavičkiji način koji se može zamisliti.

- Tišina. - Cyrus je stavio prste na njezine usne. - Probudit ćeš Ricka.

-Ali...

Maknuo je prste s njezinih usana i ljubio je sve dok se nije srušila nazad na jastuke, a on ju je nježno slijedio. Njegovo čvrsto, toplo tijelo slalo joj je prekrasne trnce ugone sve do nožnih prstiju.

- Sjećaš se kada sam ti rekla da me ne možeš kontrolirati putem seksa? - promrmljala je.

- Da. - Obujmio joj je glavu dlanovima. Oči su mu sjajile tamnim sjajem. - Promijenila si mišljenje?

- Ne baš. - Prstima mu je prošla kroz kosu. - Ali sam se pitala bi li htio ponovno pokušati?

Tako se nježno i senzualno nasmijao da se od toga otopila poput meda. - Kao što je znao moj djed Beau govoriti, ako od prve ne uspiješ...

- Pokušavaj ponovno?

Iskesio je zube. - Zvučiš kao da si poznavala mog djeda.

- Bio je to samo divlji pokušaj. Rekla sam ti, imam izvrsnu intuiciju.

- Sjećam se. - Pogledao je kroz prozor. - Koliko god poštivao djeda, mislim da je bolje da sljedeći pokušaj odgodim.

S očitim žaljenjem, odmaknuo se od nje i stao na noge.

Promatrala ga je dok je oblačio havajsku košulju koja je cijelu noć provela na podu. Čvrsta ramena su se s lakoćom uvukla u nju.

To što je on sada u njezinoj sobi, pružalo joj je neobičan osjećaj. Dok je oblačio hlače, nije mogla maknuti pogled s njega.

- Odlaziš natrag u svoju sobu zbog Ricka, zar ne? - pitala je.

- Siguran sam da je već zaključio kako ti i ja spavamo zajedno i to je u redu. - Cyrus je podigao svoje mokasine. -

Ali želim da zna kako ovdje postoji stvar kao što je diskrecija.

Čovjek se ne razmeće svojom ljubavnicom pred osamnaestogodišnjim djetetom.

Nasmijala se. - Je li te i tome naučio djed Beau? - To sam sam shvatio. - Krenuo je prema vratima.

- Cyrus? Okrenuo se, čekajući.

- Što se tiče tog osamnaestogodišnjeg djeteta, - polako je rekla.

Izraz lica mu se smrknuo. - Nemoj me podsjećati. Moram pronaći način da popravim situaciju između nas dvojice. Samo ne znam kako ću to izvesti.

- Pokušaj tako da mu pokažeš kako ga više ne smatraš djetetom.

Cyrus ju je pomno promatrao nekoliko trenutaka. - Misliš da je to dio problema?

- Stekla sam dojam da mu ti toliko dugo predstavljaš oca da ni ne shvaćaš kako si svoj posao odradio.

- Moj posao?

- Od njega si napravio muškarca. Mislim da želi da se tako i ponašaš prema njemu.

Cyrus je nekoliko minuta šutio. Tada je potvrdno zakli-mao glavom. - Mislim da si u pravu. Možda mu više nisam potreban.

- Možda te više ne treba da ga štitiš ili pokazuješ kako biti muškarac, ali mogu ti garantirati da od tebe treba nešto mnogo važnije. I to će željeti do kraja života.

- Što to?

- Tvoje poštovanje.

Cyrus se zagledao u nju. - U redu, shvatio sam. Vidimo se na doručku.

POGLAVLJE

15.

Eugenia je stajala pokraj prozora u Midnight Art galeriji i s obje ruke držala briljantnu žuto-crvenu staklenu skulpturu. Svjetlo se probijalo kroz zavodljive, krivudave obrise tijela.

- Prekrasno, - mrmljala je, više sebi nego Fenelli koja ju je promatrala stojeći iza pulta.

- Lijepa stvar, za ne? On ju naziva *Sunce*. Eugenia ju je pogledala. - Lokalni umjetnik?

- Da. Jacob Houston. Spomenula sam Vam ga neki dan kad ste bili ovdje. Ima kuću i radionicu vani na Creek Roadu.

Eugenia je ponijela skulpturu do pulta i posebno nježno ju je spustila. - Uzet ću ovo, molim Vas.

Fenella se pritajeno nasmijala. - Stavit ćete je u Lea-brook?

- Ne. Ova skulptura će ići u moju kolekciju. Ali mislim du ću je ove jeseni prikazati na izložbi stakla u Leabrooku.

Fenelline su se oči široko otvorile. - Na izložbi Cutting Edge?

- Da, na toj. - Eugenia je uzela novčanik i iz njega izvadila kreditnu karticu. - Željela bih pogledati i druge komade log Houstona.

- Vi ste ozbiljni, zar ne?

- Vrlo. - Eugenia joj je predala kreditnu karticu.

- Jacob će biti oduševljen. - Fenella je provlačila njezinu karticu dok je pričala.

- Željela bih razgovarati s njim. - Eugenia je promatrala Fenellu dok je ova motala skulpturu u mnogoslojni smeđi papir. - Možete li me uputiti do njegovog mjesta?

- Creek Road je oko dva kilometra izvan grada. Kada ugledate znak, skrenite lijevo.

Jacobovo je mjesto otprilike kilometar odande. Ali budite spremni. On je temperamentan čovjek. Kada radi na staklenim predmetima, leden je kao ledeni čaj u ljetnim danima.

- Hvala. - Eugenia je uzela paket.

- Uživajte u posjeti Staklenoj kući?

- Vrlo, pruža fantastične poglede.

- To sam već bila čula.

Eugenia ju je pogledala. - Nikada niste bili tamo?

- Adam Daventry je na svoje zabave pozivao samo *umjetnike*. - U Fenellinim se očima moglo vidjeti iskreno gađenje. - Bio je opsjednut njima. Volio se njima okružiti, spavati s njima, promatrati ih kako rade.

- Tako dakle. - Budi lukava, pomislila je Eugenia. Pred očima joj se odjednom pojavila slika tamne galerije popunjene umjetničkim radovima starih Daventryjevih ljubavnica. -Priznajem da sam tako nešto načula. Navodno je on, ovaj, imao jako puno ljubavnica.

- Spavao je otprilike sa svakom umjetnicom na otoku, ali i sa nekoliko umjetnika.

Ovo je bilo, Eugenia je shvatila, savršena potvrda Heat-herinog trača o Rhondi Price. -

Uključujući i umjetnicu čiju sam sliku kupila prošli put?

- Jadna, smiješna Rhonda nije bila dugo aktualna, - rek-la je Fenella sniženim tonom. -

Daventry je zaključio kako ona i nije neki talent. On je želio spavati samo s talentima. Ali nije znao prepoznati pravi talent.

- Ako je ovo što pričate istina, tada je bio prava budala, zar ne? - Eugenia je polako rekla. - Mislim, ipak nije uspio prepoznati Rhondine umjetničke sposobnosti.

Fenella je poprimila čudan izraz lica koji se lako mogao protumačiti kao neka vrsta bijesa.

Brzo ga je potisnula.

- Da, to je istina.

- Zvuči kao da je Daventry bio pomalo bolestan. Fenella je skupila usta. - Pa, sada ga više nema. Bit će

zanimljivo vidjeti koliko će vremena trebati njegovim izvršiteljima oporuke da prodaju

GIGA

Staklenu kuću. Sumnjam da se ovdje može naći puno kupaca za takvu kuću.

- Vjerojatno ne može. - Eugenia je odšetala do vrata i otvorila ih. - Vrlo je skupo za održavati.

Zakoračila je na pločnik. Iznenadila se čudnom osjećaju olakšanja koji je osjetila pri izlasku iz galerije. Iako su imale mnogo zajedničkog, nikako se nije mogla priviknuti na Fene-llu. U njoj je bilo puno ljutnje i bijesa, pomislila je Eugenia. A nešto od toga je bilo upućeno Daventryju.

Fenella se vjerojatno ljutila na njega zato što je nikada nije pozvao na svoju zabavu.

Eugenia je pogledala prema doku i primijetila da je pristao jedan mali privatni trajekt. Pet vozila i mnogo ljudi čekalo je da se iskrca na otok.

Prešla je ulicu i odšetala do mjesta na kojem je parkirala svoju Toyotu. Otvorila je vrata i sjela za volan. Vrlo pažljivo je položila Houstonovu skulpturu na suvozačevo sjedalo.

Upravo je stavljala ključeve u bravu kako bi pokrenula automobil kada je ugledala poznato lice, poznatu plavu kosu za volanom automobila koji je upravo prošao pored nje.

Rhonda Price se vratila na otok.

Toliko o Colfax osiguranju i njegovom iskustvu, pomislila je Eugenia. Rhonda Price bi trebala biti u bolnici.

Pokrenula je automobil i odlučila pratiti Rhondu.

Sačekala je dok Rhonda dođe do kraja ulice i skrene na Island Way Drive. Tada je polako krenula za njom, držeći razmak do one granice za koju je smatrala da je diskretna udaljenost. Nije imala razloga slijediti je iz neposredne blizine. Bilo je očito da je Rhonda išla prema svojoj malenoj kolibi ili kući.

Nikada više neće dobiti bolju priliku da Rhondu Price suoči s pitanjima o Nellienim slikama.

Dvadeset minuta kasnije, slijedeći je po neravnoj i neasfaltiranoj cesti, stigla je skoro pred Rhondina ulazna vrata. Automobil joj je bio parkiran na prilazu, a vrata su bila otvorena.

Eugenia je zaustavila svoju Toyotu pored Rhondinog automobila, izašla napolje i odšetala do ulaznih vrata. Bila su širom otvorena.

Zastala je na stubama i provirila u mračnu dnevnu sobu. Zvukovi udaranja ladicama upozorili su je da se Rhonda panično pakira.

Eugenia je jednom pokucala. Kako nitko nije odgovorio, ušla je unutra. Pošla je do vrata spavaće sobe.

Rhonda je bila u sobi i gurala odjeću u pretrpane kovčege-

- Tako brzo odlaziš? - Eugenia je ljubazno pitala. Rhonda je preplašeno vrisnula i počela bježati po sobi. U očima joj se raspoznao istinski strah koji je zamijenio bijes kada je vidjela da je to Eugenia. -Ti.

- Ja. - Eugenia se jednim ramenom oslonila na okvir vrata i prekrížila ruke. - Ja sam one noći išla za tobom u marinu.

- Nemoj se previše nadati da ću ti zahvaliti. - Rhonda se ponovno okrenula prema ormaru i živčano otvorila još jednu ladicu. - Nemam vremena iskazivati ti beskonačnu zahvalnost.

Moram stići na sljedeći trajekt.

- Zašto?

- Zašto? - Rhonda je iz ladice izvadila nekakav pulover. - Zato što me je one večeri netko pokušao ubiti, zato. I ne na-mjeravam ostati ovdje i čekati kada će netko opet pokušati.

- Želiš li reći kako misliš da te netko gurnuo u vodu?

- Bilo je to malo više od guranja. - Rhonda je dotaknula zavoj na glavi, - Nije me briga što svi misle. Nisam slučajno pala u vodu i onda se onesvijestila. Netko me je prvo udario.

- Eugenia se uspravila. - Jesi li vidjela koga?

- Samo tebe.

- Kunem se da te nisam ja udarila.

Rhonda ju je pogledala s gađenjem. - Valjda nisi. Ne bi skočila za mnom u vodu i izvukla me van da si htjela da se utopim. Ali sam sigurna da to nije bila nesreća.

GIGA

Eugenia se prisjetila koraka koje je čula te noći. - Sjećaš li se ičega?

- Ne. Liječnik u bolnici u Bellinghamu mi je rekao da je sasvim uobičajeno izgubiti pamćenje o događajima nekoliko minuta prije same ozljede glave.

- Tko bi te želio ubiti?

- Ne znam. - Rhonda je otišla do drugog ormara i počela skidati košulje i suknje s vješalica. - Budući da ne mogu dokazati da me je netko pokušao ubiti, učinit ću pametnu stvar i nestati na neko vrijeme.

- Na isti način kao i Nellie Grant?

Rhonda je šetala okolo, gužvujući košulje. Oči su joj se širom otvorile. - Nellie Grant nije nestala. Ona je mrtva.

- Tako kažu. A ti si barem jednu njezinu sliku progurala pod svoju, zar ne?

- To je laž.

- Ja sam u umjetničkom poslu, sjećaš se? - Eugenia je pažljivo rekla. - Mogu prepoznati umjetnikovu tehniku i stil. Vidjela sam Nelliene radove. Imam jednu njezinu sliku iz serije *Staklo*, visi u mojem stanu iznad kamina.

- Znači, to joj se dogodilo, - Rhonda je zamuckivala.

- O čemu ti pričaš?

- Ni o čemu. - Rhonda je slegnula svojim slabašnim ramenima. - Ništa ne možeš dokazati.

- To je diskutabilno. Ali ostavit ćemo to po strani ako mi kažeš zašto si uzela njezine slike.

- Ništa ja tebi neću reći.

- Ma daj, Rhonda, duguješ mi barem nešto zato što sam te izvukla iz vode.

Isprva je Rhonda oklijevala. - Ma, dovraga! Kada me je ostavio, Daventry se potrudio da mi objasni koliko je talentirana moja zamjena. Tako da sam nakon njihove smrti odlučila iskoristiti taj *briljantni rad*.

- Zašto?

Rhonda ju je nervozno pogledala. - Zbog uobičajenog razloga. Trebala sam novac.

- Kako si ušla u Staklenu kuću? Leonard Hastings je trebao čuvati kuću.

- Leonard je bio star. Sluh mu je bio toliko slab da nije bio u stanju čuti ni vlak kada bi prolazio pored njega. Osim toga, i on je nekada morao spavati, zar ne? Otišla sam tamo noću. Znala sam se kretati po kući jer sam tamo provodila do-sta vremena. Za vrata sam imala sigurnosne šifre.

Eugenia je osjetila kako se komadići mozaika polako slažu. - Ulazila si kroz stražnja vrata, zar ne? Rhonda je izgledala zatečeno. - Da.

- Kad si ušla u kući i uzela slike?

- Trebalo mi je neko vrijeme da smirim živce. Ali, kada sam čula da u Staklenu kuću dolaze neki ljudi iz Seattlea, znala sam da to moram učiniti što prije. - Rhondin je pogled prešao u stranu. - Otišla sam nekoliko noći prije nego što ste vi došli.

- Je li to bilo one iste noći kada je Leonard doživio srča-ni infarkt?

- Kako bih ja to znala? - Rhonda se naježila. - Nisam ga vidjela. Možda je već bio mrtav kada sam ušla kroz podrum, ali, kunem se, nisam ga vidjela.

- Jesi li sigurna?

- Naravno da sam sigurna. Zgrabila sam dvije slike koje sam našla u studiju i otišla sam.

- Ali, opet si se vratila, zar ne? One noći kada smo Cyrus i ja stigli na otok?

Rhonda je napravila grimasu. - U redu, jesam. Htjela sam iskoristiti priliku. Rekla sam ti, prvi sam puta pronašla samo dvije slike iz serije *Staklo*. Znala sam da ih ima četiri. Kada mi je Fenella rekla da prvu može prodati za najmanje tristo dolara, odlučila sam riskirati i pronaći ostale.

- Čak iako smo Cyrus i ja tamo?

- To je ogromna kuća. Kao što sam rekla, znala sam se po njoj kretati. Ali kada sam otvorila podrumaska vrata, začula sam tebe kako vičeš. Povukla sam se i otišla.

GIGA

Eugenia je napućila usne. - Pa, to odgovara na nekoliko pitanja. Kako si saznala da u seriji *Staklo* postoje četiri slike?

- Daventry je o njima pričao mojem prijatelju. Vidiš, Adam je bio tako prokletu ponosan na svoju novu, mladu umjetnicu. Rekao je da je slikala njegove umjetničke komade, zato što nije imao djece da ih slika. Rekao je da će staklena kolekcija biti njegova ostavština.

- Kako se zove tvoj prijatelj?

Rhondina se čeljust stisnula. - To nije tvoja stvar. Njega neću u to uvlačiti.

- Želim samo razgovarati s njim. Molim te, Rhonda.

- Zaboravi. Ne želim ga uvlačiti u nevolje. - Rhonda je bacila košulje u kovčeg. - Trajekt uskoro odlazi. Ja se moram maknuti odavde.

- Pričaj mi o Nellie Grant.

- Nema se tu što pričati.

- Bila si ljubomorna na nju.

- Ne zadugo. - Rhondina su se usta iskrivila. - Što se mene tiče, ona je bila samo još jedna njegova žrtva. Smatrao se poznavateljem umjetnika. Volio ih je otkrivati, onoliko koliko je volio svojoj staklenoj kolekciji dodavati po komad. Kada je isisao iz njih sve što mu je trebalo, tada ih je odbacivao.

- Znam.

Rhonda je kružila uokolo. - Ti si poznavala Adama Daventryja?

- Kratko. Imali smo poslovnu, a ne privatnu vezu. - Eugenia je zastala. - Ja sam Nellie upoznala s Daventryjem.

- Nisi joj učinila uslugu, zar ne?

- Ne. - Eugenia je uzdahnula. - Sada je više nema, a ja moram saznati što joj se dogodilo.

- Nemoj mene gledati. - Rhonda je zatvorila kovčege i s kreveta ih stavila na pod. - Koliko ja znam, ona je pala s broda na povratku ovamo. Budući da si joj ti najbolja prijateljica, dat ću ti i njezinu drugu sliku, svedjedno mi više neće koristiti.

Eugenia ju je gledala dok je išla do ormara i pružila ruku iza njega. - Rhonda, zar se nikako ne možeš sjetiti tko te je one noći mogao udariti po glavi?

- Ne. - Rhonda je izvadila sliku i naslonila je na zid. - Ali zaključila sam da bi to moglo imati nekakve veze s onim što se dogodilo u Staklenoj kući one noći kada je Daventry umro. A to znači da ne želim biti dio toga.

- Bila si prisutna na posljednjoj zabavi?

- Naravno. Svi su bili tamo. Svi njegovi mali, naivni ljubimci umjetnici. Svi smo se mi nadali da će nas netko iz njegovog kluba prepoznati. Bili smo takve budale.

Eugenia je polako podigla sliku. - Što se dogodilo te noći?

- Adam Daventry je pao niz stube i slomio vrat.

- Da, znam. Bila je to nesreća.

- Misliš? - Rhonda je podigla kovčege. - Ne bih se začudila da mu je netko pomogao da padne dolje.

- Zašto bi ga netko ubio?

- Krivo pitanje, gospođice Swift. Pravo je pitanje, tko ga nije želio ubiti? - Rhonda je krenula prema vratima spavaće sobe s kovčezima u rukama.

Eugenia ju je slijedila niz hodnik. - Misliš li da te je netko pokušao ubiti zbog nečega što si vidjela te noći u Staklenoj kući?

- Možda. - Rhonda je spustila kovčege na pod dnevne sobe i počela u kutiju spremati boje i kistove. - Te zabave gore u Staklenoj kući znale su biti jako divlje. Bilo bi lako odšuljati se gore, gurnuti Adama niz stube i otići bez ikakvog traga.

- Što ti znaš da te čini opasnom za ubojicu?

Rhonda ju je prezrivo pogledala. - Kada bih to znala, tada bih znala i tko mi je razbio glavu i gurnuo me u vodu. - Podigla je kutiju s bojama i kistovima i odnijela je u automobil.

GIGA

Eugenia je izašla van i gledala Rhondu kako stavlja kutiju u otvoreni prtljažnik.

- Postoji netko s kim bih željela da razgovaraš, - rekla je Eugenia dok se Rhonda očešala o nju kada je išla nazad po kovčege. - Privatni istražitelj. Ima svoju firmu. On ti sigurno može pomoći.

- Zaboravi. - Rhonda je izvukla kovčege do ulaznih vrata. - Ni s kim neću razgovarati. Odlazim odavde.

Eugenia je otvorila torbicu i iz nje izvukla svoju posjet-nicu. - Gledaj, ako se predomisliš, nazovi me u Staklenu kuću. S prijateljem ću dogovoriti da ti pomogne.

Rhonda je skupila obrve. - Tvoj prijatelj je tip koji je s tobom u Staklenoj kući, zar ne? Golemi frajer koji nosi smiješne košulje?

- Ah, da, to je on. Ali, da sam na tvom mjestu, ne bih zaključivala o njemu na temelju njegovog odabira košulja. On zaista posjeduje jako uspješnu firmu. Najiskrenije.

Rhondina su se usta oblikovala u podsmijeh. - Bez uvrede, ali mislim da ću odbiti ponudu.

Zatvorila je vrata prtljažnika, sjela na prednje sjedalo i pokrenula motor. Bez ijednog pogleda unatrag, odvezla se s prilaza.

Eugenia je frustrirano gledala za Rhandom koja je nestajala iza ograde. Tada je odšetala do svoje Toyote i ušla unutra. Pažljivo je odložila Nellienu sliku iza suvozačevog sjedala.

Upravo kada je stavljala ključ u bravu da pokrene motor, ugledala je paket koji joj je ostao na prednjem sjedalu. Nešto s njegovim oblikom nije bilo u redu.

Sve je zdrobljeno.

Eugenia ga je polako počela razmotavati. Zabolio ju je želudac dok je slušala zvuk polomljenog stakla u smeđem papiru.

Tko je god razbio skulpturu Jacoba Houstona, ostavio je poruku. Bila je nažvrljana velikim slovima na komadu papira istrgnutog iz bloka za skice.

Poruka je bila kristalno jasna:

Makni se od nje. Odlazi s otoka dok još možeš.

POGLAVLJE

16.

Čim je ugledao Eugeniu kako stoji na Rhondinom prilazu s hrpom papira u rukama i s čudnim izrazom na licu, odmah je shvatio da se nešto jako neugodno dogodilo.

Kao i obično s Eugeniom, njegovi su se najgori strahovi potvrdili.

Pogledala je gore, prema zvuku džipa, s veoma zabrinutim izrazom lica.

- K vragu. - Zaustavio je džip i otvorio vrata. - Što ti do vraga radiš ovdje?

- Upravo sam to ja tebe htjela pitati. Rhonda Price se vratila na otok.

- Znam, upravo sam se sad sreo s njom.

Eugenia se namrštila. - Kako to da nisi saznao da je pustena iz bolnice?

- Prije dvadesetak minuta me nazvao Quint. - Cyrus je gledao u paket kojeg je držala dok je prolazio pored nje. - Rekao je da je jutros izašla iz bolnice.

- Bez uvrede, ali bilo bi lijepo biti na vrijeme upozoren od strane tvog genijalnog tima. Imala sam sreću što sam je vidjela kada je silazila s trajekta. Da sam izgubila negdje pet minuta, sada bih je izgubila.

- Rhonda se nije trudila odjaviti iz bolnice, samo je od-šetala kroz vrata hitne pomoći. Neko vrijeme nitko nije primijetio da je nestala. Do vremena kada je Quint saznao, već se ukrcala na trajekt.

Eugenia je podigla obrve. - Cyrus, koliko plaćaš svoje ljude?

- Očito previše. - Nije bilo svrhe govoriti joj kako je Quinta stjerao u kut kada je saznao da je Rhonda odšetala iz bolnice, a ovaj to nije saznao na vrijeme. Rijetko kada je gubio živce sa svojim djelatnicima. Činjenica da se jutros dogodila još jedna pogreška, govorila mu je kako još uvijek ne kontrolira ovu situaciju.

Eugenia se namrštila. - Kako si znao gdje ćeš me pro-naći?

- Jednostavno, draga moja gospođice Swift. Kad sam saznao da je Rhonda krenula natrag na otok, spojio sam tu činjenicu s činjenicom da si mi rekla kako ideš kupiti namirnice.

Tada sam dobio, kako bi ti to mogla nazvati, zasljepljujući bljesak očitoga.

- Ne razumijem.

- Recimo to ovako, kako me u posljednje vrijeme prati sreća, tako sam si ja zamislio da ćete se vas dvije negdje sresti. Također sam znao da ćeš se suočiti s Rhodom ako je ugledaš.

Kako nisam vidio vaše automobile parkirane u Waterfront ulici, dovezao sam se ovdje da vidim što se događa.

Potvrдно je klimnula glavom. - Logično. -I ja sam tako mislio. Sada mi reci što se to dovraga ovdje događalo?

- Pa, uz sve ostalo, saznala sam da je Rhonda bila provalnik kojeg smo lovili one prve noći kada smo stigli u Staklenu kuću.

- K vragu. - Odlučio je ignorirati hladnokrvan ton njezinog glasa. - Jesi li sigurna?

- Priznala je. Rekla je da joj je to bilo drugi put da se ušuljala u kuću poslije Daventryjeve smrti. Tražila je Nelliene slike iz serije *Staklo*. Zнала je da postoje četiri slike. Ona je uzela dvije.

Kratko je razmišljao o tome. - Znači, sada znamo za tri od četiri.

- Točno. Jedna visi u mojem stanu, jednu sam kupila u Midnight galeriji i jednu mi je Rhonda dala.

- Zašto ti je dala treću?

Eugenia je napravila grimasu. - Mislim da je zaključila kako sve što ima veze sa Staklenom kućom donosi nesreću.

- Možda je u pravu. Je li rekla još nešto zanimljivo?

- Zaključila je kako Daventryjeva smrt možda i nije nes-reća. Misli da ju je netko udario po glavi i gurnuo u vodu zbog nečega što je vidjela u Daventryjevoj kući one noći kad je umro.

GIGA

- Tako dakle. Ima li pojma što je to mogla vidjeti?
- Zapravo nema.
- Drugim riječima, stvorila je malu urotu da bi objasnila svoj pad u marini one noći. Pretpostavljam da zbog toga bježi?! Boji se da je netko pokušava ubiti?
- Eugenia se zamislila. - To zvuči pomalo nemoguće, zar ne?
- Zvuči mi stvarno vraški neurotično. - Naslonio se na džip i prekrižio ruke. - Neobično je to koliko i teorija da je Nellie ubijena zbog sličnog razloga.
- Eugenia je raširila oči. - Zvučiš nekako ozbiljno. Nemoj mi samo reći da počinješ vjerovati mojoj teoriji o tome na koji je način Nellie umrla.
- Recimo to ovako, zbog svega čudnog u ovom slučaju, imam otvoreno mišljenje za sve mogućnosti. Moglo bi možda biti zanimljivo vidjeti gdje sada Rhonda ide i što će sljedeće učiniti.
- Eugenia se previše slatko nasmijala. - Misliš da je Colfax osiguranje doraslo poslu da sada prati Rhondu Price?
- Bolje da je doraslo, ili ću jednostavno morati zaposliti tebe da vodiš cijelu firmu. - Pogledao je u paket koji je još uvijek držala u rukama. - Što je to? Nešto iz Fenelline galenic?
- Jest, ili bilo je. Ovo je moj suvenir današnjeg obavljani detektivskog posla. - Okrenula je paket u rukama. Začuo se zvuk polomljenog stakla.
- Već si ga razbila?
- Imala sam pomoć. Paket je stajao na prednjem sjedalu noga automobila. Netko ga je razbio dok sam bila s Rhon-dom unutra. Tko je god to učinio, bio je dovoljno ljubazan da ostavi poruku u kojoj piše zašto se toliko trudio.
- Eugenia mu je mašući rukama predala komad papira. Cyrus je pogledao papir i probljedio je..- O, sranje.
- Lijepo sastavljeno. Što ti, Sherlock, misliš o tome?
- Ništa dobro, to je vraški sigurno. - Podigao je pogled. - Ali kako god bilo, osobno je.
- Eugenia je podigla obrve. - Odmah sam to zaključila. Poruka je stajala na prednjem sjedalu mog automobila.
- Nisam na to mislio. Piše *makni se od nje*. Tko ju je god napisao, nije samo tebe upozoravao da odeš s otoka. Pokušavao je zaštititi Rhondu.
- Pa da, to vidim. Zašto uporno govoriš *on*?
- Mogla bi biti i žena, - Cyrus je priznao. - Ali ipak sumnjam u to. Meni izgleda kao rukopis muškarca. U svakom slučaju, postoji nekakva veza. Quint je rekao da Rhondu nije nitko posjetio u bolnici, ali da je dva puta zvao neki muškarac da provjeri u kakvom je stanju.
- Eugenia se smrknula. - Spomenula je prijatelja. Rekla je da mu je Daventry pričao o Nellienim portretima. Tako je saznala da postoje četiri slike u seriji *Staklo*.
- Je li ti rekla ime?
- Nije. Rekla je da ga ne želi uvlačiti u sve ovo.
- Još jedan umjetnik?
- Da, mislim da je. - Eugenia je tapkala jednim prstom po paketu. - Ova je poruka napisana na papiru koji je istrgnut iz bloka za skice kakvog koriste umjetnici.
- Oboje su pogledali u poruku.
- Znači, jedan umjetnik, - polako je rekao Cyrus, razmišljajući o tome. - Netko odavde.
- Netko tko je danas bio u gra-du, vidio da dolazi trajekt i slijedio vas dvije.
- Eugenia je pregledala uništeni paket. - Tko god da je. dužan mi je. Uništio je mog Jacoba Houstona.
- Tko je Jacob Houston? - Cyrus je smeteno upitao.
- Umjetnik koji je napravio ovo. Ili što je ostalo od toga. Spomenula ga je Fenella Weeks, sjećaš se?
- Slabo. Umjetnik koji rabi staklo?

GIGA

- Da, jako je dobar. Želim vidjeti još neke njegove radove prije nego odem s ovog otoka. Željela bi ga predstaviti ove jeseni na izložbi u Leabrooku. Houston ima jako dobar, pronicljiv osjećaj za dizajn. Također ima i majstorski definirano tehničko umijeće. Način na koji radi boje na staklu je fenomenalan. .. - Prekinula se. - Cyrus, dosađujem li ti?

- Oprosti. Jesam li okretao očima? - Mislim da jesi.

Slegnuo je ramenima. - Tako se to ponekad dogodi. Mislim da je bolje da razgovaram s čovjekom koji je napisao ovu poruku.

- Kako ćeš ga pronaći?

- Mislim da je vjerojatno čekao trajekt u gradu. Namrštila se. - Da? Ah, znam što misliš.

Misliš da je bio

u gradu kad sam ja bila u Fenellinoj galeriji. -Da.

- Frog Cove je jako malo mjesto. - Uzbuđenje joj je zasjalo na licu. - Ako je Rhonda imala s njim blisku vezu, onda to sigurno zna dosta ljudi.

-Da.

- Trebalo bi biti jednostavno saznati tko je to.

- Tren posla. - Cyrus se nasmijao. - I zbog toga što je to tako jednostavno, mislim da bih mogao to obaviti. Idem u grad i saznat ću ime.

- Idem i ja s tobom.

- Mislim da će biti bolje da ovo učinim sam.

- Što bi bilo drukčije da i ja idem s tobom?

- Možda ništa. Ali ja bih ovo radije sam učinio. Imam neki predosjećaj da će ovako biti manje uočljivo.

- Glupost. - Otvorila je vrata svog automobila, sjela za volan i snažno ih zalupila.

- Slijedit ću te.

- Naravno. - Uhvatio se za rub Toyotina krova. - Ovo je jako pametno. Oboje ćemo se odvesti u grad i početi ispitivati ljude o Rhondi Price i njezinom dečku. Misliš da nitko neće primijetiti?

- Mogu ja to pametno napraviti.

- Eugenia, zaboravi. Ovo ostavi meni. Ti si za danas učinila i više nego dovoljno. Ako ovako nastaviš lutati uokolo, upropastit ćeš nam krinku pod kojom smo došli, a da nećemo ništa uspjeti saznati ni obaviti. Dopusti meni da ovo istražim. To je ono čime se ja bavim, sjećaš se?

- Bojiš li se, ako budem previše ispitivala o Nellie, da ću upropastiti tvoju priliku da pronađeš Hadovu kuglu?

Stisnuo je prstima metal krova automobila tolikom sna-gom da se i sam čudio kako ga nije probio. - Tvoje pomanj-kanje vjere u mene ne pridonosi boljem funkcioniranju naše veze.

- Ako se mene pita, naša veza funkcionira sasvim dobro. Ja točno znam do čega je tebi stalo i točno znam gdje sam s tobom.

- Ja bih isto to mogao reći za tebe. Nisam ja jedini ovdje koji ima tajni zadatak.

Vatra joj je izbijala iz očiju. - Što bi to trebalo značiti?

- To znači da si voljna spavati sa mnom iako mi ne vje-ruješ. Volio bih znati zašto.

- Zašto ti... - Prekinula se trenutno ostajući bez teksta od prevelikog bijesa. - Nemoj se samo usuditi reći mi kako misliš da spavam s tobom zato što mislim da ćeš tako više... više surađivati.

Šakom je stisnuo krov automobila kao da ga može zadržati da se ne pokrene. - Dovraga, zašto onda spavaš sa mnom?

Opasno se nasmiješila. - Mislila sam da si već sam od-govorio na to pitanje zadovoljavajući svoju taštinu. Ti si taj koji je smislio teoriju da sam ja tobom seksualno opsjednuta, sjećaš se?

- Još uvijek mi se sviđa ta teorija, ali mislim da postoje neke rupe u njoj.

- Odlično zapažanje. Reci mi, gospodine Holmes, kako si došao do tog sjajnog zaključka?

GIGA

Skupio je obrve. - Nekako, ne vidim da spavaš s čovjekom kojem ne vjeruješ, čak iako si seksualno opsjednuta njime.

- Ne, ne, ne, moj dragi Holmes, sve si krivo shvatio. - Ubacila je automobil u rikverc. - Možda sam pogriješila i spavala s čovjekom kojem ne mogu vjerovati. Svaka žena može napraviti tu pogrešku.

- Da?

- Točno tako. Ali zasigurno ne bih s njim onda doživjela orgazam.

Nagazila je na papučicu gasa i automobil se počeo pomicati nazad, a Cyrus je brzo skinuo ruku s krova i odmaknuo se kako ga ne bi pregazila.

- Quint, potrudi se da ne ispadnemo lošiji nego što sada izgledamo. - Cyrus je razgovarao telefonom dok se vozio uskom cestom prema gradu. - Moram ti reći da se Colfax osiguranje nije do sada iskazalo, nije se dojmilo gospođice Swift.

- Ne brini, pronaći ćemo Rhondu Price. Stredley je na putu za Seattle upravo dok mi sada razgovaramo.

- Šteta što do sada nismo otvorili ured u Seattleu.

- Ovo možemo raditi i iz Portlanda, Cyrus. Nemoj zbog toga brinuti.

- Javi mi se čim je pronađeš.

- Dobro. - Quint je zastao. - Oprosti zbog jutrošnjeg promašaja.

- Zaboravi sada na to. Samo se pobrini da se opet ne ponovi.

- Neće.

Cyrus je oklijevao. - Ima li nešto novo u vezi ZEC spisa?

- Chandlerov je privatni istražitelj jučer otišao iz Second Chance Springsa. Čini se da je na putu za L.A. Za sada je saznao da je Jessica Colfax rodila dijete prije trideset pet godina. Neće mu trebati dugo da te pronađe.

- Razmišljao sam o tome, - rekao je Cyrus. Postoji samo jedno logično objašnjenje zbog čega bi me sada Chandler počeo tražiti. Zaključio je da sam mu ja nekakva prijetnja pred izbore i da mu smanjujem šanse za pobjedu.

- Zašto bi on sada, nakon tolikih godina, pomislio da si mu nekakva prijetnja?

- Možda ga netko ucjenjuje.

Na drugoj strani linije nastala je duga i teška tišina. - Ti si jedini u poziciji da ga ucjenjuješ, a znamo da ti to sigurno ne radiš.

- Možda je netko drugi otkrio te se odlučio okoristiti time, - rekao je Cyrus.

- Možda, ali to je jako klimava teorija. Šefe, zvučite mi kao da nemate baš dobar odmor.

- Što te je navelo na takvu pomisao? Predivno se provo-dim. Podsjeti me da ti pošaljem razglednicu. - Cyrus je preki-nuo vezu.

Možda sam pogriješila i spavala s čovjekom kojem ne mogu vjerovati. Ali sigurno ne bih s njim doživjela orgazam.

Cyrus se koncentrirao na Eugenijinu zagonetnu izjavu. Zaključak je bio frustrirajući. Najbolje što je mogao zaključiti jest da mu vjeruje do jedne točke. Sve dok ne nađe Hadovu kuglu.

Mogao bi tako živjeti neko vrijeme, odlučio je.

Još uvijek je razmišljao o Eugeniji kada je stigao u grad. Sada je pažnju usmjerio na pronalazak parkirnog mjesta. Nije bilo teško.

Parkirao je odmah ispred Neon Sunset Cafea i ležerno izašao iz džipa. Letimičan pogled na dok pokazao mu je da je trajekt na kojem je bila Rhonda Price daleko od otoka, mogao je vidjeti samo njegove obrise na horizontu.

Okrenuo se i ušao u cafe-bar. Ugledao je mladu konobaricu s konjskim repom kako poslužuje dvoje turista. Prisjetio se da se zove Heather. Nasmiješila mu se dok je sjedao za šank.

- Odmah ću se vratiti, - veselo mu je dobacila. Strpljivo je čekao dok nije imala vremena da primi njegovu narudžbu.

- Sjećam se, samo običnu kavu, zar ne? - pitala ga je kada se vratila i stala iza šanka.

GIGA

- Točno. Nisam neki ljubitelj posebnih kava s mlijekom. - Pogledao je u plastičnu kutiju koja je stajala na samom rubu šanka. - Jesu li te krafne svježije?

Zavrнула je nosom. - Recimo.

- Riskirat ću i uzeti jednu.

- U redu. - Podigla je plastični poklopac. - Izvoli, samo se posluži.

- Hvala.

Nije bio posebno raspoložen za krafnu, ali je davno shvatio da ljudi, iz nekog čudnog i blesavog razloga, više vole razgovarati s ljudima koji imaju hranu u ustima. Izabrao je jednu malu i zagrizao.

- Gdje ti je prijateljica? -pitala je Heather dok mu je na-lijevala kavu. - Mislim da sam je nedavno vidjela.

- Otišla je u kupovinu, ali se brzo mora vratiti u Stakleni kuću. Moj nećak je tamo.

Razvedrila se. - Je li to onaj stvarno zgodan dečko koji je jučer stigao trajektom?

Cyrus se nasmijao unatoč punim ustima. - Ti vidiš sve koji siđu s trajekta, zar ne?

- Ne mogu ih propustiti.

- Jesi li jutros vidjela Rhondu Price?

- A-ha. Ali opet je prošlim trajektom otišla.

- Nije ostala dugo ovdje, zar ne?

- Nije. - Heather je stavila šalicu kave ispred njega. - To je nekako tužno.

- Što je tužno?

- Pa, znaš, on je bio ovdje. Vidio ju je kada je silazila s broda i mahao joj je, ali ona ga nije vidjela i samo se odvezla pored njega. A sada je opet otišla.

- Netko je bio ovdje, čekao je?

- Jacob Houston. Umjetnik, znaš? Na neki mi ga je način i žao. Njemu je jako stalo do nje, a ona se prema njemu ponaša kao prema prijatelju. Vidi se da ga to razdire iznutra.

Nekim danima se informacije doznaju na puno jedno-stavniji način, pomislio je. Pitao se je li Jacob Houston znao da je razbio svoje vlastito djelo.

Je li Houstona njegov zaštitnički osjećaj prema Rhondi naveo da gurne Adama Daventryja niz stubište, razmišljao je

To je bilo moguće kao i drugi scenarij o kojemu je u posljednje vrijeme razmišljao. To je bio onaj u kojemu Nellie Grant glumi svoju smrt i nestaje zbog toga što je ona ubila Daventryja.

Čini se da je bilo mnogo više vjerojatnosti da je to bilo ubojstvo, nego nesreća, pomislio je.

Eugenia je još uvijek bila ljuta kada je ušla u ostakljeno predvorje. Cyrus ju je iritirao, ali bila je strašno bijesna i na sebe. Glupost o orgazmu joj je bez veze izletjela. Što ju je spopalo da je mogla tako nešto izgovoriti?

Cyrus je imao vrlo čudan i nepredvidiv utjecaj na njezi-nu narav, pomislila je. Uбудuće će morati biti opreznija.

- Rick? - Zastala je na početku stubišta. - Gdje si?

- Ovdje gore. - Glas mu je dopirao s drugog kata. - Je li se Cyrus vratio?

- Nije, ostao je u gradu. - Eugenia je spustila torbu s namirnicama i počela se penjati stubištem. Na drugom se katu okrenula, prošla pored balkonskih vrata i slijedila Rickov glas. - Kupila sam sastojke za tacose od crnog graška. Odgovara li ti to?

- Naravno. Uzmi još čips i salsu.

- Naravno. - Došla je do vrata knjižnice. - Što radiš?

- Pomažem Cyrusu.

Rick je sjedio ispred ladica sa spisima s uzdignutim i prekrivenim nogama. Pregledavao je hrpe spisa. Pokraj njega je stajao blok za bilješke i olovka.

- Kako to pomažeš Cyrusu?

Rick je podigao pogled prema njoj. - Pregledavam spise umjesto njega. Pravim bilješke o tome što je u njima. Rekao je da bi mu to uštedjelo dosta vremena.

GIGA

- Tako dakle. - Ušla je dublje u tu dugačku prostoriju. -Stvaraš neku vrstu skripte o sadržajima tih spisa?

- Možeš to i tako nazvati. Cyrus mi je dao popis stvari na koje trebam obratiti pažnju.

- Stvarno je odlučan u namjeri da pronađe Hadovu kuglu, zar ne?

- Ti se šališ? Nakon onoga što se dogodilo prije tri godine, on će sve učiniti samo da je pronađe. I bivšeg partnera.

Eugenia je polako sjela pored prozora. - Ti si imao oko petnaest godina kada su ubili Cyrusovu ženu.

- A-ha. Cyrus o tome nikada nije htio razgovarati, ali se po njemu moglo vidjeti da jako pati. Mama mi je jednom rek-la kako misli da se on osjeća krivim za smrt tete Katy.

- Zato što je nije uspio zaštititi?

- Tako nešto. Ali nije to njegova krivnja. Neki ju je kradljivac automobila hladnokrvno ubio. Tipa nikada nisu pronašli. U to je vrijeme Cyrus bio u bolnici. Ništa nije mo-gao učiniti daj e spasi.

- Nije, - Eugenia se složila. - Ništa nije mogao učiniti.

Katy je izdala Cyrusa. Dok je to radila, sama je sebe uništila, razmišljala je Eugenia. Ali Cyrus se neće smiriti dok ne istjera pravdu.

Eugenia je bila svjesna da mora prihvatiti činjenicu da Cyrusu ništa nije važnije od pronalaska Damiena Marcha. Bio je opsjednut pronalaskom misteriozne Hadove kugle jer je mislio da će mu ona pomoći da ostvari svoj cilj.

Rick je zauzeo pozu da otvori drugu ladicu. - Ti i Cyrus se dugo poznajete?

- Ne, ne baš dugo.

- Samo sam se pitao. - Rick je zadržao pogled na spisima. - Čini se da je on nekako ozbiljan u vezi s tobom.

Ta ju je vijest zaprepastila više nego išta što je danas proživjela. - Kako znaš?

- Pretpostavljam. Ima nešto u načinu na koji razgovara s tobom.

- Način na koji *razgovara* sa mnom?

- Ma da, znaš, nekako normalno.

- Ne razumijem, Rick. Što je normalno u vezi sa Cyru-som?

Rick je malo zastao. Skupio je obrve kao znak koncentri-ranja kako bi joj to objasnio. -

Koliko ja poznajem Cyrusa. uvijek je bio nekako šutljiv u društvu drugih ljudi. Ne šutljiv u smislu stidljivosti, ali na nekakav slušateljski, čekajući način.

Pomislila je na svoj prvi dojam kada je ugledala Cyrusa. Udaljen, ali potpuno svjestan okoline koja ga okružuje. Mi-slim da znam što misliš.

- Kada progovori, uvijek je cool.

- Misliš cool, kao da ima sve pod kontrolom?

- Da, pod kontrolom. - Rick se doimao zadovoljno zbog njezinog brzog razumijevanja. - On nikada ne gubi živce. Čak i kada je stvarno, ali stvarno bijesan, ostaje cool i smiren. Zapravo, po njemu znaš da je jako ljut kada postane još smireniji. Mama kaže da se mora pomiriti sa svojim osjećajima.

Eugenia se sjetila straha i dubokih emocija koje je ponekad imala priliku vidjeti u Cyrusovim očima. A tada se sjetila zelene boje njegovih očiju koja kao da se topila dok su vodili ljubav. - Hmm.

- Cyrus kaže ako čovjek ne zaplače svaki puta kada čuje tužnu pjesmu, ne znači da nema osjećaja.

-I ja se s tim slažem.

- Cyrus kaže da kada dođe do tih stvari, čovjek ima pravo na privatnost.

- Dobro, i s tim se slažem.

Rick je zadovoljno klimnuo glavom. -Stvarno moraš dobro poznavati Cyrusa da možeš znati kada ga nešto muči.

GIGA

- Ne znam baš. Meni se čini dosta očitim.
- To je ono što sam rekao da je s tobom drukčiji. Čini se opuštenijim.
- Misliš?
- Da. - Tuga mu se nazirala na licu. - Čak te i zadirkuje, Nikada nije zadirkivao tetu Katy.
- Tako dakle. - Eugenia nije bila sigurna da želi čuti ne-stvari o Katy.
- Prošlo je dosta vremena, ali ja se još sjećam kakav je bio s njom. Uvijek smiren i pažljiv. Kao da je napravljena od stakla.
- Misliš, bio je nježan s njom? Rick je klimnuo. - Mama kaže da je Katy bila krhka i slaba. Trebala je nekoga na koga se može osloniti. Ali s tobom, Cyrus je drukčiji. Mogao bih se kladiti da bi s tobom mogao izgubiti živce i kontrolu.
- S tvojom tetom nikada nije gubio živce?
- Nikada. Barem mislim da nije nikada. Mama je rekla da je on za tetu bio kamen oslonac, i za nju otkad je tata... -Rick je brzo stao. - Pa, znaš.
- Znam, - rekla je Eugenia. - Mislim da znam.
- Kada su se moji rastali, ja sam malo poludio. Upadao sam u nepravilne. Jedne su me noći policajci pokupili na jednoj divljoj zabavi i odvezli u postaju. Mama mi se onda raspadala od tuge. Nije znala što da radi. Tako da je nazvala Cyrusa.
- I on je sve sredio.
- Da. Nakon toga, uvijek nam je bio pri ruci. Nikada nisam o tome previše razmišljao. Ali kad sada pogledam unatrag, shvaćam koliko smo toga prošli zajedno. Vodio me na kampiranje. Kupio nam je karte za bejzbol. Stajao je u publici s mamom kada sam se natjecao u plivanju. Pomogao mi je da naučim voziti. Sve one stvari koje smo rado oboje činili, mi-slim, on ih je činio zbog mene.
- Zvuči mi kao da ti je neko vrijeme bio zamjenski otac.
- Mislim da je. - Rick je duboko uzdahnuo. - Nisam se tako trebao ponašati prema njemu samo zato što je nagovorio tatu da dođe na moju maturu.
- Oh, ne znam. Možda je davno, u početku, bilo lijepo od Cyrusa da te štiti. Ali mislim da si sada dovoljno odrastao da se sam o sebi brineš, zar ne?
- Rick ju je brzo pogledao i zatim skrenuo pogled u stranu. - Znam da je radio ono što je smatrao da je najbolje, ali ne želim da popravlja stvari za mene kao onda kada sam bilo mlađi. Više nisam dijete.
- Reci mu to, - rekla je Eugenia. - Razumjet će. - Misliš? - Da. Rick je djelovao nesigurno. - Teško je nagovoriti Cyrusa
- da promijeni mišljenje o nečemu što je već odlučio da je najbolje napraviti u danoj situaciji. On je kao neka vrsta vožnje avionom.
- Vožnje avionom?
- Kada je na određenom kursu, nema skretanja, samo nastavlja odakle je počeo.
- Znam što misliš. - Eugenia je pomislila na Cyrusovu odluku da pronađe Hadovu kuglu. - Ipak, još uvijek mislim ako ga podsjetiš na to kako je napravio dobar posao i pomogao ti da postaneš pravi muškarac, te kako je sada vrijeme da ti sam odrediš svoj put, možda bi i mogao doprijeti do njega.
- Možda si u pravu. Možda ću mu to i reći.
- Kroz otvoreni prozor začuo se dobro poznati zvuk Cyru-sovog džipa. Eugenia se nagnula preko prozora i pogledala na prilaz.
- Vratio se. - Ustala je i krenula prema vratima. - Bilo je i vrijeme. Bolje bi bilo da je saznao ime ili ću morati potražiti drugog privatnog istražitelja da mi pomaže u istrazi.
- Rick se nakašljao. - Ne brini. Cyrus uvijek postiže dobre rezultate.
- To ćemo sada vidjeti.
- Eugenia je preletjela preko stubišta i izašla napolje na verandu. Zastala je kod ograde, s obje ruke se držeći za nju i gledala kako se Cyrus polako približava.

GIGA

-1? - rekla je.

- Saznao sam ime Rhondinog dobrog prijatelja s otoka. Zadovoljno se nasmijao. - Pogodi.

- Nemam pojma. -Jacob Houston.

- Houston? - Zatečena, nekoliko je sekundi razmišljala o toj mogućnosti. - Sam je razbio svoje djelo samo da me pre-plaši? Ne vjerujem u to. Potrebno je stvarno mnogo da bi je-dan umjetnik uništio vlastitu kreaciju.

- Sumnjam da je znao što je u paketu.

Na trenutak je zastala. - U pravu si. Nije mogao znati. -Pogledala ga je s velikom sumnjom u očima. - Nisi se sam suočio s njim, zar ne?

- Nisam. Mislio sam da ćemo to zajedno učiniti. - Cyrus je zastao na kraju stuba. - *Partnerice.*

- Možemo odmah sada otići do njegove radionice. - Eugenia se brzo okrenula. - Idem po svoju torbicu. Jedva čekam da čujem što nam Houston ima za reći.

- Ne tako brzo. - Cyrus ju je uhvatio za ruku. - Razradit ćemo malu strategiju prije nego poletiš s optužbama.

- Kome treba razrada strategije? Ja želim odgovore.

- Dobit ćemo ih, ali nećemo požurivati. Prvo ćemo dobro razmisliti, a zatim djelovati. S obzirom na moje veliko iskustvo u ovom poslu, garantiram ti da ćemo na ovaj način mnogo bolje proći.

Preokrenula je očima. - Ako misliš da ću gubiti vrijeme na glupu razradu strategije, kad za to vrijeme mogu razgovarati s Houstonom...

- Tetak Cyrus? - Rick ga je zazvao s vrata.

Cyrus je pogledao pored Eugenie. - Rick, što si našao?

- Rekao si da pripazim na sve što mi izgleda neobično. Našao sam ove. Misliš da mogu biti korisni?

Rick je u rukama držao nekoliko izblijeđenih rola nacрта. -Što je to?

- Arhitektonski crteži Staklene kuće, - rekao je Rick. -Pronašao sam ih sakrivene iza ormara u knjižnici. Čini mi se da je onaj, tko ih je tamo stavio, već zaboravio na njih.

- Daj da ih vidim. - Cyrus je uzeo jednu rolu iz Rick-ovih ruku i brzo je odmotao. Polako je zazviždao. - Ovo je crtež posljednje verzije po kojoj je građena ova kuća stakla i ogledala.

Rick, podsjeti me ujutro da nazovom svog odvjetnika i da mu kažem da te stavi u moju oporuku.

Rick se osmjehnuo. - Ja želim samo džip.

- Nemoj postati pohlepan.

Eugenia je pogledala crteže. - Što ti znače ti crteži?

Cyrus je podigao pogled s crteža. - Ne razumiješ? Daventry je morao Hadovu kuglu sakriti negdje u kući. Za to mu je bio potreban tajni sef. Ovi crteži mi mogu pokazati gdje je. Ako me prati sreća, kugla još uvijek može biti tamo.

POGLAVLJE

17.

- Je li u redu ako pričamo dok ovo radimo, - Rick je upitao nakon sat vremena.
- Je. - Cyrus je došao do samog kraja knjižnice noseći u rukama traku za mjerenje. Sagnuo se kako bi označio dužinu poda. - Opet me želiš napasti zato što se tvoj tata pojavio na maturi?
- Ne.
- Cyrus je odahnuo. - Cijenim to.
- Rick je uhvatio drugu stranu trake za mjerenje i mirno ju držao stojeći na drugoj strani prostorije. - Eugenia je rekla da bih s tobom trebao biti izravan.
- Cyrus je oprezno pogledao gore. - Što, dovraga, Eugenia ima s tim?
- Ona i ja smo malo razgovarali danas poslijepodne dok ti nisi došao.
- Ovo mi zvuči nekako zloslutno.
- Rick se iskrivljeno nasmijao. - Nee. Samo mi je pomog-la da sredim misli.
- Dvadeset četiri stope, šest inča. Kakve misli?
- Čekaj malo da to zapišem. - Rick je švrljao bilješke u blok. - Znam zašto si natjerao tatu da dođe na moju maturu.
- Mislio sam da se neće raditi o tvom ocu.
- Nisam zbog toga više ljut na tebe. - Rick je napravio facu. - Mislim da to nije prvi puta da si tatu podsjetio na *sas-tanak* sa mnom.
- Cyrus se uspravio i odnio traku do sjedišta kraj prozora. - Šest stopa, tri inča. Jednog će dana vjerojatno sam shvatiti svoje prioritete.
- Možda. Možda ne. U međuvremenu, marit će samo za sljedeći ugovor i je li s njim sve u redu. Znam to. K vragu, Cyrus, uvijek sam to i znao.
- Samo zapamti, kada i sam budeš imao dijete, možeš drukčije odrediti svoje prioritete.
- Sigurno neću ići njegovim stopama, - rekao je brzo Rick. - Postavit ću ih na način na koji si ti postavio svoje.
- Cyrus je zurio u brojeve trake za mjerenje. Najednom su mu se učinili nelogičnim. - Da? Pa, ja možda i nisam najbolji primjer koji trebaš slijediti.
- Ti si najbolji primjer koji imam. Tako da ću ići tvojim stopama.
- Cyrus se nije mogao sjetiti ničega što bi rekao. Obuzela ga je ugodna toplina. Koncentrirao se na traku za mjerenje. -Bez sjedišta kraj prozora ima točno tri stope.
- Zabilježio sam. - Rick je zaposleno pisao. Kratka tišina između njih je došla i otišla. Cyrus je za-
- motao traku za mjerenje, svjestan da Rick već duže vremena samo zapisuje nova mjerenja. Nakon nekog vremena, Rick je pročistio grlo. - Dakle ono o čemu sam htio razgovarati.
- Slušam.
- Kad sam danas razgovarao s Eugeniom, sjetio sam se mnogih stvari koje si za mene učinio od one noći kad si došao po mene u policijsku postaju. Valjda sam te uzimao zdravo za gotovo. Nikada nisam pomislio koliko si zapravo zaposlen, pogotovo u zadnje tri godine kada si morao ispočetka pokrenuti posao.
- Cyrus je krenuo prema njemu kako bi se bolje razumjeli. - Rick, što god sam učinio, to je bilo zato što sam to htio, dobro? Ti si dobro dijete. Ako ikada budem imao vlastitog sina, želio bih da bude poput tebe.
- Rick se zarumenio. - Da? Pa, hvala ti.
- I, o čemu si htio razgovarati?
- O tom djetetu.
- Djetetu?
- Više nisam dijete, tetak Cyrus. - Rick je sreo njegov pogled. - Jedna stvar je bila što si ono učinio s tatom za moju maturu i sve one stvari kada sam bio mlađi. Želio si me zaštititi. Ali

GIGA

više ne trebam tvoju zaštitu, dobro?

Slike posljednjih pet godina prošle su Cyrusovom mislima. Vidio je sebe kako Ricka uči paliti vatru na kampiranju. Kako obojiti sobu. Kako koristiti kondom. Najviše od svega, kako zatamiti ljutnju zbog Jakea Taskera i njegovog nemara prema njemu i obvezama. Da, želio je zaštititi Ricka. Rick ga je trebao.

Ali sada je izgledalo kao da ga Rick više ne treba.

- U redu, - rekao je.

- Rekao si mi da čovjek mora znati prihvatiti činjenicu da ljudi ne žive uvijek prema njegovim očekivanjima. Rekao si da je najvažnija stvar postaviti si vlastita očekivanja i iz sve se snage truditi da se ispune. Rekao si da je to jedini način življenja kada ću se moći suočiti sa sobom u ogledalu. Cyrus se smrknuo. - Stvarno sam sve to rekao?

- Oko milijun puta.

- K vragu. To zvuči kao nešto što je meni moj djed Beau znao govoriti. Možda se pretvaram u starog čudaka.

Rick je to ignorirao. - Tetak Cyrus, sada se mogu sam brinuti o sebi. Ti si mi pokazao kako se to radi. Dopusti mi da sada sam pokušam.

- Znači li to da nećeš više posuđivati moj džip?

Rick se osmjehnuo. Izgledao je kao da mu je veliki kamen pao sa srca. - Rekao sam da se mogu brinuti o sebi. Nisam rekao da ću imati kvalitetan život bez povremenog pristupa tvom džipu.

Cyrus se opustio. Nije Rick jedini koji je osjetio veliko olakšanje, pomislio je. - Bojao sam se toga. Vratimo se na posao. Kako se poklapaju mjerenja poda s onima iz crteža?

Rick je pogledao u crtež, a zatim u svoj blok s bilješkama. - Sve je isto ovdje.

- Znači, ovdje nema mjesta za skrivene vrijednosti. Hajdemo pokušati u gospodarevoj spavaćoj sobi.

- Naravno. - Rick je podigao svoj blok i krenuo iz knjižnice slijedeći Cyrusa. - Stekao sam dojam kako Eugenia ne misli da ćeš pronaći Hadovu kuglu. Misli da gubiš vrijeme.

- To je jedna od zanimljivih stvari kod Eugenie, - rekao je Cyrus. - Nije stidljiva kada ti želi iznijeti svoje mišljenje.

Eugenia je bila strpljiva do poslije večere. Kada je pojela zadnji taco, naslonila se u stolcu i pogledala Ricka i Cyrusa. -U redu, vas dvojica ste imali priliku istražiti što vas zanima.

Pretpostavljam da niste našli nikakve razlike između crteža i mjerenja?

- Još nismo, - rekao je Rick. - Zapanjujuće je kako je teško izmjeriti svaki kutak prostorije.

- Nismo još ni podrum izmjerili, - dodao je Cyrus. - Mi-slio sam da to učinimo večeras poslije večere.

- Nema šanse. - Eugenia ga je oštro pogledala. - Sada je na meni red. Razgovarajmo što ćemo raditi s Jacobom Houstonom.

- Oh, da. Razrada strategije.

- Da. Razrada strategije.

Cyrus se dobroćudno nasmijao. - Ne brini. Ujutro ću se s njim pozabaviti.

- Ne, nećeš. - Eugeniji je bilo dosta. Ustala je sa stolca. - Ja ću večeras s njim razgovarati. Sa ili bez tvog profesionalnog savjeta za strategiju. On je umjetnik. Ja se znam ophoditi s umjetnicima.

- Rekao sam da ću ja to riješiti.

- Ha. Nisi obratio pažnju na moj slučaj otkada je Rick naišao na one crteže. Misliš samo na neko skriveno, tajanstveno mjesto.

- Ne ignoriram tvoj slučaj, samo rješavam jednu po jednu stvar. Još uvijek sam usredotočen. Veselo mu se nasmijala. - Usredotoči se na ovo, gospodine detektive. - Namjestila je prste u znak pozdrava, okrenula mu leđa i zgrabila ključeve svog automobila sa staklenog

GIGA

venecijanskog stola.

- K vragu. - Zaškripila je noga Cyrusovog stolca dok se okretao za njom. - Rekao sam ti, za takve je stvari potrebno strpljenje.

- Cijelo sam poslijepodne čekala da vas dvojica završite igre s tim crtežima. Više ništa neću čekati.

- Nećeš sama ići Houstonu. - Cyrus ju je slijedio niz hodnik.

- Slobodno možeš sa mnom. - Preko ramena mu je dobacila hladan osmijeh dok je ispred ulaznih vrata obuvala svoje crne cipele. - Mislim, ako se možeš otrgnuti od svog lova na tajanstveni predmet.

- Dobro, dobro, idem i ja. - Cyrus je pogledao Ricka. - Želiš li s nama ili ćeš ostati ovdje?

- Idem s vama. - Rick je već bio na nogama. - Je li de-tektivski posao uvijek ovako zanimljiv?

- Nije, - rekao je Cyrus. - Na moju sreću.

Pogled kroz veličanstvenu rupu sa strane staklene površine bio je prozor u srce minijaturnog vulkana. Eugenia je stajala na ulaznim Vratima Houstonove radionice i gledala umjetnika kako provlači staklarsku puhaljku kroz otvor i uranja je u rastopljeno staklo koje je stajalo u posudi za topljenje metala.

Cyrus i Rick su preko njezinog ramena pomno promatrali scenu ispred njih.

Razumjela je njihovu fascinaciju. U svojoj karijeri mnogo puta je bila u prilici promatrati umjetnike u njihovom radu, ali sam rad je nikada nije prestao oduševljavati. Fascinirale su je kontradikcije i tajnovitosti materije koja zadržava svoje karakteristike kao tekuće čak i dok se preobražava u druge oblike, materije koja se može transformirati u bezbroj oblika i ti oblici mogu prenositi i reflektirati svjetlo.

Drevna povijest pravljenja stakla, zanat i umjetnost s ko-lijenima koji dosežu tisuće godina unatrag, jest neizbježan dio očaravanja, pomislila je. Večeras je Jacob Houston rabio staklarsku puhaljku u obrađivanju stakla na način koji je bio poznat čak i rimskim umjetnicima prije dvije tisuće godina.

Cesto je o tome razmišljala, da staklo nije tako učestali svakidašnji predmet, ljudi bi ga gledali kao čudnovati materijal kakav zapravo i jest.

Jacob nije znao za publiku. Sva njegova koncentracija bila je usmjerena na ono što je radio. Fenella je bila u pravu što se tiče jedne stvari, zaključila je Eugenia dok ga je proma-trala; Jacob je bio smiren i siguran dok je radio. Ali to je bio onaj čovjek koji joj je jutros razbio paket koji je stajao na prednjem sjedalu njezinog automobila, podsjetila se. Imao lje naglu narav.

- Jacob Houston? - zazvala ga je.

- Zaposlen sam. - Jacob se nije okrenuo kako bi vidio tko stoji na vratima. Usredotočio se na skupljanje otopljenog stakla pomoću staklarske puhaljke.

- Danas sam razgovarala s Vašom prijateljicom, Rhon-dom Price, - rekla je Eugenia.

- Što dovraga... - Jacob se okrenuo dok su mu usta bila otvorena u šoku. Oči su mu se brzo smračile. U njegovom pogledu pojavilo se nešto poput straha.

Eugenia je zaključila kako Jacob ima oko četrdesetak godina. Na sredini glave je izgubio većinu kose. Ostatak kose je skupljen u mali, tanki konjski rep. Bio je krupan čovjek medvjede građe s masivnim rukama.

- Vi ste ona žena iz Leabrooka. - namrgođeno ju je pogledao. - Ona koja je uzrujala Rhondu. Nemam Vam ništa za reći. Odlazite odavde.

- Samo polako, Houston. - Cyrus se pomaknuo kako bi stao pored Eugenie. - Nećemo otići dok nam ne daš neke odgovore.

Jacobov je pogledom preletio preko Eugenie prema Cy-rusu. - Dovraga, rekao sam da imam posla. Ne želim s vama razgovarati.

- Ja sam Cyrus Colfax. Ovo je moj nećak, Rick Tasker. Očito je da već poznajete gospođicu Swift.

GIGA

Jacob je zaškiljio i pogledao Eugeniu. -1?

Eugenia mu se osmjehnula na način koji je rezervirala samo za temperamentne umjetnike. - Ja sam oduševljena Vašim radom, gospodine Houston. Ustvari, u paketu koji ste danas razbili bilo je Vaše djelo, *Sunce*. Upravo sam ga bila kupila u Midnight galeriji. Željela sam ga za svoju privatnu kolekciju.

- *Sunce*? - Jacob je potreseno zurio u nju. - To je bilo moje *Sunce* u paketu?

- Bojim se da je tako. - Eugenia je pažljivo rekla. - Bilo je nevjerojatno. Brilljantan spoj boje i dizajna. Svidjelo mi se čim sam ga ugledala.

- Kriste. - Jacob je golom, dlakavom rukom obrisao čelo. Ne mogu vjerovati. Moje predivno *Sunce*.

- Razbili ste ga na komadiće. - U Cyrusovom se glasu moglo prepoznati hladnokrvno veselje.

- Ništa više od njega nije ostalo.

Eugenia mu je uputila upozoravajući pogled, ali bilo je prekasno. Vidjela je suze u Jacobovim očima. Kotrljale su se niz obraze.

- Mislim da je bolje da razgovaramo, - rekao je Cyrus.

Jacobova koliba s jednom prostorijom je bila tamni kavez pretrpan s tri staklene skulpture koje su se sjajile poput ogromnih, prekrasno izrađenih dragulja. Eugenia se jedva koncentrirala na razgovor. Pogled joj je stalno odlazio do fa-mozne tri staklene skulpture. Svaka od njih je bila magična konstrukcija izrađena od čiste svjetlosti i boje.

Cyrus se suočio s Jacobom sjedeći nasuprot kosog stola. - Zašto pokušavaš zaštititi Rhondu?

- Rekla je da ju je netko udario i gurnuo u vodu. - Jacob je sjedio, naslanjajući se laktovima na stol. Obuhvatio je gla vu rukama. - Zar ne razumijete. Ona misli da ju je netko pokušao ubiti.

- Vjerujete li u to? - Eugenia gaje brzo upitala.

- Ne znam. - Jacob je obrisao lice dlanom. - Jedno-stavno ne znam. Možda.

- Zašto si pokušao uplašiti gospođicu Swift? - Cyrus ga je pogledao s gađenjem. - Ona je ta koja je skočila u vodu da spasi Rhondu.

- Znao sam da Rhonda nije željela razgovarati s njom. Čak je nije željela ni vidjeti. Kada sam vidio gospođicu Swift da je slijedi otkada je sišla s trajekta, vozio sam za njom i raz-bio joj paket na sjedištu automobila te joj ostavio poruku. Sa-mo sam želio da ode i ostavi Rhondu na miru.

Eugenia je osjetila val sažaljenja prema tom velikom čovjeku. Opet se ubacila prije nego je Cyrus dobio priliku postaviti novo pitanje. - Shvaćam zašto ste to učinili, Jacob, ali nije bilo potrebe za to. Znam zašto me je Rhonda izbjegavala. Radi se o slikama Nellie Grant.

Razgovarale smo o tome. Mislim da se Rhonda više ne boji mene, nego nekog drugog.

- Boji se osobe za koju misli da ju je pokušala ubiti, -mrmljao je Jacob.

- Zašto bi ju itko želio ubiti? - pitao je Cyrus.

- Ne znam. - Jacob je zurio u stol između svojih ruku. -Ali ona misli da je to zbog toga što je na posljednjoj Daven-tryjevoj zabavi vidjela nešto što nije smjela.

Eugenia se nagnula bliže. - Što je vidjela?

- To je teži dio. Ona to ne zna. Prelazili smo to zajedno stotinu puta i nismo ustanovili što ili koga je mogla vidjeti da ju je to dovelo u opasnost. I nismo shvatili zašto su je tek sada pokušali ubiti, a ne odmah nakon zabave.

- Jesi li i ti bio na zabavi, - upitao je Cyrus.

- Naravno. Svi smo bili tamo. Svaki umjetnik s ovog prokletog otoka je bio pozvan. Znao, Davenport nas je iskorištavao. Pozivao nas je na svoje klupske zabave, a mi smo se, Bog nam pomogao, odazivali. Svi smo željeli priliku da promoviramo svoje radove. Njegovi su prijatelji imali novac. Mnogo novca. Bili su važni kolekcionari.

Eugenia je tmurno pogledala Cyrusa. Tada se ponovno okrenula prema Jacobu. - Jeste li poznavali Nellie Grant?

- Nellie? - Jacob je potvrdno klimnuo glavom. - Na-ravno. Upoznao sam je. Na neki sam je

GIGA

način i žalio. Još nije bila shvatila Daventryja. Još uvijek je mislila da joj može pomoći da napravi veliku karijeru. S istim takvim smećem je hranio i Rhondu dok mu nije dosadila.

- Rhonda mi je danas rekla kako misli da je Daventry možda ubijen, - rekla je oprezno Eugenia.

- Znam. O tome je počela razmišljati dok je bila u bolnici. - Jacob je masirao čelo. - To je bila jedina stvar koje se mogla sjetiti kao objašnjenja zbog čega ju je netko pokušavao ubiti.

- Pod pretpostavkom da ju netko zaista želi ubiti, - Cyrus je dodao suho.

- Shvaćam što govorite. Postoji mogućnost da ga je netko gurnuo niz stubište. Ali isto je toliko moguće da se spo-taknuo i pao. Siguran sam da je te noći konzumirao posebnu drogu. Rhonda je rekla kako ga ona čini moćnim. K vragu, možda je stajao na vrhu stubišta i pomislio da može letjeti.

- Kad smo kod droge, što je s njegovim gostima? - Cyrus se naslonio na naslon svoje stolice i ispružio noge ravno ispred sebe. - Jesu li i oni konzumirali droge?

- Nisu. - Jacobovo se lice pretvorilo u grimasu. - Pila se samo cuga u neograničenim količinama, ali to je sve. Ne govorim da nema nekoliko lokalnih ljudi koji bi rekli da je nu-dio drogu, ali Daventry ju je čuvao samo za sebe. Čak je nije davao ni članovima svog kluba. Svi su samo pili pedeset go-dina star viski i francuski šampanjac.

Rick je po prvi puta progovorio. - Je li Daventry bio uznemiren zbog mogućeg uhićenja povezanog s drogom?

Jacob se trgnuo na zvuk njegovog glasa. Okrenuo je gla-vu kako bi pogledao Ricka sa zaista zbunjenim izrazom lica - Mislim da nije. On je uvijek smatrao da pravila za njega ne vrijede. Mislio je da ima dovoljno novca da se izvuče iz bilo koje neprilike. Rhonda mi je rekla kako je u kući imao dosta droge i tako si sam spravljao posebne mješavine od kojih se osjećao posebno. Volio je posjedovati stvari koje nitko drugi nije mogao imati.

Cyrus je razmislio. - To se uklapa.

Eugenia ga je pogledala, svjesna da razmišlja o Hadovoj kugli.

Jacob se namrgodio. - Odgovorio sam na sva vaša pita-nja. Sada, što je s Rhandom?

- Što s njom? - upitao je Cyrus.

- Bez obzira želi li je netko ubiti ili ne, činjenica je da je na smrt uplašena. Misli da je u opasnosti.

- Rekla sam joj da me nazove ako se odluči potražiti zaštitu, - rekla je Eugenia.

Cyrus je podigao obrve. - Zašto bi ona tebe nazvala? Eugenia je diskretno pročitila grlo. -

Rekla sam joj da će je tvoja firma štiti ako odluči da joj je potrebna pomoć.

- Pa, dovraga, - mrmljao je Cyrus. - Lijepo od tebe što mi nabacuješ posao.

Jacobov je pogled neprestano prelazio preko Eugenie prema Cyrusu i obratno. - Što je s tim da ti pružiš pomoć?

- Ja sam vlasnik firme Colfax osiguranje. Tim se poslom bavimo. - Cyrus je iziritirano pogledao Eugeniu. - Pokušavao sam tu činjenicu sakriti ovdje na otoku, nisam želio da itko zna.

- Da li ti je firma registrirana?

- Naravno da je. - Eugenia je pogledala Cyrusa. - Daj mu jednu posjetnicu.

- Cyrus je moj tetak, - rekao je Rick. Mogu jamčiti za njega. Tetak Cyrus, pokaži mu svoju licencu za rad.

Jacob je gledao u Cyrusa s nevjerom u očima.

- Dobro, dobro. - Cyrus je posegnuo u džep i iz njega izvukao kožni novčanik. Otvorio ga je, izvadio jednu posjetnicu i pružio je Jacobu.

Jacob ju je uzeo svojom ogromnom rukom. - Znači li to da ćeš pomoći Rhondi?

- Možda. - Cyrus je bio ozbiljan. - Pretpostavljajući da ona želi pomoć.

U Jacobovim očima se pojavio tračak nade. - Možda je mogu nagovoriti da ti počne vjerovati.

- Nemoj pretjerivati. Trenutno sam jako zaposlen. -Cyrus je ustao sa stolca. Pogledao je

GIGA

Eugeniu. - Mislim da smo večeras ovdje postigli i više nego dovoljno. Ti si me uspjela raskrinkati i, na moju sreću, pronašla si mi novog klijenta koji si vjerojatno ne može priuštiti moje usluge. Pođimo odavde prije nego mi učiniš još neke usluge.

- U redu. - Eugenia je ustala. - Jacob, samo još jedna stvar.

Nestrpljivo ju je gledao. - Što je?

-Leabrook muzej na jesen ima jednu izložbu stakla.

- Znam. Zove se Cutting Edge. Prošle sam godine otišao u Seattle da je vidim. Prekrasna je.

- Ove bih godine željela prikazati neke tvoje radove.

- Moje radove? - Jacob je trepnuo nekoliko puta. - U Leabrooku?

Još je jednom pogledala prekrasne skulpture zelenkaste boje. - Također želim jedan komad za moju osobnu kolekciju umjesto onog kojeg si razbio na prednjem sjedalu mog automobila.

- Da, naravno. - Jacob je prvo pogledao u nju, zatim u vazu. Podigao se sa stolca tako naglo da ga je prevrnuo. -Možeš nju uzeti, ako želiš.

- Oh, da. Eugenia je gladno pogledala prema umjetničkom komadu dok ga je on dizao s postolja. - Želim.

Kiša je padala sa nadstrešnice Staklene kuće i udarala u prozore. Eugenia je sama ležala u krevetu i slušala.

Kiša ima mnogo zajedničkog sa staklom, pomislila je. Prozirna materija koja propušta i reflektira svjetlost kada svjetlost postoji oko nje. Kao što staklo postaje neprozirno kada oko njega nema svjetlosti.

Bila je ponoć. Nije bilo svjetlosti koja bi se reflektirala u prozore.

Okrenula se, odgurnula pokrivač i sjela na kraj kreveta Cyrus joj se nije došao pridružiti. Nije znala je li to zbog toga što je večeras odlučio spavati sam ili još uvijek hoda prostorijama s crtežima u jednoj i trakom za mjerenje u drugoj ruci.

Sjedila je vrlo mirno, pažljivo osluškujući njegove korake ispred vrata. Shvatila je da je čitav sat čekala da začuje te korake.

Kako ih večeras nije čula, naglo je ustala, ogrnula svoju kućnu haljinu i obukla papuče, te otvorila vrata. Zakoračila je na hodnik. Nije bilo svjetla ispod Rickovih ni Cyrusovih vrata. Zategnuvši remen svoje kućne haljine, pošla je niz stube. Slabi odsjaj svjetla s prvog kata potvrdio je njezinu sumnju da je Cyrus još uvijek budan.

Tiho se spustila stubištem, prešla hodnik i vidjela da je jedna lampa u dnevnoj sobi ostala gorjeti. Nije bilo ni traga Cyrusu.

Nastavila je pregledavati prostorije. Kada je došla do sobe s vrijednostima, sve je bilo u potpunom mraku. Osjetila je Cyrusovu prisutnost i prije nego mu je čula glas.

- Što je bilo, Eugenia? Ne možeš spavati?

- Ne. - Ušla je u prostoriju i čekala da joj se oči priviknu na duboku tamu.

Konačno ga je ugledala. Smjestio se na fotelji od bijele kože i gledao u gustu i mračnu šumu.

Noge su mu bile ispružene, a prsti na rukama isprepleteni.

- Pretpostavljam da ni ti nisi mogao spavati?

- Malo sam razmišljao, - rekao je.

Za sobom je zatvorila vrata, krenula naprijed i sjela na fotelju pored njega. Oko njih je bila samo kišna noć.

- Jesi li došao do nekog zaključka? - upitala je nakon nekog vremena.

- Palo mi je na pamet da postoji nekoliko načina na koji se može gledati ovaj nered.

- Pretpostavljam da pod neredom misliš na moj slučaj?

- Da. Nered. Priznajem da mi se čini da su lokalne vlasti bile u pravu kada su ustanovile da je Daventryjeva smrt čista nesreća. Ali što ako su pogriješili?

Bila je zaprepaštena. - Počinješ vjerovati da je možda ubijen?

- Možda. Iako mi logika govori da je, ako je uopće ubijen, onda bi to bilo zbog Hadove kugle. A ne droge. Sam Bog zna da su ljudi zbog te proklete kugle umirali i prije njega.

GIGA

Znala je da misli na svoju mrtvu ženu. - Tako si mi rekao.

- Činjenica koja se tu ne uklapa jest ta da je guranje niz stubište zločin iz prilike, a ne planirani događaj. A rezultat toga bio bi nepredvidiv.

- Rekao si da je svatko tko bi želio ukrasti Hadovu kuglu morao biti profesionalac.

- Točno. Što ako počnemo gledati stvari iz drugog ugla? Što ako pretpostavimo da Daventry nije ubijen zbog Hadove kugle ni droge?

- Što nam to ostavlja?

- Vrlo osobni razlog, - rekao je Cyrus.

Namrgodila se, razmišljajući o tome. Svi su se složili da je Daventry imao neprijatelje. -

Misliš, što ako ga je ubio netko tko ga je mrzio, vidio je zlatnu priliku i iskoristio je?

- Možda si ti cijelo vrijeme u pravu. Možda je tvoja prijateljica Nellie stvarno vidjela nešto što nije smjela...

- Daventryjevo ubojstvo?

- Ili nešto što je uvjerilo ubojicu da bi ga, ili nju, mogla identificirati. I možda je Rhonda Price također nešto vidjela.

Eugenia je duboko udahнула. - Ima neke logike u tome. Nellie je navodno dan nakon Daventryjeve smrti pala preko ograde broda. Ali zašto bi itko tako dugo čekao da *ubije* Rhondu?

- Ne znam. Ali mislim da sa sigurnošću mogu reći da se jedan faktor, koji se promijenio u jednadžbi, odnosi na pojavu slika iz Nelliene serije *Staklo*.

Eugenia je zapanjeno pogledala u njega. - U pravu si. Rhondu su gurnuli u vodu samo nekoliko dana nakon što je slika stavljena u prodaju u Midnight Art galeriji. Ali što bi slika mogla imati s Daventryjevom smrću?

- Stvarno nemam pojma, - priznao je Cyrus. - Samo pokušavam stvari sagledati iz drukčije perspektive. Tražim nešto čime bih sve ovo povezao, čak i tri ubojstva.

- Tri ubojstva? Bila su samo dva. Daventry i Nellie.

- Zaboravljaš Leonarda Hastingsa, - rekao je Cyrus pažljivo.

- Ali on je umro od srčanog infarkta.

- Nije se radila autopsija. Njegova je liječnica bila zadovoljna rješenjem da je to bio srčani infarkt jer je već dugo godina bio bolestan. Nitko se nije potrudio postaviti nikakva pitanja.

- Ali kako je to ubojica mogao izvesti da izgleda kao srčani infarkt? - Eugenia je upitala.

Cyrus je slegnuo ramenima. - Hastings je pio mnogo lijekova. Netko je mogao zamijeniti tablete koje inače pije s Daventryjevim eksperimentalnim drogama. Samo Bog zna što su mu one mogle učiniti.

- To je jako čudna misao, Cyrus.

- Znam, puštam da mi misli same nadolaze, pokušavam naći neko logično objašnjenje i sagledavam stvari iz različitih Uglova.

Eugenia se sama sebi nasmijala. To svaki umjetnik radi. To se zove kreativni proces.

- Samo me zovi Michelangelo.

Eugenia je proučavala sjenovite obrise njegovog tijela pokušavajući razaznati izraz njegovog lica. To je bilo nemoguće. - Shvaćaš li što govoriš? Ako ovdje postoji ubojica, onda to može biti netko od lokalnih ljudi. Netko tko živi na ovom otoku. Netko s osobnim razlogom za Daventryjevu nesreću.

- Kako se čini, ovdje ne nedostaje ljudi koji nisu voljeli Daventryja.

Zadrhtala je. - Gdje se mi uklapamo u tu tvoju novu teoriju?

- Mislim da bi ti trebala otići s otoka. Sutra se ti i Rick možete vratiti trajektom u Seattle.

Mogu srediti da te Stredley dočeka. On će pripaziti na tebe dok ja ovdje ne riješim neke stvari. Bila je toliko zaprepaštena da joj je trebalo nekoliko sekundi da osjeti kako je preplavljuje bijes. - Ah, ne, nećeš. Nećeš me se tako lako riješiti.

- Ne sviđa mi se osjećaj koji imam u vezi ovog slučaja, - rekao je Cyrus. - Imam posla, ali ga

GIGA

ne mogu obavljati ako se moram za tebe brinuti.

- Tko kaže da se moraš brinuti za mene? Već se dugo vremena brinem sama o sebi.

- Možda, ali do sada se nisi morala braniti od ubojice.

- Ubojica, pretpostavljajući da uopće postoji, ne ide za mnom. Njega zanima netko tko je mogao vidjeti nešto u noći Daventryjevog ubojstva.

- Da. Ali možda odluči ići i za ljudima koji postavljaju mnogo pitanja o Daventryjevoj smrti.

Želim te maknuti s nje-govog puta.

- Cijenim tvoju zabrinutost, - rekla je kruto. - Ali ja ne odlazim s otoka.

- Eugenia, - rekao je Cyrus jako nježno, - znam da je nemilosrdno i grubo to istaknuti, ali ako dođe do nekog nagu-ravanja, ja sam mnogo veći od tebe.

- Možeš biti veći, ali mogu se kladiti da sam ja brža. Tako brzo se pomaknuo da nije ni shvatila da je ustao sa stolca dok se nije našla u njegovim rukama.

POGLAVLJE

18.

- U redu, možeš se kretati prilično brzo kada ti se prohtje. - Eugenia je znala da zvuči kao da je bez daha. Nije mogla ništa protiv toga. Ona je i bila bez daha. Puls joj se ubrzavao, a dlanovi znojili.

- Motivacija je ključ svega, - rekao je Cyrus. - U ovom sam trenutku jako motiviran. Lice mu je bilo sjenom zaštićeno od pogleda. Ali ipak je bilo dovoljno svjetla koje je prodiralo unutra ispod vrata da bi se mogao vidjeti tračak sjaja u njegovim očima. Mogla je osjetiti toplinu i snagu njegovog tijela. Također je osjetila i njegovu veliku odlučnost.

- Ovo nije način za rješavanje osobnih konflikata, - upozorila ga je.

- Ti se držiš svoje teorije o osobnom ophođenju, a ja svoje, - rekao joj je dok se približavao njezinim usnama.

- Mislim sam da sam ti već rekla da se ne možeš koristiti seksom da bih ja radila sve što mi kažeš.

- Što ako ja želim da ti vodiš ljubav sa mnom?

- Ah. Pa, mislim da bi to mogla biti iznimka.

- Mislio sam da bi mogla. - Poljubio ju je žestoko i Čvrsto.

Nije imalo smisla sada razgovarati s njim, pomislila je Eugenia. Nije bio raspoložen za slušanje. Stavila je ruke oko njegovog vrata i poljubila ga.

Sada već poznati osjećaj uzbuđenja i čuđenja, od kojeg je nestrpljivo drhtala, prošao je kroz nju. Stavila je prste u njegovu kosu.

Cyrus je koraknuo u stranu i naslonio je na kauč prekrivenom jastučićima. Pala je na njega, svojim nogama nježno dodirujući njegove. Osjetila je njegovu tvrdoću.

Stavio je jednu ruku u izrez njezine kućne haljine. Tkanina se lako raširila. Uzdahnula je kad je osjetila njegove tople prste na svojim grudima. Kada je prelazio jezikom preko njezine bradavice, pokušala je glasno izgovoriti njegovo ime. Ali čula se samo isprekidana, napola progutana riječ. Zaronila je noktima u njegova ramena.

- K vragu, - jauknuo je. Podigao je usne do njezinog vrata. - Damo, Vi ste opasni.

Samo s tobom, nakratko je pomislila. *Zašto je to tako?*

Teško joj je pitanje sada zaokupiralo misli. Ali isparilo je istom brzinom kao i vatra koja ih je obuzela.

Borila se s gumbima njegove košulje dok nije uspjela staviti dlanove na njegova gola prsa.

Shvatila je da ga obožava osjećati. Obožava njegov miris i okus. Obožava njegovu snagu.

Oh, Bože. Što ako ga ona cijelog obožava?

Nemoguće. Sve se jako brzo dogodilo. Ovo ne može biti ljubav. Ovo je bio seks. Prekrasan, uzbudljivi seks, ali samo seks.

Još uvijek se kontrolirala. Nije svoje srce izložila riziku.

Ili jeste?

Još jednom joj je uznemirujuća misao isparila iz misli poput dima stvorenog gorućom vatrom uzajamne požude. Eugenia ju je pustila da ode. Zadnja stvar koju je željela učiniti večeras je analizirati zbunjujuće osjećaje prema ovom čovjeku.

Cyrus je rukama polako dizao njezinu kućnu haljinu, na mjerno sve do njezinog struka. Sjela je nasuprot njemu i drh-tavim prstima otkopčavala remen na njegovim hlačama. Raširio se s potpunom erekcijom u njezinim rukama.

Nježno ju je ljubio. Glava joj je pala dolje. Morala je progutati plač koji bi se inače začuo kao krik gore, u Rickovoj sobi.

Uхватила je Cyrusovu jaku erekciju svjesna njegove veličine. Dahtao je iznad nje. Kada je s dva prsta ušao u nju, otopila se poput stakla u topionici. Odjednom je bila potpuno uzbuđena. Nagnula je glavu kako bi mu ljubila ramena.

GIGA

Bila je potpuno svjesna kiše koja je udarala u zidove koji su ih okruživali.

Kada je Cyrus konačno prodro u nju, potpuno je prožimajući, ona je gotovo vrisnula od užitka.

Rukama joj je obuhvatio bedra. Tako ju je čvrsto držao da se više nije mogla pomaknuti. - Želim te osjetiti dok svršavaš.

Malo dublje je ušao u nju.

-Sada, - šaptala je.

Teško je disala. Tijelo joj se sklupčalo u jakom grču dok je osjećala kako joj osjećaj velikog užitka prolazi tijelom. Privukao joj je lice blizu svojemu i utišao njezine jecaje svojim usnama.

Cyrus je gledao u tamu preko ostakljenog stropa. Stvari će se jako promijeniti nakon ove avanture s Eugeniom.

Ne, to je bio problem. Stvari se uopće neće promijeniti.

Stvari će biti iste onakve kakve su bile prije nego je Eugenia ušla u njegov život.

Neće više biti rasprava o umjetnosti s arogantnim snobom podignutih obrva koji nije mogao odoljeti upadicama i davanju lekcija o zadanoj temi.

Neće više biti razmjene argumenata s tvrdoglavom ženom koja o svemu ima vlastito mišljenje i koja je mislila da zna više od njega o osiguravajućem poslu.

Neće više gubiti živce i samokontrolu.

Neće više biti vrućeg seksa sa ženom koja izgleda kao mačka provalnica.

Lista stvari se nastavljala, shvatio je. I postajao je depresivniji.

Neće više biti razgovora s nekim tko ga je mogao razumjeti bolje od ikoga.

Sada su kroz njega prošli jeza i trnci, tjerajući toplinu i zadovoljstvo nametnutih nedavnim vođenjem ljubavi. On nije vjerovao u predosjećaje, podsjetio se. On se suočavao samo s činjenicama. Sve na dugoj listi onoga što će nestati kada se rastane s Eugeniom su jednostavne činjenice.

Cijelu je tu listu sklonio na stranu. Večeras nije imao vremena razmišljati o budućnosti. Imao je druge probleme koje je prije toga morao riješiti.

Jednom je rukom obgrlio Eugeniu. - Gdje smo stali?

- Mislim da smo se svađali. - Lijeno se protegnula na kauču. Njezina je ruka mirno ležala na njegovom truhu. -Govorio si nešto o tome koliko si veći i jači od mene.

- A ti se rekla nešto o tome kako si brža.

- Točno. Brža. - U glasu joj se moglo prepoznati veliko zadovoljstvo. - Ali još nismo stigli do pameti. Na tom sam području zaista sjajna, znaš.

- Nije važno. Teorija o tome kako je mozak važniji od snage nije ništa, a vjerojatno su je iznijeli pametni ljudi bez mišića. U stvarnom svijetu, snaga uvijek pobijedi pamet.

- Cyrus, neću otići s otoka. - Nagnula se nad njega. - Ne dok ne saznamo što se ovdje događa. Pogledao ju je, svjestan odlučnosti koja joj je izbijala iz svake pore na licu. Navikla se brinuti sama o sebi. Navikla je izdavati naredbe, a ne slušati ih. Definitivno posebna žena.

Možda bi joj trebao dopustiti da ostane, pomislio je. Na-kon svega, ona je na to imala i pravo. Uz to, ako ostane, mogao bi je stalno promatrati.

Isprike, isprike. Zdrav razum mu je govorio da bi za nju bilo sigurnije kada bi se vratila u Seattle.

- Ova bi situacija mogla postati opasna, - pažljivo je rekao. - Želim biti siguran da si izvan opasnosti.

- Sigurnija sam ovdje s tobom nego sama u Seattleu, -lukavo je rekla. - Sjećaš se, ti si stručnjak za osiguranje.

- K vragu. Nećeš mi ovo olakšati, zar ne?

- Neću. - Očešala se usnama o njegovu bradu. - Zapravo, učinit ću to nemogućim.

- Ako misliš da me seksom možeš kontrolirati..., -rekao je.

GIGA

-Da?

Uzdahnuo je. - Možda si u pravu.

Njezino je golo stopalo klizilo cijelom dužinom njegove noge. Mogao se zakleti da je osjetio kako se brzo uzbudio i pomakao. *Nemoguće. Kriste, ja sam prestar za ovakvo brzo reagiranje na podražaje takve vrste.*

Zazvonio je telefon koji je stajao pokraj njih na staklenom stoliću i tako poremetio tihu tamu. Eugenijino se stopalo prestalo kretati. Cyrus se podigao na lakat i dohvatio slušalicu.

- Ovdje Colfax.

- Ja sam, Jacob Houston. Moram razgovarati s vama. Napetost u Jacobovom glasu trgnula je Cyrusa kao što bi

u ovome trenutku malo što moglo. Otresao se uzbuđenja koje je Eugenia potakla u mjemu i naglo sjeo na rub kauča.

- Houston, što je bilo?

- Upravo sam se vratio od Rhonde. Nešto se dogodilo. . - Što si u ovo doba noći radio u njezinoj kući?

- Pokušavam ti reći. Nazvao sam je nakon što ste otišli. Rekao sam joj da bi trebala stupiti u kontakt s vama. Želio sam je nagovoriti da prihvati pomoć koju ste joj ponudili. Dugo smo razgovarali.

-Što je rekla?

- Konačno je pristala. Rekla je da će vas ujutro nazvati. I tada me je zamolila da odem do njezine kuće i spakujem još neke stvari koje su joj ostale. Tako da sam otišao.

- U pola noći?

- Ja sam kao noćna ptica, - rekao je Jacob. - Bio sam budan.

- Nastavi. - Cyrus se odmaknuo od Eugenie. Ustao je i zakopčao hlače. - Što se dogodilo?

- To je ono što ti pokušavam reći. Njezina je kuća u neredu. Sve su ladice razbacane po kući. Iz kuhinje je sve izvučeno iz elemenata i pobacano po podu. Čini se kao da su upali vandali.

-Lokalni klinici?

- Možda, ali nakon onoga što se Rhondi dogodilo u marini, nisam baš siguran. Ovo je ludost, ali čini se kao da je netko ušao u njezinu kući u potrazi za nečim.

- Znaš li što bi netko mogao tražiti?

- Ne. Stalno ti ponavljam, Rhonda ne zna zašto je netko pokušava ubiti, zato sigurno neće znati ni zašto joj je netko provalio u kolibu. K vragu, možda i jesu bili vandali. Misliš da bi znao razliku?

- Vjerojatno. - Cyrus je razmatrao mogućnosti, čak i onu da mu netko namješta klopku. - Doći ću do tebe da te po-kupim. Zajedno ćemo otići do Rhondine kuće i pogledati okolo.

- U redu. - Jacob je zvučao smirenije. - Hvala. Čekat ću te u mojoj kući.

Cyrus je polako spustio slušalicu.

Eugenia je kleknula na kauču, namještajući kućnu halji-nu. - Što se događa?

Pažljivo je razmislio o riječima prije nego ih je izgovorio. - Jacob kaže da je netko provalio u Rhondinu kolibu.

- Zašto nije nazvao Miroljubivog Jonesa?

- Ne znam. - Dok nije provjerio situaciju, nije je želio uznemirivati. - Vjerojatno zbog toga što je toliko zabrinut za Rhondu da ne može bistro razmišljati.

Upalio je lampu, okrenuo se i pogledao je. Kosa joj se rasula oko lica poput tamnog oblaka. Oči su joj još uvijek strastveno sjajile od nedavnog vođenja ljubavi. Skupljala je oko sebe kućnu haljinu, ali ispod razreza nazirala joj se gola noga cijelom dužinom.

Požuda mu je prostrujala tijelom, taj zastrašujući primitivni nagon ga je zapanjio svojom snagom. Osjetio je kako ostaje bez zraka.

- A što ćeš ti napraviti u vezi s tim? - Eugenia ga je upitala.

Cyrus se svom snagom pokušavao usredotočiti na postojeći problem. - Ne znam. Ali mislim

GIGA

da je bolje da odem provjeriti. Houston je zvučao nervozno. On nam je sada neka vrsta klijenta. Sada je firmina obveza smiriti klijenta.

- Poći ću s tobom. - Eugenia je skliznula s kauča. - Daj mi samo minutu da se presvučem.

- Ne. - Prošao je prstima kroz kosu kako bi je poravnao. - Ti ostani ovdje. Ako povedem tebe, onda moram probuditi Ricka i objasniti mu što se događa. Tada će i on željeti s nama. Nema smisla da zbog ovoga svi troje trčimo otokom u ovo doba noći.

Oklijevala je, očito se kolebajući. - Pa...

- Vratit ću se za sat vremena, - rekao je s lakoćom. Poljubio ju je u usta dok je prolazio pored nje i išao prema vratima. - Idem po jaknu, gore je u mojoj sobi.

Brzo je otišao staklenim stubama, pored balkona, do svoje sobe. Njegova 38-ica je stajala točno na onom mjestu gdje ju je ostavio onoga dana kada je stigao u Staklenu kuću.

Bila je u lažnoj torbi koju je sada otvorio, izvadio pištolj i prekrpio ga crnom kožnom jaknom koju je prebacio preko ruke. Eugenia ga je čekala na dnu stubišta. Oči su joj se doimale ogromnima u sjeni.

- Cyrus?

Nešto u tonu njezinog glasa ga je natjeralo da bude jako miran. -Da?

- Obećaj mi da ćeš biti pažljiv.

Polako se nasmiješio. Shvatio je kako je lijepo imati nekoga tko se brine za tebe. - Računaj na to.

U Jacobovoj kući nije bilo nimalo svjetla, ali Cyrusovu pažnju je, dok je prilazio, privukao slabi odsjaj u njegovoj radionici.

U radionici nije bilo telefona. Jacob ga je morao zvati iz svoje kolibe. Ništa mu nije rekao o tome da će se vratiti u radionicu i raditi. Zapravo, iz razgovora se moglo zaključiti da cijelu večer nije radio. Tvrdio je kako je dugo telefonom razgovarao s Rhodom i zatim otišao do njezine kolibe.

Cyrus je zaustavio automobil na prilazu i jednom kratko zatrubio. Nije bilo odgovora.

Nekoliko je sekundi sjedio za volanom i razmišljao o si-tuaciji u kojoj se trenutno nalazio.

Nakon nekoliko trenutaka posegnuo je u jaknu za svojom 38-icom.

S pištoljem u ruci, izašao je iz automobila i sakrio se u sjeni obližnjeg drveća. Kiša je prestala padati, ali još je uvijek kapala s teških grana. Trgnuo se kada mu je nekoliko kapi palo za vrat. Detektivski posao nije uvijek glamurozan, pomislio je-

Odsjaj iz topionice stakla se reflektirao kroz prozor radionice. Vatra uvijek dobije odgovarajuću pozornost, mislio je Cyrus. Promatrao je scenu ispred sebe, ali nitko se unutra nije micao.

Okrenuo se prema mračnoj kolibi. Jacob je rekao da će ga čekati u svojoj kolibi, ne u radionici.

Provlačio se između mokrog drveća polako se krećući prema stražnjoj strani male kuće. Kada je ugledao ulazna vrata, pomaknuo se prema zidu i stao kao prilijepljen za njega.

Kretao se držeći leđa prislonjena uza zid dok nije došao do ulaznih vratiju. Kvaka se s lakoćom okrenula u njegovoj ruci.

Duboko je udahnuo i naglim pokretom širom otvorio vrata.

- Houston, jesi li ovdje?

Kada nije dobio nikakav odgovor, Cyrus je rukom pipao po zidu i našao prekidač za svjetlo. Sada je jednosobnu kuću obasjala svjetlost iz prašnjave sijalice na stropu. Cyrus je pregledao cijelu sobu.

Interijer malene kuće je izgledao poput ribe kojoj je izvađena utroba. Svaka je ladica bila otvorena. Hrpa iznošenih flannelskih košulja stajala je na podu gdje su bačene nakon što su izvučene iz ormara. Čak je i hladnjak bio prazan.

Nije bilo ni traga od Jacoba.

Tihi šapat direktno iza njega Cyrusu je bio jedino upozorenje da nije sam u kući.

GIGA

Instinktivno je reagirao i cijelom se dužinom spustio na zemlju.

Šapat je posao nešto glasniji. Nekoliko sekundi kasnije, nešto teško je udarilo u drveni zid kolibe. Zabilo se u drvo upravo na onom mjestu gdje bi bila Cyrusova glava da nije le-gao na pod.

Čovjek je u mraku opsovao. - Dovraga.

- Promašio si ga, idiote. - Drugi glas je dolazio iza drveća. - Udari ga, požuri. Sranje, miče se. Krajičkom oka Cyrus je vidio par čizama od zmijske ko-že. Kotrljao se prema njima, pritiskajući ih snagom svog tijela.

- Gad. - Čovjek u čizmama je zateturao od pritiska, ali se uspio održati na nogama. Još jednom je zamahnuo, ovoga puta zaista divlje.

Dugačka i teška metalna šipka okrnula je Cyrusovu glavu. Dok se izmicao u stranu, letimično je pogledao lice koje je bilo prekriveno tamnom skijaškom maskom.

Podigao se s poda i uperio pištolj. Svjetlost koja je dolazila iz kolibe prelijevala se po cijevi pištolja.

- Dva poteza i gotov si, - Cyrus je polako rekao.

- Isuse. - Skijaška se maska smrznula.

- Ima pištolj, - povikao je čovjek sakriven iza drveća.-Trči.

- Nisam se obvezao na ovo, - rekao je čovjek sa skijaš-kom maskom, ispustio metalnu šipku iz ruku i u tri koraka otrčao među drveće.

Cyrus je polako spustio pištolj.

Čekao je u sjeni drvenog zida dok se nije uvjerio da su zaista otišli.

Pogledao je u dugi metal koji je stajao na zemlji. Bila je to cijev koju je Jacob ranije koristio u svojoj radionici. Podi-gao ju je i odlučno krenuo prema radionici.

Na vratima je zastao. Noć je bila prohladna, ali je topi-onica stakla previše grijala radionicu.

U zraku se osjećao jaki miris viskija. Cyrus je vidio da jedna otvorena boca stoji na polici.

Skoro je bio siguran da danas ranije nije ovdje stajala.

Pogled na plamen ga je zabrinjavao. Pita se kako se on gasi u topionici stakla. Palo mu je na pamet da bi to Eugenia mogla znati. Nazvat će je iz kolibe.

Upravo kada se okretao da ode, ugledao je Jacoba. Veli-ki je čovjek ležao na podu licem prema dolje odmah pored stola.

Cyrus je spustio metalnu cijev i brzo utrčao u sobu. -Houston.

Jacob je promrmljao na zvuk njegovog glasa. - Ha? Cyrus je osjetio olakšanje. Spustio se na koljeno pored velikog čovjeka. - Što se dogodilo?

- Dunno. - Jacob je promućao podižući glavu i gledajući u Cyrusa krvavim očima. Široko mu se lice zgrčilo od boli. -Colfax, što ti radiš ovdje?

- Zvao si me, sjećaš se? - Cyrus je nježno opipao Jaco-bovu lubanju.

- Joj. - Jacob je odmaknuo glavu i oprezno je dotaknuo.

- Sranje, ovo boli.

- Oprosti, čini se da te je netko udario po glavi.

Jacob je trepnuo. - Mutno se sjećam. Mislim da su bila dvojica. Došli su mi s leđa, odmah nakon razgovora s tobom.

- Još uvijek su bili ovdje kada sam došao.

- Valjda me nisu udarili dovoljno snažno kao što su mislili. Bio sam ošamućen, ali čuo sam ih kako razgovaraju. Žalili su se kako sam težak dok su me vukli ovamo. - Jacob je njušio. - Kakav je to miris?

- Viski. Nikada ne bih pomislio da piješ dok ovdje radiš.

- Rukama je pokazao prema užarenoj peći.

- Nikada ne pijem kada obrađujem staklo. - Jacob se borio da stane na noge. - Ovdje je jako vruće. Što je to, dovraga? K vragu, topionica stakla.

- Mislim da je nisi ti zapalio, zar ne?

GIGA

- Nisam. Za večeras sam završio s poslom čim ste ti i gospođica Swift otišli. - Jacob je polako teturao prema topio-nici stakla. - Moram je ugасiti.

- Dobra ideja. - Cyrus je ponovno pogledao bocu s viskijem. - Imaš li ikakvu ideju zašto je netko htio zapaliti *ovo mjesto*?

Jacob se okrenuo i pogledao ga preko ramena. - Zapaliti? Jesi li ti lud?

- Meni to tako izgleda. Mislim da je viski glavni faktor. Već vidim naslov u novinama: *Pijani umjetnik slučajno zapalio svoju kolibu i radionicu.*

Pojavio se strah u Jacobovim očima. - I sebe dok je bio unutra. K vragu, Colfax, htjeli su me zapaliti, zar ne?

U početku je Cyrus oklijevao, ali je odlučio da nema smisla ne reći čovjeku istinu u ovakvoj situaciji. - Čini se da je tako.

- Znala sam da te nisam trebala pustiti samog. - Eugenia je stavila čajnik na štednjak i izvadila šalice na stol. - Oh, Cy-rus, mogao si poginuti.

- Šuti. - Cyrus, ispružen na kuhinjskom stolcu, zadub-ljen u misli, podigao je pogled prema stropu. Jacob je bio gore, smještajući svoju na brzinu natrpanu torbu u jednu od praznih spavaćih soba. - Houston je već ionako dovoljno potre-sen zbog toga. Nema smisla još ga više uzrujavati.

- Što je sa mnom? - Sipala je vodu u šalice. - Ja sam jako uzrujana.

Kratko se osmjehnuo. - Ne, nisi. Ti si hladna poput sante leda. - To nije bila laž. Kada je prije desetak minuta stigao u Staklenu kuću s Jacobom, jedva da je trepnula. Bilo je jako li-jepo imati ženu koja je na sve spremna.

Bilo je lijepo imati Eugeniu pored sebe.

- Što će Miroljubivi Jones napraviti u vezi ovoga? - Eu-genia je zahtijevala odgovor.

- Ne može puno napraviti. Ni Jacob niti ja ne možemo identificirati tu dvojicu koji su nas napali. On će krenuli od pretpostavke da su to bili vandali s obale. Rekao je da se to u prošlosti dogodilo nekoliko puta. Djeca se napiju, ukradu brod i dođu tražiti nevolje.

Pomno ga je promatrala. - Ništa drugo nisi rekao Miroljubivom? Da su Daventry i Nellie možda ubijeni i da je Rhonda u opasnosti?

- Što ti misliš?

- Vjerujem da bi mislio da smo ljudi kada bismo mu rekli da je ovdje posljednjih tjedana ubijeno nekoliko ljudi i da on to nije shvatio.

- Da, i ja sam tako zaključio. Moram priznati da niti ja nisam vjerovao da je nedavno ovdje netko ubijen. Štoviše, još uvijek nisam siguran u to. Nema čvrstih dokaza koji potvrđuju da netko zaista jest ubijen.

- Jacob je prestrašen, - Eugenia je dodala.

- Znam. Ne samo zbog sebe. Zabrinut je i za Rhondu. U jednu sam stvar siguran.

- U koju to?

- Kod Jacoba su večeras bila dva čovjeka. Što se ne poklapa s mojom teorijom o tome da je ubojica lokalna osoba.

- Namrštila se. - Zašto?

- Zato što je stvarno nevjerojatno da su takva dva čovjeka na koje sam ja naletio mogla duže vrijeme neopaženo živjeti na Frog Cove Islandu.

- Zaista je nemoguće, zar ne? -Da.

Cyrus je otpio gutljaj čaja. Bio je vruć i čudno umirujući. Palo mu je na pamet da mu večeras godi Eugenijino kome-šanje. *Nemoj se previše naviknuti na to*, upozorio je sam sebe. - Ako pretpostavimo da to nisu lokalni ljudi, onda je Miroljubivi bio u pravu kada je rekao da ih trajekt vjerojatno čeka kako bi ih odvezao s otoka.

Eugenia je udarala prstima po šalici. - Vjerujem da je zaista neobično da se dvojica ubojica koriste trajektom kako bi došli na mjesto ubojstva.

- Vrlo neobično.

GIGA

- Pogotovo kad to znači da bi morali čekati do sutra ujutro kako bi uhvatili onaj koji ide u devet sati da bi uspjeli neo-paženo pobjeći.

Cyrus je razmislio o tome. - Ponovno, neobično ali ne i nemoguće. Trajekt će sutra biti kratiji ljudima nego što obično jest, zbog turista koji će htjeti posjetiti prvi dan Daventryjevog festivala. Njima dvojici će biti jako lako utopiti se u tu gužvu.

- Na to nisam pomislila.

- Ah, ali ja jesam. - Cyrus se kratko osmjehnuo. - Zbog toga tako dobro zarađujem. I samo da budem siguran, idem napraviti neke pripreme u slučaju da se njih dvojica ipak odluče ukrcati na trajekt.

- Kakve pripreme? - Imam plan.

- Nekako mi to ne smiruje živce.

- Čudno. Mojima čini čuda. Uvijek se osjećam bolje ka-da znam da imam plan.

Zavrnila je nosom. - U redu, pričaj mi o svom planu.

- Reći ću ti sve detalje čim Rick siđe dolje.

- Ovdje sam, - uzviknuo je Rick s kuhinjskih vrata. Pojavio se kada je zakopčao i posljednji gumb košulje. - Što je u vezi plana?

Cyrus ga je zamišljeno pogledao. - Što kažeš na to da se iskušaš u najdosadnijem dijelu detektivskog posla?

Rickova su se usta zatvorila u pola zijevanja. Oči su mu entuzijastično zasjale. - Može. Što trebam raditi?

- To se zove zasjeda. Evo kako funkcionira. - Cyrus se nagnuo naprijed i položio ruke na noge. Lupkao je prstima u znak koncentracije. - Ti i ja ćemo ispratiti Jacoba Houstona na trajekt u deset sati. Jedan od mojih ljudi, zove se Paul Stredley, čekat će nas na kopnu.

- Nastavi, - rekao je Rick.

- Stredley će preuzeti brigu o Houstonu i zatim će otići u Seattle pokupiti Rhondu Price. Pobrniut će se da njih dvoje budu na sigurnom dok se ovo ovdje ne riješi.

- To je sve što moram učiniti? - Rickovo je razočaranje bilo očito. - Ići na trajekt s tobom i Jacobom?

- Ne, nije to baš sve. - Cyrus se nasmijao. - Ja ću se vratiti sljedećim trajektom. Ali ti ćeš ostati. Ti ćeš paziti na svaki brod koji pristigne tijekom dana. Zapisivat ćeš registracijske oznake svakog automobila u kojem se vozi jedan ili dva muškarca. Također ćeš morati pripaziti na pješake.

- Mislila sam da ih ne možeš opisati, - rekla je Eugenia. Slegnuo je ramenima. - Ne znam baš puno, ali ipak

nešto znam. Dva čovjeka srednje građe, jedan od njih možda na sebi ima čizme od zmijske kože, flannelsku košulju i traperice. - Pogledao je Ricka. - Jesi li zapamtio? Rick je djelovao uzbuđeno. - Naravno.

- Pokušaj izgledati normalno i neupadljivo dok se budeš motao trajektnim terminalom. Neko vrijeme budi u kafiću ili se pretvaraj da si u ribolovu.

- Imam ideju, - rekla je Eugenia. - Iz Nellienog studija može uzeti kistove i boje te se pretvarati da je umjetnik koji slika. Ljudi uvijek skiciraju trajekte.

Cyrus je podigao obrvu. - Nije loša ideja. Rick se nacerio. - Misliš da će ona dva frajera biti toliko glupa i da će se htjeti vratiti trajektom?

- Nikad ne znaš.

- A što je s mjerenjem kuće? - Rick je upitao. - Nismo imali priliku završiti podrum.

- To će morati pričekati. Ja ću to poslije završiti. Eugenia ga je pogledala. - Ja ću ti pomoći.

- Hvala, - rekao je Cyrus.

- Što je s tobom, Eugenia? - Rick ju je pogledao. - Što ćeš ti raditi dok nas ne bude?

Eugenia se zagledala u Cyrusa s odlučnim izrazom lica. - Napraviti ću točno ono što sam cijelo vrijeme i planirala. Posjetiti ću umjetnički festival. To će mi pružiti idealnu mogućnost da

GIGA

razgovaram o Nellie s nekoliko lokalnih umjetnika.

Cyrus ju je nakratko pogledao i odmah je znao da nema šanse da je odgovori od toga.

Gledajući s pozitivne strane, govorio je sam sebi, barem će biti sigurna među svim onom ljudima. Neće ga biti samo nekoliko sati. U koliko nevolja može upasti za tako malo vremena?

Zapravo ne želi odgovoriti na to pitanje, pomislio je.

- Pokušaj biti lukava i pažljiva kada budeš postavljala pitanja, - rekao je. - Obično tako bolje funkcionira.

- Ako ja nisam lukava i pažljiva, onda ne znam tko jest.

POGLAVLJE

19.

- Stvaram oblike sirove sile moći i seksa. - Mladi je čovjek oblijetao oko Eugenie dok je promatrala skulpture izložene u kućici.

- Vidim, - rekla je. - Moć i seks.

Prema ploči koja je stajala na kućici, njegovo ime je Kevin Lanton. Bio je James Dean, sagnut i napet u flanelskoj košulji i pohabanim trapericama. Ima nešto u tim umjetnicima, pomislila je. Iako se susretala s njima zadnjih nekoliko godina, nikada je nisu prestajali iznenađivati. Reagirala je na njih čak iako nije reagirala na njihov rad. Na neki su je jednostavan način privlačili.

Zahvaljujući individualnom temperamentu i pojedinim karakternim crtama, svi su imali nešto zajedničko. Posao im je bio od životne važnosti. Posao je za njih bio njihovo utočište i strast. Najdarovitiji umjetnici koje je upoznala bili su u milosti sila koje su ih tjerale na rad i stvaranje. Živjeli su na rubu. Ali sami čin stvaranja im je dopuštao trenutak ili dva posebnog likovanja koje drugi nisu mogli osjetiti. Znala je da su platili cijenu za trenutak te vatre, ali ponekad naprave nešto što omogućuje i drugim ljudima da osjete, barem nakratko, toplinu plamenova.

Ne kao njezina veza sa Cyrusom, pomislila je. Duboka tuga je prošla kroz nju. Morat će na kraju njihove veze i ona platiti tu cijenu, ali u međuvremenu je živjela u samom srcu vatre. U redu, pomislila je, upravo ovog trenutka nije baš živjela u srcu vatre. Bilo je deset i trideset ujutro i ona se gurala kroz krcate redove kućica koje su postavljene na ulici Harbor.

Cyrus i Rick, zajedno s Jacobom Houstonom, otišli su prije dva sata skriveni u stražnjem dijelu džipa i pokriveni dekama na prvi današnji trajekt.

Posjetitelji festivala su počeli puniti otok.

Lokalni umjetnici i zanatlije su bili spremni na snažni nalet potencijalnih kupaca. Bilo je mnoštvo šarenih kućica u kojima su bili izložene keramika, staklo, radovi od drveta, skulpture i umjetničke tkanine. Malo dalje od njih, stajali su štandovi s pečenim kukuruzom, malim tortama od jagoda, sendvičima, kavom i pićima.

Čak je i vrijeme surađivalo. Kiša je konačno prestala pa-dati. Prvi dan Daventryjevog festivala počeo je jako dobro.

Njezina istraga, pomislila je Eugenia, nije prolazila tako dobro. Iako je razgovarala s mnogim lokalnim umjetnicima, nije saznala ništa novo. Većina njih je upoznala Nellie samo u prolazu, ali bilo je očito da nitko od njih nije bio dovoljno blizak s njom da bi mario za njezinu smrt.

Eugenia se natjerala da usmjeri pažnju na cijeli niz metalnih skulptura koje su stajale na stolu. Gotovo da je mogla čuti Cyrusovu presudu. *Izgledaju kao hrpa zahrđalih metalnih pladnjeva stopljenih u jednu cjelinu.*

- Fascinantno. - Uхватила je rub jednog jako zahrđalog pladnja. - Pronašao si način da ilustriraš potencijal stvaranja i uništenja prisutnoga u silama moći.

- I seksa, - Kevin ju je podsjetio.

- Pod pretpostavkom da ima razlike između sila moći i seksa. - Eugenia se podsjetila da ovdje ima posla i zadatak koji mora obaviti, a ne stajati i razgovarati o teorijama umjetnosti. Ali bilo ih je tako teško izbjeći. Voljela je razgovore ove vrste. - Čini se jasno da energija koja tjera jednu, tjera i drugu.

- Pa, možda. Ali moraš razmisliti o krajnjem rezultatu.

- Ne, ako ti pokušavaš ilustrirati osnovnu prirodu sila. - Bilo joj je drago što Cyrus nije sada ovdje. Sada bi se već v ljao po zemlji od smijeha. - Ti si taj koji je rekao kako je htio prikazati minimalistički pristup subjektu. Zašto bi se trudio stvarati dvije dinamike ako postoji samo jedna?

- Nisam siguran da postoji samo jedna.

GIGA

- Ja mislim da je to očito. Možeš to vidjeti u staklu.

- Ne radim sa staklom, - planuo je Kevin. - Staklo je previše krhko sredstvo da bi podnijelo sirovu moć i seks.

- Ne slažem se s time. - Previše se zaniжела, sama je sebe upozorila. Zaista nije imala vremena za ovo. - Koje bi sred-stvo bolje predstavljalo moć i seks od onoga koje može biti čvrsto i tekuće? Staklo može biti jako i ranjivo. Doslovno je rođeno u vatri i uobličuje se samo kad se ohladi.

Cyrus bi sada sigurno već prevrtao očima, pomislila je.

Kevin je klimao glavom. - Staklo je previše atraktivno da bi predstavljalo moć. Moć je sirova. Moć je ružna. Moć je gruba.

- Glupost. Moć je jednostavno prozirna i nevidljiva dok joj se ne da forma i smjer. Ne može biti sirova, ružna ili tako nešto. Jednostavno postoji, kao vjetar... - Eugenia je naglo zastala. Ovo je zaista bilo ludo. Nije si više mogla priuštiti da gubi toliko vremena. - Gledaj, ovo je jako zanimljivo, a tvoj rad je, ah, vrlo intrigantan. Ali ja sam željela razgovarati o nečem drugom.

- Na primjer?

- Jesi li poznavao Nellie Grant? - Unatoč Cyrusovom upozorenju, bila je jednostavno natjerana da prestane biti neprimjetna i lukava prije pola sata kada je ispitivala neke umjetnike. Postalo joj je savršeno jasno da joj nitko neće odgovarati na indirektan pristup.

- Posljednja Daventryjeva ljubavnica? - Kevin je slegnuo ramenima u stilu James Deana. - Da, sreo sam je na nekoliko zabava.

- Ona je bila moja prijateljica.

- Da? - Kevin je očito izgubio interes za nastavak ovog razgovora kada je vidio da se više ne radi o njegovoj umjetnosti. - Šteta što je pala preko ograde broda u more. Nikada nisam shvatio zašto je toga dana otišla jedriti.

Eugenia je postala napeta. - Zašto to kažeš?

- Vrijeme je bilo loše. Morala je znati da će biti opasno. Neki ljudi misle da je bila depresivna zbog Daventryjeve smr-li te da je zato otišla na more i počinila samoubojstvo. Ali ja sam je te večeri vidio na zabavi. Nije mi izgledala da je zaista zaljubljena u Daventryja. Ako želite znati istinu, izgledala mi je ljuta na njega.

- Znaš li zašto?

- Ne znam. Nisam razgovarao s njom. Samo sam ju vidio s određene udaljenosti. Uspinjala se stubištem kao da je išla po nešto.

Kevin se okrenuo od Eugenie kako bi mogao poslužiti sljedećeg potencijalnog kupca prije nego mu ona uspije postaviti još jedno pitanje.

Nekoliko je trenutaka čekala, te je odlučila da nema koristi i dalje ispitivati Kevina.

Duboko je uzdahnula i pošla prema drugom redu postavljenih kućica. Samo gubi vrijeme, pomislila je.

Dva umjetnika koji su izrađivali vrčeve i ocrtavali tkaninu, bila je obeshrabrenija nego ikad.

Da, svi su upoznali Nellie. Ne, nitko od njih je nije dobro poznavao. Nitko od njih nije primijetio ništa neuobičajeno one noći na zabavi ka-da je Daventry umro. Većina ih je dobrovoljno priznala da je jako puno pila.

Bila je u procesu vađenja novčanika iz torbice kako bi platila duplu kavu koju je naručila kada je primijetila prozor Midnight Art galerije nedaleko od nje. Fenella Weeks je mijenjala izlog zbog početka festivala. Slike podmorskog divljeg svijeta su zamijenjene. Umjesto njih su postavljene intrigan-tne slike mora naslikane oštrim obrisima.

Bio je to primjer onih rijetkih radova koji su predstavljali-umjetnost koja je mogla prijeći sve granice. Na površini je jednostavno prikazano more upotpunjeno uljuljanim valovima, ali ispod površine je bilo mnogo više. Imala je dubinu i moć, posebnu kvalitetu koja ju je i privukla.

GIGA

Kevin Lanton je želio izraziti postojanje sirove moći i seksa u svojoj skulpturi, Eugenia je pomislila. Ali slika je za-pravo postigla taj cilj. Napravljena je u nijansama blijedo ze-lene boje koja ju je podsjećala na debelo staklo.

Nikada nije vidjela Cyrusov kamin ali je intuitivno znala da će mu ova slika savršeno odgovarati.

Stavila je novčanik nazad u torbicu i kročila na pločnik. Nije željela skinuti pogled sa slike dok je polako prilazila izlogu galerije.

Čekala je da joj slika postane obična i dosadna. Ali što se više približavala, slika je postajala zanimljivija. Dok je stigla do ulaznih vrata galerije, znala je da će ju kupiti za Cyrusa.

Kad je otvorila vrata, oglasili su se zvončići koju su najavljivali njezin ulazak.

Galerija je bila prazna. Ništa iznenađujuće, pomislila je. Ovog jutra su glavna atrakcija bile kućice postavljene na ulici. Samo je nekolicina željela ući unutra budući da je sve bilo izloženo napolju.

- Fenella? - Pogledala je prema kutu galerije, ali nikoga nije vidjela iza pulta. Pitala se je li Fenella izašla malo na zrak ili je otišla špijunirati konkurenciju.

Crni zastor iza pulta koji je sakrivao još jednu prostoriju lagano se pomaknuo nošen povjetarcem nastalim Eugeniinim ulaskom. Kada je zatvorila vrata za sobom, zastor se vratio na svoje mjesto.

- Fenella? Eugenia Swift je. Željela sam Vas pitati o ovoj slici u izlogu.

Nije bilo odgovora. Obišla je pult i odmaknula crni zastor. Interijer Fenelline stražnje sobe bio je pretrpan slikama i umjetničkim predmetima, koji iz nekog razloga nisu bili izloženi vani. Uramljene slike su bile naslonjene na jedan zid. Neki nepotpisani lončići su stajali nabacani na stolu.

Eugenia je sve pažljivo promotrila i zakoračila kako bi izašla iz te prostorije. Krajičkom oka je zamijetila odblesak stakla.

Nekoliko je dugih sekundi prestala disati. Tada je, vrlo polako, pustila zastor. Tiho se ispružio iza nje. Duboka tama je pokrivala Fenellinu stražnju sobu. Ipak je dovoljno svjetla dolazilo sa krajeva zastora i to joj je omogućilo da vidi predmete na policama.

Polako je, korak za korakom, sve dublje ulazila u Fenell-ino prašnjavo skladište kako bi bolje vidjela stvari koje su ostavljene u samom kutu. Kada se konačno približila dovolj-no da sve može jasno razaznati, osjećala se kao da je ugledala duha.

Stala je i zurila u komad. Napravljen je od oštarih dijelova stakla i užasnih ostataka starog metala. Bio je uvrnut prema sebi i izgledao je kao živo biće koje samo sebe hrani svojim bijesom i ludilom.

Eugenia je bila šokirana. Već je ovaj komad vidjela u Daventryjevoj prostoriji s imenima bivših ljubavnica. Intuici - ja joj je govorila da je onaj tko je napravio ovako nešto bio sposoban počinuti ubojstvo.

Polica na kojoj je skulptura stajala bila je previsoka za Eugeniu da ju izbliza razgleda.

Pogledala je uokolo i ugledala malu stolicu.

Vukla ju je preko prostorije dok nije došla ispred police. Brzo se popela na nju i istegnula kako bi dohvatila tu masu zdrobljenog stakla i starog metala.

Trgnula se kad ju je dotaknula, ne zbog toga što su rubo-vi bili toliko oštri, već zbog užasa koji je osjećala gledajući u tu grozotu.

Otresla se kada su joj se prsti bojažljivo približili skulpturi. Mogla je osjetiti negativnu energiju koja je iz nje izbijala. Skulptura je bila teška. Staklo ju je uvijek iznenađivalo svojom težinom, pomislila je.

Pažljivo ju je okrenula, pomno tražeći potpis. Pronašla ga je na samom dnu.

Fenella Weeks.

- Oh, Bože. - Refleksno je pojačala stisak. Na jednom prstu osjetila je hladno gorući ubod.

Potekla je tamna krv.

GIGA

- K vragu.

Ispravila se kako bi čula zvončice na vratima koji će najaviti Fenellin povratak svakog trenutka.

Iz druge prostorije čula se zastrašujuća tišina. Mogla je čuti buku koja je dolazila izvana, sa umjetničkog sajma, ali činila se tako daleko, kao da je festival u nekom drugom, paralelnom svijetu.

Ruke su joj se počele tresti. Polako je skulpturu vratila na njezino mjesto. Nakon što ju je ispustila iz ruku, osjetila je veliko olakšanje.

Još se jedna kap krvi pojavila na ozlijeđenom prstu.

Pogledala je u prst, šokirana onim što vidi. Pitala se nije li ušetala u neku bajku o zlim vilama gdje ju je jedna ubola u prst i katastrofa je bila zagwarantirana.

Da je sada Cyrus ovdje, rekao bi joj da obuzda maštu.

Ta misao ju je umirila.

Skočila je sa stolca, duboko uzdahnula i krenula po torbicu u kojoj su bile papirnate maramice. Pronašla je jednu, omotala je oko krvavog prsta i požurila iza zastora. Osjetila je neodoljivu potrebu da se makne s tog mjesta.

Ako je mirnoća bila prvo pravilo detektivskog posla, onda je *ne paničari* moralo biti drugo.

Naravno da Cyrusu ta pravila nisu bila potrebna, pomislila je dok je micala zastor. On nikada ne bi paničario.

Galerija je još uvijek bila prazna, ali kroz prozor je primijetila poznatu figuru koja se probijala kroz gužvu do ulaznih vrata. Fenella je bila odjevena u crnu, dugačku, nabranu haljinu ukrašenu egzotičnim motivima. Teške su joj se naušnice, izrađene od komadića metala i još nekog materijala, njihale iznad ramena. U jednoj je ruci nosila šalicu.

Eugenia je znala da ne može neprimijećena izaći iz galerije. Vrzmajući se uokolo, nagnula se nad najbliži komad stakla, plavu zdjelu.

Zvonca iznad vrata su se oglasila pretjerano radosnom zvonjavom. Eugenia je zadrhtala.

- Eugenia. - Fenella je zvučala iznenađeno, ali radosno što ju ponovno vidi. - Nisam te vidjela da ulaziš u galeriju.

- Fenella, dobro jutro. - Eugenia se ispravila i okrenula. Izrekla je nešto što je smatrala da će biti opravdanje pretjerano ljubaznom smiješku. - I mislila sam da si otišla po kavu.

Fenella je napravila grimasu dok je hodala prema pultu.

- Obožavam ove dane festivala, ali to nisu dobri dani za moj posao. Gomila ljudi odlučuje kupovati vani, po tim kućicama, pogotovo kada je vrijeme sunčano. Ne mogu ih kriviti. Jesi li htjela nešto?

Eugenia se na trenutak zablokirala. Samo je željela po bjeći odavde. Ipak se uspjela sjetiti razloga zbog kojega je uopće i došla ovdje.

- Sliku koja stoji u izlogu, - veselo je odgovorila. - Sli-ka mora. Ja osobno nisam neki obožavatelj ovakvih stvari, ali ova slika je posebna. Mislim da će se svidjeti Cyrusu.

- Jako je dobra, zar ne?

- Jest. - Eugenia se natjerala da smireno prošeta do vrata.

- Pretpostavljam, još jedan lokani umjetnik?

- Da, naravno. Rekla sam ti, izlažem samo njihove rado-ve. Slikarevo ime je Brad Kolb.

Prekrasna tehnika.

- Fascinantno korištenje boja. Odlična dubina bez izražavanja detalja.

- Da, i ja tako mislim.

Eugenia je otvorila vrata. Željela je potrčati, ali se natjerala da se lagano osmijehne Fenelli. -

Kada se Cyrus danas poslijepodne vrati, spomenut ću mu je.

- Znači, ipak sam ga vidjela jutros kada je išao na trajekt?

- Vraća svog nećaka nazad na aerodrom. - Njihova iz-mišljena priča zvučala je krajnje besmisleno, pomislila je. Drugi bi profesionalni detektiv smislio mnogo detaljniju priču

GIGA

za opravdavanje odlaska s otoka. Ali Cyrus je uvijek inzisti-rao na tome da je jednostavnije uvijek bolje.

- Stavit ću Kolbovu sliku pozadi dok se ne vratite s gospodinom Colfaxom.

Nemoj se previše truditi, pomislila je Eugenia. - Hvala. Cijenim to.

Fenelline su se tanke, neprirodno uređene obrve podigle. - Bit će zanimljivo vidjeti hoće li mu se svidjeti. Bojim se da možda neće biti dovoljno dobra za njegov, ovaj mislim, ukus.

Ljutnja se pojavila niotkuda. Ovo nije pravo vrijeme da brani Cyrusa, pomislila je. Bez obzira na to, imala je snažnu potrebu obraniti njegov ukus prema umjetnosti. - Uvjerena sam da će mu se svidjeti.

Pobjegla je iz galerije i požurila prema prepunom pločnici ku. Trebala je kavu i tiho mjesto za razmišljanje.

Deset minuta kasnije, hodala je s plastičnom čašom kave u ruci prema mjestu gdje je parkirala automobil. Sjela je za volan, otpila nevjerojatno velik gutljaj duple kave i počela razmišljati o svemu ispočetka.

Istina je bila da zapravo i nije morala objašnjavati adrenalin koji joj je prostrujao tijelom kada je otkrila Fenellin potpis na ružnoj skulpturi od stakla i metala. Uvijek joj se to događalo kada se radilo o umjetnosti. Došlo je vrijeme kada je na stvari trebala gledati racionalno.

U redu, Fenella Weeks je možda i bila Daventryjeva bivša ljubavnica, pomislila je. Jaka stvar. Nije to bilo ništa posebno, ništa ekskluzivno. Nellie nije nikada spominjala tu vezi, tako da se može pretpostaviti da ili za nju nije znala ili jednostavno nije marila.

Ni Fenella nije nikada spomenula svoju nekadašnju vezu s Daventryjem. Čak je i tvrdila da ne zna kakav se pogled pruža iz Staklene kuće. Ali to možda i nije tako iznenađujuće ili čak sumnjivo, mislila je. Poznavajući sebe, ako bi ikada napravila takvu pogrešku i spavala s Daventryjem, ni sama to nikada ne bi priznala.

Otpila je još jedan gutljaj kave i prstima lupkala po volanu.

Daventry je imao reputaciju koja je govorila da se otvoreno hvalio imenima svojih ljubavnica, posebno naglašavajući njihov umjetnički talent. Ali o Fenelli je očito šutio.

Zašto?

U zraku se osjećala težina zbog pitanja na koje nije imala odgovor.

Eugenia je osjetila kako joj se grči želudac od novog zaključka. Probleme treba rješavati jedan po jedan, mislila je. Da je Cyrus sada ovdje, rekao bi joj da još jednom preispita sve činjenice prije nego nešto zaključiti.

Jedina prava činjenica koju je imala jest ružna skulptura koju je našla u Fenellinoj stražnjoj prostoriji. Bilo kako bilo, ali moguće je da je tjerana znatizeljnom učinila veliku pogrešku.

Možda umjetnik koji je napravio monstruožnu skulpturu u Daventryjevoj sobi nije Fenella, nego netko drugi tko je ko-ristio istu tehniku.

Eugenia je odlučila da je došlo vrijeme da još jednom pogleda skulpturu u Staklenoj kući.

Morala je biti sigurna.

Popila je i zadnji gutljaj kave i bacila plastičnu čašu u malu vrećicu za smeće. Prsti su joj se tresli dok je stavljala ključ u bravu kako bi pokrenula automobil. Palo joj je na pamet kako možda nije bilo pametno postojećem adrenalinu ko-ji joj je kolao žilama dodati dozu kofeina. Još jedan praktičan savjet amaterskog detektiva, pomisli-la je dok je palila Toyotu. Gledaj sadržaj kave dok petljaš s ubojicom.

Mogućim ubojicom, ispravila se dok se odlazila s parkirišta marine. Nitko nema nikakav dokaz da je Daventry zaista ubijen.

Ali ako je ubijen, a Nellie je bila svjedok, to bi objasnilo mnogo stvari.

Put do Staklene kuće je bio beskrajno dug. Upozoravaju-će škripanje automobilskih guma pri svakom manjem zavoj govore su Eugeniji da vozi prebrzo. Dva puta je namjerno usporila do razumne brzine, ali se potom opet zaboravila i nagazila na papučicu gasa.

Stigla je na parkiralište Staklene kuće naglo kočeci i doslovno je istrčala iz automobila.

GIGA

Borila se s novom sigurnosnom šifrom na ulaznim vratima prije nego je uspjela ući u stakleno predvorje. Nemarno ostavljajući svoju torbicu na najbližem staklenom stolu, otrčala je stubama na treći kat ne zamarajući se izuvanjem cipela.

Teško je disala kad je stigla pred galeriju radova Daven-tryjevih bivših ljubavnica. Duboko je udahнула prije nego je otvorila vrata.

Prostorija bez prozora je bila mračna kao egipatska pira-mida. Čim je ušla, udario ju je hladan ustajali zrak. Našla je prekidač na zidu i pritisnula ga.

Dramatično postavljene svjetiljke su osvijetlile bizarnu kolekciju bivših ljubavnica dok je sve drugo u prostoriji ostalo u sjeni.

Polako je hodala kroz redove crnih postolja na kojima su stajali predmeti, ne skidajući pogled s užasne tvorevine od stakla i metala. Bila je pod staklenim zvonom, čekajući nju. Tama koja se prostirala okolo tog postolja činila se dubljom i neprozirnijom od ostalih.

Moram pripaziti na pretjeranu maštu, rekla je sama sebi. Bilo bi lijepo da je sada Cyrus s njom. Njegovo bi joj društvo godilo više od doze kofeina koju je popila.

Došla je do skulpture i gledala u nju kroz staklo koje je stajalo na crnom postolju.

Isti umjetnik. Morao je biti isti. Njezina intuicija nikada nije griješila kada se radilo o prepoznavanju stila i tehnike.

Pomaknula je staklo i stavila ruku unutra kao da ju stavlja u kavez opasne životinje.

Prsti su joj se nervozno savili oko ružne skulpture. Oštri rubovi su joj se zabili u dlan. Izvadila ju je i okretala u ruci pokušavajući pronaći potpis.

- To je moj rad, naravno, - rekla je Fenella s lakoćom dok je stajala na vratima. - Ali opet, ti to već ionako znaš, zar ne?

Eugenia se sledila. Rubovi skulpture su joj se zabili pod kožu. Bol je otjerala stravu koja ju je obuzela kada je čula Fenelline riječi.

Držeći skulpturu vrlo pažljivo s obje ruke, okrenula se prema vratima.

Vidjela je Fenellinu siluetu od svjetla koje se reflektiralo u ogledalima iz hodnika. Tama cijele galerije nije joj omogućavala da vidi Fenellino lice, ali bilo je očito da je nešto držala u desnoj ruci.

- Da, to sam već znala. - Eugeniji je laknulo kad je začula vlastiti glas. Definitivno je zvučao sigurniji i smireniji nego što se ona osjećala. - Ali morala sam biti sigurna.

- Shvatila sam što se dogodilo kada sam vidjela kapi kr-vi na podu stražnje sobe. - Fenella je zatvorila vrata galerije, onemogućavajući tako daljnje prodiranje svjetla. - Bojala sam se da ćeš ti biti problem. Nadala sam se da ćeš jednostavno otići, prestati tražiti odgovore po koje si došla, ali ti si stalno navaljivala.

Zakoračila je naprijed. Kad je koraknula, Eugenia je uspjela vidjeti predmet koji je držala u desnoj ruci zahvaljujući slabom odbljesku sitne svjetiljke. Ugledala je pištolj. Nekoli-ko sekundi nije mogla doći do daha.

- Nemaš razloga ubiti me, - rekla je Eugenia. - Ja ionako ne mogu ništa dokazati.

- U početku sam i sama tako mislila. Odmah nakon što sam shvatila da sam pogriješila prodavši ti Rhondinu sliku.

- Znala si da Rhonda nije naslikala tu sliku.

- Pa, naravno da sam znala, - rekla je Fenella s gađenjem. - Rhonda nije imala talenta. Kada me je pitala hoću li kupiti sliku jer joj hitno treba novac, mislila sam da ju je ukrala u nekoj galeriji na kopnu.

- Ali nakon što sam je ja kupila, rekla ti je da ju je Nellie Grant naslikala. Tada si saznala da imaš problem, zar ne?

- Kada se Rhonda onoga dana vratila na otok i saznala da sam od svih ljudi baš tebi prodala tu sliku, poludjela je i rekla mi da si ti Nelliena prijateljica i da ćeš vjerojatno prepoznati njezin rad.

- Samo sam željela saznati što se dogodilo Nellie.

GIGA

- Nisam ti smjela dopustiti da postavljaš toliko pitanja o njezinoj smrti, - rekla je Fenella. - Bojala sam se da će te to dovesti do... drugih stvari.
- Ti si je ubila, zar ne?
- Nisam. - Fenella je zvučala iskreno iznenađena. - Planirala sam je se riješiti, ali pokazalo se nepotrebnim. Sama se za to pobrinula kada je, vraćajući se na otok, pala s broda.
- Zašto si željela njezinu smrt?
- Vidjela me one večeri na zabavi, -rekla je Fenella. -Gledala nas je upravo s vrata ove galerije. Čula je moju svađu s Daventryjem.
- Te si se večeri prepirala s Daventryjem?
- Bojim se da sam izgubila živce. A Nellie Grant me vidjela kada sam ga gurnula niz stube.
- To je nemoguće. S vrata ove sobe nije ništa mogla vidjeti. Morala bi izaći na balkon i gledati ravno dolje.
- Ne, - rekla je Fenella. - Morala je samo gledati ravno na zid sa suprotne strane.
- Oh, Bože. Ogledala.
- Točno. Postavljena su tako da reflektiraju stubište od poda do stropa. Slučajno sam pogledala u zid dok je Daventry padao. Jasno sam mogla vidjeti Nellie, kao i ona mene.
- Što se dogodilo?
- Moram priznati, uspaničarila sam se i pobjegla. Pomislila sam da će nazvati Miroljubivog Jonesa. Ali ništa se nije događalo.
- Nije otišla vlastima, - rekla je Eugenia. - Te je noći otišla s otoka. *Idošla k meni u Seattle*, dodala je tiho. Zašto je Nellie to učinila? Kada ju je zadnji put posjetila u stanu, nije spomenula da je vidjela Fenellu kako gura Daventryja niz stubište.
- Uzela je jedan od Daventryjevih brodova koji su bili privezani u marini, - rekla je Fenella. - Nisam znala što namjerava, ali budući da nije otišla na policiju, mislila sam da će pokušati iskoristiti tu situaciju.
- Iskoristiti? Kako?
- Mislila sam da će me vjerojatno pokušati ucjenjivati. Ali umrla je prije nego je išta uspjela napraviti.
- Kada si saznala da je poginula na moru, mislila si da je sve gotovo i da je tvoja tajna sigurna.
- Jesam. - rekla je Fenella. - Ali tada sam se gadno iz- nenadila. Onaj me je odvratni Leonard Hastings pokušao ucjenjivati. Možeš li to vjerovati? Ispalo je na kraju da me i on vidio kako sam gurnula Daventryja. Virio je iz jedne od soba na drugom katu.
- Bože moj, - Eugenia je jedva disala. - I njega si ubila, zar ne?
- Jednom sam mu platila dok nisam smislila plan. Na kraju sam zaključila da mi je najlakše zamijeniti njegove tab-lete za srce s nečim mnogo jačim. Meditation Jones mi je pu-no pomogla. Pričala mi je o nekim drogama koje bi mogle ubiti osobu koja ima srčanu bolest poput Leonarda Hastingsa. Naravno da nije imala pojma kako sam iskoristila tu informa-ciju koju mi je dobrovoljno dala.
- Kako si nabavila drogu?
- Od jednog uličnog dilera iz Seattlea. - Fenella se nasmijala. - Uopće nije bilo teško.
- Mislila si da si smrću Leonarda Hastingsa konačno sve riješila.
- Bila sam uvjerena da sam ovoga puta sigurna, - rekla je Fenella. - Ali tada si se ti pojavila. Znala sam da si bila Nellienu prijateljica. Spomenula te nekoliko puta. Postala sam zabrinuta.
- Zašto si pokušala ubiti Rhonda Price one večeri kada me je potražila u restoranu? Je li i ona vidjela kako guraš Daventryja?
- Rhonda? - Fenella je čudnim naglaskom izgovorila njezino ime. - Naravno da nije. Ona je samo mala netalentirana glupača. Te je večeri bila toliko pijana da me ne bi primijetila i da je stajala odmah pored mene.
- Zašto si je onda udarila i gurnula u more?
- Fenella je udahnula. - Jako me razljutila kada mi je rekla da mi je prodala Nellienu sliku.

GIGA

- Ne razumijem.

- *Ta je slika vodila do zaključka što se te noći dogodilo.* Potaknula te na postavljanje još više pitanja.

Iznenadni divlji bijes koji je izbijao iz Fenellinog glasa odašiljao je šok valove preko galerije. Sručili su se na Euge-niju.

- Da, - rekla je Eugenia. - Shvaćam što misliš.

- Znala sam da ćeš posumnjati da nešto nije u redu ako prepoznaš Nellienu sliku. Još više ćeš biti zainteresirana da saznaš što se događa. Tko je znao kako će se sve dalje razvijati?

- Tada si imala dva ubojstva za zataškati, ne samo jedno. Više se nisi mogla osjećati sigurno.

- Imala sam noćne more, - rekla je Fenella. - Što ako je Hastings prije smrti negdje nekome ostavio poruku? Što ako je s nekim razgovarao? Gdje je Nellie Grant otišla one noći nakon Daventryje smrti? Je li nekome rekla nešto o meni prije nego što je umrla?

- Toliko mnogo neodgovorenih pitanja, - Eugenia je šaptala.

- Da, - Fenellin se glas izoštrio. - A bojala sam se da ćeš i ti, zbog slike, postavljati previše pitanja.

Eugenia je polako govorila. - Drugim riječima, pokušala si ubiti Rhondu zato što ti je nesvjesno pokazala da si ranjiva.

- Smiješna mala Daventryjeva kurva. Zapravo je nisam namjeravala ubiti. Iskreno, nije mi bilo važno je li živa ili mrtva. Ona nije ništa znala. Jednostavno sam je te večeri slijedila do restorana da vidim što je namjerila učiniti.

- A kada je istrčala kroz stražnja vrata, ti si je čekala? Fenella je zakoračila naprijed. Pokret je natjerao njezinu

crnu haljinu da se zanjiše u sjeni. - Iskoristila sam taj trenutak da je udarim veslom po glavi. Zaslužila je to.

Eugenia je zurila u nju. - Mrzila si Rhondu. Ne samo zato što ti je prodala jednu od Nelliениh slika već i zbog toga što je bila jedna od Daventryjevih bivših ljubavnica.

- Taj me je gad, Daventry, prije pet godina bacio u stranu zbog niza netalentiranih umjetnica poput Rhonde Price, -oštro je rekla Fenella.

- Zašto?

- Zašto? Zato što sam ga plašila, naravno. Znao je da sam jako talentirana, ali me se zbog toga bojao. Moj je talent bio previše za njega. Prejak. Znao je da ga ne može isisati iz mene kao što je to činio ostalima. Duboko u sebi, bojao se da ću ga uništiti.

Eugenia je pogledala groznu skulpturu koju je držala u rukama. Pomislila je kako razumije zašto se Daventry nije mogao nositi s njezinim umjetničkim talentom. Ponovno je pogledala gore. - Kada te napustio, zaklela si se da ćeš mu se osvetiti, zar ne?

- Oh, da. Da, sama sam sebi obećala da će mi platiti.

- Imam jedno pitanje. Zašto si čekala punih pet godina?

Fenella se usiljeno nasmijala. - Zbog toga što mi je toliko vremena trebalo da smislim zadovoljavajući način na koji ću ga zaista uništiti. Ipak sam ja umjetnica, znaš. Uništavanje Adama Daventryja je moralo biti pravo remek djelo.

- Molim? Trebalo ti je pet godina da smisliš briljantan plan kako ćeš ga gurnuti niz stubište? Bez uvrede, ali ne zvuči mi nimalo kreativno.

- Nisam ga te noći namjeravala ubiti, - planula je Fenella. - Svađali smo se. Jako me uzrujao. Izgubila sam živce i gurnula ga. Jako. Bio je na nekoj od svojih posebnih droga. Izgubio je ravnotežu i pao. Ali nikada to nisam namjeravala učiniti.

- Tako dakle.

- Zašto bih ga ubila kada je tako dobro plaćao za nepravdu koju mi je nanio?

- Kako je plaćao za to?

Fenella se pomaknula bliže za još jednu svjetiljku. - Ucjenjivala sam ga.

- Čime? Daventry se nikoga nije bojao toliko da bi plaćao ucjenu. Nasmijao bi ti se u lice.

GIGA

- Meni se nije nasmijao, - rekla je Fenella ponosno. -Itekako mi je plaćao samo da šutim.
- Impresionirana sam. Što si to imala protiv njega?
- Pet dugih godina bila sam tik do Adama Daventryja. Bio je tako vražje arogantan da nikada nije uočio da sam ja uvijek u njegovoj sjeni, promatram i čekam. Mislio je da sam izašla iz njegovog života zato što je prekinuo vezu sa mnom. Ali bila sam mu bliže nego što je to on ikada znao. Bliže od bilo koje njegove kurve. A kada je napravio veliku pogrešku, bila sam spremna.
- Eugenia se sasvim umirila. Mislila je da zna što slijedi, ali je bilo glupo sada napasti Fenellu. Njezino ranjivo mjesto je trenutno bio samo njezin ego.
- U redu, zagrizla sam, - rekla je Eugenia. - Što je bila Daventryjeva velika pogreška?
- Prije nekoliko mjeseci, kada se zainteresirao za drevno staklo, počeo se petljati u podzemni svijet umjetnina. Njegova poznanstva s ljudima koji su ga opskrbljivali posebnim drogama doveli su ga do drugih ljudi koji su znali kako se dočepati vrlo opasnih, neopisivo vrijednih stvari.
- Fenella, kakvih stvari?
- U ovom slučaju, komad vrlo starog stakla poznatog pod imenom Hadova kugla.
- Eugenia nije ništa rekla, ali je duboko i potreseno udahнула.
- Fenella se nježno nasmijala. - Ti se razumiješ u staklo, Eugenia Swift. Ti si stručnjakinja za staklo. Vjerojatno si upoznata s legendom koja prati tu kuglu.
- Čula sam njih nekoliko.
- Ljudi su umirali zbog tog stakla. Daventry je bio upozoren da bi bivši vlasnik te kugle bio spreman ubiti samo da je dobije natrag. Morao je čuvati svoju tajnu. Samo je šaćica ljudi znala da je kod njega. Nikada nije shvatio da sam ja jedna od njih.
- Sve dok nisi izronila iz prošlosti i počela ga ucjenjivati
- Trebala si mu vidjeti lice kada je saznao da sam se do-selila na otok i otvorila vlastitu galeriju. - Fenella se cerekala. Nije to bio ugodan zvuk. - Rekla sam mu da sam napisala pismo u kojem govorim da je on novi vlasnik Hadove kugle i koje će biti poslano određenim ljudima u slučaju da se meni nešto dogodi. Lagala sam, naravno.
- Ne postoji pismo?
- Nikome ne mogu vjerovati dovoljno da mu kažem tu informaciju, zar ne? - Fenella je to izgovorila tako kao da Eugenia nije dovoljno pametna da je razumije. - Ali Daventry mi je povjerovao.
- Pristao je plaćati tvoju šutnju?
- Oh, isprva je pokušavao sve drugo. - Prijezir je izbijao iz Fenellinih riječi. - Rekao mi je da bismo mogli nastaviti tamo gdje smo stali. Tvrdio je da je tek sada shvatio kako sam ja najbolja umjetnica koju je ikada upoznao. Budala je stvarno mislila da me može zavesti.
- Ali ti si ga umjesto toga natjerala da ti plaća?
- Da, natjerala sam ga da mi plaća. Stotine tisuća dolara.
- Sve do svađe na vrhu stubišta.
- Sve je to na neki način bilo ironično.
- Kako to misliš? - Eugenia je upitala.
- Jednom mi je prilikom priznao da ga umjetnicama privlači njihov nepredvidiv temperament. Uživao je u toj vatri, rekao je. Volio ih je gledati kada se razljute i izgube živce. To ga je uzbuđivalo.
- Na kraju, umro je zato što si ti izgubila živce s njim.
- Da, - šapnula je Fenella. - A sada i ti moraš umrijeti. Eugenia je shvatila da je sada treba ozbiljno omesti i skrenuti pažnju na nešto drugo. Sjetila se suza u Jacobovim očima kada mu je rekla da je razbio vlastito djelo.
- Znaš što, Fenella? Ti si stvarno talentirana. - Koraknula je jedan korak bliže svjetlu. Željela

GIGA

je da Fenella vidi kako još uvijek drži njezinu skulpturu. - Šteta što možeš napraviti samo ovako monstruozne stvari.

- To nije istina, - povikala je Fenella. - Moj je rad previše briljantan da bi ga ti mogla shvatiti. Spusti dolje moj *Cvijet*.

- Kako god ti kažeš. - Eugenia je podigla ružnu skulpturu od stakla i metala i bacila je na pod. Fenella je vrisnula.

Staklo se raspalo. Metal je škripio dok je udarao u staklenu površinu.

Fenella je povukla okidač.

POGLAVLJE

20.

Ispaljeni metak se zabio u zid pored Eugenie. Tjerala je samu sebe da se pomakne unatoč strahu. Imala je samo nekoliko sekundi vremena dok je Fenella obratila pažnju na svoj uništeni *Cvijet*.

Tražila je zaklon u tamnoj sjeni blizu poda i spustila se na koljena i ruke iza najbližeg crnog postolja.

- Prokleta bila, prokleta bila, prokleta bila. - Fenellin je glas izražavao istinski i divlji bijes. - Ti ništa ne znaš o umjetnosti, Eugenia Swift. Ništa.

U prostoriji se začuo još jedan glasan pucanj. Eugenia se skupila iza crnog postolja i prestravljeno drhtala dok je okolo padalo razbijeno staklo. Oštri komadići stakla su padali na pod odmah do nje.

Slušala je Fenellu koja je psovala dok je prolazila kroz redove postolja.

- Glupa kučko. Glupa direktorice muzeja. Misliš da se razumiješ u umjetnost? Nemaš pojma o pravoj prirodi umjetnosti. I nisi umjetnica. Nijedna od Daventryjevih kurvi nije bila umjetnica.

Još jedan stakleni pokrov se razbio. Ovog puta ne od pucnja, zaključila je Eugenia. Fenella ga je zdrobila.

- Jesi li bila jedna od Daventryjevih kurvi, Eugenia Swift? Jesi li bila jedna od tih smiješnih kučki koje su mislile da su umjetnice?

Još se stakla razbilo. Začulo se kako se razbija nešto teško i lako lomljivo.

- Nemate talenta, nijedna od vas.

Još se jedan izloženi primjerak pretvorio u komadiće.

- Moj je talent plašio Daventryja, znaš. - Fenella je s oduševljenjem pjevušila. - Zbog toga se okrenuo tim kurvama. Nije se znao nositi s mojim talentom.

Još se jedan umjetnički komad raspao kad ga je Fenella udarila pištoljem.

- Nije mogao podnijeti vatru pravih genijalaca, - vikala je-

Eugenia je shvatila da se Fenella polako probija kroz postolja uništavajući svako pored kojeg prođe. Uništavala je sva postolja i radove na njima.

Toj bijesnoj ženi trebat će samo nekoliko sekundi dok dođe do postolja iza kojeg se Eugenia skrivala.

Napeto je čekala dok Fenella nije razbila još jedno postolje.

- Površne amaterke, sve vi, - Fenella je vrištala dok se staklo razbijalo.

Koristeći zvuk koji je stvaralo razbijeno stakla, Eugenia se uspjela neprimjetno podići u čučanj.

- Gdje si, Eugenia Swift? Ne možeš se još dugo skrivati. - Fenella je razbila još jedan rad. - Uništiti ću sve Daventryjeve kurve, a tu i ti pripadaš.

Eugenia je osluškivala Fenelline korake. Dolazila joj je s desne strane. Srećom, odlučila je redom uništavati postolja i izložene primjerke Daventryjevih ljubavnica. Najbliže postolje na lijevoj i zatim ono na desnoj strani.

Lijevo, desno.

Lijevo, desno.

Daventry je definitivno u svom životu imao puno umjetnica, mislila je Eugenia. U ovom trenutku još je samo njih četiri stajalo između nje i metka.

Uhvatila se za kraj postolja, namjeravajući ga postaviti između sebe i Fenelle.

Koraci su se približavali. Fenella je sada bijesno mrmljala. Zvuk njezinog glasa na Eugeniju je djelovao isto kao i pištolj na staklo. Pretvarao ih je u razbijene komadiće.

Fenella je razbila još jedno postolje. Još jedan umjetnički rad je dotaknuo pod, ovoga puta nešto mekano.

GIGA

Lijevo, desno.

Fenella je sada bila udaljena manje od tri koraka. Eugenia je provirila iza postolja i vidjela siluetu podignute ruke u kojoj je bio pištolj.

- Glupa Daventryjeva kurvo. Jesi li i ti povjerovala njegovim lažima? Naravno da jesi. Sve ste mu povjerovala.

Na samo jedan djelić sekunde Fenella se okrenula. Ovo joj je jedina šansa, odlučila je Eugenia.

Skočila je naprijed iz čučnja, upotrebljavajući svu svoju snagu. Fenella je pobjesnjelo vrisnula dok je Eugenia padala na nju.

Obje su pale na pod.

Jačina pada bila je ublažena tupim udarcem koji je uzrokovala Fenella jer je, padajući, udarila glavom u jedno od postolja. Pištolj je pao na pod.

Fenella se onesvijestila kad je pala na pod. Nepomično je ležala. Eugenia je pala na nju. Od šoka je ostala bez daha.

Kada se dovoljno pribrala da se može podići na noge, shvatila je da je Fenella u nesvijesti.

Miroljubivi Jones je izgovorio svoje skromno mišljenje dok je gledao ženu kako šeće malom klinikom. - Zaista tužni situacija.

Meditation je pospremala instrumente. - Jako čudna aura. Boja je zloćudna. Tamna i mutna. Nema nimalo bistrine.

Cyrus je pogledao u njih oboje i odlučio da se tu više nema što reći.

Vlasti su odvezle Fenellu Weeks helikopterom na kopno. Bila je budna, ali ne i potpuno normalna. Cyrus ju je čuo kako mrmlja o bizarnim načinima na koji će ubiti sve bivše Daventryjeve ljubavnice. To je bilo sve o čemu je mogla govoriti. Meditation Jones je rekla da se izgubila.

Miroljubivi je nadgledao mjesto zločina s posebnom pažnjom. Eugenia je dala tihu, detaljnu izjavu. Kada je to završilo, Miroljubivi je zaklimao glavom.

- Kako je ona samo zamislila da bi mogla ucjenjivati nekoga poput Daventryja. Čovjek poput njega ne bi mario ako bi ona odlučila otkriti neki njegov davni skandal.

- Ne bi tako mislio, - rekla je Eugenia.

Nešto u njezinom glasu je privuklo Cyrusovu pažnju. Nisu se pogledali u oči.

- Pitam se što je znala o njemu, - mrmljao je Miroljubivi. Eugenia je pročistila grlo. - Mislim da ima nekakve veze

s mutnim poslovima oko umjetnina.

- Ne bih se iznenadio. - Miroljubivi je napravio grimasu. - Mogu se kladiti da je većina Daventryjevih poslova bila mutna.

- Jesi li sigurna da si dobro? - Cyrus je upitao Eugeniu dok ju je unosio u džip. Njezino napeto raspoloženje brinulo ga je više od svega u posljednje vrijeme. - Možda bih te trebao odvesti natrag u Seattle da te tvoj osobni doktor pregleda.

- Ne. - Eugenia je zakopčavala pojas s neprirodnom pažnjom. - Nisam bolesna. Samo sam malo potresena.

- K vragu. Oboje smo. - Cyrus je ušao u automobil i sjeo pored nje stavljajući tamne naočale izrazitom preciznošću. - Čudo je što nemam histerične napade.

Simpatično se nasmiješila krajičkom usana. - To bi bilo zanimljivo gledati. Nekako ne mogu zamisliti da ti imaš histerične napade, bez obzira na okolnosti.

- Svatko ima granicu. - Cyrus je stavio jednu ruku na volan, a drugu na sjedalo. - Mislim da sam danas došao do svoje.

- Ne bih rekla.

- K vragu, Eugenia, ta te je luđakinja mogla ubiti. - Pokrenuo je džip s mjesta i krenuo prema glavnoj cesti.

- Ne moraš mi to ponavljati. - Glas joj je zvučao posebno uznemireno. - Bila sam tamo. Sve

GIGA

sam vidjela.

- Zašto si, dovraga, sama pojurila u Staklenu kuću nakon što si našla skulpturu u Fenellinoj stražnjoj sobi?

- Rekla sam ti, morala sam biti sigurna da je Fenella umjetnica koja je napravila obje skulpture. Nakon što sam otišla iz galerije, Fenella je shvatila da sam joj na tragu.

Slijedila me je.

Čvrsto je uhvatio volan. - Trebala si čekati dok se ja vratim na otok.

- Ako ćeš vikati na mene, onda odmah želim van iz automobila.

- K vragu. - Nije mislio vikati na nju. To je bila posljed-nja stvar koju je namjeravao. Ali nije znao objasniti nemir koji je osjećao u želucu i koji mu je otežavao stjecanje samo kontrole.

Skoro je umrla.

Jedva se koncentrirao na cestu. S obzirom da nije mogao voditi normalan razgovor, utonuo je u crne misli. *Danas je zamalo izgubio Eugeniu. Ima puno nedovršenih stvari. Mogao ju je zauvijek izgubiti. Kriste. Skoro je umrla.*

Na prednja sjedala automobila uvukla se nepodnošljiva tišina. Eugenia je nije prekinula dok nisu bili na pola puta do Staklene kuće. Tada je okrenula glavu prema njemu i zagledala se.

- Sve mi se više čini da sam pogriješila kada sam mislila da je Nellie ubijena. Fenella je tvrdila da je nije ubila i, iz nekog razloga, ja joj vjerujem. Možda je Nellie doista pala preko ograde broda.

- Tog je dana bila u velikoj žurbi da pokupi ostatak svojih stvari s otoka. Ne bi bila toliko pažljiva kao obično, - ljubazno se složio. - Možda nije obraćala pažnju na prognozu vremena.

- Još mi se ne čini potpuno mogućim, ali ne vidim ni jedno drugo logično objašnjenje.

- Tada to moraš prihvatiti.

- Vjerojatno. - Usredotočila se na njega dok je vozio. -Rekla sam Miroljubivom da je Fenella puno vikala i pričala dok me je držala u galeriji.

- Znam. - Cyrus je opustio ruke koje su držale volan. -Vjerojatno je potpuno poludjela.

- Hvala Bogu.

Zaprepašteno je pogledao u nju. - Kako to misliš?

Eugenia se kroz prozor zagledala u vode Sounda. - Da nije potpuno poludjela i da nije odlučila uništiti sve radove u toj galeriji, ja ne bih imala šanse.

Gotovo da je mogao osjetiti jezu koja joj je prošla tijelom. I kroz njega je također prošla. - Ne moraš me podsjećati.

- Rekla je mnogo stvari. Nisam ih sve ponovila Miroljubivom.

- Čudo je što se uopće možeš sjetiti ičega što je govorila, s obzirom što se tada događalo.

Eugenia je pročistila grlo. - Drago mi je što na to tako gledaš. Zato što sam to odlučila iskoristiti kao ispriku ako se vlasti vrate i počnu me ispitivati zašto im nisam spomenula pravi razlog ucjenjivanja.

Cyrus se namršti. - Rekla si da to ima neke veze s mutnim poslom oko umjetnina.

- Taj je dio istine. Ali nisam spomenula ime komada koji je povezan s tim.

Spustio je nogu s papučice gasa i bljedilo pogledao u cestu ispred sebe. Zatim je okrenuo glavu i zagledao se u nju. - Želiš li reći da je Fenella Weeks znala nešto o Hadovoj kugli?

- Rekla je da je otkrila da se Daventry domogao kugle pomoću ljudi koji su ga opskrbili drogom.

- K vragu. - Na drugi je način pokušao složiti puzzle. -Možda je Fenella željela kuglu. To bi moglo objasniti nekoliko stvari.

- Ne, mislim da uopće nije marila za kuglu. Njezin jedini cilj je bila osveta. Doimala se zadovoljnom s ishodom ucjene.

- Do noći kada je gurnula Daventryja niz stubište.

- To nije bio zločin iz prilike kao što misliš, - rekla je tiho Eugenia. - Bio je to zločin iz strasti.

- Pretpostavljam da ti nije spomenula gdje je Daventry držao prokletu kuglu.

GIGA

- Mislim da nije znala niti marila gdje je sakrivena. - Eugenia je nakratko zastala. - Ali mi je potvrdila da je bio opsjednut tom kuglom i da je znao za rizik vezan uz njezino posjedovanje.
- Mora biti negdje u kući. - Cyrus je sada stavio nogu natrag na papučicu gasa. - Daventry bi je stavio negdje tako da u svakom trenutku može doći do nje. - Iznenađena misao mu je prekinula lanac logike. Pogledao je Eugeniu. - Mogu li sada pretpostaviti kako vjeruješ da Hadova kugla postoji i da ju je Daventry posjedovao?
- Moram priznati da su Fenellini komentari ostavili na mene jaki utisak. Duboko je udahnuo. - S obzirom na način na koji su ti prezentirani. -Da.
- Ako te to imalo tješi, - rekao je, - mislim da se vlasti neće vratiti i ispitivati te o tome zašto im nisi spomenula Ha-dovu kuglu.
- Ne, mislim da neće. - Iskrivljeno se nasmijala. - Što se stručnjaka u umjetničkom svijetu tiče, Hadova kugla uopće ne postoji.
- I ti si jedna od njih koja je vjerovala da je ona mit. Očito, previše si cijenila svoju profesionalnu karijeru da bi dopustila drugima da misle kako si povjerovala luđakinji koja je vrištala o nekom mitskom komadu stakla.
- Točno.
- Cyrus je zastao. - U redu, sada mi reci pravi razlog zbog kojeg nisi rekla lokalnim vlastima za Hadovu kuglu?
- Znaš odgovor na to.
- Iznenađeni osjećaj radosti se uvukao u njega. Učinila je to zbog njega.
- Štjela si o tome zbog mene, zar ne? - pažljivo je rekao. - Htjela si mi dati šansu da je pronađem.
- Slegnula je ramenima, ali nije ništa rekla. Jednu je ruku spustio s volana na njezinu nogu. - Hvala ti Eugenia. Tvoj sam dužnik.
- Samo sam se htjela držati svoga dijela našeg dogovora.
- Da, naravno. Pa, svejedno, hvala ti. - Odjedanput je Cyrusa napustila ugodna toplina, a zamijenila ju je tuga. Forsirao se da se koncentrira na nova pitanja koja su se nametnula današnjim zbivanjima. - Znaš, imamo mnogo pitanja bez odgovora.
- Da. - Smrknula se. - Imamo, zar ne?
- Idemo vidjeti što sve imamo. Daventry je ubijen i Nellie je bila svjedok. Te je noći otišla njegovim brodom s otoka.
- Došla je k meni, ali još uvijek ne razumijem zašto.
- Poklonila ti je jednu sliku iz serije *Staklo*, - podsjetio ju je Cyrus.
- A mi smo otada pronašli još dvije. - Eugenia ga je pogledala. - Te Nellieine slike se uporno pojavljuju u svemu ovome, zar ne?
- Tako je, - rekao je Cyrus. - Pitam se zašto.
- Svaka je portret staklenog komada iz Daventryjeve kolekcije, - polako je rekla Eugenia. - Možda je ona koja nedostaje slika Hadove kugle.
- Čak i da je, kamo nas to vodi? Nema vrijednosti u slici te proklete stvari. - Zastao je. - Ali ako je netko mislio da ima, onda bi to objasnilo pretragu u Jacobovoj i Rhondinoj kući.
- Logičnije bi bilo pretražiti Staklenu kuću, zar ne?
- Ne, ako imaš razloga vjerovati da su slike premještene negdje dalje, - rekao je Cyrus. Zastao je kako bi se pozabavio tim problemom.
- Pa? - Eugenia je zahtijevala odgovor.
- Čini se da na površini imamo dva različita scenarija.
- Znam što misliš. Fenella Weeks je očito odgovorna za splet incidenata od Daventryjeve smrti do pokušaja njezinog sakrivanja.
- Točno, - rekao je Cyrus. - Ali Hadova kugla sve to nekako povezuje. Ipak mislim da je Fenella sama djelovala u svemu tome i ostvarivala osobnu osvetu. Nije bila zainteresirana za Nellieine slike.

GIGA

- A tko bi ih onda tražio?

- Dobro pitanje. - I vjerojatno vrlo opasno, mislio je. Ali zašto bi netko tražio sliku kugle prije nego što bi tražio samu kuglu?

Eugenia je spustila ruke na noge i uporno ih trljala od svoje crne traperice. - Što ćemo sada? Nije mu se svidio njezin nekarakteristično ublaženi ton glasa. - Vratit ćemo se u Staklenu kuću. Dok se ti budeš polako tuširala, ja ću otvoriti jednu bocu skupocjenog vina iz Davenportovog vinskog podruma. Tada ću napraviti večeru za tebe. Nakon toga, razgovarat ćemo što ćemo dalje činiti.

Iznenadena ga je pogledala. - Ti ćeš kuhati večeru?

- Misli o tome kao o pustolovini.

- Cyrus? - Da?

- Hoćeš li, molim te, zaustaviti automobil? Mislim da će mi pozliti.

- Ako je to u vezi mojeg kuhanja...

- Nije. Molim te.

- K vragu, trebao sam znati. Pitao sam se kada će te udariti. - Zaustavio je džip uz rub ceste i žurno otvorio vrata.

Dok je stigao do nje, ona je već bila vani, nagnuta prema naprijed, tiskajući želudac. Nježno ju je držao dok su joj grčevi mučili tijelo.

Kad je sve završilo, dodao joj je svoju maramicu.

- Žao mi je, - šapnula je. Suze su joj počele kliziti niz obraze. - Ovo je tako ponižavajuće. Ja nikada ne plačem.

- To je dobar znak. Bolje je to sada istresti iz sebe, nego se s tim boriti iznutra. Oni koji sve zadržavaju u sebi, kasnije s tim imaju velikih problema.

- Zvučiš kao da dobro znaš o čemu govoriš.

Sjetio se prve žrtve ubojstva koju je pronašao. Ubojica je koristio nož i čekao dok stigne prvi policajac.

Na kraju je sve bilo puno krvi, njegove, ubojičine i žrtvi-ne. Sva ta krv se zajedno slijevala po prljavoj ulici. Preživio je s ožiljkom i saznanjem da je ubio čovjeka.

Tada se sjetio mrlje krvi na podu koja se slijevala iz Katynog tijela. Razmišljao je o dubokoj i bolnoj krivnji koju je osjećao jer je nije uspio zaštititi od Damiena Marcha.

- Da, - rekao je. - Znam.

Naslonila je glavu na njegovo rame i dugo vremena plakala.

Telefon je zazvonio čim je Cyrus stavio tjesteninu u kipuću vodu. Proučavao je upute napisane na stražnjoj strani vrećice i posegnuo za telefonskom slušalicom. - Ovdje Colfax.

- Ja sam. - Rick je zvučao umorno, ali uzbuđeno. - Spreman sam ti položiti raport.

Cyrus je čuo prigušenu buku prometa. - Gdje si?

- U automobilu gospodina Stredleya. Pokupio me prije nekoliko minuta na pristaništu za trajekte. Na putu smo prema aerodromu.

- Dobro. - Cyrus je pogledao na svoj sat. - Imaš još dosta vremena da stigneš na avion. Hajde da čujem raport.

Upisao sam sve registracijske oznake automobila u kojem su se vozila dva muškarca. Nije ih bilo mnogo. Svega njih sedam. Predao sam listu gospodinu Stredleyu. Rekao je da će ih predati gospođi Yates da ih pronađe.

- Lijepo si to uradio. Rick, cijenim tvoju pomoć.

- Također sam pomno pratio mnoštvo pješaka. Nitko od njih nije nosio čizme od zmijske kože.

- Dio ovog posla je i dalje motriti kada se čini da više ničega nema.

- Želiš li da i dalje motrim? - Rick je zainteresirano upitao.

- Imaš posao koji te čeka, sjećaš se?

- Sjećam se. Ali, Cyrus? - Da?

GIGA

- Razmišljam o ulasku u osiguravajući posao.

Cyrus se nacerio i uporno miješao tjesteninu. - Nije ti dosadilo?

-Ma kakvi.

- Pričat ćemo o tome poslije.

- Ozbiljan sam, - Rick je inzistirao.

- I ja sam. Znaš što, ako i dalje budeš zainteresiran za taj posao nakon prve godine studija, preko ljeta ću te zaposliti u svojoj firmi.

- Jel' ti to ozbiljno?

- Kada ja nisam bio ozbiljan? Rick je zastao. - Uvijek si ozbiljan.

- Daj mi Stredleyja da razgovaram s njim. Tjestenina se kuhala još pet minuta, taman dok je Cyrus provjerio Jacoba i Rhondu.

- K vragu. - Bacio je telefon iz ruke, isključio štednjak i zgrabio ručke lonca u kojem je bila tjestenina.

- Što je bilo? - Eugenia je upitala s vrata.

- Ovo se nikada ne događa sa sendvičima od tunjevine. - Pogledao ju je krajičkom oka dok je tjesteninu stavljao u cjedilo.

Izgledala je nevjerojatno normalno. Lice joj se sjajilo, očito joj je tuširanje godilo. Tanki pramenovi tamne kose stajali su joj zataknuti iza ušiju. Ostatak kose je bio skupljen na vrhu glave. Obukla je džemper i široke hlače.

- Jako lijepo od tebe što si napravio večeru od ostataka, -rekla je.

- To sam ja, gospodin Domaćin. - Prazni lonac stavio je u sudoper. - Kako se osjećaš?

- Mnogo bolje, hvala. Topli mi je tuš pomogao. Trebaš li pomoć?

- Ne, potpuno vladam situacijom. Pogledala je u tjesteninu. - Da, to svi kažu.

- Sjedni i pij vino.

- Dobro, mislim da to mogu.

Nastavio je servirati tjesteninu i salatu koju je pripremio. - Upravo sam razgovarao s Rickom i Stredleyem. Rick je na putu prema kući, a Stredley mi je rekao da su Jacob Houston i Rhonda Price sigurni u jednom hotelu u Portlandu, upisani su pod lažnim imenima. Quint će rasporediti ljude da ih pripaze dok se ovdje sve ne riješi.

Oči su joj se široko otvorile. - To će mnogo stajati, zar ne?

- Hoće.

- Bojala sam se da ćeš to reći.

- Ne brini se za to. Mogu si to priuštiti.

- Jesu li Rick ili gospodin Stredley imali još nešto za reći?

Oklijevao je. - Rick je rekao da se želi ubaciti u osigura-vajućí posao.

Eugenia se nasmijala. - Kakav tetak, takav nećak.

Nacerio se u nemogućnosti sakrivanja ogromnog zadovoljstava zbog Rickovih riječi. - U sljedeće će četiri godine promijeniti mišljenje još barem stotinu puta.

- Možda, ali možda i ne. U njemu vidim mnogo tvojih osobina. - Pogledala ga je preko ruba čaše. - Cyrus, znaš što? Ti bi bio predivan otac.

Nije znao što bi na to rekao. Spoznao je da u ovom tre-nutku želi biti otac samo njezinoj djeci. Ali nije mu se činilo pogodnim započinjati tu temu.

- Razmišljala sam, - nastavila je.

- Zaboravi. - Odnio je tanjure na stol. - Rekao sam ti, nema razmišljanja prije nego se odmoriš.

- Ti i Rick niste završili mjerenje prostorija Staklene kuće s onim nacrtima.

-Pa?

Srela je njegove oči. - Mislim da večeras ionako neću moći dobro spavati. Zašto ne bismo završili taj posao?

- Što se mene tiče, nema problema. - Sjeo je za stol. Eugenia je gledala u jelo koje je postavio

GIGA

pred nju. Izraz

lica joj se razvedrio prvi puta nakon što ju je dovezao iz ureda Miroljubivog.

- Odakle ti ideja da na vrh tjestenine staviš tunjevinu?

- Bila je to čista kulinarska inspiracija, - rekao je skromno.

Tri sata poslije, Cyrus je našao ono što je tražio, nepodudaranje od gotovo tri stope.

- Ma, vidi ti to. - Promatrao je okolinu dok je skupljao traku za mjerenje. - Vinski podrum.

- U njemu smo one prve noći pronašli Leonarda Hastingsa. - Eugenia je pregledavala redove boca. - Misliš li daje nešto znao?

- Tko zna? Možda je smatrao, s obzirom da mu je šef mrtav, kako se smije poslužiti ovim vrijednim i cijenjenim vinom. Hoćeš li mi, molim te, još jednom pročitati dimenzije istočnog zida?

Nagnula se nad crtež. - Petnaest stopa, četiri inča.

- Da, to je to. Pravi je zid samo dvanaest stopa. - Cyrus je odložio traku za mjerenje i počeo micati prašnjave boce vina.

- Što sada tražiš?

- Kladam se u svoje tri najbolje košulje da je Daventry u ovom zidu sagradio tajni sef.

Većina ogledala od tamnog stakla iza polica s vinskim bocama je bila mutna i prekrivena debelim slojem prašine. Ali kada je Cyrus pomaknuo i posljednju bocu, vidio je otiske prstiju na krajevima gdje su se spajala dva ogledala.

- Bože dragi, ne misliš valjda da će biti tako lagano, zar ne? - Eugenijin je glas bio pun strahopoštovanja.

- Ti ovo zoveš laganim? - Uzeo je masivni, staromodni vinski otvarač. - Odmakni se.

- Cyrus, čekaj, ne možeš samo tako razbiti taj zid. Stajat će bogatstvo dok se popravi. Ako iza toga postoji sef, mora onda postojati način da se dođe do njega.

- Vjerojatno postoji, ali ja ne namjeravam potratiti cijelu noć u potrazi za njim.

Zamahnuo je vinskim otvaračem prema ogledalima.

Eugenia je rukama pokrila uši i krivila lice kao u boli dok su komadići stakla padali na pod.

Cyrus se nakon toga sjetio da je danas čula previše razbijanja stakla.

- Oprosti, - rekao je. - Jesi li dobro?

- Jesam. - Oči su joj se široko otvorile dok je gledala u rupu na zidu. - Oh, Bože, gledaj. Bio si u pravu. Unutra je sef

Cyrus se nagnuo bliže kako bi bolje pogledao kompjuterizirani mehanizam zaključavanja. -

Kroz njega je prošlo teško razočaranje, potiskujuću trenutni osjećaj trijumfa. - K vragu.

Eugenia se na trenutak doimala kao da se zabavlja. - Nemoj mi reći da ne znaš kako otvoriti sef?

- Otvaranje ovoga neće predstavljati nikakav problem. - Dotaknuo je vrata sefa. - Tko je god ovdje bio prije nas, osta- vio ga je otključanog.

- To nam nikako ne odgovara, zar ne?

- Ne. Netko nas je pretekao. - A toliko je bio siguran da je kugla sakrivena negdje u Staklenoj kući.

Dotaknula mu je rame. - Cyrus, žao mi je.

Ništa nije rekao, ali je bio itekako svjestan topline njezi- nih prstiju. Šuteći, otvorio je vrata sefa.

Eugenijina se ruka sledila na njegovom ramenu. - Ima nešto unutra.

Smrknuo se na odbljesak svjetla po okviru slike. - Tu je slika.

Posegnuo je rukom u sef i izvukao uokvirenu sliku.

GIGA

- Četvrta slika iz serije *Staklo*. - Pojavilo se uzbuđenje u njezinom glasu. - Ovaj komad nisam primijetila u njegovoj kolekciji. - Šagnula se bliže i potpuno se koncentrirala. - Staro je. Jako staro. Još nikada nisam vidjela ništa tako... Oh, moj Bože, nije li to možda...?
- Jest. - Cyrus je promatrao s preciznošću izrađene likove kako se bore da se izbave iz sjajno crvene kugle. - Nije to neka stara vaza. To je Hadova kugla.

POGLAVLJE

21.

- Ne, čekaj. Pusti je. Pusti je da ode.

- Cyrus, probudi se.

Panika je prošla kroz njega u valovima koji su ostavili svaki živac napetim. Osjetio je ruku na ramenu i naglo se pomaknuo kako bi je izbjegao.

- Cyrus, slušaj me. Ti sanjaš. Probudi se.

- Što do...? - Otvorio je oči i pogledao u Eugeniu koja je bila nagnuta nad njim.

Kosa joj je bila kao tamni oblak oko lica. Mjesečina je osvjetljavala njezine obraze i tako otkrivala sjenovitu brigu u očima. Spavaćica joj je otkrivala grudi.

- Imao si noćnu moru, - rekla je kad je shvatila da se zagledao u nju.

- Opet mi to ponovi. - Zadnji ostatci adrenalina su mu prostrujali tijelom. Sjeo je na krevet i provukao ruku kroz kosu.

- K vragu.

- Jesi li dobro?

- Naravno. - Izvukao se ispod plahti i stao na noge.

- Nekoliko puta duboko udahni, - zabrinuto ga je savjetovala Eugenia.

- Točno. Duboko udisati. Odšetao je do kupaonice, upalio svjetlo i pustio hladnu vodu.

Eugenia je išla za njim i zastala na vratima. - Mislila sam da ću ja večeras imati noćne more.

- Smatraj se sretnicom. - Nagnuo se iznad umivaonika i na lice si pljusnuo mlaz hladne vode.

- O čemu si sanjao?

Uzeo je ručnik s najbliže police i zaronio lice u njega. Prisjetio se osjećaja straha i nemoći. -

Ne mogu se sjetiti. Znaš kako je to sa snovima.

Posegnula je za njegovim golim ramenom. - Radilo se o Katy?

Zbog nekog ga je nepoznatog razloga zasmetala ljubaz-nost u njezinom glasu. - Ne. - Shvatio je da Katy nije sanjao gotovo godinu dana. Još uvijek je imao osjećaj odgovornosti, kao i potrebu da je osveti, ali negdje usput je prestao imati noćne more u kojima je stalno gledao njezinu krv.

- Tada se radilo o meni, zar ne? Bojala sam se toga. Osjećaš se odgovornim za ono što se danas moglo dogoditi.

Napregnuo se. Dva pogađanja i sve je odmah shvatila. U ovom kratkom periodu uspjela ga je upoznati bolje od Katy, Ricka i njegove bake i djeda.

- Danas sam te skoro ubio, - rekao je.

- Glupost. Danas sam skoro sama sebe ubila. To uopće nije imalo nikakve veze s tobom. Kao što si ranije naglasio. da sam ostala u gradu i čekala te dok se ne vratiš na otok, ci-jela se ta stvar ne bi dogodila.

Polako je maknuo ručnik i pogledao je. - Ti to zaista vjeruješ, zar ne?

- To je istina. - Prekrižila je ruke i naslonila se na rub vrata. - Neću ti dopustiti da prihvatiš odgovornost za ono što se danas dogodilo.

- Nećeš mi dopustiti?

- Definitivno neću. - Blago se nasmiješila. - Mislim da ionako nosiš preveliki teret. Ne trebaš si dodavati kompleks krivnje zbog mene.

- Ti si zadivljujuća.

Stala je na prste i poljubila ga u obraz. - Kao i ti.

Nije se pomaknuo kada se odmaknula od njega. - Znam da sam idiot što uopće sada to spominjem, ali pitam se što će se sljedeće dogoditi?

- Misliš, koji će ti biti sljedeći korak u potrazi za Hado-vom kuglom?

- Ne pričam o tom prokletom komadu stakla, - rekao je. - Pričam o nama.

Oči su joj postale beskonačno duboke. - Ah.

GIGA

- Kao što se sjećam, - rekao je vrlo pažljivo, - kada smo se upoznali, bezbroj si mi puta istaknula kako nemamo ništa zajedničko.

- Stalno sam tako nešto pričala, zar ne? Vjerujem da si se u početku slagao sa mnom, a poslije si mislio da sam arogantni snob visoko uzdignutih obrva.

Podigao je ruku u zrak. - U svoju obranu moram te podsjetiti da smo dijelili uzajamne interese za jednu posebnu stvar.

- Seks.

Osmjehnuo se. - Kad si to svela na tu jednu riječ, doima se pomalo plitko, zar ne?

-Da, tako je. Zanimljivo, ali plitko.

Gledao ju je u oči. - Pada mi na pamet da smo možda oboje pogriješili. Možda smo donijeli prebrze zaključke na osnovi prvih međusobnih utisaka.

- Lako moguće. - Nasmijala se. - Na što ciljaš?

Zaboravi, pomislio je. Već je i sam prestao o tome razmišljati. Takva vrsta razgovora nije bila njegova specijalnost. A ovo nije bilo vrijeme za razgovor o budućnosti. Možda nikada ni ne bude vremena za razgovor o tome. U svakom slučaju, bolje mu je da drži usta zatvorena.

- Reći ću ti kamo ciljam. - Bacio je ručnik i pomaknuo se do nje. - Vraćam se u krevet. S tobom.

Stavila je ruke oko njegovog vrata. - Zvuči kao dobar plan.

Još uvijek se smiješila, ali mu se činilo da je u njezinim očima vidio tračak razočaranja. Sto je željela da joj kaže? pitao se. Zaključio je da nije dobra ideja sada je pitati o tome. Možda mu se odgovor ne bi svidio.

Pritisnuo je svoje usne na njezine noseći je u krevet i po-legao je na zgužvane plahte. Snaga požude koju je osjećao gotovo da ga je srušila na nju. Mogao je vidjeti požudu i u njezinim očima dok ga je povlačila na sebe.

Željela gaje. Za sada je to bilo dovoljno.

Toplina njezinog tijela obuzela je njegovo.

Maknuo je ovratnik njezine spavačice i uzeo dojku u svoju ruku. Jezik mu je polako prelazio preko njezine brada-vice. Glasno je uzdisala i zabijala nokte u njegova leđa. Posegnuo je dolje i svoj dlan prislonio na njezin. Već je bila vlažna.

Glasno je uzdahnuo kad je osjetio kako ga ona stiće. Njezin je dodir bio nježan i beskrajno uzbuđujući. Milovao ju je dok je podrhtavala i tada je prstom prodro u nju. Bedra su joj se napela i podizala s kreveta.

Razdvojio ih je i, pomičući se prema njoj, ušao u njezino duboko, usko i toplo tijelo.

Podigla je koljena i nogama ga obuhvatila. Bio je potpuno svjestan trenutka kada je čista vatra njihove zajedničke strasti dogorjela u zadnjim fragmentima sna.

Eugenia se probudila malo prije zore. Na trenutak je ležala vrlo mirno, nesigurna u to što ju je moglo probuditi iz iznenađujuće dobrog sna.

Tada se sjetila slike iz serije *Staklo* koju su ona i Cyrus pronašli. Bilo je nešto u Nellienoj slici Hadove kugle što ju je mučilo.

Cyrus se komešao pored nje. Podigao je svoju tešku nogu i stavio je na njezino bedro.

- Budna si?

- Jesam. - Okrenula je glavu na jastuku. - Razmišljala sam o četvrtoj slici. Zašto bi je netko ostavio u Daventryje-vom skrivenom sefu?

Cyrus je zijevnuo. - Možda se lopov želio bizarno našaliti.

- Misliš li zaista da, tko god da je ukrao kuglu iz sefa, pretpostavljajući da netko jest, namjerno ostavio sliku u sefu kako bi se narugao onome tko će doći poslije njega?

- To nije isključeno. Hadovu kuglu tradicionalno prate vrlo čudni likovi. Ali postoje i druge mogućnosti.

- Kao što?

Nagradio ju je zamišljenim izrazom lica. - Zanimljiva je činjenica da je Daventry riskirao i

GIGA

pokazao Hadovu kuglu tvojoj prijateljici Nellie. Sigurno je imao povjerenja u nju. Slegnula je ramenima. - Ja mislim da je vjerovao svojoj vlastitoj sposobnosti da zaludi i zadržava mlade umjetnice. Vjerojatno je mislio kako kontrolira Nellie. Cyrus, on je bio jako arogantan čovjek.

Klimnuo je glavom. - Misli što hoćeš, ali smatram da bi nam sljedeći korak morao ići u smjeru fokusiranja na članove Connoisseurs kluba. Otkad je kugla nestala, oni su najveći sumnjivci.

- Ti nikada ne odustaješ, zar ne?

Kratko joj se osmjehnuo. - Jedna od najdražih priča mog djeda Beua je ona o kornjači i zecu. Na kraju pobjeđuje spori i neumorni.

- Znaš li što ja mislim? -Što?

Naslonila se na lakat. - Mislim da voliš ostavljati utisak da si spor i neumoran jer ti to odgovara. Ljudi postaju manje oprezni. Tjeraš ih da te podcijene.

Razmislio je o njezinim riječima i klimnuo glavom. - Ne, mislim da sam to pravi ja.

- Nemoj mi lagati. Ti si tip koji jaše pustinjom na velikom konju u namjeri da sredi zločeste dečke.

Nije se nasmijao. - Eugenia, nemoj o meni pričati kao da sam nekakav junak.

- Ali ti to jednostavno jesi. - Nagnula se kako bi se svojim usnama očešala o njegove. - A kad se samo sjetim da sam ja zamalo odustala od traženja jednoga.

Nakon dugo vremena osjetio je kako se komeša pored njega. - Cyrus?

- Da? - Zavukao je prste u njezinu kosu.

On se još uvijek mučio s onim što mu je ranije rekla. Svakako su ga nazivali, uključujući čovjek na kojeg se može osloniti i pouzdati. Ali nitko mu još do sada nije rekao da je junak.

- Još jednom bih pogledala sliku koju smo pronašli u sefu, - rekla je Eugenia. - Sinoć sam se u svom tom uzbuđenju koncentrirala na samu kuglu. Ali postoji nešto u samoj pozadini, nešto jako poznato.

- Poznato?

- Radi se o bojama. Ne želim više ništa reći dok je još jednom ne pogledam.

Četrdeset pet minuta poslije Cyrus je nosio sliku u kuhinju gdje se Eugenia uporno mučila s aparatom za kavu. Okrenula je glavu kako bi proučila sliku Hadove kugle.

Jutarnje je svjetlo reflektiralo mnoštvo nijansi na slici, sinoć je u svom tom uzbuđenju i nevjerovanju to izostavila. Nellie je zaista bila jako talentirana umjetnica, mislila je.

- Kugla je izrađena istom tehnikom koju je Nellie koristila za prethodne tri slike, - rekla je nakon jedne minute.

Okrećući se, naslonila se na sudoper. Dopustila je očima i svojim drugim osjetilima da se približe slici i traže stvari koje ju čine drukčijom od tri prethodne slike iz serije *Staklo*.

- Pa? - Cyrus je nestrpljivo čekao.

- Pozadina je rađena u žurbi i različitom tehnikom od same kugle. Sigurno primjećuješ da ovaj put Nellie nije koristila stakleni svod kao pozadinu.

Cyrus je promatrao sliku. - Drukčija je, - složio se.

Eugenia je stala bliže slici. Dodirnula je samu sliku. -Mislim da je slikala preko originalne pozadine. I to je učinila u velikoj žurbi.

- Slika doista izgleda malo teža na nekim mjestima.

- To nije njezin uobičajeni slikarski pristup, - rekla je Eugenia. - Na pozadini je koristila tempere kao da su vodene boje. Brze i oštre linije. Minimalni prijelazi. Nije se poigrala svjetlošću kao na ostalim trima u toj seriji.

- Ma, daj. - Cyrus ju je pogledao. - Rekla si nešto o bojama?

Slatko se osmjehnula. - Čini se da tvoje oči više ne kolutaju onoliko kao obično kad pričam o umjetnosti.

- Ovog puta imaš moju potpunu i nepodijeljenu pažnju. Eugenia se više nije zabavljala. - To

GIGA

vidim.

Ponovno se okrenula prema slici. Upozorila je sama sebe da ne brza sa zaključcima. Intuicija je bila dobra stvar, ali u ovako ozbiljnim stvarima morala se držati činjenica. Morala se koristiti logikom.

Utonula je u boje i apstraktne linije koje su okruživale Hadovu kuglu. Uznemirujuća joj je misao prošla glavom.

Nemoguće.

- Oko kugle je apstraktno naslikana vatra, - oklijevajući je prošaptala.

Cyrus je sumnjičavo gledao. - Možda. Mnogo crvene i narančaste. Što s tim?

- Ima smisla. Staklo je rođeno u vatri. Bila bi to logična pozadina. Ali druge boje, one koje je Nellie koristila na rubovima slike... - Prekinula se, još uvijek šokirana vlastitim zaključcima.

Cyrus je zurio u sliku. - Mnogo zelene i žute.

- Ne žute, nego boje jantara. - Eugenia je zgrabila rub sudopera koji je stajao iza nje. Sada su joj kroz misli prošla sjećanja na Nellien zadnji posjet njezinom stanu.

Nedovršeni zid pored kamina je pun debele, mekane crvene izolacije. Ovaj zid definitivno čeka da ga se uredi.

- Jedva čekam da vidim kako će izgledati kad ga uredim. Eugenia. Bit će spektakularan.

Eugenia je dva puta progutala prije nego je mogla izgovoriti riječ.

- Cyrus, tek sam nedavno dovršila preuređenje stana. Ovo su iste nijanse zelene i boje jantara koje je Nellie koristila kako bi uredila zid oko kojeg kamina.

-I?

- Rekla sam ti da sam je posljednji put vidjela onog dana kada je umrla. Svratila je k meni da mi kaže kako se vraća na Frog Cove Island po svoje stvari. Moj zid u dnevnoj sobi blizu kamina još uvijek je bio otvoren. Dogodila se neka greška s instalacijama.

- Što pokušavaš reći?

Duboko je udahnula. - Znam da zvuči ludo, ali bilo bi sasvim lagano sakriti jedan predmet poput Hadove kugle u taj zid.

Cyrus je izgledao zaprepašteno. - Ti to ozbiljno?

- Izolacija bi je sakrila dok je radnik bojao zid. - Podigla je pogled kako bi susrela Cyrusov. - Nikada nisam shvatila zašto je Nellie prešla toliki put samo da bi me nakratko posjetila i zatim isti put nazad po svoje stvari. Nije imalo nikakvog smisla.

Gledao ju je. - Želiš li mi reći da je Hadovu kuglu sakrila u tvojem zidu?

- Da. - Eugenia je srela njegov pogled. - I prepravila je pozadinu slike kako bi mi na taj način rekla gdje da je tražim.

- Zašto bi je onda stavila u Daventryev skriveni sef gdje je ti možda nikada ne bi pronašla? Eugenia je polako klimnula glavom. - Sigurno je pretpostavljala da ću je pronaći.

- Zašto bi ti ostavila trag? - Cyrus je bacio svoju na brzinu natrpanu torbu na stražnje sjedište džipa.

Pretjerana užurbanost stalno je rasla od trenutka kad je saznao da je Hadova kugla možda u Eugeninom stanu. Mogao je osjetiti kako se polako komadići mozaika slažu na svoje mjesto. Bili su oštiri od razbijenog stakla i mogli su dublje ozlijediti.

Eugenia je stavila svoj kožni crveni kovčeg u prtljažnik Toyote. - Ne znam.

- K vragu. Ti čak nisi niti vjerovala da Hadova kugla uopće postoji. Zašto ti ništa o njoj nije rekla? Morala je znati da bi te tako nešto zanimalo.

- Ti si taj koji stalno govori da je kugla opasna. - Eugenia je spustila još jednu torbu koja se savršeno uklapala s kovčegom u prtljažnik svog automobila. - Možda je mislila da sam sigurnija ako što manje o tome znam.

- Glupost. - Cyrus je došetao do Toyote i zatvorio prtljažnik. - Nije ona mislila na tvoju sigurnost. Da te je željela zaštititi, nikada ne bi sakrila kuglu u tvoj stan. S takvim prijateljima, vjeruj mi, nisu ti potrebni neprijatelji.

GIGA

- Tog je dana bila jako napeta.

- Tada je bila svjedok ubojstva i ukrala je komad stakla zbog kojeg je mogla i sama izgubiti glavu. Imala je itekako dobre razloge za nervozu. - Uhvatio je Eugenijinu ruku i povukao jedo vozačeve strane automobila.

- Tog se dana vratila nazad na otok, - podsjetila ga je Eugenia dok je sjedala za volan. - Zašto bi to napravila ako je samo ukrala Hadovu kuglu? Trebala se koncentrirati na to da ode što dalje od mjesta zločina.

- Mogu se sjetiti jednog dobrog razloga, - rekao je Cyrus. Zatvorio je vrata njezine Toyote. - Da odglumi vlastitu smrt na moru.

Eugenia je ostala šokirana. - Oh, moj Bože. Ti stvarno misliš...

Cyrus ju je pogledao kroz prozor automobila. - Ona je bila žena s dva vrlo velika problema.

Kao što sam već rekao, ne samo da je bila svjedok ubojstva, nego je i ukrala predmet koji ju je mogao stajati glave. Morala je nestati.

- Cyrus, barem bi se meni javila.

- Siguran sam da će ti se javiti. Kada se sve stiža i kada bude spremna za preuzimanje kugle. - Uspravio se. - Vidimo se kod trajekta. Vozi jako oprezno.

Eugenia je izašla iz automobila i otišla do ograde trajektu Dašak vjetra s mora joj je mrsio kosu. Iza nje, Frog Cove Is-land je polako nestajao u daljini.

Prije je osjetila Cyrusa kako joj se približava, nego što ga je čula. Nije ju dotaknuo. Položio je ruke na ogradu trajekta, lupkajući prstima, i gledao u sivo-zelenu vodu. Obukao je svoju zelenu havajsku košulju koja je bila oslikana cvijećem i preko nje ogrnuo kožnu jaknu. Vjetar se poigravao i njegovom tamnom kosom, na nekim mjestima otkrivajući sijede vlasi.

Izgledao je koncentrirano i opušteno kao uvijek, ali ona je mogla osjetiti navirući lovački nagon u njemu. Sakrio se odmah ispod površine. Zurila je u njegove moćne ruke. Sjećanja na one jake, nevjerovatno osjetljive prste na njezinom tijelu stvorila su omamljujuću toplinu duboko u njoj.

Pitala se što će se dogoditi ako nađu Hadovu kuglu. Prvi puta joj se to učinilo moguće. Hoće li Cyrus nestati iz njezinog života kad je bude uzeo u ruke?

Ta joj je misao donijela val melankolije. Žestoko se borila da je potisne.

- Bez obzira pronađemo li Hadovu kuglu, želim da znaš kako će se Colfax osiguranje pobrinuti da pronađe Nellie Grant, - rekao je Cyrus.

Njegove su je riječi naglo izvukle iz depresije koja ju je počela okruživati. - Stvarno misliš da je Nellie živa?

- Recimo to ovako, mislim da si bila u pravu kada si rekla kako se nije utopila u nesreći na moru.

- Ali pretpostavljala sam da je ubijena. Nikada nisam imala razloga vjerovati da je odglumila svoju smrt.

- Na ovaj ili onaj način, otkrit ćemo što se zapravo dogodilo.

Eugenia mu je vjerovala. - A što je s Jacobom Housto-nom i Rhondom Price?

- Mislim da će oni biti sigurni kada proširimo glasine da su sve četiri Nelliene slike pronađene. Tko god je pretraživao njihove kolibe, vjerojatno je tražio slike.

Eugenia je čvrsto zgrabila ogradu. - Ako si u pravu, tada netko zna da jedna od slika sadrži trag o pravoj lokaciji Hado-ve kugle.

Cyrus dugo nije ništa rekao. Na trenutak je pomislila da je nije čuo. Kad joj je konačno odgovorio, znala je da je i sam došao do istog zaključka.

- Da, - konačno je rekao. - Mislim da možemo pretpostavljati kako netko zna za važnost četvrte slike iz serije *Staklo*.

-Tko?

Ponovno mu je trebalo dugo vremena da odgovori. -Može biti jedan od članova Connoisseurs kluba. Vidjela je da on ne vjeruje u to. - Ili?

GIGA

- Damien March.

Eugenia je odjednom postala svjesna hladnoće vjetra. Čvrsto se obuhvatila rukama.

Trenutak poslije, Cyrus je položio ruke na njezina ramena i povukao je k sebi.

Tako su zajedno stajali pored ograde sve dok trajekt konačno nije pristao.

Cyrus je zastao pored ulaznih vrata čim je ušao u njezin stan, ispustio iz ruku svoju natrpanu torbu i dva Eugenijina kovčega na pod i pogledom prešao po stanu s dubokom znatiželjom.

Mislio je kako bi se vjerojatno mogao naviknuti na Eugenijinu sofisticiranost koja je bila dio njezinog načina života. Kad je otkrio inteligenciju, veliku strast i snagu ispod površine, ignorirao je otmjene ukrase. Ali sjajni dekor njezi nog doma podsjećao ga je da ona obitava u jednom potpuno drukčijem svijetu od njegovoga.

- K vragu, ovo si definitivno ti, - rekao je.

Eugenia je napravila grimasu. - To mi nije zvučalo kao kompliment. - Otvorila je ormar u hodniku i objesila torbu s odjećom.

Hodao je hodnikom i stao u otvoru poput svoda koji je uokvirivao dnevnu sobu. Proučavao je skupi bijeli tepih. - Trebam li se izuti?

- Molim te. - Ona je izula svoje cipele i bacila ih na dno ormara s kaputima. Tada je noge uvukla u par mekanih, crnih papuča u stilu balerina. - Možeš svoje stvari ostaviti ovdje.

Osjetio je težinu pištolja ispod jakne. - Mislim da ću ostati u jakni, ako nemaš ništa protiv. Malo je prohladno ovdje.

Iznenadeno ga je pogledala. - Nisam primijetila, ali ću rado upaliti grijanje.

- Nemoj se zamarati. - Izuo je svoje mokasine i palcem ih gurnuo u ormar. - Sve je u redu. Oklijevala je, nije znala kako bi se ponašala prema njemu.

Slatko se osmjehnuo. - Mislila si da ću se sukobiti s tvojim dekorom, ha?

- Nemoj biti smiješan. - Pogledala je prema svodu. - Pa, pretpostavljam da želiš pogledati kamin.

-Da.

Klimnuo je glavom. Cijeli stan je bio u bijelom s elegantnim rasporedom namještaja i rafiniranim linijama, ali pretjerano čist.

- Eugenia, znaš što? Ti živiš u umjetničkoj galeriji. Čudno se nasmijala. - Baš neobično što si to rekao.

Upravo sam i ja o tome razmišljala. Do danas nisam uočila toliku sličnost.

Pogledao je u lijevi zid i uočio kamin. - Vidim što si mislila o bojama oko kamina. Iste su kao i one na slici kugle.

- Rekla sam ti. Slika koja visi iznad kamina je ona koju mi je Nellie poklonila posljednji put kada je bila kod mene.

Gledao je u rukom oslikani zid koji je okruživao plinski kamin. - Koji je dio zida bio otvoren onog dana kad je Nellie bila ovdje?

- Onaj dio naniže, na desnoj strani kamina.

Zavukao je ruku u stražnji džep hlača. - Mogao bih to odmah srediti. Imaš li čekić i veliki nož?

- Imam osjećaj da će ovo mene boljeti više nego tebe.

- Colfax osiguranje će platiti sve uništeno.

Podigla je obrve. - Vjerujem da u posljednje vrijeme nisi ništa preuređivao. Troškovi preuređenja su najmanja briga. Pravi je problem dobiti radnika za tako mali posao.

- U pravu si. Nisam ništa preuređivao u posljednje vrijeme. - To nema nikakvog smisla, mislio je. Čovjek koji živi sam i jede mnogo tunjevine, ne troši puno vremena i energije za preuređivanje svog doma.

Deset minuta poslije, naoružan čekićem i velikim nožem, Cyrus se usredotočio na lokaciju koju mu je Eugenia pokazala i počeo raditi.

Eugenia se trgnula na prvi udarac.

GIGA

- Nećeš valjda plakati, zar ne? - upitao je dok je zabijao nož.
- Kada bi samo znao koliko sam vremena i novca uložila u taj zid.
- Opusti se. - Pripremio je nož za još jedan rez. Nekoliko minuta kasnije, izvukao je prvu dasku iz zida.

Ugledao je mekanu crvenu izolaciju.

Cyrus je zavukao ruku u zid i pažljivo opipavao prstima.

Netko je pokucao na vrata zbog čega se Eugenia okrenula. - Zaboga, tko je sada? Vjerojatno je menadžer. Sigurno je vidio moj automobil u garaži i sada ga zanima zašto sam sr tako brzo vratila s odmora. Odmah se vraćam.

- Samo nemoj da dođe u ovu sobu. Ne bih želio objašnjavati zašto bušim rupu u zidu... -
- Trgnuo se kad su mu prsti dotakli predmet koji je vjerojatno bio umotan u zaštitnu foliju. Čuo je kako se otvaraju vrata. Iza tankih zidova čuo se ženski glas.

- Eugenia, oh, stvarno mi je žao...

- *Nellie*. Ti si živa. Ne mogu vjerovati... - Eugenijin se glas naglo prekinuo. - Oh.

- Pa, sranje, - rekao je Cyrus tiho sam sebi.

Tada je začuo još jedan glas, kulturnan, prožet humorom. Pune tri godine nije čuo taj glas, ali ga nije zaboravio. Dok je god živ, neće ga zaboraviti.

- Dobra večer, gospođice Swift. Polako zatvorite vrata i zaključajte ih ili ću vam raznijeti mozak po tim Vašim jako lijepim bijelim zidovima.

POGLAVLJE

22.

- Ne, Colfax, nemoj se truditi ustati.

Držeći Eugeniu i blijedu ženu žarko crvene kose ispred sebe, Damien March je stao u otvor u obliku svoda koji je dijelio dnevnu sobu od hodnika. Njegove patricijske crte lica odavale su ledeno zadovoljstvo što vidi Cyrusa sagnutog na podu. - Inzistiram. Više volim da ostaneš tamo gdje jesi.

Cyrus je odustao od pokušaja da stane na noge. Vratio se nazad u onu poziciju u kojoj je bio i pogledao Eugeniu. Stajala je, kao sleđena, pored crvenokose. Lice joj je bilo relativno smireno, ali mogao je prepoznati šok u njezinim očima.

Okrenuo se prema Damieniu i nasmijao se čovjeku koji je stajao u bijelom sportskom kaputu, savršeno izglačanim plavim hlačama i ručno napravljenim kožnim talijanskim cipelama. Uz pištolj, koji je držao u desnoj ruci, nosio je veoma skupocjenu aktovku.

- Vidim da se još uvijek držiš starog stila. March, prošlo je puno vremena.

- Nažalost, ne dovoljno. Volio bih da se više nikada nismo sreli. Kad smo već kod odjeće, molio bih te da skineš jaknu. - Damien je približio pištolj Eugeninom vratu. - Osjećam se obveznim da kažem kako je ovo modna pogreška.

- Ti valjda znaš najbolje. - Cyrus je gledao kako su se Eugeninje oči lagano nabrale dok je on skidao i bacao jaknu ustranu.

Damien se zabavljao dok je gledao u Cyrusovu košulju oslikanu cvijećem - Vidim da je i tvoj stil ostao isti. I nemaš pištolj. Stvarno, Colfax, totalno si promašio odjeću za ovu situaciju.

- Eugenia ne voli pištolje.

Damien se cerekao. - Kako prikladno. Eugenia je ljutito skupila malenu ruku u šaku.

- Razmišljam o mojem stavu na tu temu.

- Nemojte se sramotiti, gospođice Swift. Čak i da je Colfax bio naoružan, ne bi mu to puno koristilo. Morao bi pucati kroz Vas da bi došao do mene. Znam ga jako dobro tako da sam siguran kako nema hrabrosti učiniti nešto tako nemoralno kao što je ubiti nevinu ženu.

- Za razliku od tebe? - dodala je bijesno.

- Priznajem da se ne opterećujem nekim konceptima o časti koji bi mi stajali na putu prema uspjehu i preživljavanju. Ja sam realist, gospođice Swift. Mi realisti pragmatičnije gledamo na svijet.

- Ti si zlobni, kukavički kriminalac, a ne realist, - uzvratila mu je. - Tu je razlika.

- Ako u to vjeruješ, onda, draga moja, još uvijek vjeruješ u bajke.

- Oh, da, vjerujem. Kako bi inače netko mogao objasniti postojanje čudovišta poput tebe?

Cyrus je uzbuđeno dodao. - Draga, mislim da sad i nije pravo vrijeme za svađu s njim.

- U pravu je, gospođice Swift. Sada nije pravo vrijeme za raspravljanje o vrlo tankoj liniji između dobra i zla. - Damien je gledao Cvrusa. - Kao što sam rekao, Colfax, volio bih da se više nikada nismo sreli, ali s obzirom na trenutnu situaciju, nisam imao izbora.

- To je bilo neizbježno, - rekao je Cyrus. - Bio sam sasvim siguran da nećeš imati dovoljno pristojnosti da umreš.

- A ti me nikada ne bi prestao tražiti. -Ne.

- Znao sam da ću prije ili kasnije morati nešto učiniti s tobom. Ti i tvoja prokleta tvrdoglavost. Jednog bi me dana i pronašao.

-Bih.

- Pa, pretpostavljam da se ne mogu žaliti, zar ne? Tvoji su talenti uvijek bili ograničeni šarmantnim osjećajima za dužnost i odgovornost. Ali moram priznati da ono što radiš, radiš s nepobitnom odlučnošću.

- Oh, baš ti hvala.

- Mislim da nisi upoznao gospođicu Grant. - Damien je pokazao bradom prema crvenokosoj. -

GIGA

Dopusti mi da vas upoznam. Nellie, moja draga kradljiva kučko, ovo je Cyrus Chandler Colfax.

Cyrus je uočio kako su nejasne Nelliene vodene oči. Izgledala je iscrpljeno i uplašeno.

- Mislio sam da ste poginuli na moru, - rekao je.

- Gospođica Grant je pokušala odglumiti vlastitu smrt. -Damien se opet nacerio. - Ali nije bila dovoljno pametna da joj to uspije, zar ne, draga moja? Moji su je ljudi nakon nekoliko dana pronašli u hotelu u Las Vegasu.

- Kako ste je pronašli? - Eugenia je upitala.

- Uopće nije bilo teško. - Damien se nasmijao. - Vidite, pripremala je aukciju za Hadovu kuglu. Bila je neoprezna u biranju kontakata. Jedan od njih je radio za mene. Odmah mi se obratio.

- Ne razumijem. - Eugenia je brzo pogledala u Nellie. -Kakva aukcija?

Nelliene su se oči napunile suzama. - Bila sam glupa.

- Da, bila si, draga moja, - rekao je Damien. - Ali na kraju si se ipak pokazala korisnom, tako da se ne moraš jako ljutiti na sebe.

- Što se točno ovdje događa? - Eugenia je zahtijevala odgovor.

Damien se smijao. - To je duga i komplicirana priča, gospođice Swift. Vidite, ja sam znao da je Colfax na tragu Hadovoj kugli. Pobrinuo sam se da čuje glasine kako je ukradena i preprodana na podzemnom tržištu. Znao sam da će ga to zainteresirati.

Cyrus se smrknuo. - Pobrinuo si se da čujem glasine kako bih kuglu pronašao za tebe, zar ne?

- U određenom smislu, tvoj sam klijent već duže vrijeme. - Damien je izgledao sretnije nego ikad. - Kao žrtva neobične privatne krađe, nisam mogao na policiju. Želio sam da na tom slučaju radi netko s istinskom motivacijom.

-Ja.

Damien mu se odobravajuće nasmijao. - Da, ti, Colfax. Znao sam, kad čuješ da se kugla pojavila, da ćeš juriti za njom dok je ne pronađeš jer si se nadao da će te ona dovesti do mene.

- K vragu. Toga sam se bojao.

To je uvijek bila jedna mogućnost, mislio je Cyrus. No vezano s tim, bilo je iritirajuće saznati da te je netko iskorištavao. Ipak, događaji su se nadovezali i doveli ga do Damiena, kao što je i mislio. Nažalost, susret je bio sve samo ne pod idealnim okolnostima.

- Sretan sam što mogu reći da si obavio posao sa svojom uobičajenom upornošću, - Damien je nastavljao. - Uspio si otkriti da je Adam Daventry kupio moju kuglu. Do vremena kada si saznao da je on novi vlasnik, već je bio mrtav, zar ne?

- Jest, - rekao je Cyrus. - Idiot je gurnut sa stubišta do vremena kada sam saznao za njega. - Krajičkom oka uspio je vidjeti kako je Nellie klonula.

Damien ga je pogledao pogledom punim sažaljenja. -Promatrao sam tvoje napredovanje s diskretne udaljenosti. Priznajem da sam bio znatiželjan kakva je tvoja veza s gospođicom Swift. Znao sam da je ona stručnjakinja za staklo, ali ti nisi tražio njezinu stručnost za staklo, da ti pokaže mjesto gdje se kugla nalazi ili da je prepozna. Kad sam saznao da je Daventry svoju kolekciju ostavio Leabrook muzeju, stvari su se polako posložile na mjesto.

- Kako to misliš? - upitala je Eugenia.

- Kao predstavnica Leabrooka dobila si direktan pristup Staklenoj kući. A upravo je to Colfax trebao. Samo se nekako trebao s tobom povezati i bio je unutra. - Damien je zastao i bezobrazno namignuo. - Da tako kažem.

Eugenia je zurila u Cyrusa. - Tako dakle.

- Ono što zaista zbunjuje, gospođice Swift, - nastavio je Damien, - jest Vaša zainteresiranost za gospođicu Grant. Isprva nisam shvaćao zašto ste kupili njezinu sliku u onoj maloj i jadnoj otočkoj galeriji.

Eugenia se smrkнула. - Zašto te to iznenađuje?

Cyrus ju je pogledao. - Zar ne shvaćaš? Zaključio je da si ti iskoristila mogućnost za ostanak u

GIGA

Staklenoj kući jer si također čula glasine o Hadovoj kugli.

- Što? - Eugenia je sada zurila u Damiena. - To nije istina. Donedavno čak nisam niti vjerovala da ta vražja stvar uopće postoji. Na otok sam otišla samo iz razloga da saznam što se dogodilo Nellie.

Nellie je na njezine riječi podigla glavu. - Otišla si mene tražiti?

- Mislila sam da si mrtva, - rekla je nježno Eugenia. - Ali nisam povjerovala u priču da si poginula na moru. Mislila sam da si ubijena.

- A ti si željela saznati tko je to učinio. Oh, Eugenia. Nikada nisam pomislila... - Nellie je prekinula rečenicu i zaplakala

- Oprostite, gospođice Swift. - Damien se šarmantno nasmiješio Eugeniji. - Ja sam logično zaključio da idete za Hadovom kuglom. Moram priznati da mi nikada nije palo na pamet da biste možda željeli istraživati navodnu smrt gospođice Grant. Nakon svega, ipak je ona bila samo mala glupa umjetnica koja je slučajno radila za Vas. Zašto biste marili za nju?

- Sumnjam da bi ti to razumio, - rekla je Eugenia. Nelliena žarko crvena kosa je zasjajila dok je podizala

glavu. - Eugenia, jako mi je žao.

- Nellie, nemoj plakati. - Eugenia ju je željela dotaknuti March je čvršće stisnuo prste oko obarača. - Nemojte se micati, gospođice Swift.

Eugenia je zastala, a ruka kojom je htjela dotaknuti Nellieno rame ostala je u zraku. - Ti si stvarno jedno odvrat-no stvorenje, zar ne March?

- To zavisi od Vašeg stajališta, - rekao je Damien. Cyrus je ugledao ratoborni sjaj u Eugenijinim očima. - Eugenia. Ne.

Nije udahnuo dok ona nije mrzovoljno spustila ruku.

- Bolje je da ga slušaš, draga moja, - rekao je polako Damien. - On me jako dobro poznaje.

- On će nas sve ubiti, - prošaptala je Nellie isprekidanim glasom.

- Oh, gospođice Grant, - likovao je Damien. - Nema potrebe za toliki pesimizam. Rekao sam vam, dokle god budemo surađivali, nema potrebe da svi ne izađemo iz ove sobe i nikada se više ne sretnemo. Živi i pusti živjeti je moj životni moto.

- Osim kad netko postane smetnja, kao što je to Katy postala, - rekao je Cyrus.

- Ah, da. Mala Katy. - Damien je klimnuo glavom s očitim prijetvornim žaljenjem. - Ona je bila problem. Ne samo da mi je pomogla isplanirati krađu Hadove kugle prije tri godine, već je znala i za moje planove o kasnijem nestanku. Nisam imao namjere povesti je sa sobom u novi život, naravno. Ona zapravo i nije bila moj tip žene.

- Iskoristio si je, - rekao je Cyrus.

- Znaš, uvijek sam se pitao zašto si osjećao potrebu da osvetiš tu malu, smiješnu droljicu.

Izdala te bez trenutka oklijevanja.

- Ti si je zaveo, pasji skote.

- Vjeruj mi, nije bilo teško. Znaš, jednom mi je čak rekla kako se udala za tebe samo zato što se pokraj tebe osjećala sigurnom i osiguranom. Ali onda je otkrila da to nakon nekog vremena može postati jako dosadno.

Cyrus je osjetio poznati bijes, ali je on bio star i hladan poput osjećaja koje je nekada gajio za Katy. Nje više nije bilo, kao i većine osjećaja za nju. Ostao je samo zadatak da je mora osvetiti.

- Znači, ti si joj ponudio uzbuđenja? - Cyrus je upitao.

- Što je ona zamijenila za iskrenu ljubav i trajnu strast. - Damienova su se usta iskrivila u istinski podsmjeh. - Počela se lijepiti za mene. Kad je otkrila da planiram nestati, počela je histerizirati.

- Ti si je ubio, - rekao je Cyrus. - Hladnokrvno si je ubio. Učinio si to tako da izgleda kao da

GIGA

je žrtva otmičara automobila.

- Nisam imao drugog izbora. Odmah bi odjurila do tebe, Colfax, kao što je uvijek i radila kada su stvari izmicale njezinoj kontroli.

- Previše je znala, - rekao je Cyrus.

- Da, zapravo i je. - Damien se krokodilskim smiješkom nasmiješio Nellie. - Baš kao što i gospođica Grant zna.

Nellie je podigla glavu. Usredotočila se na Eugeniu. -Pokušala sam ga zaustaviti. Dala sam sve od sebe.

- Ti si mu rekla za svoju seriju *Staklo*, zar ne? - Eugenia ju je upitala.

Nellie je sklopila oči. - Nisam imala izbora. Kad su me njegovi ljudi pronašli, morala sam im nešto reći. Prijetili su mi užasnim stvarima ako im sve ne kažem.

- Šuti, - rekla je Eugenia. - Sve je u redu, razumijem.

- Gospođica Grant mi je ispričala dobru priču, - rekao je Damien. - Rekla mi je da ju je Daventry zadužio da na sliku nacрта određene tragove o mjestu gdje je skrivena Hadova kugla. Tragove koje ona sama nije shvatila, ali da će ih jedan stručnjak za staklo razumjeti.

Cyrus se namrštio. - Tragove?

Nellie su usne drhtale. - U tom sam se trenutku jedino toga mogla sjetiti. Rekla sam mu da mi Daventry nikada nije rekao gdje se kugla nalazi, ali je želio ostaviti neki trag u slu-čaju da se njemu nešto dogodi.

Damien se okrutno nasmijao. - Bila je to pametna priča. Vjerovao sam joj zbog toga što sam znao da je Daventry želio tajni predmet ostaviti za sebe. Imalo je smisla da je želio svo je najvrjednije blago, Hadovu kuglu, jednog dana povezan sa slavnom Daventryjevom kolekcijom. Da bi to napravio, mo-rao je, naravno, ostaviti neki trag o njezinoj lokaciji.

- A očiti bi trag bio jako opasan, - Cyrus je pogledao Nellie. - Tvoja mala priča nije u cijelosti bila lažna, zar ne? Jednina je razlika u tome što si ti ostavila tragove na slici o Hadovoj kugli, a ne Daventry.

Nellie je nesretno potvrdila klimanjem glave.

Cyrus se okrenuo Damien. - Znači, ti si otišao tražiti četvrtu sliku?

Damien je potvrdio. - Nažalost, do vremena kad su moji ljudi stigli na otok, jedna se slika pojavila u galeriji i bila je prodana. Tada sam shvatio da je slike iz serije *Staklo* netko već ukrao iz Staklene kuće i namjeravao ih unovčiti.

- Rhonda Price? - predložio je Cyrus.

- Da. - Damienove su se oči namrštile. - Ali dok su moji ljudi shvatili o čemu se radi, ona je već nestala. Otišli su do kuće njezinog dečka i ništa nisu pronašli. Nažalost, naletjeli su na tebe, Colfax.

Eugenia je gledala u Nellie. - Zašto si uopće uzela Hadovu kuglu?

- To je bila glupost, shvaćam sada, ali joj jednostavno nisam mogla odoljeti. - Nellie je na nekoliko trenutaka sklopila oči. - Vidjela sam kako Fenella Weeks gura Daventryja niz stubište. Te sam noći, nakon što su Miroljubivi i svi drugi otišli, shvatila da sam ja, s obzirom da je Daventry mrtav, jedina osoba na ovom svijetu koja zna da je Hadova kugla sakrivena u tajnom sefu u vinskom podrumu. Također sam znala gdje je Daventry držao tajnu kombinaciju za otvaranje sefa.

- Što je s Fenellom Weeks? Nisi li bila barem malo zabrinuta zbog nje? - upitao ju je Cyrus. - Ipak je ona znala da si svjedok ubojstva?

- Fenella je bila luda. - Nellie je ravnodušno slegnula ramenima. S njom sam se mogla nositi. Ona nije razlog zbog kojeg sam odglumila nesreću na moru. Bila sam više zabrinuta zbog kugle. Znala sam da je opasna.

-A s obzirom da si ti jedina osoba koja je bila sumnjiva zbog nestale kugle, morala si nestati, - rekao je Cyrus.

Damien je podigao obrve. - Najveća pogreška gospođice Grant je bila ta što je vjerovala da

GIGA

može igrati u velikoj ligi podzemnog tržišta umjetninama.

- Mala zlatna ribica u moru punom morskih pasa, kao što je moj djed Beau znao govoriti, - promrmljao je Cyrus.

- Upravo tako. - Damien se nacerio. - A ja sam bio prvi morski pas u napadu.

Eugenia je pogledala Nellie i namrštila se. - Te noći kada je Daventry umro, prebojila si pozadinu portreta Hadove kugle. Kuglu si donijela ovamo, u Seattle, i sakrila ju. Tada si odglumila vlastitu smrt na povratku na Frog Cove Island. Ali zašto si ostavila sliku u sefu? Eugenia je vidjela kako se Nelliena donja usna trese. Na trenutak, Cyrus je pomislio da će klonuti upravo ovdje na sagu. Umjesto toga, držala se prilično dostojanstveno.

- Zнала sam da je ono što planiram jako opasno, - rekla je. - Ako... ako se meni nešto dogodi, željela sam da ti dobiješ Hadovu kuglu za Leabrook muzej, Eugenia.

- Očekivala si od mene da je pronađem?

- Bila si moja prijateljica. Dala si mi posao kad mi je bio potreban. Poticala si moj umjetnički rad. Pokušala si me upozoriti na to kakav je Daventry.

- Ali kako sam ja to trebala naći tajni sef? - Eugenia je zahtijevala odgovor.

- To je bilo samo pitanje vremena, - rekla je Nellie. - Informacije o tajnom sefu nalaze se u Daventryevoj oporuci. Ali sam mislila da će proći mjeseci, možda čak godina ili dvi-je, prije nego što odvjetnici Analiziraju detalje o tako ogromnoj nekretnini. Da se ja iz nekog razloga ne uspijem vratiti u Staklenu kuću i uzeti sliku iz sefa, netko bi ga drugi otvorio i pronašao četvrtu sliku. Kad bi je ti vidjela, prepoznala bi moj rad i shvatila tragove koje sam ti ostavila. - Zašto onda u sefu nisi ostavila pravu Hadovu kuglu? - upitao je Cyrus.

Nelliene su se crvene obrve spojile. - Zbog toga što sam se bojala da bi je netko od članova Connoisseurs kluba ili možda Fenella Weeks mogli pronaći. Svi su oni znali da je Daventry posjedovao kuglu i vjerojatno su shvatili da je skrivena negdje u Staklenoj kući. Morala sam je iznijeti od tamo prije nego je netko od njih počeo tražiti.

Eugenia ju je zamišljeno gledala. - Sto bi se dogodilo da je netko od njih pronašao sliku?

- Ti tragovi njima ne bi ništa značili, - Nellie je objasnila. - Samo bi prepoznali kuglu i ništa više.

- Ali ti si znala da ću ja, osim Hadove kugle, na slici prepoznati moj vlastiti zid iza kamina.

- Zнала sam da ćeš početi postavljati pitanja. - Nellie je uperila pogled prema rupi na zidu pored Cyrusa. - Prisjetila bi se mog zadnjeg posjeta i počela bi se pitati što sam ti željela reći tom slikom. Oduvijek si imala nevjerojatnu intuiciju. Na kraju bi sve to posložila u cjelinu. Cyrus se udobnije smjestio naslonivši se ramenima na zid i položivši ruke na trbuh. - Jedino što nisi očekivala jest da će kratko nakon tvog nestanka početi postavljati pitanja o tvojoj smrti.

Nellienu se lice bolno grčilo. - Ne, nisam to očekivala.

- Nikada ti nije palo na pamet da je Eugenia sebe okrivljavala što te je upoznala s Daventryem, - hladno je nastavljao Cyrus. - Nikada ti nije palo na pamet da se bojala da si ubijena zbog nečega što si čula ili vidjela u Staklenoj kući.

Suze su nastavile kliziti niz Nellienu lice. - Zнала sam da je Eugenia draga i ljubazna, ali kako sam mogla znati da će joj biti dovoljno stalo da istraži što mi se zapravo dogodilo? Nikada nikome nije bilo stalo do mene.

- Mrzim prekidati ovako dirljivu scenu, - rekao je Damien. - Ali sve ovo postaje previše sentimentalno.

Zvučao je kao da se opasno dosađuje, pomislio je Cyrus. Kao i obično, Damienu je postalo naporno kad nije bio u centru pažnje. - Što će se sada dogoditi?

Damien ga je pogledao s iščekivanjem. - Colfax, ti ćeš sada završiti svoj projekt. Idi po kuglu. Cyrus je oklijevao.

- Odmah.

Cyrus se namrštio i posegnuo u debelu, mekanu izolaciju. Opipavao je sve dok mu prsti nisu

GIGA

naišli na skriveni predmet u zidu. Zastao je.

- I? - Sada se u Damienovom glasu raspoznavao tračak žurbe. - Je li tamo?

- Nešto jest ovdje. - Cyrus je uvukao i drugu ruku u rupu na zidu i pomaknuo omotani predmet iz njegovog skloništa.

- Nemoj mu to dati, - jauknula je Nellie. - Sve će nas ubiti kad je bude imao.

- Začepi, - naredio je Damien. - Colfax, požuri. Ne želim više tratiti vrijeme na vraćanje svojeg vlasništva.

- To nije tvoje vlasništvo, - silovito je rekla Eugenia. - Mrzim zvučati poput Indiana Jonesa, ali Hadova kugla pripada muzeju. Točnije, Leabrooku.

- Pripada meni, - procijedio je Damien kroz stisnute zube. - Colfax, daj mi to.

- March, smiri se malo. Teško je, sjećaš se, zar ne? Zaboravio je koliko je zapravo teška, shvatio je Cyrus.

Ispod debelog omota mogao je vidjeti zamagljeni sjaj krvavo crvenog stakla.

- Budi pažljiv, - rekla je Eugenia s neočekivanom užurbanošću.

Jako dobro vrijeme da joj profesionalne strasti izađu na površinu, pomislio je Cyrus. Što je bilo s tim umjetničkim tipovima? Čini se da je Eugenia privremeno zaboravila da stoji ispred pištolja kojeg drži čovjek koji neće dvoumiti da potegne obarač.

Cyrus se polako okrenuo kako bi izvukao omotani predmet kroz rupu na zidu. - Eugenia, zaboravi na prokletu kuglu. U slučaju da si zaboravila, imamo nekoliko važnijih problema...

Opa.

Debelo zamotani predmet skliznuo mu je iz ruku i polako se kotrljao niz bijeli sag. Na trenutak su ostali bili paralizirani. Pod drugim okolnostima, Cyrus bi njihove izraze lica smatrao jako zanimljivima.

- Ispala ti je! - Eugenia je isprekidano povikala. Instinktivno je krenula prema kugli s rukama ispruženim ispred sebe.

Nellie je jauknula.

- *Ti nespretna budalo*, - vikao je Damien. - Ta je kugla stara gotovo dvije tisuće godina. - Gurnuo je Eugeniu s puta i uperio pištolj u Cyrusa. Ali njegova je pozornost bila posvećena kotrljajućem smotuljku na sagu.

Cyrus je već jednu ruku zavukao natrag u mekanu crvenu izolaciju. Prstima je čvrsto obuhvatio pištolj koji je tamo sakrio kada je shvatio tko je na vratima.

Naciljao je što je bolje mogao iz pozicije u kojoj se nalazio i povukao je okidač.

Metak je prošao kroz mekanu izolaciju i zaustavio se na lijevoj strani Damienovih prsa.

Nellie je vrisnula.

Damien je ispalio jedan metak dok se, pogođen, naslanjao na zid.

Iz ruku je ispustio pištolj i kožnu aktovku te se spustio na pod.

Nastala je nesnosna tišina. Neće dugo potrajati, pomislio je Cyrus. Susjedi su do sada već vjerojatno fanatično zvali policiju. Ustao je i došao do Eugenie.

- Jesi li dobro? - Nije skidao pogled s Damiena.

- Jesam. - Glas joj je bio jedva čujan. Još jednom je pokušala. Ovog puta su joj riječi bile jasne. - Da, dobro sam. Zahvaljujući tebi. Oh, moj Bože, Cyrus, jesi li ti dobro?

- Jesam.

- Pa ti krvariš.

Cyrus je postao svjestan hladnoće koju je osjećao u lijevoj ruci. Pogledao je dolje. - U redu je, samo me okrznuo.

Eugenia mu je oko ruke omotala svoj šal. - Nellie, zovi hitnu pomoć.

Nellie je otvorenih usta zurila u Damiena. - Je li mrtav?

- Nellie, odmah zovi hitnu pomoć. - Eugenia je stezala šal oko njegove ruke

- Joj, - rekao je.

- Oprosti. Trebao bi leći. Zbog šoka, znaš.

GIGA

- Ne padam u šok. To je samo površna rana. Niotkuda, suze su joj se zacaklile u očima. - Cyrus, mogao si poginuti.

Njezina iskrena zabrinutost mu je odagnala bol iz ruke brže nego bi to liječnici mogli učiniti, ali nije smatrao da je sada vrijeme i mjesto da joj to kaže.

Prešao je preko bijelog soga i zastao na kratkoj udaljenosti od čovjeka koji je ležao na podu. Damien se polako pomaknuo. Otvorio je oči koje su oda-vale posljedice šoka i zurio u Cyrusa s jezivom mržnjom. -Znači, na kraju si ipak pobijedio u našoj maloj igri.

- To je stara priča o kornjači i zecu, kao što bi moj djed Beau rekao. - Cyrus je izvukao svoj džepni nožić i sagnuo se da bi uzeo Damienov pištolj. - Ti si zec. Ja sam kornjača. Nastavio sam puzati naprijed sve dok nisam stigao na željeno mjesto.

- Ti i tvoje glupe izreke. - Damien se slabo nakašljao. -Da li ti je djed ikad pričao onu kako stari grijesi bacaju duge sjene?

Još jednom je jeza prošla kroz Cyrusovo tijelo. - Da, pričao mi je.

Damienove su se oči polako sklopile. - Znaš, to je istina. Mogao si zaraditi bogatstvo. Još bolje, mogao si imati pravu moć. Sve si mogao imati, ti glupi kujin sine.

- Ti si dakle krenuo za tim umjesto mene? - upitao je Cyrus.

- Da, ali učinio sam jednu pogrešku. Mislio sam da mogu kontrolirati sjene...

Damienova glava je pala na stranu. Više se nije pomaknuo.

Cyrus je uzeo kožnu aktovku i podigao je. Bila je veličine laptopa. Kad ju je otvorio, vidio je odsjaj crne metalne kutije.

Posegnuo je u džep svoje jakne i izvadio mobitel. Quint Yates se javio na prvo zvono.

- Quint, trebam te ovdje u Seattleu. Sjedni na prvi avion.

- Krećem.

Eugenia je stavila ruku na Cyrusovo rame. Ugasio je mobitel i dotaknuo joj prste.

Gledao je u krv koja je uprljala Damienov bijeli sportski kaput. Bila je to boja Hadove kugle pod refleksom svjetlosti.

POGLAVLJE

23.

Cyrus je razmišljao o nečemu.

Eugenia je bila zabrinuta. On se uspio ponovno kontrolirati. Nemilosrdna aura koja ga je okruživala postala je gora nakon što je s njim završilo medicinsko osoblje i policija. Ali raspoloženje mu je postalo istinski mračno tek nakon dvosatnog sastanka s Quintom Yatesom. Pitala se je li trebala nazvati hitnu pomoć i pitati u vezi sindroma šoka. Cyrus se nije doimao kao da je u šoku, ali s obzirom na njegovu poznatu samokontrolu, nikada se nije moglo znati što se točno događa ispod površine.

Budućnost Hadove kugle još uvijek nije bila riješena. Privremeno, smještena je u Leabrooku. S obzirom da nije mogla podnijeti krv na podu svoga stana i rupu u zidu, Eugenia je za sebe i Cyrusa iznajmila sobe u hotelu. Ona je morala preuzeti kontrolu jer je Cyrusu očito bilo svejedno gdje će prenoćiti.

Nije pokazivao nikakav interes za ono što se događa oko njega sve dok ona nije podigla slušalicu i naručila večeru u sobu.

Tada se uspio otresti misli koje su mu se motale po glavi.

- Zaboravi poslugu u sobu, - rekao je. - Hrana je uvijek hladna.

Zadovoljna što je uspjela od njega dobiti nekakvu reakciju, nije mu se suprotstavljala. - U redu, idemo van na večeru.

Hodali su nekoliko ulica dok nisu došli do jednog restorana u susjedstvu Belltowna. Večer je bila smirujuća i lijepa, tako da su mnogi restorani postavili stolove na pločnik i napravili terase za sjedenje. Ljudi, moderno obučeni u crno, jeli su hrskavi kruh i pili šampanjac ili lokalno točeno pivo.

Eugenia je izabrala jedan od njezinih omiljenih restorana. Hostesa ju je prepoznala i našla im stol na već ionako pretrpanom mjestu.

Nakon nekoliko minuta, Eugenia je odustala od pokušaja da se koncentrira na jelovnik.

Odložila ga je na stol i malo se nagnula naprijed. - Jesi li siguran da ne trebaš biti u krevetu?

- Što? - Cyrus nije micao pogled sa svog jelovnika.

Eugenia se još malo više nagnula i povisila glas kako bi nadglasala okolni žamor. - Rekla sam, možda bi trebao biti u krevetu.

Konačno je maknuo pogled s jelovnika i sreo se s njezinim. Pomislila je da je vidjela iskricu raspoloženja. Nije trajalo dugo, ali je ona ipak bila zadovoljna da je makar i na trenutak vidjela tračak nečega drugog osim zagonetne zamišljeno-sti koja je dominirala čitavo poslijepodne.

- Obožavam kad si opsjednuta mojim tijelom, - rekao je.

- Nemoj se brinuti. Obećavam ti da ćemo uskoro otići u krevet. Ali najprije trebam hranu.

- Ja ne pričam o seksu i ti to dobro znaš. - Zarumenila se, prestrašena visinom svog glasa.

Odmah je pogledala okolo da provjeri je li ih netko možda čuo. Ali glave se nisu okrenule prema njima.

Cyrus je sada definitivno izgledao kao da se zabavlja. - Jesi li sigurna?

- Za Boga miloga, prije samo nekoliko sati bio si ranjen.

- Pokazala je na njegovu lijevu ruku. Rukav čiste havajske košulje, sada prekrivene ružičastim plamenovima, prekrivao je zavoj. - Ne bi se trebao naprezati.

- Mislim da mi jedenje rukom neće stvoriti prevelike napore. - Zastao je dok je konobar prišao stolu. - Izvolite, što ćete naručiti?

Nervozno je pogledala jelovnik. - Ja ću piletinu s roštilja i odgovarajući prilog uz to.

- Dajte i meni isto to, trenutno nisam raspoložen za tunjevinu. - Cyrus je konobaru predao svoj jelovnik. Čini se da je sada po prvi puta vidio čašu vina ispred Eugenie. - I jedno pivo.

Eugenia je udarala prstima po stolu dok je konobar pažljivo zapisivao Cyrusovu narudžbu.

- Što je bilo? - Cyrus ju je upitao kad su ponovno ostali sami.

GIGA

- Zar misliš da bi trebao miješati alkohol s onim tabletama koje ti je liječnik prepisao?
- Vjerojatno ne. Ali s obzirom da ni jednu nisam popio, ovo mi je dobar potez.
- Nisi popio tablete? - Eugenia je bila preneražena. - Ne boli li te ruka?
- Ne toliko da to jedno pivo ne bi moglo riješiti. Ponovno je utonula nazad u stolac. - Predajem se.
- Dobro. Promijenimo temu.
- Obrecnula se. - Pretpostavljam da želiš razgovarati o Hadovoj kugli?
- Slegnuo je ramenima. - Poslije ću o tome. Sada je dovoljno sigurna u Leabrooku.
- Njegova ravnodušnost prema kugli nije uspjela smanjiti njezinu znatiželju. Umjesto toga, čak je nadolilo ulje na već goruću vatru njezine rastuće napetosti. Nešto nije bilo u redu. - Reci što je prije nego poludim.
- Što da kažem?
- Što god te muči. - Posegnula je rukom preko stola kako bi dotaknula njegovu ruku. - Slušaj, određena doza nestrpljivosti i depresije je relativno normalna s obzirom na ono što si danas prošao.
- Oči su mu se polako i iznenađeno raširile. - Nisam deprimiran, samo razmišljam.
- Meni je teško uočiti razliku. - Oklijevala je. - Razmišljaš o prošlosti, zar ne?
- U tom se trenutku vratio konobar do njihovog stola noseći u rukama pivo. Počeo ga je točiti u čašu. Cyrus mu je rukom pokazao da nije potrebno.
- Kad je konobar ponovno nestao, Cyrus je uzeo bocu i otpio veliki gutljaj. - Kad već razgovaramo o prošlosti, bila si u pravu što se tiče Katy.
- Da?
- Ona me izdala. Valjda to nikada nisam želio gledati s te strane jer nisam htio priznati da me nije dovoljno voljela da bi mogla odoljeti Damienu Marchu.
- Cyrus, jako mi je žao.
- Na neki me je način trebala. - Promatrao je naljepnicu na pivskoj boci. - Ali potrebitost nije isto što i ljubav, zar ne?
- Eugenia je oklijevala. - Mislim da u ljubavi postoji doza potrebitosti. Mnogo je stvari pomiješano s ljubavi. Mislim da prava kombinacija ovisi od osobe do osobe. Vjerojatno je to zbog toga nemoguće definirati.
- Potvrдно je klimnuo glavom. - To je nešto poput umjetnosti.
- Da. - Iskrivljeno se nasmijala. - To se ne može opisati, ali se može prepoznati kad se vidi.
- Ali problem je u tome što, dok to ne vidiš, zapravo i ne znaš kako izgleda, zar ne? - Oči su mu bile jako zelene. - I tako se rade greške.
- Da.
- Ja sam napravio grešku s Katy.
- Cyrus, gotove je. Sada si je osvetio. Pusti prošlost na miru.
- Između ruku kotrljao je bocu. - Postoji nešto što bi trebala znati.
- Eugenia je zadržala dah. - Što to?
- Pustio sam Katy da ode prije mnogo vremena. Ali to nije značilo da mogu zaboraviti Damienu Marcha. To su dvije različite stvari, iako su bile međusobno povezane. Ima li ti smisla?
- Ima. Stari su osjećaji jedna stvar. Pravda je nešto posve drugo. Samo zbog toga što je prva stvar izbljedjela, ne znači da si mogao zaboraviti na drugu.
- Otpio je gutljaj iz pivske boce i vrlo pažljivo je spustio na stol. - Ti si direktorica muzeja otmjenog govora i podignutih obrva. Kako to da me tako dobro razumiješ?
- Izostavio si intuiciju. Ja sam direktorica muzeja otmjenog govora, podignutih obrva i jako dobre intuicije.
- Mislio sam da imaš dobru intuiciju samo kad se radi o umjetnosti.
- Vjeruj mi, Colfax, ti si pravo umjetničko djelo.

GIGA

Nije se nasmiješio. - Dakle, misliš da me zbog svoje intuicije tako dobro razumiješ?

- Pa, ne. Ne mislim da te je to pravi razlog zbog kojeg te ponekad shvaćam.

- Koji je pravi razlog?

Naslonila se laktom na stol i prislonila glavu na ruku. - Je li ti to važno?

- Da, je.

Pažljivo je birala riječi. - Pretpostavljam da je to zbog toga što negdje duboko u sebi imamo mnogo toga zajedničkog.

Odjednom se razvedrio. - Nisam bio siguran jesi li to shvatila.

Dakle, njegovo mračno raspoloženje nije bilo zbog prošlosti ili Hadove kugle. Njihova je veza opteretila njegove misli. Nije znala treba li se opustiti ili biti napetija i znatiželj-nija.

Dugo je čekala u neizdrživoj napetosti, ali Cyrus je ponovno utonuo u duboku tišinu. Kad to više nije mogla podnositi, pročistila je grlo.

- Jesi li mi još nešto želio reći? - Ljubazno ga je upitala.

- Jesam.

Evo, sad će. Odjednom se našla na litici iznad duboke rijeke. Ako će joj reći daje bilo zanimljivo i dobro, te se pozdraviti s njom, nije mogla biti odgovorna za svoja djela.

Cyrus je zurio u pivsku bocu kao da je od kristala.

Ako joj bude rekao kako ne vidi s njom budućnost, nag nut će se preko stola i raskidati mu havajsku košulju na komadiće.

Cyrus je otpio još jedan gutljaj piva.

Ako ništa ne kaže, ona će poludjeti.

Cyrus je još jednom zalio grlo pivom.

Eugenia je u šaci gužvala salvetu. Počela se ljutiti. Evo je ovdje, proživljava neizrečenu agoniju iščekivanja, a on sjedi nasuprot nje, pije pivo potpuno ravnodušan na njezinu bol. To nije bilo pošteno.

Vrati se na početak, mislila je mršteći se. On nije bio njezin tip. Nema nikakve šanse da se mogla zaljubiti u ovog čovjeka.

Zaljubiti.

Sklopila je oči. Bože, upravo je to učinila. Zaljubila se u čovjeka koji je nosio upadljive havajske košulje i kojemu su iznad kamina visjele slike mora. U čovjeka koji je kolutao očima dok je ona pričala o umjetnosti.

Bilo je to previše. Nažalost, sada se nije mogla baciti na pod i frustrirano udarati šakama.

Otvorila je oči i duboko udahnula. - Srećom po tebe, ja sam sofisticirana žena koja nikada ne bi napravila budalu od sebe u javnosti.

Cyrus je podigao obrvu. - Ha?

Eugenia je razmišljala da ga šutne nogom ispod sola da vidi hoće li onda početi razgovor.

- I? - Bila je zaprepaštena zbog nestrpljivosti u svojem glasu. - Što si mi to želio reći?

- March je ucjenjivao Zackeryja Ellanda Chandlera.

- Što? - Vino se ispred nje prolilo na stol. Užurbano je ispravila čašu i pokušala se kontrolirati. Toliko o njezinoj nevjerojatnoj intuiciji. Junačkim je naporom došla k sebi.

- Jesi li siguran?

- Quint je u Marchovom računalu pronašao cijelu datoteku posvećenu tome.

Ime datoteke je *Sjena*.

Sada se prisjetila kožne aktovke koju je Cyrus na zvukove sirena brzo sakrio u njezinom ormaru. Otvorio ju je samo na trenutak tako da je ona uspjela vidjeti crnu metalnu kutiju.

Kasnije, nakon što je nastao pravi kaos zbog dolaska policije, potpuno je na to zaboravila.

- Nije ni čudo što nisi policiji spomenuo računalo.

- Nisam mogao riskirati. - Cyrus ju je smireno pogledao. - Ne znam što je sve na hard drive-u.

Kad je March rekao nešto o tome kako stari grijesi bacaju duge sjene, shvatio sam da bi on mogao biti ucjenjivač.

GIGA

- Šutio si kako bi zaštitio oca, zar ne?

Cyrus je slegnuo ramenima. - March je mrtav. Nikome više protiv njega nisu potrebni nikakvi dokazi.

- Što se dogodilo računalu?

- Nakon što je Quint izbrisao datoteku *Sjena* s hard drive-a, sredio je da ga policija pronađe.

- Zašto ga jednostavno nije bacio u Elliotov zaljev? Cyrus ju je pogledao. - Zbog toga što se u njemu nalazilo mnoštvo prljavih stvari, nalazila su se i imena dvojice razbojnika koji su provalili u Rhondinu i Jacobovu kolibu.

- Kako si uopće shvatio da je March ucjenjivao Chandlera?

- Procesom eliminacije. On je jedan od nekoliko ljudi na ovome svijetu koji je mogao znati da mi je Chandler otac. Ja mu nisam nikada rekao, ali Katy vjerojatno jest.

- Tako dakle. - Razmišljala je o tome. - Tko još zna da ti je on otac?

- Quint Yates, ti i ja. Zurila je u njega. - Samo mi? -Da.

Kroz tijelo joj je prostrujala toplina. Povjerio joj je najveću tajnu svog života. To je morala nešto značiti.

- Sada je moguće da i drugi ljudi znaju, - pažljivo je rekao.

- Kao prvo, privatni istražitelj kojega je unajmio tvoj otac. I odvjetnik koji se upetljao. Bože, Cyrus, ne može se znati tko bi to sve mogao povezati. Svejedno, tvoj otac još uvijek ima veliki problem.

- Da, mene.

- Chandler će te vjerojatno nastaviti tražiti dok te ne pronađe. Čak i ako ucjenjivanje prestane, neće te moći zanemariti.

- Istina. - Cyrus je iskrivio usta u kiseli osmijeh. - Zna da sam potencijalna opasnost.

-I? Što ćeš učiniti?

Ponovno je slegnuo ramenima. - Tko kaže da išta moram učiniti? To je Chandlerov, a ne moj problem.

- Situaciju poput ove ne možeš do vijeka ostaviti neriješenom. Moraš to završiti.

- Nisi u pravu. Ništa ja ne moram rješavati.

- Ako doista tako osjećaš, zašto onda večeras razmišljaš o tome?

- Ovo je bio jako dugačak dan.

Probudila se kratko nakon ponoći, svjesna činjenice da je sama u krevetu. Trebalo joj je nekoliko sekundi da se prisjeti da se nalazi u hotelskoj sobi. Tada je ugledala tamnu sjenu pored prozora i vidjela da je to Cyrus. Bio joj je okrenut leđima dok je promatrao grad.

Njegova široka ramena zakrivala su sjaj uličnih svjetiljki.

- Što je bilo? - Sjela je pored jastuka. - Boli li te ruka?

- Ne puno. Popio sam jednu tabletu.

- Drugim riječima, vraški boli.

- Sve će biti u redu kad tableta počne djelovati. Povukla je koljena i rukama se na njih oslonila. - Cyrus, prestani se boriti s tim.

Nije se pretvarao da je nije razumio. - Što bih mu do-vraga trebao reći?

- Ne znam. Mislim da bi mogao početi time da mu kažeš kako je ucjenjivač mrtav. Dopusti njemu da dalje krene sam.

Cyrus je skupio šaku i položio je na okvir prozora. -Ako mi samo ponudi novac da šutim o tome...

- Pljunut ćeš mu u lice i izaći iz prostorije.

Polako se okrenuo i došetao do kreveta. Stajao je gledajući u nju. - Da, upravo ću to učiniti.

Ispružila se, uhvatila ga za ruku i nježno ga stisnula. -To je značajna prilika. Potrudi se da obučeš svoju najbolju ha-vajsku košulju.

Obukao je onu nebesko plave boje s ribama koje plivaju u krugovima.

Skladno građena žena sive kose sjedila je za stolom i zabrinutim izrazom lica gledala u

GIGA

košulju. - Smijem li pitati je li to neki problem koji upućuje na divlji život? Ako je, mogu Vam urediti da dobijete jednu reklamnu od gospodina Chandlera.

Cyrus se nagnuo naprijed i položio ruke na njezin radni stol. - Reci gospodine Chandleru da ga treba Cyrus Colfax iz Second Chance Springsa. Predstavljam jedan dio glasača.

- Molim?

- Samo mu tako reci. Mislim da ćeš biti iznenađena rezultatom.

Tajnica je visoko podigla bradu. - Gospodin Chandler svakog trenutka očekuje dolazak svoje supruge. Planirali su zajednički odlazak na ručak.

- Neću se dugo zadržati. Reci mu da sam ovdje ili ću se sam morati najaviti.

Žena je brzo pogledala okolo, ali nikoga nije bilo u blizi ni. Cyrus je namjerno izabrao podne za dolazak. Znao je da Chandler pretežno ostaje u uredu raditi i za vrijeme ručka dok većina osoblja ode na pauzu.

Žena za stolom je uzela slušalicu i brzo pričala. - Gospodine Chandler, oprostite što Vas ometam, ali ovdje je gospodin Colfax iz nekog mjesta koje se zove Second Chance Springs i želi Vas vidjeti. Mislim da nije došao kao obično... Što? - Pogledala je u Cyrusa, očito zaprepaštena. - Da, odmah ću ga pustiti unutra, gospodine.

Polako je spustila slušalicu. - Gospodin Chandler će Vas odmah primiti.

- Bio sam uvjeren da hoće. - Cyrus je prešao preko sagra do zatvorenih vrata ureda. Bio je iznenađen hladnoćom i prazninom koju je osjećao. Eugenia bi zasigurno imala objašnjenje za to.

Pomisao na nju imala je ugodan efekt. Okrenuo je kuglu i otvorio vrata.

- Znam da po zakonu imamo pravo na Hadovu kuglu, Tabitha. - Eugenia je došla do kraja svog ureda i hodala natrag preko orijentalnog sagra. - Ali mislim da bismo ga se trebali odreći.

- Ne mogu vjerovati da ovo čujem. - Sjedeći iza stola, Tabitha je gledala preko rubova svojih naočala za čitanje. - Hadova kugla može biti najvažniji komad drevnog stakla koji se pojavio u posljednjih pedeset godina.

- Misliš da ja to ne znam?

- Sada mi ozbiljno predlažeš da je prepustimo nekom anonimnom kolekcionararu koji ne može dokazati da je jednom bio njezin vlasnik?

- Ne da ne može, nego neće. - Eugenia je zastala ispred stola. - Ali Cyrus za njega garantira i mislim da bismo mu trebale vjerovati. Kaže da kugla pripada njegovom klijentu. Osjeća odgovornost da mu je vrati.

- To je smiješno. - Tabitha se smrkнула. - Neka njegov klijent, tko god on bio, ode i razgovara s našim odvjetnicima.

- Neće to učiniti. Rekla sam ti, Cyrus je rekao da je on vrlo ekscentričan. Opterećen je svojom anonimnošću. Ali ima legitimno pravo na kuglu.

Tabitha je klimala glavom ne vjerujući njezinim riječima. - Zapanjena sam što te čujem kako se prepireš zbog predaje Hadove kugle. Od tebe bih očekivala da ćeš zubima i noktima grepsti samo da je zadržiš.

Eugenia se tužno nasmiješila. - Ti ne znaš koliko je meni ovo zapravo teško, ali osjećam da je to pravilno s obzirom na okolnosti. Cyrus je riskirao život zbog te kugle. Usput je spasio Nellie i mene. Također je spasio Rhondu Price i Jacoba Houstona.

- Hmm, tako znači. S druge strane, da nije bilo tebe i Leabrooka, možda je nikada ne bi ni pronašao.

Eugenia se zamalo glasno nasmijala. - Griješiš, Tabitha. Vjeruj mi, prije ili kasnije, Cyrus bi je pronašao.

Zackery Elland Chandler je stajao na način koji je sve govorio, mislio je Cyrus. Chandler je čvrsto i zaštitnički stajao ispred uokvirene slike svoje žene i djece. Njegove zakonske žene i djece.

Njegovo je lice jednim dijelom osjenčalo sjajno kalifor-nijsko sunce čije su se zrake uporno

GIGA

probijale kroz prozor. Također je ocrtavalo njegove agresivne, odlučne obrise rame-na i zastrašujuće crte čeljusti.

Bila je to ista ona čeljust koju je Cyrus puno puta vidio u ogledalu. Tisuću je puta vidio Chandlerovu sliku na televiziji i u novinama, ali nikada do sada nije uočio toliku obiteljsku sličnost. Uživo, pomislio je, bila je više nego očita. Poslala mu je trnce kroz tijelo.

- Dovraga, tko si ti? - pitao je Zackery.

- Nisam čovjek koji te ucjenjivao. Ime mu je Damien March. On je mrtav.

Ništa se nije moglo pročitati na Chandlerovom licu. -Mrtav? -Da

- K vragu, ovo je sada drugi pokušaj iznude, je li tako? Ti si ovdje da zauzmeš mjesto Damiena Marcha, zar ne? Pa, samo gubiš vrijeme. Neću ti dati ni novčića, a kamoli pristup političkom utjecaju.

Pojačao se hladni osjećaj u Cyrusovom želucu. - Nisam došao ovdje zbog noyca ili politike.

- Tko si ti?

- Mislio sam da ti je tajnica rekla. Ja sam Colfax. Cyrus Chandler Colfax iz Second Chance Springsa. - Zastao je. -Vjerujem da si poznavao moju majku.

Nekoliko trenutaka nije bilo odgovora. Tada se Zackery odmaknuo od sunca.

Bilo je teško odrediti boju očiju u novinskim slikama ili na ekranu televizije. Sada je Cyrus po prvi puta vidio očeve oči. Bile su zelene.

- Tvrdiš li da si moj sin, - Zackery je upitao.

- Bojim se da je tako.

Zackery je zurio u Cyrusove oči. - K vragu. Istina je. Ti jesi moj sin.

- Tabitha, nije da nećemo ništa dobiti od ovog dogovora.

- Eugenia je objašnjavala svoje stajalište. - Ako ovo izvedemo kako treba, popularnost će nam se nevjerovatno povećati. Leabrook će biti zaslužan za otkrivanje Hadove kugle.

- Hmm.

- Nazvat ćemo novinare. - Osjećajući nalet entuzijazma, Eugenia je mahnula rukama nekoliko puta. - Dobit ćemo fotografe. Ja ću napisati prekrasnu priču za lokalne novine. Mogu se kladiti da će to čuda učiniti za popularnost i posjećenost naše izložbe Cutting Edge.

- Sve si već smislila, zar ne?

- To nije sve. Ako dobro izaberemo vrijeme, priča će izaći u medije malo prije primanja Leabrookova Fonda. Svi će biti oduševljeni.

- Osim, naravno, ako ne saznaju da smo imali zakonsko pravo na kuglu s obzirom da je u Daventryjevoj kolekciji, ali smo je se dobrovoljno odrekli, - suho je rekla Tabitha.

Eugenia se obrecnula. - Da, osim ako taj dio ne saznaju. - Duboko je udahnula. - Tabitha, moramo je pustiti.

- Ovo ti je jako važno, je li?

- Znam da mnogo tražim. Vjerojatno više nego što imam pravo. Ali iskreno mislim da bismo trebali Cyrusu prepustiti kuglu. To je pitanje profesionalne etike.

- Dok se god ne podvrgnemo testu za dokazivanje očinstva, nigdje ne postoji čvrsti dokaz kojega bi netko mogao pronaći, - rekao je Cyrus. - Moja je majka u moj rodni list navela lažno ime oca. Tvrđila je da je otac njezinog djeteta nestao i da nikako ne može kontaktirati s njim.

- Da, znam. Pitam se zbog čega je to učinila?

- Bila je jako mlada, - podsjetio ga je Cyrus. - Željela te zaštititi.

- Od koga?

- Od mog djeda. On je bio staromodnih pogleda na život. Išao bi za tobom s puškom.

Vjerojatno bi se slomila i rekla mu istinu, ali poginula je u prometnoj nesreći kada sam imao svega nekoliko mjeseci.

Zackery se čvrsto uhvatio rukom za rub stola koji je stajao iza njega. - Nedavno sam saznao za njezinu smrt. Žao mi je više nego što mogu izreći.

GIGA

- Ali postoje i drugi koji znaju. Mogu garantirati za ljude za koje sam ti rekao. Njima se može vjerovati da će čuvati tajnu. Trebaš se brinuti za one s tvoje strane. Ali ako misliš da neće progovoriti, onda će sve biti u redu.

Zackery je polako nabrao obrve. - Zar mi govoriš da ćeš šutjeti o ovome?

- Nemam razloga da ikome kažem.

Zackery nije direktno odgovorio na to. - Rekao si da je taj March bio ubojica?

- Priznao je to pred dva svjedoka. - Koga je ubio?

Cyrus je oklijevao. - Moju ženu. Zvala se Katy. Nastala je duga pauza.

- Kriste. - Zackery je provukao ruku kroz kosu. - Nisam to znao.

- Da, znam da nisi.

- Je li ubio još koga?

- Ne bih se iznenadio da je. Prije dva dana osmislio je scenarij u kojem je planirao ubiti mene i još dvoje ljudi.

Zackery ga je proučavao s dubokom znatiželjom. - Ti si živ.

- Stvari su na kraju ispale dobro.

- Što ti se dogodilo s rukom?

Cyrus je pogledao prema rukavu koji je bio malo izdignut zbog zavoja ispod njega. - March je ispalio metak prije nego sam uspio kontrolirati situaciju.

- Tako dakle. - Zackery ga je zamišljeno promatrao. - Čime se ti ono točno baviš?

- Zašto?

- Zanima me. Ti znaš puno više o meni nego što ja znam o tebi.

Cyrus ga je pogledao. - Pa, nisam ušao u politiku.

- U redu, u redu, pobijedila si. - Tabitha je skinula naočale za čitanje i stavila ih na poliranu površinu stola.

- Leabrook ima neocrnjenu reputaciju poštenja. Ako osjećaš da bi ta reputacija mogla nestati ako zadržimo Hado-vu kuglu, nemamo drugog izbora nego se odreći prava na nju.

Eugenia je skliznula dolje na najbližu stolicu, iscrpljena od dugotrajne rasprave. Zagonetno se nasmijala Tabithi. -Hvala ti. Tvoj sam dužnik.

- Da, jesi. Ali, prije ili kasnije, očekujem da mi vratiš uslugu. - Tabitha se nasmiješila.

- Pretpostavljam da ćeš mi vjerovati kad ti kažem da uopće nisam znao da postojiš sve dok mi nisu na računalo počele stizati ucjene, - rekao je Zackery.

- Zapravo uopće nije ni važno, na jedan ili na drugi način.

- Nisi u pravu. Važno je. - Zackery se naslonio nazad na stol i prekrizio ruke. - Koliko dugo već znaš istinu?

- Otkada sam navršio dvadeset jednu godinu.

- Tko ti je rekao?

- Nikoga nije bilo oko mene tko bi mi mogao reći. Sam sam saznao.

Zackeryeva su se usta stisnula u ravnu crtu. - Zašto mi se nisi nikada javio?

- Nije mi se činilo da bi bilo ikakvog smisla.

- Ali sada tvrdiš da si me došao spasiti od potencijalne noćne more za kampanju. U mojem poslu, nitko nikome nikada ne čini uslugu, a da ništa ne traži zauzvrat.

Sranje. Sada će me pokušati potkupiti.

Cyrus je mogao osjetiti kako mu navire ljutnja, velika razarajuća oluja koja bi prouzročila veliku štetu da je nije kontrolirao. Morao je pobjeći odande. Sada.

- Mislim da je to bilo sve što se imalo za reći. - Okrenuo se prema vratima.

Otvorila su se u trenutku kad je on posegnuo za kvakom u obliku kugle. Jedna mu se atraktivna žena u ukusnom pas-telnom odijelu znatiželjno osmjehnula.

- Oprostite. - Pogledala je u Zackerya. - Bernice nije za svojim stolom. Dragi, nisam znala da imaš društvo. Pričekat ću vani.

- Mary, uđi samo. Zackery se nasmijao. - Želim da upoznaš mojeg najstarijeg sina.

GIGA

- Drago mi je. - Mary je ispružila ruku prema Cyrusu. -Radovala sam se susretu s tobom. Kao i Jason i Sarah. Zackery nam je ispričao sve o tebi. Ili barem onoliko koliko je uspio saznati. Znaš, sličnost između vas dvojice je zapanjujuća.

POGLAVLJE

24.

Eugenia ga je čekala na aerodromu. Trebala mu je samo sekunda da je pokupi iz velike gužve na vratima. Bila je obučena u crnu poludugu suknju i toplu crnu pletenu vestu. Oko vrata je imala plavi svileni šal. Kosa joj je bila podignuta u već poznatu punđu.

Izgledala je sofisticirano, poletno i užasno umjetnički.

Slatko mu se nasmiješila kad ga je ugledala. Cyrus je stao na vratima, potpuno blokirajući rijeku umornih turista. Ignorirao je psovke i trubljenje automobila iza njega. Nije mogao skinuti pogled s Eugenie.

Ništa i nitko u njegovom životu nije izgledalo ovako dobro kao ona večeras dok ga je čekala, mislio je. Ignorirajući gužvu i žamor oko njih, ispustio je svoju na brzinu natrpanu torbu i povukao je u naručje.

Prošlo je mnogo vremena dok je podigao glavu. - Jesam li ti rekao da sam, prvi puta kada sam te vidio, pomislio da izgledaš kao mačka provalnica?

Zabacila je glavu unazad. Oči su joj se caklile. - Jako zanimljivo što si to rekao. Prvi puta kad sam ja te ugledala, pomislila sam da izgledaš poput žilavog, upornog maršala u staromodnom vesternu. Onog tipa koji presretne vlak točno u podne i poubija sve loše dečke.

- Unatoč košulji?

Poigravala se gumbima njegove šarene košulje. - Colfax, ne možeš se sakriti iza košulje.

Hajde, pođimo kući. Firma koja čisti stanove napravila je vraški dobar posao. Još uvijek postoji rupa u mojem zidu, ali s tim se mogu nositi. Krv je nestala, a s njom i vrpca koja označava mjesto zločina.

Kuća. Ta je riječ nekoliko sekundi kružila njegovim mozgom. Smiri se, mislio je. Pričala je uobičajeno, polako.

Uhvatila ga je za ruku dok su hodali terminalom. - Kako je prošlo?

- Danas poslije podne Chandler je sazvao konferenciju za novinare. Objavio je da je upoznao sina za kojega nije znao da postoji. Rekao je da je oduševljen što me može primiti u obitelj.

Još je novinarima rekao kako sam zapriječio pokušaj ucjenjivanja.

- Zapriječio?

- To je neka riječ koju upotrebljavaju političari.

- A-ha.

- U kalifornijskim novinama ću biti čudo barem dva dana. Imam neki predosjećaj da će Chandler pobijediti na izborima.

- Što je još rekao novinarima? - Eugenia je pitala.

- Preuzima potpuno odgovornost za vezu s mojom majkom. Rekao je kako bi volio da ga je potražila i rekla mu da je trudna. Rekao je da bi tada učinio ispravnu stvar jer bi i njegovi roditelji inzistirali na tome.

-I, kako je prošlo?

- Novinari su to progutali. Potencijal za glasine i skandal je sasiječen u korijenu.

- Ne budi toliko ciničan, - rekla je. - To je jako dirljiva priča. Vjeruješ li mu?

- Je li se ti šališ? - Cyrus je napravio grimasu. Stari Zackery Elland Chandler, senior, poludio bi kada bi saznao da mu sin mora oženiti djevojku iz Second Chance Springsa koja je nitko i ništa. Ako ništa drugo, pokušao bi potkupiti svoju majku da napravi pobačaj. Pravi problem za Chandlera bio bi moj djed.

Nasmijala se. - Mogu samo zamisliti da bi djed Beau imao nekoliko stvari za razjasniti u toj situaciji.

Cyrus je potvrdno klimnuo glavom. - Ali javnost će povjerovati toj priči. Chandler je političar, Eugenia. Dobar je u tome da te gleda u oči i da te natjera da mu povjeruješ.

- On je tvoj otac. Pusti ga malo.

GIGA

Čvršće joj je stisnuo ruku. - Reći ću jednu stvar u njegovu korist.

- Koju to?

- Kad je bilo stvarno nezgodno vrijeme, odbio je platiti ucjenu. To se kod čovjeka mora poštivati.

- Da. - Pogledala ga je s razumijevanjem.

Cyrus je napustio Los Angeles kratko prije nego ga je nekoliko novinara potražilo zbog intervjua. Na povratku u Seattle, nazvao je Quinta iz aviona i rekao mu da svom osoblju kaže da ignoriraju novinarska pitanja. Sada kada je sve bilo na otvorenom, više nije bila tajna, znao je da će izbljedjeli za nekoliko dana.

U međuvremenu, imao je druge probleme. Na primjer, da mu je cijela budućnost neuravnotežena. Što će dovruga učiniti ako ne uspije uvjeriti Eugeniu da pripadaju jedno drugome?

Njezin je automobil bio na parkiralištu. Cyrus je ubacio svoju torbu na stražnje sjedište Toyote i preko krova pogledao Eugeniu.

- Želiš li da ja vozim?

- Ne, hvala. Prošao si kroz traumatično iskustvo. Ne upoznaje čovjek svaki dan vlastitog oca. Najmanje što mogu učiniti jest odvesti te kući s aerodroma i natočiti ti pivo. - Otvorila je vrata i sjela za volan.

I on je ušao i sjeo na suvozačevo sjedalo, vezao sigurnosni pojas, te se koncentrirao na novonastalu situaciju u kojoj je bio mažen. Prošlo je nekoliko dugih dana, mislio je. Bio je umoran, više nego stoje i mislio.

- Imala sam dugi razgovor s Tabithom dok te nije bilo, -rekla je Eugenia dok je vozila iz aerodromske garaže. - Pristala je odreći se prava na Hadovu kuglu, tako da je sada ti možeš vratiti njezinom pravom vlasniku.

Cyrus je neuspješno pokušao ispružiti noge. - Nagovorila si je na to, ha? - Prigušio je zijevanje.

- Jesam. - Dobacila mu je brzi, upitni pogled. - Ne zvučiš mi iznenađeno, oduševljeno ili barem jako zahvalno.

Slegnuo je ramenima. - Nisam bio zabrinut zbog borbe oko Hadove kugle. Znao sam da ćeš na kraju ipak učiniti ispravnu stvar.

- Što? - Sada joj se glas jako povisio. - Misliš da sam se borila za tvog klijenta da dobije vlasništvo nad Hadovom kuglom zato što sam mislila da on to zaslužuje više od Leabrooka? Pogrbio se, naslonio glavu na naslon sjedišta i sklopio oči. -Da.

- To je čisto, djetinjasto *sranje*. Učinila sam to zato što te volim. Colfax, jesi li me čuo? Odrekla sam se Hadove kugle zbog tebe. Ne bih to učinila ni za jednog drugog čovjeka na ovom svijetu. Čini mi se da bi mogao pokazati barem malo zahvalnosti.

Na djelić sekunde pomislio je da je zaspao i počeo sanjati. Otvorio je oči i ugledao crveno svjetlo žmigavaca automobila ispred njih.

To nije bio san.

Okrenuo je glavu kako bi pogledao Eugeniu. Zurila je bijesno u vjetrobransko staklo i volan držala toliko čvrsto kao da je željela da je to njegov vrat.

- Želiš li mi reći da je naša veza prešla granice seksualne opsesije? -pitao je.

- Što ako jest? - planula je.

- To bi bilo ogromno olakšanje za mene, - priznao je. -Znači da i ja tebe volim.

Zavladala je potpuna tišina. Nekoliko kilometara činilo se da se Eugenia vatreno koncentrirala samo na vožnju. Približili su se West Aveniji prije nego je ponovno progovorila.

- I, što ćemo sada? - pitala je.

Nasmijao se zbog napetosti u njezinom glasu. - Napraviti ćemo planove.

- Planove? Kakve planove?

- Ništa čime se ti moraš zabrinjavati. Preselit ću glavne urede Colfax osiguranja u Seattle i

živjet ću s tobom.

Usta su joj se otvorila, zatvorila i ponovno otvorila. -Samo tako?

- Ja sam jednostavan čovjek. Ne želim komplicirati stvari više nego je zaista potrebno.

Nasmiješila se gledajući naprijed. - Dobro.

Dva tjedna kasnije, na primanju Leabrook Fonda nedostajao je samo Cyrus.

Osim toga, Eugenia je mislila da je sve ispalo perfektno dok se provlačila kroz gužvu gostiju.

Leabrook je bio uređen motivima koji su savršeno odgovarali veličanstvenoj staklenoj

kolekciji. Velike količine cvijeća su bile postavljene u vazama iz 1930-ih. Mali kvartet je

ispunio prostoriju s *Le Jazz Hot*. Konobari su, većina je njih zapravo povremeno glumila u

lokalnom kazalištu, iznosili pladnjeve šampanjca. S ravnom, crno-bijelom uniformom,

izgledali su kao da bi mogli raditi na brodu *Aquitania* prelazeći Atlantik između dva rata.

Kao i uvijek, glavna atrakcija je bila Leabrookova rijetka i spektakularna kolekcija stakla.

Staklo se sjajilo pažljivo postavljeno na postolja, krhko, ali s moćnim vezama s prošlošću koje

Eugeniu nikada nisu ostavljale ravnodušnom.

Bile su izložene i zdjele iz trećeg stoljeća u kojima su se nekada držali egzotični pripravci za

jednog egipatskog svećenika. Na drugom kraju prostorije stajala je izložena jedna boca iz

četvrtog stoljeća koju su koristili za držanje parfema. U drugom krilu zgrade bili su izloženi

primjerci iz dvanaestog stoljeća koji su se nekada koristili u kućanstvu.

Posebnim sjajem isticala se jedna briljantno dekorirana venecijanska vaza. Pored nje stajao je

engleski i irski kristal iz devetnaestog stoljeća. U novom krilu zgrade, onom koji je sagrađen

nakon što je Eugenia postala direktorica muzeja, bilo je mnoštvo suvremenog stakla koje je

pretvorilo drevni zanat u područje umjetnosti.

S obzirom na vrstu događanja, Eugenia je obukla tanku, smaragdno zelenu satensku haljinu u

stilu 1930-ih godina. Bila je izrezana tako da je otkrivala njezin savršeni dekolte. Žalila je

jedino za tim što Cyrus nije bio ovdje da je može vidjeti.

Prije dva dana je otputovao kako bi Hadovu kuglu vratio pravom vlasniku. Jučer ju je nazvao

i rekao kako misli da će uspjeti doći do početka primanja u muzeju, ali dva sata prije nego što

je napustila stan, nazvao ju je Quint Yates.

- Rekao mi je da te nazovem i kažem kako će malo zakasniti, - rekao je Quint.

- Nešto nije u redu?

- Sve je u redu.

- Zašto će onda zakasniti? - Eugenia je strpljivo pitala.

- Nije mi rekao. - S obzirom da je prenio Cyrusovu poruku zbog koje je i nazvao, Quint nije

smatrao da treba još nešto reći tako da je spustio slušalicu dok ju je Eugenia još uvijek držala

na uhu.

- Prekrasno je ispalo. - Tabitha je stala pored Eugenie i sa zadovoljstvom promatrala gužvu. -

Draga moja, bila si u pravu što se tiče popularnosti. Vrijeme je bilo perfektno. Priznajem da

će mi trebati dugo vremena da se pomirim s gubitkom Hadove kugle, ali pretpostavljam da će

me velika popularnost utješiti.

- Sve je sređeno za dobru prodaju ulaznica za izložbu Cutting Edge sljedećeg mjeseca, - rekla

je Eugenia.

- To je točno. Moram reći da je komad Jacoba Houstona kojeg si donijela sa Frog Cove

Islanda zaista zadivljujući. Oduševljena sam što će Leabrook prvi imati priliku izložiti njegov

rad. Možemo li dobiti još nešto za izložbu?

- Ne brini se, jučer sam razgovarala s njim. Usput da ti kažem, rekao mi je da će se on i

Rhonda Price oženiti.

Tabitha se namrgodila. - Vjerujem da mu vjenčanje neće omesti radni raspored.

Eugenia se osmjehnula. - Mislim da nećemo imati problema s dobivanjem njegovih radova.

Rhonda se zaposlila kao njegova menadžerica. Ima za njega velike planove.

- Hmm. Vjerojatno pokušava utrostručiti njegovu cijenu.

GIGA

- U najboljem slučaju.

Eugenia je primijetila Nellie kako stoji s nekoliko članova Leabrookovog odbora. Podigla je čašu šampanjca u znak zdravice. Nellie se smijala i zatim se okrenula nazad da bi šarmirala starijeg sjedokosog muškarca koji se trudio diskretno gledati u izrez njezine haljine.

Tabitha je slijedila Eugenijin pogled. - Misliš li da smo dobro postupile kad smo joj vratile stari posao dok još uvijek izgrađuje svoju umjetničku karijeru?

- Opusti se. Ona je junakinja popularnosti koju sada imamo, sjećaš se? Naravno da smo joj morale vratiti njezin stari posao.

Nellienu se uloga u priči o Hadovoj kugli promijenila zbog Eugenijine nepopustljivosti.

Tabitha i Cyrus su se neko vrijeme prepirali, ali na kraju su se uspjeli dogovoriti. Dok je došla policija i dok su novinari dobili priču, Nellie je predstavljena kao draga mlada umjetnica koja je sakrila Hadovu kuglu kako bi je zaštitila od prodaje na podzemnom tržištu što je htjela učiniti Fenella Weeks.

- Kad smo kod junaka, - rekla je Tabitha, - mislim da vidim gospodina Colfata.

- Cyrus je ovdje? - Eugenia se okretala uokolo, a srce joj je ubrzano tuklo. - Gdje je?

- Upravo je ušao kroz vrata. - Tabithine su oči sjajile što je bio znak da se dobro zabavlja. - Teško ga je ne zamijetiti u toj košulji. Mislila sam da si mi rekla da je popustio i za večeras unajmio odijelo.

Eugenia je podigla glavu i vidjela Cyrusa obučenog u njegovu plavu havajsku košulju oslikanu papagajima. Već ju je ugledao i krenuo prema njoj. Čini se da nije primjećivao veliku gužvu oko sebe dok se kretao u njezinom pravcu. Oči su mu bile prikovane za Eugeniju.

U rukama je nosio veliki, teški, zamotani predmet.

Eugenia se namrštila. - Unajmio je odijelo. Visi u ormaru. Vjerojatno je došao ravno s aerodroma. Tabitha, ispričavam se.

Tabitha ju je pogledala s razumijevanjem. - Samo idi, draga moja.

Eugenia je odložila na stol svoju čašu sa šampanjcem i pojurila u gužvu.

Sreli su se na pola puta.

Eugenia je pogledala u Cyrusove zelene oči. - Što te zadržalo?

- Ovo. Predao joj je ogroman paket koji je donio sa sobom. - Trebalo mi malo više nego što sam očekivao da nagovorim klijenta da Hadovu kuglu donira Leabrooku.

- Donira...? - Shvatila je da su joj usta širom otvorena. Pogledala je u paket, a zatim ponovno gore. Krajičkom oka primijetila je kako se nekoliko ljudi okrenulo prema njima. - Bože dragi, Cyrus, zar mi želiš reći da se složio da Leabrook posjeduje kuglu?

- Da. Rekao je da si u pravu. Previše je važna da bi stajala u nekoj privatnoj kolekciji. - Cyrus joj je namignuo. - Uz to sam ga ja, naravno, uvjerio kako je sigurnija u muzeju.

Eugenia se smijala. - Tabitha će ljubiti zemlju po kojoj hodaš.

- Ništa nije tako dobro kao zadovoljni klijent. Oprosti što nisam stigao otići do kuće i obući odijelo.

- Nemoj se brinuti zbog toga. I ja sam danas bila jako zaposlena.

-Da?

- Podigla sam karte za naš medeni mjesec. - Ispravila je kragu njegove šarene košulje. - Mislila sam da odemo na Havaje.

Oči su mu bile jako zelene i jako duboke. Nježno joj je dotaknuo obraz. - Medeni mjesec upućuje na brak.

- Da, točno tako, zar ne?

- Ovo ću shvatiti kao *da* na pitanje koje sam ti postavio prije nego sam otputovao.

Nasmijala se, uvjereni i sigurni kao kad je gledala u dubine briljantnog sjajnog stakla.

KRAJ